

مرکز تحقیقات اسلامی

اصفهان

گامی

عمران
علیهما السلام

www. **Ghaemiyeh** .com
www. **Ghaemiyeh** .org
www. **Ghaemiyeh** .net
www. **Ghaemiyeh** .ir

رمضان

و

عيد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ارتباط غدیر با ماه مبارک رمضان

نویسنده:

محمد رضا شریفی

ناشر چاپی:

واحد تحقیقات مرکز غدیرستان کوثر نبی صلی الله علیه و آله و سلم

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۱۱	ارتباط غدیر با ماه مبارک رمضان
۱۱	مشخصات کتاب
۱۱	مقدمه
۱۱	اهمیت تبلیغ غدیر
۱۲	ارتباط غدیر با شهادت امیرالمؤمنین علی علیه السلام
۱۳	ارتباط غدیر با ماه مبارک رمضان
۱۴	انتظار و ماه رمضان
۱۵	زیارات حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام
۱۵	زیارت حضرت در روز مبعث
۱۵	متن عربی
۱۷	ترجمه فارسی
۲۰	زیارت حضرت در روز مولود پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله
۲۰	متن عربی
۲۲	ترجمه فارسی
۲۵	زیارت حضرت در روز غدیر
۲۵	متن عربی
۲۹	ترجمه فارسی
۳۶	زیارت امین الله
۳۶	متن عربی
۳۷	ترجمه فارسی
۳۸	مناجات امیرالمؤمنین علی علیه السلام در مسجد کوفه
۳۸	متن عربی

۳۹	ترجمه فارسی
۴۰	اوصاف روزه و ماه رمضان در آئینه کلام امیرالمؤمنین علی علیه السلام
۴۰	روزه نفس
۴۰	روزه واقعی
۴۱	برترین روزه
۴۱	روزه بی ارزش
۴۱	روزه آزمون اخلاص
۴۱	ماه رمضان ماه خدا
۴۲	روزه بهشت است
۴۲	معنای روزه
۴۲	ماه رمضان ماه صبر
۴۲	اوصاف ماه رمضان در آئینه کلام دیگر معصومین علیهم السلام
۴۲	رمضان اسمی از اسمای الهی است
۴۳	شهر الله (ماه خدا)
۴۳	شهر الصبر (ماه صبر)
۴۴	شهر المواساة (ماه همدردی)
۴۴	پی نوشت
۴۵	اعمال شب اول و رؤیت هلال
۴۵	اول
۴۵	دوم
۴۶	سوم
۴۷	چهارم تا دهم
۴۷	یازدهم
۴۹	دوازدهم تا پانزدهم

۴۹	شانزدهم تا نوزدهم
۵۱	اعمال روز اول ماه
۵۱	روز اول
۵۱	دوم تا پنجم
۵۱	ششم
۵۴	دعای مختصر هر روز ماه رمضان
۵۴	روز اول
۵۴	روز دوم
۵۴	روز سوم
۵۴	روز چهارم
۵۵	روز پنجم
۵۵	روز ششم
۵۵	روز هفتم
۵۵	روز هشتم
۵۵	روز نهم
۵۶	روز دهم
۵۶	روز یازدهم
۵۶	روز دوازدهم
۵۶	روز سیزدهم
۵۶	روز چهاردهم
۵۶	روز پانزدهم
۵۷	روز شانزدهم
۵۷	روز هفدهم
۵۷	روز هجدهم

۵۷	روز نوزدهم
۵۷	روز بیستم
۵۸	روز بیست و یکم
۵۸	روز بیست و دوم
۵۸	روز بیست و سوم
۵۸	روز بیست و چهارم
۵۸	روز بیست و پنجم
۵۹	روز بیست و ششم
۵۹	روز بیست و هفتم
۵۹	روز بیست و هشتم
۵۹	روز بیست و نهم
۵۹	روز سی ام
۵۹	اعمال و آداب ماه مبارک رمضان
۶۰	اعمال مخصوص ماه مبارک رمضان
۶۰	اعمال مخصوص ماه مبارک رمضان
۶۰	دعای اللهم الرزقنی...
۶۰	دعای یا علی یا عظیم...
۶۱	دعای ادخل علی اهل القبور...
۶۱	دعای افتتاح
۶۱	متن عربی
۶۳	ترجمه فارسی
۶۵	دعای ابو حمزه ثمالی
۶۵	متن عربی
۷۱	ترجمه فارسی

۷۸	دعای سحرهای ماه مبارک رمضان
۷۹	متن عربی
۸۰	ترجمه فارسی
۸۲	آداب افطار
۸۲	اعمال سحرگاهی در ماه مبارک رمضان
۸۲	نماز شبهای ماه رمضان
۸۴	شبهای قدر
۸۴	اعمالی که باید در هر سه شب انجام شود
۸۷	دعای جوشن کبیر
۸۷	اشاره
۱۰۲	متن عربی
۱۰۹	ترجمه فارسی
۱۱۸	اعمال مخصوص هر یک از شبها
۱۱۸	شب نوزدهم - آغاز شب قدر
۱۱۹	شب بیست و یکم
۱۲۰	شب بیست و سوم
۱۲۲	اعمال شب آخر ماه
۱۲۴	عید فطر و اعمال ماه شوال
۱۲۴	نماز و دعای شب عید فطر
۱۲۶	اعمال روز عید فطر
۱۲۶	روز اول ماه شوال (روز عید فطر)
۱۲۸	کیفیت نماز عید فطر
۱۲۹	بقیه اعمال ماه شوال
۱۲۹	اشعار

- ۱۲۹ تیغ بر فرق عدالت زده و خندیدند
- ۱۲۹ بیا ای دوست تا باهم بسوزیم
- ۱۳۰ بگشا به سرا پرده جان باب علی را
- ۱۳۰ شیر حق حجت دادار علی
- ۱۳۱ مظلوم تر از علی کسی دیدی تو
- ۱۳۲ علی آن شیر خدا شاه عرب
- ۱۳۴ کهکشان‌ها نخ‌ها از وصله ی نعلین علی ست
- ۱۳۵ زخمی ام التیام می‌خواهم
- ۱۳۵ مولای ما نمونه‌ی دیگر نداشته است
- ۱۳۶ پیامک
- ۱۳۶ ماه مبارک رمضان
- ۱۴۱ شهادت امیر المؤمنین علی علیه السلام
- ۱۵۰ عید فطر
- ۱۵۳ درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

ارتباط غدیر با ماه مبارک رمضان

مشخصات کتاب

ارتباط غدیر با ماه رمضان

مشخصات کتاب:

سرشناسه: مرکز غدیرستان کوثر نبی صلی الله علیه و آله، ۱۳۹۱

عنوان و نام پدیدآور: ارتباط غدیر با ماه مبارک رمضان/واحد تحقیقات مرکز غدیرستان کوثر نبی صلی الله علیه و آله. محمدرضا شریفی

مشخصات نشر دیجیتالی: اصفهان: مرکز غدیرستان کوثر نبی صلی الله علیه و آله، ۱۳۹۱.

مشخصات ظاهری: نرم افزار تلفن همراه و رایانه

موضوع: غدیر - رمضان - شهادت امیر المؤمنین علی علیه السلام

مقدمه

با توجه به اهمیت تبلیغ غدیر در فرمایش پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم و کلام معصومین علیه السلام بر ما لازم است ارتباط هایی که بین غدیر و مناسبت‌های مذهبی وجود دارد بیان گردد تا در هر مناسبتی با توجه به رخداد مهم آن، عموم مردم متذکر اهمیت واقعه مهم غدیر هم گردند و در ایام دهه غدیر با برگزاری جشن های با شکوه غدیر عضویت پیام این واقعه مهم را به بشریت برسانند.

از جمله مناسبت های مذهبی مهم ماه مبارک رمضان می باشد و ماه ضیافت الهی که طاعت الهی و توبه و دعا در آن سفارش شده است و شهادت صاحب غدیر نیز اتفاق افتاده است. لذا در این کتاب سعی شده است بصورت مختصر ارتباط بین عبادت خدا در ماه مبارک رمضان و قبول ولایت صاحب غدیر و شهادت حضرت علی علیه السلام به عنوان پیامد فراموشی غدیر و همچنین ارتباط دعا در ماه رمضان با وارِ غدیر امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف، بیان گردد.

اهمیت تبلیغ غدیر

قال الله تبارک و تعالی:

اليوم اكملت لكم دينكم و رضيت لكم الاسلام دينا «سوره مائده آیه ۳»

رسول خدا صلی الله علیه و آله در روز غدیر فرمودند: «ای مسلمانان! حاضران به غایبان برسانند ... کسی را که به من ایمان آورده و مرا تصدیق کرده است به ولایت علی علیه السلام سفارش میکنم آگاه باشید ولایت علی علیه السلام ولایت من است و ولایت من ولایت خدای من است این عهد و پیمانی بود از طرف پروردگارم که فرمانم داد تا به شما برسانم» قسمتی از خطابه غدیر

امام صادق علیه السلام فرمودند: «روز غدیر خم عید بزرگ خداست خدا پیامبری مبعوث نکرده مگر اینکه این روز را عید گرفته و عظمت آن را شناخته باشد و نام این روز در آسمان، روز عهد و پیمان، و در زمین روز پیمان محکم و حضور همگانی است»

غدیر بر که ای زلال با نور ولایت و آماده برای سیراب نمودن تشنگان معرفت تا روز قیامت و سرشار از طراوت و خنکی مطابق با فطرت انسانها و موافق با نیاز های بشریت موهبتی است الهی عطایی از طرف خالق یکتا به تمام موجودات و خلایق تا روز قیامت

این موهبت الهی توسط واسطه فیض حضرت ختمی مرتبت حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله به امر الهی برای مردم بیان گردید تا خلایق از این سرچشمه لطف بینهایت بهره مند گردند و زمینه رشد و حرکت به سوی تعالی مهیا باشد و خداوند وظیفه قرار داد برای همه جهت تبلیغ این امر خود فرمود:

«یا ایها الرسول بلغ ما انزل الیه من ربه» ... سوره مائده آیه ۶۷

اولین شخصیتی که این وظیفه تبلیغ الهی را به خوبی انجام داد و در روز غدیر خم با بلند کردن دست مردی یگانه فرمود: «من کنت مولاه فهذا علی مولاه» ... کسی نبود جز وجود مقدس پیامبر اعظم اسلام صلی الله علیه و آله که خود ایشان نیز جهت تبلیغ امر الهی ولایت فرمودند:

«فیلغ الحاضر الغایب و الوالد الولد الی یوم القیامة» -- و باید حاضران به غایبان و پدران به فرزندان خود تا قیامت این پیام را برسانند»
فرازی از خطبه غدیر

سپس به مردم میفرمایند: «معاشر الناس ما قصرت فی تبلیغ ما انزل الله تعالی الی ... ای مردم من در تبلیغ آنچه خداوند به من نازل کرد کوتاهی نکردم» ...

و ایشان محضر حضرت باری تعالی عرضه می‌دارند: اللهم انی اشهدک انی قد بلغت خدای تو را گواه میگیرم که من فرمان تو را ابلاغ نمودم

ما نیز باید طوری عمل نماییم در تبلیغ غدیر و احیای امر الهی که بتوانم خدا را شاهد بر این تبلیغ بگیریم و به دیگران و نسل آینده بیان کنیم که آری ما در تبلیغ پیام غدیر و بیان معارف آن کوتاهی نکردیم و خوشا به حال افرادی همچون علامه امینی‌ها که اینگونه ادعایی دارند و عملشان در تاریخ تا به امروز گواه همین مطلب است

به حمد الله در طول تاریخ بعد از واقعه غدیر کسانی بوده و هستند که خداوند آنها را حجت برای دیگران قرار داده است که آری میشود برای ابلاغ پیام غدیر خالصانه تلاش کرد و خداوند به خاطر تشکر از چنین افرادی به واسطه ترویج شعائر الهی در بحث انتصاب مولا امیر المؤمنین علی علیه السلام به عنوان جانشین بلا فصل پیامبر صلی الله علیه و آله و پیروی از آن حضرت، نام آنها را در تاریخ زنده نگه داشته است و زبانزد خاص و عام نموده. باشد تا بدانند هر کس برای غربت و مظلومیت امیر المؤمنین علی علیه السلام عملی خالص انجام دهد و گامی در احیای پیام غدیر بردارد خداوند عزت دنیا و آخرت به او عطا خواهد کرد و راه او و آثار او و محبت او را در قلوب زنده نگه میدارد

ارتباط غدیر با شهادت امیر المؤمنین علی علیه السلام

شهادت علی علیه السلام پیامد مخالفت با صاحب غدیر

گرچه در روز غدیر پیامبر (صلی الله علیه و آله) در خطبه ای مفصل مردم را سفارش به اطاعت از علی (علیه السلام) به عنوان جانشین بلا فصل بعد خود نمود و اطاعت از او را امری واجب برشمرد، ولی تاریخ گواهی میدهد مردم اینگونه عمل نکرده و شخص دیگری را به رای خودشان غاصبانه در جایگاه خلیفه الهی قرار دادند و حدود ۲۵ سال امام مظلوم را خانه نشین کردند.

و آنگاه که از ظلم و ستم غاصبین حکومت الهی بعد از مرگ عثمان خسته شده بودند برای بیعت روبه خانه امام علی (علیه السلام) آوردند در حالی که در این بیعت مجددشان نیز صادق و پایبند نبودند و از اطاعت و پیروی امامشان روی برگرداندند تا جایی که پیامبر (صلی الله علیه و آله) در زمان حیاتشان خبر از چنین روزهایی را به علی (علیه السلام) داده بودند و فرمودند "یاعلی بعد از من با سه گروه می‌جنگی: با ناکثین، قاسطین و مارقین ۱" و علی (علیه السلام) نیز در نهج البلاغه فرمودند: ((فلما نهضت بالامر، نکثت طائفة و مرقت اخری و قسط آخرون ۲)) (چون به حکومت و خلافت برخاستم، گروهی پیمان شکستند (جنگ جمل-ناکثین)،

گروهی از دین به در رفتند (مارقین-خوارج نهروان) و گروهی ستم پیشه کردند (شامیان در جنگ صفین-قاسطین) ((مارقین)) از واژه مرق است، یعنی بیرون جستن تیر از کمان، مارقین نیز به همان سرعت و شدت که تیر از کمان بیرون می‌آید از دین و ولایت و از اطاعت امام معصوم خارج شدند که در جنگ نهروان به نقل از " مناقب " آنها که در مقابل صاحب غدیر ایستادند و خارج از اطاعت امام شدند دوازده هزار نفر بودند که در پی مواعض و صحبت های آن حضرت هشت هزار نفرشان امان خواستند و برگشتند و چهار هزار نفر باقی ماندند و در مقابل حضرت جنگیدند ۳

آغازگر حمله و تیراندازی خوارج بودند، یاران امام بر آنان تاختند و نبردی خونین و سخت در گرفت امام به یاران خویش فرمود: به خدا سوگند از شما ده نفر کشته نمی‌شوند و از آنان نیز ده نفر زنده نمی‌مانند

و چنان نیز شد که امام فرموده بود: ((فوالله لا یقتل منکم عشرة ولا یسلم منهم عشرة)) و پس از جنگ معلوم گشت که از یاران امام نه نفر شهید شدند و از جمع چهار هزار نفری خوارج هشت نفر گریختند ۴

به نقل از تواریخ، آن نه نفری که جان سالم به در بردند، به شهرهای مختلف گریختند و در یمن و جاهای دیگر اندیشه‌ی خارجیگری (مخالفت با صاحب غدیر) را رواج دادند عبدالرحمان بن ملجم مرادی یکی از این خوارج فراری بود که سرانجام باهمین عقیده مخالفت با صاحب غدیر و دشمنی با گفتار پیامبر دست به شمشیر زهر آلود خود برد و با ثبت اسم خود در جمله اشقی الاشقیاء فرق امام عدل امیرالمومنین علی (علیه السلام) را در شب نوزدهم ماه مبارک رمضان (لیلة القدر) شکافت و طنین کلام فزت و رب الکعبة، فضای محراب پر خون زکریا را در مسجد کوفه گرفت و در بیست و یکم ماه مبارک رمضان عالم اسلام داغدار و عزادار شهادت صاحب غدیر و وصی بلافضل پیامبر (صلی الله علیه و آله) علی (علیه السلام) می‌باشد ۵

پاورقی:

۱. بحار الانوار جلد ۳۲ صفحه ۳۰۹

۲. بحار الانوار جلد ۳۲ صفحه ۳۰۹

۳. مناقب، ابن شهر آشوب ج ۳ ص ۱۸۹، کشف الغمه ج ۱ ص ۳۶۷

۴. شرح نهج البلاغه، ابن ابی الحدید، جلد ۲ ص ۲۷۳

۵. دانشنامه اما علی (علیه السلام) ج ۹، بحار الانوار جلد ۳۳، تاریخ طبری و کامل ابن اثیر، حوادث سال ۳۷، شرح ابن ابی الحدید جلد ۲ ص ۲۰۶

ارتباط غدیر با ماه مبارک رمضان

ارتباط غدیر با ماه مبارک رمضان:

شرط قبولی طاعات در ماه رمضان و بهره مند شدن از سفره طاعت الهی، پذیرفتن ولایت امیر المومنین علی علیه السلام است. هنگامی که ماه مبارک رمضان و سفره ضیافت الهی گسترده می‌شود، عموم مردم برای بهره مند شدن از این سفره معنوی مشغول به انجام واجبات و مستحبات و ترک محرمات میشوند تا به هر نحو ممکن بیشترین حظ و بهره را برده باشند. بله نماز، روزه، ترک محرمات، توبه، دعا و نیایش، کمک به فقرا و تذهیب نفس و خودسازی از لقمه های این سفره پربرکت معنوی می‌باشند.

اما آیا تا به حال در این موضوع تفکر کرده ایم که خداوند برای قبولی این طاعات شرطی هم قرار داده است؟!!

اما نگران نباشید به حمدالله همه ما این شرط را دارا هستیم و باید شکر گزار باشیم.

شاید بگویید کدام شرط است که خداوند قبولی همه طاعات را وابسته به آن دانسته است. اگر به خطبه پیامبر صلی الله علیه و اله

وسلم در روز غدیر با تامل نگاه نماییم این مطلب را درک خواهیم کرد که پیامبر اکرم صلی الله علیه و اله وسلم با تبیین آیه شریفه) «وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْأِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ» (و هر کس جز اسلام (و تسلیم در برابر فرمان حق)، آیینی برای خود انتخاب کند، از او پذیرفته نخواهد شد و او در آخرت، از زیانکاران است. (آل عمران/۸۵)) و گفتن این موضوع که: هان مردمان! خداوند عزوجل دین را با امامت علی تکمیل فرمود. اینک آنان که از او و جانشینانش از فرزندان من و از نسل او - تا پربایی رستاخیز و عرضه ی بر خدا - پیروی نکنند، در دو جهان کرده هایشان بیهوده بوده در آتش دوزخ ابدی خواهند بود، به گونه ای که نه از عذابشان کاسته و نه برایشان فرصتی خواهد بود.

بله پیامبر صلی الله علیه و اله وسلم شرط قبولی اعمال را اعتقاد به جانشینی بلافضل امیر المومنین علی علیه السلام و پذیرفتن ولایت آن حضرت میدانند بنابراین کسانیکه خدا به آنها توفیق داده است و در مقابل این مطلب و امر الهی خاضع و خاشع شدند و جزء شیعیان امیرالمومنین علی علیه السلام قرار گرفته اند اعمال آنها از جمله نماز، روزه، کمک به فقرا، انجام واجبات، ترک محرمات، تذهیب نفس مورد قبول حضرت باری تعالی قرار میگیرد لذا توصیه ما به کسانی که هنوز در مسیر امیرالمومنین و قبول ولایت قرار نگرفته اند این است که بیاید با توجه به اینکه پیامبر اسلام صلی الله علیه و اله وسلم شرط اصلی قبولی طاعات در ماه رمضان را قبول ولایت امیرالمومنین علی علیه السلام قرار داده اند شما نیز از این سفره پر برکت ماه مبارک رمضان با رعایت این شرط مهم بهره مند شوید.

انتظار و ماه رمضان

انتظار و رمضان (بهترین دعا برای منتظر در شبهای قدر)

امید به استجاب دعا و بخشش الهی، از سرمایه عظیم معنوی است که خداوند متعال آن را به بندگانش ارزانی داشته بنا بر اهمیت آن، ناامیدی و یأس از رحمت الهی را جزو گناهان کبیره برشمرده اند و خداوند میفرماید:

«لا تقنطوا من رحمت الله...»

از رحمت خدا مایوس نشوید.

زمر ۵۳

بدترین ضربه ای که شیطان به انسان میزند این است که او را از رحمت و غفران الهی نا امید کرده و باعث دوری بنده از درگاه الهی میشود و او را وادار به گناه و عصیان مجدد مینماید.

دعا همراه با تضرع و توبه باعث تقویت سرمایه امید گشته و پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند: «الدعا مخ العباد» ۱ و امیرالمومنین علی علیه السلام از دعا به عنوان سلاح مومن یاد میفرمایند:

«الدعا سلاح المومن» ۲

ماه مبارک رمضان و خصوص شبهای قدر، از الطاف الهی است که شامل بندگان خدا شده و بنابراین مؤمنین با دعا و مناجات و با امیدواری به استجاب دعا، طبق وعده الهی که فرموده است:

«ادعونی استجب لکم... بخوانید مرا تا اجابت کنم شما را» ۳

از این فرصت مهمانی خداوند، بهره برده و خود را در مقابل نسیم رحمت الهی قرار می دهند.

اهلیت علیهم السلام بعنوان بر گزیدگان خداوند و هدایتگران الهی شیوه دعا و مناجات نمودن با خدا را در دعاهای مأثوره برای ما به یادگار گذاشته اند تا با خواندن آنها علاوه بر تقویت امید بر رحمت الهی، حوائجمان را نیز از خداوند درخواست نمائیم.

حال فرصت را غنیمت شمرده و در این ماه پر برکت و مهمانی خداوند، به یاد امام غائب از نظرها و در رسم یک منتظر آن حضرت

برای سلامتی و تعجیل فرجش دست به دعا برداریم و در این شبهای نورانی مخصوص شبهای قدر برای ایشان دعا نمائیم. همانگونه که دعا برای بخشش و رحمت برای گناهکار نقش سازنده ای دارد و امید و نشاط را به زندگی اش برمیگرداند، دعا برای امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف نیز قطعاً امید و طراوت و نشاط را در زندگی منتظر دلسوخته امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف تقویت خواهد کرد و تحمل مشکلات دوران غیبت آن حضرت را برای او آسان می‌نماید و برای درک زمان ظهور و حکومت عدالت گستر منجی آخر الزمان حضرت مهدی عجل الله تعالی فرجه الشریف روز شماری می‌نماید، بنا بر این طبق فرمان مولایمان حضرت بقیه الله عجل الله تعالی فرجه الشریف که فرموده اند:

«و اکثرو الدعاء بتعجیل الفرج فإن ذلك فرجکم ... بسیار دعا کنید برای فرج زیرا این گشایش شماست» دعا نمودن برای آن حضرت اطاعت یک عبد از مولایش بوده و شخص منتظر از برکات اطاعت مولایش انشا الله بهره مند خواهد شد. پاورقی:

۱- بحار، ج ۹۳، ص ۳۰۰

۲- اصول کافی، ج ۲، ابواب الدعاء- باب ان الدعاء سلاح المؤمن

۳- سوره: غافر آیه: ۶۰

زیارات حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام

زیارت حضرت در روز مبعث

متن عربی

سومین زیارت از زیارات مخصوصه حضرت امیر مؤمنان علیه السلام زیارت شب مبعث و روز آن است، یعنی شب بیست و هفتم رجب و روز آن که در آن سه زیارت وارد است: اول: زیارت رجیبه: الحمد لله الذی اشهدنا مشهد اولیائه که در اعمال ماه رجب گذشت و آن زیارتی است که در ماه رجب، در هر یک از مشاهد مشرفه خوانده می‌شود، ولی صاحب کتاب «مزار قدیم» و شیخ محمد بن مهدی آن را نیز از زیارات مخصوصه شب مبعث شمرده‌اند چون آن زیارت را خواندی، فرموده‌اند: بعد از آن دو رکعت نماز زیارت بجا آور، و هر چه خواهی دعا کن. دوم: زیارت السلام علی آب الائمة و معدن النبوه است، که علامه مجلسی آن را زیارت هفتم کتاب «تحفه» قرار داده است. و صاحب کتاب «مزار قدیم» گفته است، مختص به شب بیست و هفتم رجب است، چنان که ما آن را در «هدیه الزائر» ذکر کردیم. سوم: زیارتی است که شیخ مفید و سید و شهید نقل کرده‌اند، به این صورت که چون در شب مبعث یا روز آن، خواستی امیر مؤمنان علیه السلام را زیارت کنی، بر در بارگاه شریفش مقابل قبر آن حضرت بایست و بگو:

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَنَّ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدُ اللَّهِ وَأَخُو رَسُولِهِ وَأَنَّ الْأَئِمَّةَ الطَّاهِرِينَ مِنْ وُلْدِهِ حُجَجُ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ.

پس وارد شو، و نزدیک قبر آن حضرت بایست، به طوری که رویت به جانب قبر، و پشت به قبله باشی، آنگاه صد مرتبه الله اکبر بگو و بخوان:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ خَلِيفَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحٍ صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى رُوحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ سَيِّدِ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْمُتَّقِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَصِيَّ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِلْمِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ الْعَظِيمُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الصِّرَاطُ الْمُسْتَقِيمُ،

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُهَيَّبُ الْكَرِيمُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْوَصِيُّ التَّقِيُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْبَيْدُرُ الْمُضِيُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الصَّدِيقُ الْأَكْبَرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْفَارُوقُ الْأَعْظَمُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا السَّرَّاجُ الْمُنِيرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْهُدَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلَمَ التَّقَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ الْكُبْرَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَاصَّةَ اللَّهِ وَخَالِصَتَهُ وَأَمِينَ اللَّهِ وَصَفْوَتَهُ وَبَابَ اللَّهِ وَحُجَّتَهُ وَمَعْدِنَ حُكْمِ اللَّهِ وَسِرِّهِ وَعَيْبَهُ عِلْمِ اللَّهِ وَخَازِنَهُ وَسَيْفِ اللَّهِ فِي خَلْقِهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ،

وَأَتَّبَعْتَ الرَّسُولَ وَتَلَوْتَ الْكِتَابَ حَقَّ تِلَاوَتِهِ وَبَلَّغْتَ عَنِ اللَّهِ وَوَفَيْتَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَتَمَّتْ بِكَ كَلِمَاتُ اللَّهِ وَجَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَنَصَحْتَ لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَجِدْتَ بِنَفْسِكَ صَابِرًا مُحْتَسِبًا مُجَاهِدًا عَنِ دِينِ اللَّهِ مُوقِفًا لِرَسُولِ اللَّهِ طَالِبًا مَا عِنْدَ اللَّهِ رَاغِبًا فِيمَا وَعَدَ اللَّهُ وَمَضِيَّتَ لِذِي كُنْتَ عَلَيْهِ شَهِيدًا وَشَاهِدًا وَمَشْهُودًا فَجَزَاكَ اللَّهُ عَنْ رَسُولِهِ وَعَنِ الْإِسْلَامِ وَأَهْلِهِ مِنْ صِدِّيقٍ أَفْضَلَ الْجَزَاءِ أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ أَوَّلَ الْقَوْمِ إِسْلَامًا وَأَخْلَصَهُمْ إِيْمَانًا وَأَشَدَّهُمْ يَقِينًا وَأَخَوْفَهُمْ لِلَّهِ وَأَعْظَمَهُمْ عَنَاءً وَأَخْوَطَهُمْ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَفْضَلَهُمْ مَنَاقِبَ وَأَكْثَرَهُمْ سَوَابِقَ وَأَرْفَعَهُمْ دَرَجَةً،

وَأَشْرَفَهُمْ مَنْزِلَةً وَأَكْرَمَهُمْ عَلَيْهِ فَقَوِيَّتَ [قَوِيَّتَ] حِينَ وَهْتُوا وَلَزِمْتَ مِنْهَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ خَلِيفَتَهُ حَقًّا لَمْ تَنَازَعْ بِرِغْمِ الْمُنَافِقِينَ وَغَيْظِ الْكَافِرِينَ وَضَغْنِ الْفَاسِقِينَ وَقَمْتِ بِالْأَمْرِ حِينَ فَشَلُّوا وَنَطَقْتَ حِينَ تَنَعْتَعُوا وَمَضَيْتَ بِنُورِ اللَّهِ إِذْ وَقَفُوا فَمَنْ أَتْبَعَكَ فَقَدْ اهْتَدَى [هُدَى] كُنْتَ أَوْلَهُمْ كَلَامًا وَأَشَدَّهُمْ خِصَامًا وَأَصْوَبَهُمْ مَنْطِقًا وَأَسَدَّهُمْ رَأْيًا وَأَشْجَعَهُمْ قَلْبًا وَأَكْثَرَهُمْ يَقِينًا وَأَحْسَنَهُمْ عَمَلًا،

وَأَعْرَفَهُمْ بِالْأُمُورِ كُنْتَ لِلْمُؤْمِنِينَ أبا رَحِيمًا إِذْ صَارُوا عَلَيْكَ عِيَالًا فَحَمَلْتَ أَثْقَالَ مَا عَنْهُ ضَمْعُوهَا وَحَفِظْتَ مَا أَضَاعُوا وَرَعَيْتَ مَا أَهْمَلُوا وَشَمَّرْتَ إِذْ جَبُّوا وَعَلَوْتَ إِذْ هَلَعُوا وَصَبَرْتَ إِذْ جَزَعُوا كُنْتَ عَلَى الْكَافِرِينَ عَذَابًا صَبًا وَغِلْظَةً وَغَيْظًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ غَيْثًا وَخِصْبًا وَعِلْمًا لَمْ تُفْلَسْ حُجَّتُكَ وَلَمْ يَزِغْ قَلْبُكَ وَلَمْ تَضْعُفْ بَصِيرَتُكَ وَلَمْ تَجْبُنْ نَفْسُكَ كُنْتَ كَالْجَبَلِ لَا تُحَرِّكُهُ الْعَوَاصِفُ وَلَا تُزِيلُهُ الْقَوَاصِفُ كُنْتَ كَمَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ قَوِيًّا فِي بَدَنِكَ مُتَوَاضِعًا فِي نَفْسِكَ عَظِيمًا عِنْدَ اللَّهِ كَبِيرًا فِي الْأَرْضِ جَلِيلًا فِي السَّمَاءِ،

لَمْ يَكُنْ لِأَحَدٍ فِيكَ مَهْمَزٌ وَلَا لِقَائِلٍ فِيكَ مَغْمَزٌ وَلَا لِخَلْقٍ فِيكَ مَطْمَعٌ وَلَا لِأَحَدٍ عِنْدَكَ هَوَادَةٌ يُوحِدُ الضَّعِيفَ الدَّلِيلَ عِنْدَكَ قَوِيًّا عَزِيزًا حَتَّى تَأْخُذَ لَهُ بِحَقِّهِ وَالْقَوِيُّ الْعَزِيزُ عِنْدَكَ ضَعِيفًا [ذَلِيلًا] حَتَّى تَأْخُذَ مِنْهُ الْحَقُّ الْقَرِيبُ وَالْبَعِيدُ عِنْدَكَ فِي ذَلِكَ سَوَاءٌ شَأْنُكَ الْحَقُّ وَالصَّدْقُ وَالرَّفْقُ وَقَوْلُكَ حُكْمٌ وَحُكْمٌ وَأَمْرٌ حِلْمٌ وَعَزْمٌ وَرَأْيُكَ عِلْمٌ وَحَزْمٌ [وَجَزْمٌ] اعْتَدَلَ بِكَ الدِّينُ وَسَهَّلَ بِكَ الْعَسِيرُ وَأَطْفَنَتْ بِكَ النَّيْرَانُ وَقَوَى بِكَ الْإِيْمَانُ وَتَبَّتْ بِكَ الْإِسْلَامُ وَهَدَّتْ مُصِيبَتُكَ الْأَنَامَ فَإِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاغِبُونَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ،

وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ خَالَفَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ افْتَرَى عَلَيْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ وَغَضِبَكَ حَقَّقَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ بَلَغَهُ ذَلِكَ فَرَضَى بِهِ إِنَّا إِلَى اللَّهِ مِنْهُمْ بُرَاءٌ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً خَالَفَتْكَ وَجَحَدَتْ وَلَا يَتَكَ وَتَظَاهَرَتْ عَلَيْكَ وَقَتَلَتْكَ وَحَادَتْ عَنْكَ وَخَذَلَتْكَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ النَّارَ مَثْوَاهُمْ وَبَسَّ الْوَرْدَ الْمُرُودَ أَشْهَدُ لَكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَوَلِيَّ رَسُولِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِالْبَلَاغِ وَالْإِدَاءِ [وَالنَّصِيحَةِ] وَأَشْهَدُ أَنَّكَ حَبِيبُ [جَنْبِ] اللَّهِ وَبِإِيَابِهِ وَأَنَّكَ جَنْبُ [حَبِيبِ] اللَّهِ وَوَجْهُهُ الَّذِي مِنْهُ يُؤْتَى وَأَنَّكَ سَبِيلُ اللَّهِ وَأَنَّكَ عَبْدُ اللَّهِ وَأَخُو رَسُولِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَتَيْتُكَ زَائِرًا الْعَظِيمِ حَالِكَ وَمَنْزِلَتِكَ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ مُتَقَرِّبًا إِلَى اللَّهِ بِزِيَارَتِكَ رَاغِبًا إِلَيْكَ فِي الشَّفَاعَةِ،

أَبْتَنِي بِشَفَاعَتِكَ خَلَّصَ نَفْسِي مُعَوِّذًا بِكَ مِنَ النَّارِ هَارِبًا مِنْ ذُنُوبِي الَّتِي اخْتَطَبْتُهَا عَلَى ظَهْرِي فِرْعَا إِلَيْكَ رَجَاءَ رَحْمَةِ رَبِّي أَتَيْتُكَ أَسْتَشْفِعُ بِكَ يَا مَوْلَايَ إِلَى اللَّهِ وَأَتَقَرَّبُ بِكَ إِلَيْهِ لِيُقَضِيَ بِكَ حَوَائِجِي فَاشْفَعْ لِي يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ إِلَى اللَّهِ فَإِنِّي عَبْدُ اللَّهِ وَمَوْلَاكَ وَزَائِرُكَ وَلَكَ عِنْدَ اللَّهِ الْمَقَامُ الْمَعْلُومُ وَالْجَاهُ الْعَظِيمُ وَالشَّانُ الْكَبِيرُ وَالشَّفَاعَةُ الْمَقْبُولَةُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَى عَبْدِكَ وَأَمِينِكَ الْأَوْفَى وَعُزْوَتِكَ الْوُثْقَى وَيَدِكَ الْعُلْيَا وَكَلِمَتِكَ الْحُسْنَى وَحُجَّتِكَ عَلَى الْوَرَى وَصِدِّيقِكَ الْأَكْبَرِ سَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ وَرُكْنِ الْأَوْلِيَاءِ وَعِمَادِ الْأَصْفِيَاءِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَيَعْسُوبِ الْمُتَّقِينَ وَقُدُوةِ الصِّدِّيقِينَ وَإِمَامِ الصَّالِحِينَ،

الْمُعْصُومِ مِنَ الزَّلَلِ وَالْمَفْطُومِ مِنَ الْخَلَلِ وَالْمُهَيَّبِ مِنَ الْعَيْبِ وَالْمُطَهَّرِ مِنَ الرَّيْبِ أَخِي نَبِيَّكَ وَوَصِيَّ رَسُولِكَ وَالْبَائِتِ عَلَى فِرَاشِهِ وَ

الْمَوَاسِي لَهُ يَنْفِسِهِ وَكَاشِفِ الْكَرْبِ عَنْ وَجْهِهِ الَّذِي جَعَلْتَهُ سَيِّفًا لثُبُوتِهِ وَمُعْجِزًا لِرِسَالَتِهِ وَدَلَالَةً وَاضِحَةً لِحُجَّتِهِ وَحَامِلًا لِرَايَتِهِ وَوَقَايَةً لِمُهْجَتِهِ وَهَادِيًا لِأَمَّتِهِ وَيَدًا لِيَأْسِهِ وَتَاجًا لِرَأْسِهِ وَبَابًا لِنَضِيرِهِ وَمِفْتَاحًا لِنَفْسِهِ حَتَّى هَزَمَ جُنُودَ الشُّرُوكِ بِأَيْدِكَ وَأَبَادَ عَسَاكِرَ الْكُفْرِ بِأَمْرِكَ وَبَيَدَلْ نَفْسَهُ فِي مَرْضَاتِكَ وَمَرْضَاهُ رَسُولَكَ وَجَعَلَهَا وَقْفًا عَلَى طَاعَتِهِ وَمَجْنًا دُونَ نَكْبَتِهِ حَتَّى فَاضَتْ نَفْسُهُ صِلَى اللَّهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي كَفِّهِ وَاسْتَلَبَ بَرْدَهَا،

وَمَسِيحَهُ عَلَى وَجْهِهِ وَأَعَانَتَهُ مَلَائِكَتَكَ عَلَى غُشِيهِ وَتَجْهِيزَهُ وَصِلَى اللَّهِ عَلَيْهِ وَوَارَى شَخْصَهُ وَقَضَى دَيْنَهُ وَأَنْجَزَ وَعِيدَهُ وَلَزِمَ عَهْدَهُ وَاخْتِذَى مِثَالَهُ وَحَفِظَ وَصِيَّتَهُ وَحِينَ وَجَدَ أَنْصَارًا نَهَضَ مُسْتَعِيلاً بِأَعْيَابِ الْخِلَافَةِ مُضْطَلِعًا بِأَنْقَالِ الْإِمَامَةِ فَنَصَبَ رَايَةَ الْهُدَى فِي عِبَادِكَ وَنَشَرَ ثَوْبَ الْأَمْنِ فِي بِلَادِكَ وَبَسَطَ الْعُدْلَ فِي بَرِّيَّتِكَ وَحَكَمَ بِكِتَابِكَ فِي خَلِيقَتِكَ وَأَقَامَ الْحُدُودَ وَقَمَعَ الْجُحُودَ وَقَوَّمَ الزَّرْعَ وَسَيَّكَنَ الْعُمْرَةَ وَأَبَادَ الْفُتْرَةَ وَسَدَّ الْفُرْجَةَ وَقَتَلَ النَّاكِثَةَ وَالْقَاسِطَةَ وَالْمَارِقَةَ وَلَمْ يَزَلْ عَلَى مِنْهَاجِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَوَتِيرَتِهِ وَلُطْفِ سَاكِنَتِهِ وَجَمَالِ سِيرَتِهِ مُقْتَدِيًا بِسُنَّتِهِ مُتَعَلِّقًا بِهَيْمَتِهِ مُبَاشِرًا لِطَرِيقَتِهِ وَأَمْتَلَتْهُ نَصْبُ عَيْنِيهِ يَحْمِلُ عِبَادَكَ عَلَيْهَا وَيَدْعُوهُمْ إِلَيْهَا إِلَى أَنْ خُضِعَتْ شَيْبَتُهُ مِنْ دَمِ رَأْسِهِ اللَّهُمَّ فَكَمَا لَمْ يُؤْثِرْ فِي طَاعَتِكَ شَكًّا عَلَى يَقِينٍ وَلَمْ يُشْرِكْ بِكَ طَرْفَةً عَيْنٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ صَلَاةً زَاكِيَةً نَامِيَةً يَلْحَقُ بِهَا دَرَجَةُ الثُّبُوهِ فِي جَنَّتِكَ وَبَلَّغَهُ مَنَا تَحِيَّةً وَسِلَامًا وَآتَانَا مِنْ لَدُنْكَ فِي مُوَالَاتِهِ فَضْلًا وَإِحْسَانًا وَمَغْفِرَةً وَرِضْوَانًا إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْجَسِيمِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

سپس ضریح را بیوس، و طرف راست صورت خود را بر آن بگذار و پس از آن جانب چپ را، آنگاه به سوی قبله برگرد، و نماز زیارت بجای آر، و پس از نماز هر چه خواهی دعا کن، و بعد از گفتن تسبیح حضرت فاطمه زهرا علیها السلام بگو:

اللَّهُمَّ إِنَّكَ بَشَرْتَنِي عَلَى لِسَانِ نَبِيِّكَ وَرَسُولِكَ مُحَمَّدٍ صِلَاؤَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَقُلْتُ وَبَشَّرَ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمُ اللَّهُمَّ وَإِنِّي مُؤْمِنٌ بِجَمِيعِ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ صِلَاؤَاتِكَ عَلَيْهِمْ فَلَا تَقْفِنِي بَعْدَ مَعْرِفَتِهِمْ مَوْقِفًا تَفْضُحْنِي فِيهِ عَلَى رُءُوسِ الْأَشْهَادِ بَلِّ قَفْنِي مَعَهُمْ وَتَوَفَّنِي عَلَى التَّضْيِيقِ بِهِمُ اللَّهُمَّ وَأَنْتَ خَصَصْتَهُمْ بِكَرَامَتِكَ وَأَمَرْتَنِي بِاتِّبَاعِهِمُ اللَّهُمَّ وَإِنِّي عَبْدُكَ وَزَائِرُكَ مُتَقَرِّبًا إِلَيْكَ بِزِيَارَةِ أَخِي رَسُولِكَ وَ عَلَى كُلِّ مَاتِيٍّ وَمَزُورٍ حَقٌّ لِمَنْ أَتَاهُ وَزَارَهُ وَأَنْتَ خَيْرُ مَاتِيٍّ وَأَكْرَمُ مَزُورٍ فَاسْأَلْكَ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ يَا رَحِيمُ يَا جَوَادُ يَا مَاجِدُ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ وَلَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا أَنْ تَصِلَنِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ،

وَأَنْ تَجْعَلَ تَحْفَتِكَ إِلَيَّ مِنْ زِيَارَتِي أَخِي رَسُولِكَ فَكَأَنَّكَ رَقِيتِي مِنَ النَّارِ وَأَنْ تَجْعَلَنِي مِمَّنْ يُسَارِعُ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُوكَ رَعْبًا وَرَهْبًا وَتَجْعَلَنِي لِمَكَ مِنَ الْخَاشِعِينَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ مَنَنْتَ عَلَيَّ بِزِيَارَةِ مَوْلَايَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَوَلَايَتِهِ وَمَعْرِفَتِهِ فَاجْعَلْنِي مِمَّنْ يَنْصُرُهُ وَ يَنْصُرُهُ بِهِ وَمَنْ عَلَيَّ بِنَضِيرِكَ لِذِيْنِكَ اللَّهُمَّ وَاجْعَلْنِي مِنْ شِيْعَتِهِ وَتَوَفَّنِي عَلَى دِينِهِ اللَّهُمَّ أَوْجِبْ لِي مِنَ الرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ وَالْمَغْفِرَةِ وَالْإِحْسَانِ وَالرِّزْقِ الْوَاسِعِ الْحَلَالِ الطَّيِّبِ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

ترجمه فارسی

سومین زیارت از زیارات مخصوصه حضرت امیر مؤمنان علیه السلام زیارت شب مبعث و روز آن است، یعنی شب بیست و هفتم رجب و روز آن که در آن سه زیارت وارد است: اول: زیارت رجبیه: الحمد لله المذی اشهدنا مشهد اولیائه که در اعمال ماه رجب گذشت و آن زیارتی است که در ماه رجب، در هر یک از مشاهد مشرفه خوانده می شود، ولی صاحب کتاب «مزار قدیم» و شیخ محمد بن مهدی آن را نیز از زیارات مخصوصه شب مبعث شمرده اند چون آن زیارت را خواندی، فرموده اند: بعد از آن دو رکعت نماز زیارت بجا آور، و هر چه خواهی دعا کن. دوم: زیارت السلام علی آب الائمة و معدن النبوه است، که علامه مجلسی آن را زیارت هفتم کتاب «تحفه» قرار داده است. و صاحب کتاب «مزار قدیم» گفته است، مختص به شب بیست و هفتم رجب است، چنان که ما آن را در «هدیه الزائر» ذکر کردیم. سوم: زیارتی است که شیخ مفید و سید و شهید نقل کرده اند، به این صورت که چون در شب

مبعث یا روز آن، خواستی امیر مؤمنان علیه السلام را زیارت کنی، بر در بارگاه شریفش مقابل قبر آن حضرت بایست و بگو: شهادت می‌دهم که معبودی جز خدا نیست، یگانه است و شریکی ندارد، و شهادت می‌دهم که محمد بنده و فرستاده اوست، و علی بن ابیطالب امیر مؤمنان بنده خدا، و برادر رسول اوست، و امامان پاک از فرزندانش حجتهای خدا بر خلق اویند. پس وارد شو، و نزدیک قبر آن حضرت بایست، به طوری که رویت به جانب قبر، و پشت به قبله باشی، آنگاه صد مرتبه الله اکبر بگو و بخوان:

سلام بر تو ای وارث آدم جانشین خدا، سلام بر تو ای وارث نوح برگزیده خدا، سلام بر تو ای وارث ابراهیم دوست خدا، سلام بر تو ای وارث موسی همسخن خدا، سلام بر تو ای وارث عیسی روح خدا، سلام بر تو ای وارث محمد سرور رسولان خدا، سلام بر تو ای امیر مؤمنان سلام بر تو ای پیشوای پرهیزگاران، سلام بر تو ای سرور جانشینان، سلام بر تو ای جانشین رسول پروردگار جهانیان، سلام بر تو ای وارث دانش پیشینیان، سلام بر تو ای خبر بزرگ سلام بر تو ای راه راست،

سلام بر تو ای پیراسته بزرگوار، سلام بر تو ای جانشین پرهیزگار، سلام بر تو ای پسندیده پاک، سلام بر تو ای ماه نوربخش، سلام بر تو ای بزرگترین صدیق، سلام بر تو ای بزرگترین جداکننده حق و باطل، سلام بر تو ای چراغ نورافشان، سلام بر تو ای امام هدایت، سلام بر تو ای پرچم پرهیزگاری، سلام بر تو ای حجّت بزرگتر خدا، سلام بر تو ای بنده خاص و خالص حق، و امین و برگزیده خدا و درگاه خدا، و معدن حکم خدا، و راز و گنجینه علم و خزانه دار و سفیر خدا در میان بندگان، شهادت می‌دهم که تو نماز را بپا داشتی، و زکات را پرداختی، و امیر به معروف و نهی از منکر کردی،

و قرآن را تلاوت نموده آنگونه که شایسته تلاوت است، و از جانب خدا دین را به مردم رساندی، و به پیمان خدا وفا کردی، و کلمات خدا به وسیله تو کامل شد، و در راه خدا جهاد کردی جهادی شایسته، و برای خدا و رسولش (درود خدا بر او و خاندانش باد) خیرخواهی نمودی، و به جانبازی برخاستی، با صبر و برای خدا، درحالی که دفاع کننده بودی از دین خدا، و حفظ کننده جان رسول خدا، خواهان آنچه نزد خداست، مشتاق به آنچه خدا وعده داد، و از جهاد رفتی بر روشنی که بر آن بودی، حاضر و گواه و گواهی شده، خدا پاداش دهد از جانب پیامبرش، و از سوی اسلام و اهلش از چنین صدیقی! برترین پاداشها، شهادت می‌دهم تو اولین فرد ملت بودی در اسلام، و خالص ترینشان در ایمان، و شدیدترینشان در یقین، و ترسنده ترینشان از خدا، و بزرگترینشان در قبول زحمت، و با احتیاطترینشان نسبت به رسول خدا (درود خدا بر او و خاندانش باد)، و برترینشان در فضائل، و زیاده ترینشان در سوابق، و بلندترینشان در درجه،

و شریف ترینشان در منزلت، و بزرگوارترینشان در پیشگاه او، پس نیرومند بودی هنگامی که مردم سست بودند، و لمزم بودی راه رسول خدا (درود خدا بر او و خاندانش باد)، و شهادت می‌دهم که تو جانشین پیامبر بودی، جانشینی بر حق، در این امر به رغم خواهش منافقان و خشم کافران، و کینه فاسقان، و تو را کشمکشی نبود، به کار حکومت قیام کردی، هنگامی که آنها کاهلی کردند و نطق کردی، زمانی که آنان از سخن گفتن دم زدند، به نور خدا پیش رفتی، آن زمان که آنها توقف کردند، پس هر که تو را پیروی کرد راه یافت، تو اول آنان بودی در سخن گفتن، و سخت ترینشان در دفاع، و درست ترینشان در گفتار، و استوارترینشان در رأی، و شجاع ترینشان در قلب، و زیاده ترینشان در یقین، و نیکو ترینشان در عمل،

و آگاه ترینشان به امور، برای اهل ایمان پدری مهربان بودی، زمانی که تدبیر امورشان به دست تو افتاد پس تو به دوش کشیدی، آنچه آنان از آن ناتوان شدند، و حفظ کردی آنچه را آنها ضایع نمودند، و رعایت کردی آنچه را آنها فرو گذاردند، و دامن همت به کمر زدی زمانی که ترسیدند، و برتر شدی وقتی آزمند شدند، و صبر کردی آنگاه که صبر نکردند، بر کافران عذابی ریزان بودی و شدید، و خشمگین، و برای مومنان باران رحمت و نعمت فراوان و دانش بی پایان بودی، دلیلت کند نشد، دلت منحرف نگشت، بصیرتت به ناتوانی نشست، وجودت نرسید، مانند کوه بودی که تندبادها حرکتش ندهد، و شکننده‌ها از جا برش

ندارد، آنچنان بودی که رسول خدا (درود خدا بر او و خاندانش باد) فرمود: قوی در بدن، فروتن پیش خود، عظیم نزد خدا، بزرگ در زمین، با عظمت در آسمان،

برای احدی درباره تو جای طعنه زدن نبود، و برای گوینده‌ای در حقت زمینه عیب‌جویی وجود نداشت، و برای خلق نسبت به تو برای خواسته‌های باطلشان جای طمعی، و نه کسی را پیش تو توقع نرمشی، ناتوان و خوار نزد تو، نیرومند و عزیز به حساب می‌آید، تا حقیقتش را به نفع او بگیری، و نیرومند و عزیز پیش تو، ناتوان و خوار شمرده می‌شد تا حق را از چنگ او درآوری نزدیک و دور نزد تو در این زمینه برابرند، کار تو حق و درستی و خوشرفتاری است، و گفته‌ات حکم و حتم، و دستورت بردباری و تصمیم، و رأیت دانش و تدبیر، دین به تو اعتدال یافت، و سختی به تو آسان شد، و آتشها به وسیله تو خاموش گشت، و ایمان به جناب تو نیرومندی یافت، و اسلام به تو پایدار شد، و مصیبت مردم را درهم شکست، پس ما از آن خداییم و به سوی او باز می‌گردیم، خدا لعنت کند کس که تو را کشت،

و آن که با تو مخالفت ورزید، و آن که به تو دروغ بست، و آن که بر تو ستم روا داشت، و حقت را غصب کرد، و خدا لعنت کند کسی را که این خبر به او رسید و به آن خشنود شد، ما با توجه به خدا از ایشان بیزاریم، خدا لعنت کند ملتی را که با تو مخالفت ورزیدند، و ولایت را انکار نمودند، و بر علیه تو به هم کمک رسانند و تو را کشتند، و از تو منحرف شده، و از یاریات دریغ کردند، خدا را سپاس که آتش را جایگاه آنان قرار داد، و چه جایگاهی است برای واردشدگان، برایت شهادت می‌دهم ای ولی خدا، و ولی رسول (درود خدا بر او و خاندانش باد) به رساندن پیام حق، و ادای وظیفه، و شهادت می‌دهم که تو حبیب و درگاه و همراه خدایی، و سویه‌ای هستی که از آن به جانب خدا می‌آیند، و تویی راه خدا، و تویی بنده خدا، و برادر رسول خدا (درود خدا بر او و خاندانش باد) به نزد آمده‌ام، یارت کننده به خاطر بزرگ بودن حال و منزلت نزد خدا، و رسولش، و به زیارتت به سوی خدا تقرب می‌جویم مشتاق به سوی توام، در شفاعت،

به شفاعتت رهایی خویش را می‌طلبم، از آتش به تو پناهنده‌ام از گناهانم که بر پشت خود بار کرده‌ام گریزانم، هراسان به سوی توام، درحالی که امید به رحمت پروردگار دارم، به سوی تو آمده‌ام، تو را به جانب خدا به شفاعت می‌گیرم ای مولایم. تقرب می‌جویم به وسیله تو به خدا، تا به عنایت تو حاجاتم برآورده شود، ای امیر مؤمنان مرا به درگاه خدا شفاعت کن، من بنده خدا، و دوست و زائر تو هستم، برای تو نزد خدا مقام معلوم و منزلت و مقام بزرگ و شفاعت پذیرفته است. خدایا بر محمد و خاندان محمد درود فرست و درود فرست بر بنده و امین وفادارت، و دست‌آویز محکم و دوست برترت، و کلمه نیکوتر و حجت بر بندگانت و صدیق اکبر و سرور جانشینان و پایه اولیا و تکیه‌گاه برگزیدگان، امیر مومنان در پیش پرهیزگاران، و مقتدای صدیقان، و پیشوای شایستگان،

آن معصوم از لغزشها، و بریده از نقایص، و پیراسته از عیب، و پاک از شک، برادر پیامبرت، و جانشین رسالت، و خوابیده بر بسترش، و کمک‌دهنده به پیامبر با جانش، و برطرف کننده اندوه از چهره‌اش، آن که او را قرار دادی شمشیری برای نبوتش و معجزه‌ای برای رسالتش و دلالتی روشن برای حجتش، و حمل کننده پرچمش، و نگهدارنده جانش، و راهنمایی امتش، و قدرت برای نبردش، و تاجی بر سرش و درگاهی برای یاری‌اش و کلیدی برای پیروزی‌اش، تا سپاهیان شرک را با یاریات شکست داد، و اردوهای کفر را به دستورت نابود ساخت و جانش را در راه خشنودی تو و رسالت بخشید، و آن را وقف بر اطاعت او، و سپری در برابر گرفتاریهای پیامبر قرار داد، تا جان پیامبر (درود خدا بر او و خاندانش باد) در میان مشت او برآمد، و از خنکی آن را در ربود،

و بر چهره خود کشید، و فرشتگان او را بر غسل و تجهیز رسول خدا کمک کردند، آن حضرت بر پیامبر نماز خواند، و جنازه‌اش را در خاک گذاشت، و قرض او را ادا کرد، و به وعده‌اش وفا نمود، و ملازم پیمان‌ش شد، و پا جای پایش نهاد، و وصیتش را حفظ کرد، و زمانی که یاورانی برای خود یافت، خود به کارهای سنگین خلافت قیام کرد، درحالی که با قدرت تمام بارهای گران امامت را به دوش کشید، پس پرچم هدایت را در میان بندگانت برافراشت، و جامه امتیعت را در کشورهایت گشود، و عدالت را در میان

مخلوقات گستراند، در بین مردم به قرآنت حکومت کرد، و مقررات را بر پا نمود، و انکار را مقهور و خوار کرد، کجی را راست نمود، و فتنه را آرام ساخت، و سستی را به نابودی کشید، و شکاف اجتماعی را بست، و پیمان شکنان و ستمکاران و خارج شدگان از دین را کشت، و همواره زندگی کرد بر راه و روش رسول خدا (درود خدا ب را و خاندانش باد)

و طریق او، و نرمی خوی او، و زیبایی روش او، در حالی که به روشش اقتدا کرد، و به عزتش آویخت، و عهده دار طریق او شد، و نمونه‌های عالی کارهای حضرتش را نصب العین خود قرار داد. بندگان را به آن کارها و ادار می کرد، و به آن امور دعوت می نمود، تا وقتی که محاسنش به خون سرش رنگین شد. خدایا همچنانکه او در طاعت تو شک را بر یقین ترجیح نداد، و به اندازه چشم برهم زدنی بر تو شرک نیاورد، بر او درود فرست درودی پاکیزه، روینده که به وسیله آن در بهشت به درجه نبوت برسد، و از جانب ما به او درود و سلام برسان، و عنایت کن به ما از جانب خود، در دوستی اش فضل و احسان و مغفرت و خشنودی را، که تو دارنده فضل تنومندی، به مهربانی ات ای مهربان ترین مهربانان.

سپس ضریح را ببوس، و طرف راست صورت خود را بر آن بگذار و پس از آن جانب چپ را، آنگاه به سوی قبله برگرد، و نماز زیارت بجای آر، و پس از نماز هر چه خواهی دعا کن، و بعد از گفتن تسبیح حضرت فاطمه زهرا علیها السلام بگو:

خدایا تو بر زبان پیامبر و رسولت محمد (درود تو بر او و خاندانش) به من بشارت دادی و فرمودی: «و بشارت ده کسانی را که ایمان آوردند، که برای آنان است نزد پروردگارشان قدم راستی. خدای من به همه پیامبران و رسولانت (درود تو بر ایشان) مؤمنم، پس از معرفت به آنان در موقعیتی قرارم مده که در بر مردم رسوایم سازی، بلکه مرا با آنان قرار ده، و با تصدیق به آنان بمیران. خدایا تو آنان را مخصوص به کرامت گرداندی، و مرا به پیروی از ایشان فرمان دادی. خدایا من بنده و زائر توام، و به تو تقرب می جویم با زیارت برادر رسولت، و بر هر آمده‌ای و زیارت شده‌ای، برای کسی که به نزد او آمده و زیارت کرده حقی است، و تو بهترین دیدار شده، و بزرگوارترین زیارت شده‌ای، پس از تو درخواست می کنم ای خدا، ای مهربان، ای بخشنده، ای جواد، ای بزرگوار، ای یکتا، ای بی نیاز، ای کسی که نزاده و زائیده نشده، و واحدی همتایش نبوده، و همسر و فرزندی برنگرفته، اینکه بر محمد و خاندان محمد درود فرستی،

و قرار دهی تحفه‌ات را برایم در زیارتم نسبت به رسولت رهایی از آتش دوزخ، و قرارم دهی از آنان که به سوی خیرات می شتابند، و تو را با امید و بیم می خوانند، و از خشوع کنندگان برای خود مقرر داری. خدایا بر من منت نهادی به زیارت مولایم علی بن ابیطالب و به ولایت و معرفتش، پس قرارم ده از کسانی که او را یاری می کنند، و از او یاری می ستانند، و بر من منت بنه به یاری ات برای دین. خدایا مرا از شیعیانش قرار ده و بر دینش بمیران. خدایا برای من واجب گردان، از رحمت و خشنودی و مغفرت و احسان و روزی وسیع حلال پاکیزه، آنچنان که تو شایسته آنی، ای مهربان ترین مهربانان، و سپاس خدای را پروردگار جهانیان.

زیارت حضرت در روز مولود پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله

متن عربی

دومین زیارت از زیارت مخصوصه حضرت امیر مؤمنان علیه السلام زیارت روز ولادت رسول خدا صلی الله علیه و آله است. شیخ مفید و شهید و سید ابن طاووس رحمه الله روایت کرده اند که حضرت صادق علیه السلام امیر مؤمنان علیه السلام را در هفدهم ربیع الاول زیارت کرد به این زیارت، و آن را به ثقة جلیل القدر محمد بن مسلم ثقفی رضی الله عنه تعلیم داد، و به او فرمود: چون به مشهد امیر مؤمنان علیه السلام بیایی، غسل زیارت کن، و پاکیزه ترین جامه های خود را بپوش، و خویش را به بوی خوش معطر کن، و به آرامی و وقار برو، چون به «باب السلام» یعنی درگاه حرم مطهر رسیدی، رو به قبله بایست و سی مرتبه الله اکبر بگو و پس از آن

بخوان:

السَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى خَيْرِهِ اللَّهُ السَّلَامُ عَلَى الْبَشِيرِ النَّذِيرِ السَّرَاحِ الْمُنِيرِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى الطَّهْرِ الطَّاهِرِ السَّلَامُ عَلَى الْعَلَمِ الزَّاهِرِ السَّلَامُ عَلَى الْمُنْصُورِ الْمُؤَيَّدِ السَّلَامُ عَلَى أَبِي الْقَاسِمِ مُحَمَّدٍ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى أَنْبِيَاءِ اللَّهِ الْمُرْسَلِينَ وَعِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ السَّلَامُ عَلَى مَلَائِكَتِهِ اللَّهُ الْحَافِينَ بِهَذَا الْحَرَمِ وَبِهَذَا الصَّرِيحِ اللَّائِذِينَ بِهِ. سپس به نزدك قبر برو و بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَصِيَّ الْأَوْصِيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِمَادَ الْأَتْقِيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ الْأَوْلِيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الشُّهَدَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا آيَةَ اللَّهِ الْعُظْمَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَامِسَ أَهْلِ الْعَبَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ الْأَتْقِيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَضِيْمَةَ الْأَوْلِيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا زَيْنَ الْمُوَحِّدِينَ النَّجْرِيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَالِصَ الْأَخْلَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَالِدَ الْأَنْبِيَاءِ الْأَمَمَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صِدِّيقَ الْخَوْضِ وَحَامِلَ الْوَأَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَسِيمَ الْجَنَّةِ وَالطِّيَّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ شُرِّفَتْ بِهِ مَكَّةُ وَمِنَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَحْرَ الْعُلُومِ وَكَتْفَ [كَهْفِ] الْفُقَرَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ وُلِدَ فِي الْكَعْبَةِ وَرُوجَ فِي السَّمَاءِ بِسَيِّدَةِ النَّسَاءِ،

وَكَانَ شَهْوَدَهَا الْمَلَائِكَةُ الْأَصْفِيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَصِيْبَاحَ الضِّيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ خَصَّهُ النَّبِيُّ بِجَزِيلِ الْجِبَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ بَاتَ عَلَى فِرَاشِ خَاتَمِ الْأَنْبِيَاءِ وَقَاهُ بِنَفْسِهِ شَرَّ الْأَعْدَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ رُدَّتْ لَهُ الشَّمْسُ فَسَامَى شَمْعُونِ الصَّفَا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ أَنْجَى اللَّهُ سَفِينَةَ نُوحٍ بِاسْمِهِ وَاسْمِ أَخِيهِ حَيْثُ نَطَمَ الْمَاءُ حَوْلَهَا وَطَمَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ تَابَ اللَّهُ بِهِ وَبِأَخِيهِ عَلَى آدَمَ إِذْ عَوَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فُلُوكَ النَّجَاةِ الَّذِي مَنْ رَكِبَهُ نَجَا وَمَنْ تَأَخَّرَ عَنْهُ هَوَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ حَاطَبَ الثُّغْبَانَ وَذُنْبَ الْفَلَا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ،

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى مَنْ كَفَرَ وَأَنَابَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ ذَوِي الْأَلْبَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَعِيْدَ الْحِكْمَةِ وَفَضْلَ الْخُطَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مِيزَانَ يَوْمِ الْحِسَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاصِلَ الْحُكْمِ النَّاطِقِ بِالصَّوَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمَتَّصِدُّ بِالْخَاتَمِ فِي الْمِحْرَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ كَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ بِهَذَا يَوْمِ الْأَحْزَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ أَخْلَصَ لِلَّهِ الْوَحْدَانِيَّةَ وَأَنَابَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَاتِلَ خَيْبَرَ وَقَالِعَ الْبَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ دَعَا خَيْرَ الْأَنَامِ لِلْمَيْتِ عَلَى فِرَاشِهِ فَأَسْلَمَ نَفْسُهُ لِلْمَيْتَةِ وَأَجَابَ،

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ لَهُ طُوبَى وَحُسْنُ مَآبٍ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ عَضِيْمَةِ الدِّينِ وَيَا سَيِّدَ السَّادَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الْمُعْجَزَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ نَزَلَتْ فِي فَضْلِهِ سُورَةُ الْعَادِيَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ كُتِبَ اسْمُهُ فِي السَّمَاءِ عَلَى الشُّرَادِقَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُظْهِرَ الْعَجَائِبِ وَالْآيَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْغُرَوَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُخْبِرًا بِمَا غَبَرَ وَبِمَا هُوَ آتٍ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُخَاطَبَ ذُنْبِ الْفُلُواتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَاتَمَ الْحَصِي وَمُبَيِّنَ الْمُشْكِلَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ عَجِبَتْ مِنْ حَمَلَاتِهِ فِي الْوَعَى مَلَائِكَةُ السَّمَاوَاتِ،

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ نَاجَى الرَّسُولَ فَصَدَّمَ بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاهُ الصَّدَقَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَالِدَ الْأَيْمَةِ الْبِرَّةِ السَّادَاتِ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا تَالِيَّ الْمُبْعُوثِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِلْمِ خَيْرِ مَوْرُوثٍ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْوَصِيَّةِ [الْمُؤْمِنِينَ] السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْمُتَّقِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا غِيَاثَ الْمَكْرُوبِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَضِيْمَةَ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُظْهِرَ الْبُرَاهِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا طَهَّ وَيسَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبْلَ اللَّهِ الْمُتَمِّينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ تَصَدَّقَ فِي صِلَاتِهِ بِخَاتَمِهِ عَلَى الْمَسْكِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَالِعَ الصَّخْرَةِ عَنْ فَمِ الْقَلْبِ وَمُظْهِرَ الْمَاءِ الْمَعِينِ،

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْنَ اللَّهِ النَّاطِرَةَ وَيَدَهُ الْبَاسِطَةَ وَلِسَانَهُ الْمُعَبَّرَ عَنْهُ فِي بَرِيَّتِهِ أَجْمَعِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ وَمُسْتَوْدَعَ عِلْمِ الْأَوْلِيَاءِ وَالْآخِرِينَ وَصَاحِبَ لِيْوَاءِ الْحَمْدِ وَسَاقِي أَوْلِيَائِهِ مِنْ حَوْضِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا يَعْسُوبَ الدِّينِ وَقَائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ وَوَالِدَ الْأَيْمَةِ الْمُرَضِيَّةِ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَمِ اللَّهِ الرَّضِيَّةِ وَوَجْهَهُ الْمُضِيءِ وَجَنِبَهُ الْقَوِيَّ وَصِرَاطَهُ السَّوِيَّ السَّلَامُ عَلَيْكَ

الْإِمَامِ التَّقِيِّ الْمُخْلِصِ الصَّفِيِّ السَّلَامِ عَلَى الْكَوْكَبِ الدَّرِيِّ السَّلَامِ عَلَى الْإِمَامِ أَبِي الْحَسَنِ عَلِيِّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى أَيْمَةِ الْهُدَى وَ مَصَابِيحِ الدُّجَى وَ أَعْلَامِ الثَّقَى وَ مَنَارِ الْهُدَى وَ ذَوَى النُّهَى وَ كَهْفِ الْوَرَى وَ الْعُرْوَةِ الْوُثْقَى وَ الْحُجْبَةِ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى نُورِ الْأَنْوَارِ،

وَ حُجْبَةِ الْجَبَّارِ وَ وَالِدِ الْأَنْبِيَةِ الْأَطْهَارِ وَ قَسِيمِ الْجَنَّةِ وَ النَّارِ الْمُخْبِرِ عَنِ الْأَثَارِ الْمِدْمَرِ عَلَى الْكُفَّارِ مُسْتَنْقِذِ الشَّيْعَةِ الْمُخْلِصِينَ مِنْ عَظِيمِ الْمَأْوَزِ السَّلَامِ عَلَى الْمُخْصُوصِ بِالطَّاهِرَةِ النَّبِيِّهِ ابْنِهِ الْمُخْتَارِ الْمَوْلُودِ فِي الْبَيْتِ ذِي الْأَسْتَارِ الْمَرْوَجِ فِي السَّمَاءِ بِالْبِرَّةِ الطَّاهِرَةِ الرِّضِيِّهِ الْمَرْضِيِّهِ وَالِدَةِ الْأَنْبِيَةِ الْأَطْهَارِ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى النَّبِيِّ الْعَظِيمِ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ وَ عَلَيْهِ يُعْرَضُونَ وَ عَنْهُ يُسْأَلُونَ السَّلَامُ عَلَى نُورِ اللَّهِ الْأَنْوَارِ وَ ضِيَائِهِ الْأَزْهَرِ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَ حُجَّتَهُ وَ خَالِصَةَ اللَّهِ وَ خَاصَّتَهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ [وَ حُجَّتَهُ] لَقَدْ جَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ،

وَ اتَّبَعْتَ مِنْهَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ حَلَلْتَ حَلَالَ اللَّهِ وَ حَرَّمْتَ حَرَّمَ اللَّهِ وَ شَرَعْتَ أَحْكَامَهُ وَ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَ آتَيْتَ الزَّكَاةَ وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ جَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ صَابِرًا نَاصِحًا مُجْتَهِدًا مُحْتَسِبًا عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمَ الْأَجْرِ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ فَلَعَنَّ اللَّهُ مَنْ دَفَعَكَ عَنْ حَقِّكَ وَ أَرَاكَ عَنْ مَقَامِكَ وَ لَعَنَّ اللَّهُ مَنْ بَلَغَهُ ذَلِكَ فَرَضِي بِهِ أَشْهَدُ اللَّهُ وَ مَلَائِكَتُهُ وَ أَنْبِيَآءُهُ وَ رُسُلُهُ أَنِّي وَلِيُّ لِمَنْ وَالَاكَ وَ عَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ.

سپس خود را به قبر بچسبان، و آن را بیوس و بگو:

أَشْهَدُ أَنَّكَ تَسْمَعُ كَلَامِي وَ تَشْهَدُ مَقَامِي وَ أَشْهَدُ لَكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ بِالْبَلَاغِ وَ الْأَدَاءِ يَا مَوْلَايَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ يَا أَمِينَ اللَّهِ يَا وَلِيَّ اللَّهِ إِنْ بَيْنِي وَ بَيْنَ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ ذُنُوبًا قَدْ أَنْقَلْتَ ظَهْرِي وَ مَنْعْتَنِي مِنَ الرِّقَادِ وَ ذَكَرَهَا يُقْلِقُ أَحْشَانِي وَ قَدْ هَرَبْتُ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ وَ إِلَيْكَ فَبِحَقِّ مَنْ ائْتَمَّنَكَ عَلَى سِرِّهِ وَ اسْتَرْعَاكَ أَمْرَ خَلْقِهِ وَ قَرْنَ طَاعَتِكَ بِطَاعَتِهِ وَ مَوَالَاتِكَ بِمَوَالَاتِهِ كُنْ لِي إِلَى اللَّهِ شَفِيعًا وَ مِنَ النَّارِ مُجِيرًا وَ عَلَى الدَّهْرِ ظَهِيرًا.

باز خود را به قبر بچسبان و آن را بیوس و بگو:

يَا وَلِيَّ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ يَا يَا بَ حِطَّةِ اللَّهِ وَ لِيَّتِكَ وَ زَائِرِكَ وَ اللَّائِيذُ بِقَبْرِكَ وَ النَّازِلُ بِفِنَائِكَ وَ الْمُنِيخُ رَحْلَهُ فِي جَوَارِكَ يَسْأَلُكَ أَنْ تَشْفَعَ لَهُ إِلَى اللَّهِ فِي قَضَاءِ حَاجَتِهِ وَ نُجْحِ طَلِبَتِهِ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ الْجَاهَ الْعَظِيمَ وَ الشَّفَاعَةَ الْمَقْبُولَةَ فَاجْعَلْنِي يَا مَوْلَايَ مِنْ هَمِّكَ وَ أَدْخِلْنِي فِي حِرْبِكَ وَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ عَلَى صَدِيقَيْكَ آدَمَ وَ نُوحَ وَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ عَلَى وَلَدَيْكَ الْحَسَنِ وَ الْخُسَيْنِ وَ عَلَى الْأَنْبِيَةِ الطَّاهِرِينَ مِنْ ذُرِّيَّتِكَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ.

سپس شش رکعت نماز زیارت بجای آر، دو رکعت برای امیر مؤمنان علیه السّلام و دو رکعت برای جناب آدم علیه السّلام و دو رکعت برای حضرت نوح علیه السّلام و خدا را بسیار بخوان که به اجابت خواهد رسید ان شاء الله تعالی. مؤلف گوید: صاحب کتاب «مزار کبیر» گفته: این زیارت را باید در هفدهم ربیع الاول هنگام طلوع آفتاب خواند و علامه مجلسی قدس سره فرموده: این زیارت در میان زیارات بهترین زیارت است و به سندهای معتبر در کتب معتبره مذکور است و ظاهر بعضی از روایات است که اختصاصی به این روز ندارد، هر وقت که این زیارت را بخواند خوب است.

ترجمه فارسی

دومین زیارت از زیارت مخصوصه حضرت امیر مؤمنان علیه السّلام زیارت روز ولادت رسول خدا صلی الله علیه و آله است. شیخ مفید و شهید و سید ابن طاووس رحمه الله روایت کرده‌اند که حضرت صادق علیه السلام امیر مؤمنان علیه السلام را در هفدهم ربیع الاول زیارت کرد به این زیارت، و آن را به ثقة جلیل القدر محمد بن مسلم ثقفی رضی الله عنه تعلیم داد، و به او فرمود: چون به مشهد امیر مؤمنان علیه السّلام بیایی، غسل زیارت کن، و پاکیزه‌ترین جامه‌های خود را بپوش، و خویش را به بوی خوش معطر کن، و

به آرامی و وقار برو، چون به «باب السّلام» یعنی درگاه حرم مطهر رسیدی، رو به قبله بایست و سی مرتبه الله اکبر بگو و پس از آن بخوان:

دومین زیارت از زیارت مخصوصه حضرت امیر مؤمنان علیه السّلام زیارت روز ولادت رسول خدا صلی الله علیه و آله است. شیخ مفید و شهید و سید ابن طاووس رحمه الله روایت کرده‌اند که حضرت صادق علیه السّلام امیر مؤمنان علیه السّلام را در هفدهم ربیع الاول زیارت کرد به این زیارت، و آن را به ثقه جلیل القدر محمد بن مسلم ثقفی رضی الله عنه تعلیم داد، و به او فرمود: چون به مشهد امیر مؤمنان علیه السّلام بیایی، غسل زیارت کن، و پاکیزه‌ترین جامه‌های خود را بپوش، و خویش را به بوی خوش معطر کن، و به آرامی و وقار برو، چون به «باب السّلام» یعنی درگاه حرم مطهر رسیدی، رو به قبله بایست و سی مرتبه الله اکبر بگو و پس از آن بخوان

سلام بر رسول خدا، سلام بر برگزیده خدا، سلام بر مژده‌دهنده بیم‌ده و چراغ نوربخش، و رحمت و برکات خدا، سلام بر پاک و پاکیزه، سلام بر پرچم درخشان، سلام بر یاری شده تأیید گشته، سلام بر ابو القاسم محمد، و رحمت و برکات خدا سلام بر پیامبران مرسل خدا، و بندگان شایسته حق، سلام بر فرشتگان خدا، که مقیم اطراف این حرم و این ضریح و پناهندگان به آنانند.

سلام بر تو ای جانشین جانشینان، سلام بر تو ای تکیه‌گاه اهل تقوا، سلام بر تو ای سرپرست اولیا، سلام بر تو ای آقای شهیدان، سلام بر تو ای نشانه بزرگ خدا، سلام بر تو ای پنجمین اهل عبا، سلام بر تو ای پیشوای سپیدرویان با تقوا، سلام بر تو ای پناه اولیا، سلام بر تو ای زینت یکتا پرستان برگزیده، سلام بر تو ای خالص دوستان، سلام بر تو ای پدر امامان امین، سلام بر تو ای صاحب حوض، و حمل‌کننده پرچم، سلام بر تو ای بخش‌کننده بهشت و دوزخ، سلام بر تو ای که مکه و منی به او شرافت یافت، سلام بر تو ای دریای دانشها، و پناه تهیدستان، سلام بر تو ای که در کعبه به دنیا آمد، و در آسمان با سرور زنان ازدواج داده شد

و گواهانش فرشتگان برگزیده بودند، سلام بر تو ای چراغ روشن، سلام بر تو ای که پیامبر به عطای بزرگ اختصاص داد، سلام بر تو ای که بر بستر خاتم پیامبران خوابید، و او را با جانش از گزند دشمنان حفظ کرد، سلام بر تو ای که خورشید برایش بازگشت، و همطراز شمعون صفا شد، سلام بر تو ای که خدا کشتی نوح را به اسم او و برادرش نجات داد، آنجا که آب در پیرامونش به خروش آمد و لبریز شد، سلام بر تو ای که خدا به وسیله او و برادرش توبه آدم را پذیرفت، زمانی که به بیراهه شد، سلام بر تو ای کشتی نجاتی که هر کس متمسک به آن شد نجات یافت، و هر که از آن پس مانند سرنگون گشت، سلام بر تو ای که با اژدها و گرگ بیابان سخن گفت، سلام و رحمت و برکات خدا بر تو ای امیر مؤمنان،

سلام بر تو ای حجّت خدا بر کسی که کافر شد، بازگشت، سلام بر تو ای پیشوای صاحبان خرد، سلام بر تو ای معدن حکمت و جداکننده بین حق و باطل، سلام بر تو ای که علم کتاب نزد اوست، سلام بر تو ای میزان روز حساب، سلام بر تو ای فیصله‌بخش حکم، و گویای به درستی سلام بر تو ای صدقه‌دهنده انگشتر در محراب، سلام بر تو ای خدا در احزاب به وسیله تو جنگ را از اهل ایمان کفایت کرد، سلام بر تو ای که یگانگی را برای خدا خالص نمود و بازگشت، سلام بر تو ای قاتل خبیر و کننده در، سلام بر تو ای که فرا خواند او را بهترین همه خلق، برای خوابیدن در بسترش، و او جان خود را تسلیم مرگ کرد و دعوت پیامبر را به جان خرید،

سلام بر تو ای که طوبی و سرانجام نیکو برای اوست، و رحمت و برکات خدا بر او باد، سلام بر تو ای ولیّ زمام دین، و ای آقای آقایان، سلام بر تو ای صاحب معجزات، سلام بر تو ای که در برتری اش سوره عادیات نازل شد، سلام بر تو ای که نامش در آسمان بر سراپرده‌ها نوشته شده، سلام بر تو ای آشکارکننده معجزات و نشانه‌ها، سلام بر تو ای فرمانده جنگها، سلام بر تو ای خبردهنده از آنچه گذشته و از آنچه می‌آید، سلام بر تو ای خطاب‌کننده گرگ بیابانها، سلام بر تو ای مهرزننده به سنگ‌ریزه، و بیان‌کننده مسائل مشکل، سلام بر تو ای که فرشتگان آسمانها از حملاتش در جنگ تعجب کردند،

سپس به نزدیک قبر برو و بگو:

سلام بر تو ای که با پیامبر رازگویی نهان داشت و پیشاپیش رازگویی صدقه‌ها در راه خدا داد، سلام بر تو ای پدر امامان نیکوکار و سروران، و رحمت و برکات خدا بر او باد، سلام بر تو ای دنباله‌رو پیامبر، سلام بر تو ای وارث دانش بهترین میراث‌گذار، و رحمت و برکات خدا بر او باد، سلام بر تو ای سرور جانشینان، سلام بر تو ای پیشوای پرهیزگاران، سلام بر تو ای فریادرس حادثه‌دیدگان، سلام بر تو ای پناه مؤمنان، سلام بر تو ای آشکارکننده دلایل، سلام بر تو ای طه و یس، سلام برت و ای ریسمان محکم خدا، سلام بر تو ای که انگشتر را در نماز به مسکین صدقه داد، سلام بر تو ای برکننده سنگ از دهانه چاه، و ظاهرکننده آب گوارا،

سلام بر تو ای دیده‌نگرنده خدا، و دست‌گشوده‌اش، و زبان‌تفسیرکننده او در میان تمام آفریدگان، سلام بر تو ای وارث دانش پیامبران، و خزانه علم گذشتگان و آیندگان، و صاحب پرچم حمد، و ساقی اولیای خدا از حوض خاتم انبیا، سلام بر تو ای رییس دین، و پیشوای سپیدرویان، و پدر امامان پسندیده، و رحمت و برکات خدا بر او باد، سلام بر نام پسندیده خدا، و جمال نورانی‌اش، و طرف‌نیرومندش، و راه راستش. سلام بر امام پرهیزگار مخلص برگزیده. سلام بر ستاره درخشان، سلام بر امام ابو الحسن علی و رحمت و برکات خدا بر او باد. سلام بر امامان هدایت و چراغهای تاریکیها، و نشانه‌های پرهیزگاری، و مشعلهای هدایت، و صاحبان خرد، و پناهگاه مردم و دستاویز محکم و حجت بر اهل دنیا، و رحمت و برکات خدا بر آنان، سلام بر نور انوار،

و حجت جبار، و پدر امامان پاک، و قسمت‌کننده بهشت و دوزخ، خبردهنده از آثار، فروریزنده مرگ بر کفار، نجات‌دهنده شیعیان مخلص از بارهای بزرگ گناهان. سلام بر اختصاص یافته به بانوی پاک پرهیزگار دختر پیامبر مختار، ولادت یافته در کعبه صاحب پرده‌ها تزویج شده در آسمان به بانوی نیکوکار پاک پسندیده مرضیه مادر امامان پاک، و رحمت و برکات خدا بر او باد. سلام بر خبر بزرگ که امت در حقتش اختلاف کردند، و امت بر آن عرضه شوند، و از آن بازخواست گردند. سلام بر نور انور خدا، و روشنایی روشن‌ترش، و رحمت و برکات خدا بر او باد، سلام بر تو ای ولی خدا، و حجت و بنده خالص و خاص حق، من گواهی می‌دهم که تو ای ولی خدا همانا در راه خدا جهاد کردی جهادی شایسته،

و از راه رسول خدا (درود خدا بر او و خاندانش باد) پیروی نمودی، و حلال دانستی حلال خدا را، و حرام دانستی حرام خدا را، و تشریح کردید احکام الهی را، و بپا داشتی نماز را، و پرداختی زکات را، و به معروف امر کردی و از منکر نهی نمودی، و در راه خدا به جهاد برخاستی با صبر و خیرخواهی و سخت‌کوشی، و حسابگر پاداش بزرگ نزد خدا، تا مرگ فرا رسید، خدا لعنت کند کسی را که از حقت منع کرد، و از مقامت کنار گذاشت، و خدا لعنت کند کسی را که این اخبار به او رسید و به آن خشنود شد. خدا و فرشتگان و پیامبران و رسولانش را شاهد می‌گیرم، که من دوستم با کسی که تو را دوست دارد، و دشمنم با آن که تو را دشمن دارد. سلام و رحمت و برکات خدا بر او باد.

سپس خود را به قبر بچسبان، و آن را بیوس و بگو:

شهادت می‌دهم که سختم را می‌شنوی و جایم را می‌بینی، و درباره‌ات شهادت می‌دهم ای ولی خدا، به رساندن دین به مردم و ادا کردن وظیفه‌ای مولای من. ای حجت خدا، ای امین خدا، ای ولی خدا، همانا میان من و خدای عز و جل گناهی است که پشتم را سنگین کرده، و از خواب آرام مانعم گشته، و یاد آنها اعضای درونم را می‌لرزاند، البته من به سوی خدای عز و جل و به جانب تو گریخته‌ام، به حق کسی که تو را امین بر راز خود نمود، و سرپرستی کار خلقش را به تو وانهاد، و طاعتش را به طاعت تو مقرون کرد، و دوستی‌اش را به دوستی تو پیوند داد، برایم به درگاه خدا شفیع، و از آتش دوزخ پناه، و در روزگار پیشتیان باش.

باز خود را به قبر بچسبان و آن را بیوس و بگو:

ای ولی خدا، ای حجت خدا، ای درگاه مغفرت خدا، دوستت و زائرت، و پناهنده به قبرت، و فرود آمده به درگاهت، و بارانداز در جوارت، از تو درخواست می‌کند، که برایش به پیشگاه خدا، در برآمدن حاجتش، و کامیاب شدن به خواسته‌اش در دنیا و آخرت

شفاعت کنی، همانا برای تو نزد خدا منزلتی بزرگ و شفاعت پذیرفته شده است، ای مولای من مرا از موارد توجه خود قرار ده، و در حزب خود وارد کن، و سلام بر تو، و بر دو آرمیده در کنار تو آدم و نوح، و سلام بر تو و بر دو فرزندت حسن و حسین و بر امامان پاک از نسلت، و رحمت و برکات خدا بر تو باد.

سپس شش رکعت نماز زیارت بجای آر، دو رکعت برای امیر مؤمنان علیه السلام و دو رکعت برای جناب آدم علیه السلام و دو رکعت برای حضرت نوح علیه السلام و خدا را بسیار بخوان که به اجابت خواهد رسید ان شاء الله تعالی. مؤلف گوید: صاحب کتاب «مزار کبیر» گفته: این زیارت را باید در هفدهم ربیع الاول هنگام طلوع آفتاب خواند و علامه مجلسی قدس سره فرموده: این زیارت در میان زیارات بهترین زیارت است و به سندهای معتبر در کتب معتبره مذکور است و ظاهر بعضی از روایات است که اختصاصی به این روز ندارد، هر وقت که این زیارت را بخواند خوب است.

زیارت حضرت در روز غدیر

متن عربی

اول: زیارت روز غدیر. از حضرت رضا علیه السلام روایت شده که به ابن ابی نصر فرمود: هر جا که باشی، روز غدیر کنار قبر امیر المؤمنان علیه السلام حاضر شو، به درستی که در این روز حق تعالی، از مرد مؤمن و زن مؤمنه گناه شصت سال را می‌آمرزد، و از آتش جهنم آزاد می‌کند و دو برابر آنچه در ماه رمضان و شب قدر و شب فطر آزاد کرده بدان که برای این روز شریف چند زیارت نقل شده است: اول: زیارت «امین الله» که بیان آن در زیارت دوم مطلقه گذشت. دوم: زیارتی است که به سندهای معتبر از حضرت هادی علیه السلام نقل شده است، که با آن زیارت حضرت امیر مؤمنان علیه السلام را در روز غدیر در سالی که معتصم آن حضرت را طلبیده بود زیارت کردند، و کیفیت آن به این نحو است: چون اراده زیارت نمایی بر بارگاه نورانی بایست. و رخصت بخواه، و شیخ شهید گفته: غسل می‌کنی، و پاک‌ترین جامه‌های خود را می‌پوشی، و اذن دخول می‌طلبی و می‌گویی: اللهم انی وقتت علی باب و این همان اذن دخول اول است که ما در اول باب نقل کردیم، پس پای راست را پیش بگذار، و داخل شو به نزدیک ضریح مقدس برو و پشت به قبله در برابر ضریح بایست و بگو:

السَّلَامُ عَلَی مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ خَاتَمِ النَّبِیِّیْنَ وَ سَیِّدِ الْمُرْسَلِیْنَ وَ صَفْوَةِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ أَمِینِ اللَّهِ عَلَی وَحْیِهِ وَ عَزَائِمِ أَمْرِهِ وَ الْخَاتِمِ لِمَا سَبَقَ وَ الْفَاتِحِ لِمَا اسْتَقْبَلَ وَ الْمُهَيِّمِ عَلَی ذَلِكْ كُلِّهِ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ وَ صَلَوَاتُهُ وَ تَحِيَّاتُهُ السَّلَامُ عَلَی أَنْبِیَاءِ اللَّهِ وَ رُسُلِهِ وَ مَلَائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِیْنَ وَ عِبَادِهِ الصَّالِحِیْنَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا أَمِیرَ الْمُؤْمِنِیْنَ وَ سَیِّدَ الْوَصِیِّیْنَ وَ وَارِثَ عِلْمِ النَّبِیِّیْنَ وَ وَلِیَّ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ وَ مَوْلَى الْمُؤْمِنِیْنَ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَمِیرَ الْمُؤْمِنِیْنَ يَا أَمِینَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَ سَفِيرَهُ فِي خَلْقِهِ وَ حُجَّتَهُ الْبَالِغَةَ عَلَی عِبَادِهِ. السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا دِینَ اللَّهِ الْقَوِیْمَ وَ صِرَاطَهُ الْمُسْتَقِیْمَ السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا النَّبَأُ الْعَظِیْمُ الَّذِی هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ وَ عَنْهُ يُسْأَلُونَ السَّلَامَ عَلَیْكَ يَا أَمِیرَ الْمُؤْمِنِیْنَ آمَنْتَ بِاللَّهِ وَ هُمْ مُشْرِكُونَ وَ صَدَقْتَ بِالْحَقِّ وَ هُمْ مُكْذِبُونَ وَ جَاهَدْتَ [فِي اللَّهِ] وَ هُمْ مُجْحَمُونَ [مُجْحَمُونَ] وَ عِبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّینَ صَابِرًا مُخْتَبِرًا حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِیْنُ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَی الظَّالِمِیْنَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا سَیِّدَ الْمُسْلِمِیْنَ وَ یَعْسُوبَ الْمُؤْمِنِیْنَ وَ إِمَامَ الْمُتَّقِیْنَ وَ قَائِدَ الْعُرِّ الْمُحْجَلِیْنَ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَخُو رَسُولِ اللَّهِ وَ وَصِيُّهُ وَ وَارِثُ عِلْمِهِ وَ أَمِينُهُ عَلَی شَرْعِهِ وَ خَلِيفَتُهُ فِي أُمَّتِهِ،

وَ أَوَّلُ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَ صَدَقَ بِمَا أُنزِلَ عَلَی نَبِيِّهِ وَ أَشْهَدُ أَنَّهُ قَدْ بَلَغَ عَنِ اللَّهِ مَا أَنْزَلَهُ فِيكَ فَصَدَعَ بِأَمْرِهِ وَ أَوْجَبَ عَلَی أُمَّتِهِ فَرَضَ طَاعَتِكَ وَ وِلَايَتِكَ وَ عَقَدَ عَلَيْهِمُ الْبَيْعَةَ لِمَكَ وَ جَعَلَكَ أَوْلَى بِالْمُؤْمِنِیْنَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ كَذَلِكَ ثُمَّ أَشْهَدُ اللَّهَ تَعَالَى عَلَيْهِمْ فَقَالَ أَلَسْتُ قَدْ بَلَغْتُ فَقَالُوا اللَّهُمَّ بَلَى فَقَالَ اللَّهُمَّ أَشْهَدُ وَ كَفَى بِكَ شَهِيدًا وَ حَاكِمًا بَيْنَ الْعِبَادِ فَلَعَنَ اللَّهُ جَاكِدًا وَ لَائِيكَ بَعْدَ الْإِقْرَارِ وَ نَاكِثًا

عَهْدِكَ بَعْدَ الْمِيثَاقِ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللَّهِ تَعَالَى وَ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى مُوفٍ لَكَ بِعَهْدِهِ وَ مَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ الْحَقُّ الَّذِي نَطَقَ بِوَلَايَتِكَ التَّنْزِيلُ وَ أَخَذَ لَكَ الْعَهْدَ عَلَى الْأُمَّةِ بِذَلِكَ الرَّسُولِ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ وَ عَمَّكَ وَ أَحَاكَ الَّذِينَ تَاجَرْتُمُ اللَّهَ بِنُفُوسِكُمْ،

فَأَنْزَلَ اللَّهُ فِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَ أَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَ يُقْتَلُونَ وَ عُدَا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَ الْإِنْجِيلِ وَ الْقُرْآنِ وَ مَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبَشِرُوا ببيعِعُكُمْ الَّذِي يَابِعْتُمْ بِهِ وَ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ الْمَامِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَ النََّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ الْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَ بَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ أَشْهَدُ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَنَّ الشَّاكَّ فِيكَ مَا آمَنَ بِالرَّسُولِ الْأَمِينِ وَ أَنَّ الْعَادِلَ بِكَ غَيْرَكَ عَائِدٌ [عَادِلٌ] عَنِ الدِّينِ الْقَوِيمِ الَّذِي ارْتَضَاهُ لَنَا رَبُّ الْعَالَمِينَ وَ أَكْمَلَهُ بِوَلَايَتِكَ يَوْمَ الْغُدِيرِ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ الْمَعْنِيُّ بِقَوْلِ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ وَ أَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَ لَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ضَلَّ وَ اللَّهُ وَ أَضَلَّ مَنْ اتَّبَعَ سِوَاكَ وَ عِنْدَ عَنِ الْحَقِّ مَنْ عَادَاكَ.

اللَّهُمَّ سَمِعْنَا لِأَمْرِكَ وَ أَطَعْنَا وَ اتَّبَعْنَا صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ فَاهْدِنَا رَبَّنَا وَ لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعِيدَ إِذْ هَدَيْتَنَا إِلَى طَاعَتِكَ وَ اجْعَلْنَا مِنَ الشَّاكِرِينَ لِأَنْعَمِكَ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ لَمْ تَزَلْ لِلْهَوَى مُخَالِفًا وَ لِلتَّقَى مُحَالِفًا وَ عَلَى كَظْمِ الْغَيْظِ قَادِرًا وَ عَنِ النَّاسِ عَافِيًا غَافِرًا وَ إِذَا عُصِيَ اللَّهُ سَاحِطًا وَ إِذَا أُطِيعَ اللَّهُ رَاضِيًا وَ بِمَا عَهْدَ إِلَيْكَ عَامِلًا رَاعِيًا لِمَا اسْتَحْفِظْتَ حَافِظًا لِمَا اسْتَوْدَعْتَ مُبَلِّغًا مَا حُمِّلْتَ مُنْتَظِرًا مَا وَعَدْتَ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ مَا اتَّقَيْتَ ضَارِعًا وَ لَا أَمْسَيْتَ عَنْ حَقِّكَ جَازِعًا وَ لَا أَحْجَمْتَ عَنْ مُجَاهِدَةِ غَاصِيكَ [عَاصِيكَ] نَاكِلًا وَ لَا أَظْهَرْتَ الرِّضَى بِخِلَافِ مَا يُرِضِي اللَّهُ مَدَاهِنًا وَ لَا وَهَنْتَ لِمَا أَصَابَكَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ،

وَ لَا- ضَمِعْتَ وَ لَا- اسْتَيْكَنْتَ عَنْ طَلَبِ حَقِّكَ مُرَاقِبًا مَعِاذَ اللَّهِ أَنْ تَكُونَ كَذَلِكَ بَلْ إِذْ ظَلِمْتَ احْتَسَبْتَ رَبَّكَ وَ فَوَّضْتَ إِلَيْهِ أَمْرَكَ وَ ذَكَرْتَهُمْ فَمَا اذْكُرُوا وَ وَعَظْتَهُمْ فَمَا اتَّعُظُوا وَ حَوَّضْتَهُمْ اللَّهُ فَمَا تَخَوْفُوا وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ حَتَّى دَعَاكَ اللَّهُ إِلَى جِوَارِهِ وَ قَبَضَكَ إِلَيْهِ بِاخْتِيَارِهِ وَ أَلْزَمَ أَعْدَاءَكَ الْحُجَّةَ بِقَتْلِهِمْ إِيَّاكَ لِتَكُونَ الْحُجَّةَ لَكَ عَلَيْهِمْ مَعَ مَا لَكَ مِنَ الْحُجَجِ الْبَالِغَةِ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَيَّدْتَ اللَّهُ مُخْلِصًا وَ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ صَابِرًا وَ جَدْتَ بِنَفْسِكَ مُحْتَسِبًا وَ عَمِلْتَ بِكِتَابِهِ وَ اتَّبَعْتَ سُنَّةَ نَبِيِّهِ وَ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَ آتَيْتَ الزَّكَاةَ وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ مَا اسْتَطَعْتَ مُتَّبِعًا مَا عِنْدَ اللَّهِ رَاغِبًا فِيمَا وَعَدَ اللَّهُ لَا تَحْفَلُ بِالنَّوَائِبِ وَ لَا تَهِنُ عِنْدَ الشَّدَائِدِ،

وَ لَا تَحْجِمُ عَنْ مُحَارِبِ أَيْفِكَ مِنْ نَسَبِ غَيْرِ ذَلِكَ إِلَيْكَ وَ افْتَرَى بِاطِلَا عَلَيْكَ وَ أَوْلَى لِمَنْ عِنْدَ عَنكَ لَقَدْ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ الْجِهَادِ وَ صَبَرْتَ عَلَى الْمَأْذَى صَبْرًا احْتِسَابًا وَ أَنْتَ أَوْلَى مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَ صَدَّقَ لَهُ وَ جَاهَدَ وَ أَبْجَدَ صِيْفَحَتَهُ فِي دَارِ الشُّرُوكِ وَ الْأَرْضِ مَشْحُونَةً ضَلَالَةً وَ الشَّيْطَانُ يُعْبِدُ جَهْرَةً وَ أَنْتَ الْقَائِلُ لَا تَزِيدُنِي كَثْرَةَ النَّاسِ حَوْلِي عِزَّةً وَ لَا تَفَرِّقُهُمْ عَنِّي وَ حَشَّةً وَ لَوْ أَسْلَمَنِي النَّاسُ جَمِيعًا لَمْ أَكُنْ مُتَّضِرًّا عَاطَصْتُمُ بِاللَّهِ فَعَزَزْتُ وَ آثَرْتُ الْأَخِرَةَ عَلَى الْأَوْلَى فَزَهَدْتُ وَ أَيَّدَكَ اللَّهُ وَ هَدَاكَ وَ أَخْلَصَكَ وَ اجْتَبَاكَ فَمَا تَنَاقَضَتْ أَعْمَالُكَ وَ لَا اخْتَلَفَتْ أَقْوَالُكَ وَ لَا تَقَلَّبَتْ أَحْوَالُكَ وَ لَا ادَّعَيْتَ وَ لَا افْتَرَيْتَ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَ لَا شَرِهْتَ إِلَى الْحَطَامِ وَ لَا دَنَسَكَ الْأَثَامُ وَ لَمْ تَزَلْ عَلَى بَيْتِهِ مِنْ رَبِّكَ وَ يَقِينٍ مِنْ أَمْرِكَ تَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَ إِلَى صِرَاطِ مُسْتَقِيمٍ أَشْهَدُ شَهَادَةً حَقًّا،

وَ أَقْسِمُ بِاللَّهِ قَسَمَ صِدْقٍ أَنْ مُحَمَّدًا وَ آلَهُ صِيْلَمَاتُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ سَادَاتُ الْخَلْقِ وَ أَنَّكَ مَوْلَايَ وَ مَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ وَ أَنَّكَ عَبْدُ اللَّهِ وَ وَليُّهُ وَ أَخُو الرَّسُولِ وَ وَصِيُّهُ وَ وَارِثُهُ وَ أَنَّهُ الْقَائِلُ لَكَ وَ الَّذِي بَعَثَنِي بِالْحَقِّ مَا آمَنَ بِي مِنْ كَفَرٍ بِكَ وَ لَا أَفَرَّ بِاللَّهِ مِنْ جَحْدِكَ وَ قَدْ ضَلَّ مَنْ صَدَّ عَنْكَ وَ لَمْ يَهْتِدِ إِلَى اللَّهِ وَ لَا- إِلَيَّ مِنْ لَا- يَهْتَدِي بِحُكِّكَ وَ هُوَ قَوْلُ رَبِّي عَزَّ وَ جَلَّ وَ إِنِّي لَغَفَّارٌ لِمَنْ تَابَ وَ آمَنَ وَ عَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى إِلَى وَ لَا يَتَّكُ مَوْلَايَ فَضْلُكَ لَا يَخْفَى وَ نُورُكَ لَا يُطْفَأُ [لَا يُطْفِئُ] وَ أَنَّ مَنْ جَحَدَكَ الظُّلْمَ الْأَشْقَى مَوْلَايَ أَنْتَ الْحُجَّةُ عَلَى الْعِبَادِ وَ الْهَادِي إِلَى الرَّشَادِ وَ الْعِيْدَةُ لِلْمَعَادِ مَوْلَايَ لَقَدْ رَفَعَ اللَّهُ فِي الْأَوْلَى مَنْزِلَتَكَ وَ أَعْلَى فِي الْأَخِرَةِ دَرَجَتَكَ وَ بَصَّرَكَ مَا عَمِيَ عَلَى مَنْ خَالَفَكَ وَ حَالَ بَيْنَكَ وَ بَيْنَ مَوَاهِبِ اللَّهِ لَكَ،

فَلَعَنَ اللَّهُ مُسْتَحِلِّي الْحُرْمَةِ مِنْكَ وَ ذَائِدِي الْحَقِّ عَنْكَ وَ أَشْهَدُ أَنَّهُمُ الْأَخْسِرُونَ الَّذِينَ تَلْفَحُ وَ جُوهَهُمُ النَّارُ وَ هُمْ فِيهَا كَالِحُونَ وَ أَشْهَدُ

أَنْتَكَ مَا أَقْدَمْتَ وَلَا أَحْجَمْتَ وَلَا نَطَقْتَ وَلَا أَمْسَيْتَ إِلَّا بِأَمْرِ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ قُلْتَ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَقَدْ نَظَرْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَضْرِبُ بِالسَّيْفِ قُدَمَا فَصَالَ يَا عَلِيُّ أَنْتَ مِنِّي بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى إِلَّا- أَنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي وَأَعْلَمُكَ أَنَّ مَوْتَكَ وَحَيَاتَكَ مَعِي وَعَلَى سُنَّتِي فَوَ اللَّهُ مَا كَذَبْتُ وَلَا كُذِّبْتُ وَلَا ضَلَلْتُ وَلَا ضَلَّ بِي وَلَا نَسِيتُ مَا عَاهَدْتُ إِلَى رَبِّي وَإِنِّي لَعَلَى بَيْتِهِ مِنْ رَبِّي بَيْنَهُمَا لَبَيْتُهُ وَبَيْنَهُمَا النَّبِيُّ لِي وَإِنِّي لَعَلَى الطَّرِيقِ الْوَاضِحِ أَلْفُظُهُ لَفْظًا صِدَقْتُ وَاللَّهُ وَقُلْتُ الْحَقَّ فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ سَاوَاكَ بِمَنْ نَاوَاكَ وَاللَّهُ جَلَّ اسْمُهُ يَقُولُ:

(هَيْلَ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا- يَعْلَمُونَ فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ عَدَلَ بِحُكِّكَ مَنْ فَرَضَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَا يَتِيكَ وَأَنْتَ وَلِيُّ اللَّهِ وَأَخُو رَسُولِهِ وَالذَّبَابُ عَنْ دِينِهِ وَالَّذِي نَطَقَ الْقُرْآنُ بِتَفْضِيلِهِ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا) وَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى: (أَجْعَلْتُمْ سِتْقَانَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ.

الَّذِينَ آمَنُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمَ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَاتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُقِيمٌ خَالِدِينَ فِيهَا أَيْدَا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ) أَشْهَدُ أَنَّكَ الْمُخْصُوصُ بِمَدْحَةِ اللَّهِ الْمُخْلِصُ لِطَاعَةِ اللَّهِ لَمْ تَعِجْ بِالْهَدَى بَدَلًا وَلَمْ تُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّكَ أَحَدًا وَأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى اسْتَجَابَ لِنَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِيكَ دَعْوَتَهُ ثُمَّ أَمَرَهُ بِإِظْهَارِ مَا أَوْلَاكَ لِأُمَّتِهِ إِغْلَاءً لِشَانِكَ وَإِغْلَانًا لِإِبْرَاهِيمَانَكَ وَدَحْضًا لِلْبَاطِلِ وَقَطْعًا لِلْمَعَادِيرِ فَلَمَّا أَشْفَقَ مِنْ فِتْنَةِ الْفَاسِقِينَ وَاتَّقَى فِيكَ الْمُنَافِقِينَ أَوْحَى إِلَيْهِ رَبُّ الْعَالَمِينَ:

(يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ) فَوَضَعَ عَلَى نَفْسِهِ أَوْزَارَ الْمَسِيرِ وَنَهَضَ فِي رَمَضَاءِ الْهَجِيرِ فَخَطَبَ وَاسْمَعُ وَنَادَى فَمَا بَلَّغَ ثُمَّ سَأَلَهُمْ أَجْمَعُ فَقَالَ هَلْ بَلَّغْتَ فَقَالُوا اللَّهُمَّ بَلَى فَقَالَ اللَّهُمَّ اشْهَدْ ثُمَّ قَالَ أَلَسْتُ أَوْلَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا بَلَى فَأَخَذَ بِيَدِكَ وَقَالَ: «مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَهَذَا عَلِيُّ مَوْلَاهُ اللَّهُمَّ وَال مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَانصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَاخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُ». فَمَا آمَنَ بِمَا أُنزِلَ اللَّهُ فِيكَ عَلَى نَبِيِّهِ إِلَّا قَلِيلٌ وَلَا زَادَ أَكْثَرَهُمْ غَيْرَ تَخْسِيرٍ وَلَقَدْ أُنزِلَ اللَّهُ تَعَالَى فِيكَ مِنْ قَبْلُ وَهُمْ كَارِهُونَ:

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ) إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَابْتَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتَبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ رَبَّنَا لَا تُرِغْ قُلُوبَنَا بَعِيدًا إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ). اللَّهُمَّ إِنَّا نَعْلَمُ أَنَّ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَالْعَنَ مَنْ عَارَضَهُ وَاسْتَكْبَرَ وَكَذَّبَ بِهِ وَكَفَرَ وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَى مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ.

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَيِّدَ الْوَصِيِّينَ وَأَوَّلَ الْعَابِدِينَ وَأَزْهَدَ الرَّاهِدِينَ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتَهُ وَصِلَمَوَاتِهِ وَتَحِيَّاتِهِ أَنْتَ مُطْعَمُ الطَّعَامِ عَلَى حُبِّهِ مَسْكِينًا وَبَيْتِيًّا وَاسْتِيرًا لَوَجْهِ اللَّهِ لَا تُرِيدُ مِنْهُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا وَفِيكَ أَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: (وَيُؤْتُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ) وَأَنْتَ الْكَاطِمُ لِلْغَيْظِ وَالْعَافِي عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ وَأَنْتَ الصَّابِرُ فِي النَّبَايَا وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبِئَاسِ وَأَنْتَ الْقَاسِمُ بِالسَّوِيَّةِ وَالْعَادِلُ فِي الرَّعِيَّةِ وَالْعَالِمُ بِحُدُودِ اللَّهِ مِنْ جَمِيعِ الْبَرِيَّةِ وَاللَّهُ تَعَالَى أَخْبَرَ عَمَّا أَوْلَاكَ مِنْ فَضْلِهِ بِقَوْلِهِ:

(أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا- لَا يَسْتَوُونَ أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَى نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ) وَأَنْتَ الْمُخْصُوصُ بِعِلْمِ التَّنْزِيلِ وَحُكْمِ التَّأْوِيلِ وَنَصِّ الرَّسُولِ وَكَعْكَ الْمَوَاقِفِ الْمَشْهُودَةِ وَالْمَقَامَاتِ الْمَشْهُورَةِ وَالْأَيَّامِ الْمَذْكُورَةِ يَوْمَ بَدْرٍ وَ يَوْمَ الْأَخْزَابِ إِذْ رَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَّغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَطَّنُونَ بِاللَّهِ الطُّنُونًا هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا.

وَ إِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِذْ يُرِيدُونَ
إِلَّا- فِرَارًا وَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَ
تَسْلِيمًا فَتَنَّتْ عَمْرُهُمْ وَهَزَمَتْ جَمْعَهُمْ وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا وَ
يَوْمَ أُحُدٍ إِذْ يَصُدُّونَ وَلَا يُلُوتُونَ عَلَىٰ أَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوهُمْ فِي أُحْرَاهِمُ وَأَنْتَ تَدُودُ بِهِمُ الْمُشْرِكِينَ عَنِ النَّبِيِّ ذَاتِ الْيَمِينِ وَذَاتِ
الشَّمَالِ حَتَّىٰ رَدَّهُمُ اللَّهُ تَعَالَىٰ عَنْكُمَا خَائِفِينَ وَنَصَرَ بَكَ الْخَازِلِينَ وَ يَوْمَ حُنَيْنٍ عَلَىٰ مَا نَطَقَ بِهِ التَّنْزِيلُ:

«إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغِنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَعَلَى
الْمُؤْمِنِينَ» وَ الْمُؤْمِنُونَ أَنْتَ وَمَنْ يَلِيكَ وَعَمَّكَ الْعَبَّاسُ يُنَادِي الْمُنْهَزِمِينَ: يَا أَصْحَابَ سُورَةِ الْبَقَرَةِ يَا أَهْلَ بَيْعَةِ الشَّجَرَةِ حَتَّىٰ اسْتَجَابَ لَهُ
قَوْمٌ قَدْ كَفَيْتَهُمُ الْمُتُونَةَ وَ تَكَفَّلَتْ دُونَهُمُ الْمَعُونَةَ فَعَادُوا آيِسِينَ مِنَ الْمُتُونَةِ رَاجِحِينَ وَعَدَّ اللَّهُ تَعَالَىٰ بِالتَّوْبَةِ وَ ذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ جَلَّ ذِكْرُهُ: «ثُمَّ
يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ» وَأَنْتَ حَائِزٌ دَرَجَةً الصَّبْرِ فَائِزٌ بِعَظِيمِ الْأَجْرِ وَ يَوْمَ حَبِيبٍ إِذْ أَطَهَرَ اللَّهُ حَوْرَ الْمُتَافِقِينَ وَ قَطَعَ دَابِرَ
الْكَافِرِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ «وَلَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُولُونَ الدُّبَارَ وَ كَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا»

مَوْلَايَ أَنْتَ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ وَ الْمَحَجَّةُ الْوَاضِحَةُ وَ النِّعْمَةُ السَّابِغَةُ وَ الْبُرْهَانُ الْمُنِيرُ فَهَنِينَا لَكَ بِمَا آتَاكَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِ وَ تَبَا لِسَانِكَ ذِي
الْجَهْلِ شَهِدَتْ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ جَمِيعَ حُرُوبِهِ وَ مَغَازِيهِ تَحْمِلُ الرَّيَّةَ أَمَامَهُ وَ تَضْرِبُ بِالسَّيْفِ قُدَّامَهُ ثُمَّ لِحْزَمِكَ الْمَشْهُورِ وَ
بَصَّةِ يَرْتَكِ فِي الْأُمُورِ أَمْرَكَ فِي الْمَوَاطِنِ وَ لَمْ يَكُنْ عَلَيْكَ أَمِيرٌ وَ كَمِ مِنْ أَمْرِ صِدَّكَ عَنْ إِمْضَاءِ عَزْمِكَ فِيهِ التَّقَىٰ وَ اتَّبَعَ غَيْرَكَ فِي
مِثْلِهِ الْهَوَىٰ فَظَنَّ الْجَاهِلُونَ أَنَّكَ عَجَزْتَ عَمَّا إِلَيْهِ انْتَهَىٰ ضَلُّ وَ اللَّهُ الطَّانُّ لِتَمَلِّكَ وَ مَا اهْتَدَىٰ وَ لَقَدْ أَوْضَحْتَ مَا أَشْكَلَ مِنْ ذَلِكَ لِمَنْ
تَوَهَّمَ وَ امْتَرَىٰ بِقَوْلِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ:

«قَدْ بَرَى الْحَوْلُ الْقَلْبَ وَجَهَ الْحِيلَةَ وَ دُونَهَا حَاجِزٌ مِنْ تَقْوَى اللَّهِ فَيَدْعُهَا رَأَى الْعَيْنِ وَ يَنْتَهِزُ فُرُصَتَهَا مِنْ لَا حَرِيحَةَ [جَرِيحَةً] لَهُ فِي الدِّينِ»،
صِدَقَتْ وَ اللَّهُ وَ خَسِرَ الْمُبْطِلُونَ وَ إِذْ مَا كَرَّكَ النَّاكِتَانِ فَقَالَ نُرَيْدُ الْعُمْرَةَ فَقُلْتَ لَهُمَا: «لَعَمْرُكُمَا مَا تُرِيدَانِ الْعُمْرَةَ لَكِنْ تُرِيدَانِ الْعُدْرَةَ»
فَأَخَذْتَ الْبَيْعَةَ عَلَيْهِمَا وَ جَدَّدْتَ الْمِيثَاقَ فَجَدَّدَا فِي النِّفَاقِ فَلَمَّا تَبَهَّهْتُمَا عَلَىٰ فِعْلِهِمَا أَغْفَلَا وَ عَادَا وَ مَا انْتَفَعَا وَ كَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهِمَا خُسِيرًا ثُمَّ
تَلَاهِمَا أَهْلُ الشَّامِ فَسَيَّرَتْ إِلَيْهِمْ بَعِيدَ الْأَعْيَادِ وَ هُمْ لَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ وَ لَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ هَمِجَ رِعَاعِ ضَالِّونَ وَ بِالذِّى أَنْزَلَ عَلَىٰ
مُحَمَّدٍ فِيكَ كَافِرُونَ وَ لِأَهْلِ الْخِلَافِ عَلَيْكَ نَاصِرُونَ وَ قَدْ أَمَرَ اللَّهُ تَعَالَىٰ بِاتِّبَاعِكَ وَ نَدَبَ الْمُؤْمِنِينَ إِلَىٰ نَصْرِكَ وَ قَالَ عَزَّ وَ جَلَّ:

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَ كُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ) مَوْلَايَ بِكَ ظَهَرَ الْحَقُّ وَ قَدْ تَبَدَّهَ الْحَلْقُ وَ أَوْضَحْتَ السُّنَنَ بَعْدَ الدُّرُوسِ وَ الطَّمْسِ
فَلَكَ سَابِقَةُ الْجِهَادِ عَلَىٰ تَصَدِيقِ التَّنْزِيلِ وَ لَكَ فَضِيلَةُ الْجِهَادِ عَلَىٰ تَحْقِيقِ التَّوَالِيلِ وَ عَدُوُّكَ عَدُوُّ اللَّهِ جَاحِدٌ لِرَسُولِ اللَّهِ يَدْعُو بِاطْلَا وَ
يَحْكُمُ جَائِرًا وَ يَتَأَمَّرُ غَاصِبًا وَ يَدْعُو حِزْبَهُ إِلَى النَّارِ وَ عَمَّارٌ يُجَاهِدُ وَ يُنَادِي بَيْنَ الصَّفِينِ الرَّوَاحِ الرَّوَاحِ إِلَى الْجَنَّةِ وَ لَمَّا اسْتَسْقَى فُسَيْقِي
اللَّبَنِ كَبَّرَ وَ قَالَ قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ آخِرُ شَرَابِكَ مِنَ الدُّنْيَا ضَيَّاحٌ مِنْ لَبَنِ،

وَ تَقْتُلِكَ الْفِتْنَةُ الْبَاطِنِيَّةُ فَاعْتَرَضَهُ أَبُو الْعَادِيَةِ الْفَزَارِيُّ فَقَتَلَهُ فَعَلَىٰ أَبِي الْعَادِيَةِ لَغْنَةُ اللَّهِ وَ لَغْنَةُ مَلَائِكَتِهِ وَ رُسُلِهِ أَجْمَعِينَ وَ عَلَىٰ مَنْ سَلَّ سَيْفَهُ
عَلَيْكَ وَ سَلَّمَتْ سَيْفِكَ عَلَيْهِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَ الْمُتَافِقِينَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ وَ عَلَىٰ مَنْ رَضِيَ بِمَا سَاءَكَ وَ لَمْ يَكْرَهُهُ وَ
أَعْمَصَ عَيْنَهُ وَ لَمْ يُنْكِرْهُ أَوْ أَعَانَ عَلَيْكَ بِيَدٍ أَوْ لِسَانٍ أَوْ قَعَدَ عَنْ نَصْرِكَ أَوْ خَذَلَ عَنِ الْجِهَادِ مَعَكَ أَوْ غَمَطَ فَضْلَكَ وَ جَحَدَ حَقَّكَ أَوْ
عَدَلَ بِكَ مِنْ جَعَلَكَ اللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِ مِنْ نَفْسِهِ وَ صِلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ وَ سَلَامُهُ وَ تَحِيَّاتُهُ وَ عَلَى الْأَتَمَّةِ مِنْ آلِكَ
الطَّاهِرِينَ،

إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ وَ الْأَمْرُ الْبَاعِجِبُ وَ الْخَطْبُ الْمَأْفُظُ بَعْدَ جَحْدِكَ حَقَّكَ غَضِبُ الصَّدِيقَةِ الطَّاهِرَةِ الرَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ النِّسَاءِ فَدَكَ وَ رَدَّ
شَهَادَتِكَ وَ شَهَادَةِ السَّيِّدِينَ سُلَالَتِكَ وَ عِتْرَةَ الْمُضِيْطَفَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَ قَدْ أَعْلَى اللَّهُ تَعَالَىٰ عَلَى الْأُمَّةِ دَرَجَتَكُمْ وَ رَفَعَ مَنَرَتَكُمْ وَ
أَيَّانَ فَضْلَكُمْ وَ شَرَّفَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ فَأَذْهَبَ عَنْكُمْ الرَّجْسَ وَ طَهَّرَكُمْ تَطْهِيرًا قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ
جَزُوعًا وَ إِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا إِلَّا- الْمُضِيْطَفَى فَاسْتَشْنَى اللَّهُ تَعَالَىٰ نَبِيَّهُ الْمُضِيْطَفَى وَ أَنْتَ يَا سَيِّدَ الْأَوْصِيَاءِ مِنْ جَمِيعِ الْخَلْقِ فَمَا أَعَمَّهُ مِنْ

ظَلَمَكَ عَنِ الْحَقِّ،

ثُمَّ أَفْرَضُوكَ سَهْمَ ذَوِي الْقُرْبَى مَكْرًا وَ أَحَادُوهُ عَنْ أَهْلِهِ جَوْرًا فَلَمَّا آلَ الْأَمْرُ إِلَيْكَ أَجْرَيْتَهُمْ عَلَيَّ مَا أَجْرِيَا رَغْبَةً عَنْهُمَا بِمَا عِنْدَ اللَّهِ لَكَ فَأَشْبَهْتَ مُحْتَنَكَ بِهِمَا مَحَنَ الْأَنْبِيَاءِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ عِنْدَ الْوَحِيدَةِ وَ عَدَمَ الْأَنْصَارِ وَ أَشْبَهْتَ فِي الْبِيَاتِ عَلَى الْفِرَاشِ الذَّبِيحَ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذْ أَجَبْتَ كَمَا أَجَابَ وَ أَطَعْتَ كَمَا أَطَاعَ إِسْمَاعِيلُ صَابِرًا مُحْتَسِبًا إِذْ قَالَ لَهُ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانظُرْ مَاذَا تَرَى قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمُرُ سَيَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ وَ كَذَلِكَ أَنْتَ لَمَّا أَبَاتَكَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ أَمَرَكَ أَنْ تَضَجَّعَ فِي مَرْقَدِهِ وَاقِبَا لَهُ بِنَفْسِكَ أَسْرَعْتَ إِلَى إِجَابَتِهِ مُطِيعًا وَ لِنَفْسِكَ عَلَى الْقَتْلِ مُوْطِنًا،

فَشَكَرَ اللَّهُ تَعَالَى طَاعَتِكَ وَ آيَانَ عَنْ جَمِيلِ فِعْلِكَ بِقَوْلِهِ جَلَّ ذِكْرُهُ وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ ثُمَّ مُحْتَنَكَ يَوْمَ صِفِّينَ وَ قَدْ رُفِعَتِ الْمَصَاحِفُ حِيلَةً وَ مَكْرًا فَأَعْرَضَ الشُّكُّ وَ عَزَفَ الْحَقُّ وَ اتَّبَعَ الظَّنُّ أَشْبَهْتَ مِخْيَةَ هَارُونَ إِذْ أَمَرَهُ مُوسَى عَلَى قَوْمِهِ فَتَقَرَّفُوا عَنْهُ وَ هَارُونَ يُبَادِي بِهِمْ وَ يَقُولُ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَ إِنَّ رَبَّكُمْ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَ أَطِيعُوا أَمْرِي قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى وَ كَذَلِكَ أَنْتَ لَمَّا رُفِعَتِ الْمَصَاحِفُ قُلْتَ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهَا وَ خُدِعْتُمْ فَعَصَوْكَ وَ خَالَفُوا عَلَيْكَ وَ اسْتَبَدَّوْا نَصَبَ الْحَكَمِينَ فَابْتَيْتَ عَلَيْهِمْ وَ تَبَرَّأْتَ إِلَى اللَّهِ مِنْ فِعْلِهِمْ وَ فَوَضَّعْتَهُ إِلَيْهِمْ فَلَمَّا اسْتَفْرَ الْحَقُّ وَ سَيفَهُ الْمُنْكَرُ وَ اعْتَرَفُوا بِالزَّلَلِ وَ الْجَوْرِ عَنِ الْقُصْدِ اخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِهِ وَ الزُّمُوكَ عَلَى سَفَهِ التَّحْكِيمِ الَّذِي أَبَيْتَهُ وَ أَحْبَبْتَهُ وَ حَظَرْتَهُ وَ أَبَاحُوا ذَنْبَهُمُ الَّذِي اقْتَرَفُوهُ،

وَ أَنْتَ عَلَى نَهْجِ بَصِيْرِهِ وَ هُدَى وَ هُمْ عَلَى سُبْنِ ضَلَالَةٍ وَ عَمَى فَمَا زَالُوا عَلَى النَّفَاقِ مُصْرِينَ وَ فِي الْعَمَى مُتَرَدِّدِينَ حَتَّى أَذَاقَهُمُ اللَّهُ وَبَالَ أَمْرِهِمْ فَأَمَاتَ بِسَيْفِكَ مَنْ عَانَكَ فَشَقِي وَ هَوَى وَ أَحْيَا بِحُجَّتِكَ مَنْ سَعِدَ فَهَدَى صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ غَادِيَةً وَ رَائِحَةً وَ عَاكِفَةً وَ ذَاهِبَةً فَمَا يُحِبُّ الْمَادِحُ وَ ضَيْفَكَ وَ لَا يُحِبُّ الطَّاعِنُ فَضْلَكَ أَنْتَ أَحْسَنُ الْخَلْقِ عِبَادَةً وَ أَخْلَصُهُمْ زَاهِدَةً وَ أَذْبَبُهُمْ عَنِ الدِّينِ أَقَمْتَ حُدُودَ اللَّهِ بِجَهْدِكَ [بِجَهْدِكَ] وَ فَلَلْتَ عَسَاكِرَ الْمَارِقِينَ بِسَيْفِكَ تُحْمَدُ لَهَبِ الْحُرُوبِ بِنَانِكَ وَ تَهْتِكُ سُورَ الشُّبُهَةِ بِنَانِكَ وَ تَكْشِفُ لِبَسَ الْبَاطِلِ عَنْ صَرِيحِ الْحَقِّ لَا تَأْخُذَكَ فِي اللَّهِ لَوْمَةٌ لَائِمٌ وَ فِي مَدْحِ اللَّهِ تَعَالَى لَكَ غِنَى عَنْ مَدْحِ الْمَادِحِينَ وَ تَقْرِيبِ الْوَاصِفِينَ،

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَى نَحْبَهُ وَ مِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَ مَا بَدَلُوا تَبْدِيلًا وَ لَمَّا رَأَيْتَ أَنَّ قَتَلْتَ النَّاكِثِينَ وَ الْقَاسِيَةَ طِينَ وَ الْمَارِقِينَ وَ صَدَقَكَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ عَدَّهُ فَأَوْفَيْتَ بَعْدَهُ قُلْتَ أَمَا أَنْ أَنْ تُخْضَبَ هَذِهِ مِنْ هَذِهِ أَمْ مَتَى يُبْعَثُ أَشْقَاهَا وَاقِئَا بِأَنَّكَ عَلَى بَيْتِهِ مِنْ رَبِّكَ وَ بَصِيْرِهِ مِنْ أَمْرِكَ قَادِمٌ عَلَى اللَّهِ مُسْتَبِشِرٌ بِبَيْعِكَ الَّذِي بَايَعْتَهُ بِهِ وَ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ اللَّهُمَّ الْعَنْ قَتْلَهُ أَنْبِيَائِكَ وَ أَوْصِيَاءِ أَنْبِيَائِكَ بِجَمِيعِ لَعْنَاتِكَ،

وَ أَصْلِبُهُمْ حَرَّ نَارِكَ وَ الْعَنْ مَنْ غَضَبَ وَلِيكَ حَقَّهُ وَ أَنْكَرَ عَهْدَهُ وَ جَحَدَهُ بَعْدَ الْيَقِينِ وَ الْإِقْرَارِ بِالْوِلَايَةِ لَهُ يَوْمَ أَكْمَلْتَ لَهُ الدِّينَ اللَّهُمَّ الْعَنْ قَتْلَهُ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ مَنْ ظَلَمَهُ وَ أَشْيَاعَهُمْ وَ أَنْصَارَهُمُ اللَّهُمَّ الْعَنْ ظَالِمِي الْحُسَيْنِ وَ قَاتِلِيهِ وَ الْمَتَابِعِينَ عَدُوَّهُ وَ نَاصِرِيهِ وَ الرَّاضِيِينَ بِقَتْلِهِ وَ خَاذِلِيهِ لَعْنَا وَبِيْلَا- اللَّهُمَّ الْعَنْ أَوَّلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ آلَ مُحَمَّدٍ وَ مَانِعِيَهُمْ حُقُوقَهُمُ اللَّهُمَّ خُصَّ أَوَّلَ ظَالِمٍ وَ غَاصِبٍ لِي آلِ مُحَمَّدٍ بِاللَّعْنِ وَ كُلِّ مُسْتَنٍّ بِمَا سَنَّ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ [وَ آلِ مُحَمَّدٍ] خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَ عَلَى عَلِيِّ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ وَ اجْعَلْنَا بِهِمْ مُتَمَسِّكِينَ وَ بَوْلَايَتِهِمْ مِنَ الْفَائِزِينَ الْأَمِينِينَ الَّذِينَ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَ لَا هُمْ يَحْزَنُونَ.

مؤلف گوید: ما در کتاب «هدیه الزائرین» به سند این زیارت اشاره کردیم و اینکه این زیارت را هر روز از نزدیک و دور می‌شود خوانند، و این فایده بزرگی است که البته مشتاقان به عبادت، و شائقان زیارت حضرت شاه ولایت علیه السلام آن را غنیمت خواهند شمرد.

ترجمه فارسی

اول: زیارت روز غدیر. از حضرت رضا علیه السلام روایت شده که به ابن ابی نصر فرمود: هر جا که باشی، روز غدیر کنار قبر امیر المؤمنان علیه السلام حاضر شو، به درستی که در این روز حق تعالی، از مرد مؤمن و زن مؤمنه گناه شصت سال را می‌آمرزد، و از

آتش جهنم آزاد می‌کند و دو برابر آنچه در ماه رمضان و شب قدر و شب فطر آزاد کرده بدان که برای این روز شریف چند زیارت نقل شده است: اول: زیارت «امین الله» که بیان آن در زیارت دوّم مطلقه گذشت. دوم: زیارتی است که به سندهای معتبر از حضرت هادی علیه السّلام نقل شده است، که با آن زیارت حضرت امیر مؤمنان علیه السّلام را در روز غدیر در سالی که معتصم آن حضرت را طلییده بود زیارت کردند، و کیفیت آن به این نحو است: چون اراده زیارت نمایی بر بارگاه نورانی بایست. و رخصت بخواه، و شیخ شهید گفته: غسل می‌کنی، و پاک‌ترین جامه‌های خود را می‌پوشی، و اذن دخول می‌طلبی و می‌گویی: اللهم انی وقتت علی باب و این همان اذن دخول اول است که ما در اول باب نقل کردیم، پس پای راست را پیش بگذار، و داخل شو به نزدیک ضریح مقدّس برو و پشت به قبله در برابر ضریح بایست و بگو:

سلام بر محمّد رسول خدا، خاتم پیامبران، و سرور رسولان، و برگزیده پروردگار جهانیان، امین خدا بر وحی و دستورات قطعی الهی، و ختم کننده آنچه گذشته، و گشاینده آنچه خواهد آمد، و چیره بر همه اینها، و رحمت و برکات و درووها و تحیات خدا بر او باد. سلام بر پیامبران خدا و رسولانش، و فرشتگان مقرب و بندگان شایسته‌اش. سلام بر تو ای امیر مؤمنان و سرور جانشینان، و وارث دانش پیامبران، ولی پروردگار جهانیان و مولای من و مولای مؤمنان، و رحمت و برکات خدا بر او باد. سلام بر تو ای مولای من ای امیر مؤمنان، ای امین خدا بر روی زمینش، و سفیر او در خلقش، و حجّت رسایش بر بندگان.

سلام بر تو ای دین معتدل خدا، و راه راستش. سلام بر تو ای خیر بزرگی که آنها در آن اختلاف کردند، و از آن بازخواست شوند. سلام بر تو ای امیر مؤمنان، به خدا ایمان آوردی، در حالی که همه شرک می‌ورزیدند، و حق را تصدیق گفتی وقتی که آنان را تکذیب می‌نمودند و جاد کردی و آنان از جهاد عقب‌نشینی می‌کردند، خدا را عبادت کردی، در حالی که خالص نمودی برای او دین را، صبر کردی و به حساب خدا گذاشتی، تا مرگ تو را در رسید، آگاه باشید لعنت خدا بر ستمکاران. سلام بر تو ای آقای مسلمانان و رئیس دین، و پیشوای اهل تقوا، و مقتدای سپیدرویان، و رحمت و برکات خدا بر تو باد شهادت می‌دهم که تویی برادر رسول خدا، جانشین، و وارث علمش، و امین او بر قانونش، و جانشین او در امتش،

و اوّل کسی که به خدا ایمان آورد، و آنچه را بر پیامبرش نازد شده بود تصدیق کرد، و شهادت می‌دهم که آن حضرت همه آنچه را خدا درباره تو نازل کرد به مردم رساند، و امر خدا را درباره تو با صدای بلند اعلام کرد، و بر امتش حتمی بودن طاعت و ولایت را واجب نمود، و بیعت تو را بر عهد آنان نهاد، و حضرتت را نسبت به مؤمنان سزاوارتر از خودشان قرار داد، چنان که خدا خود او را اینچنین قرار داد، سپس پیامبر اسلام خدا را بر مردم شاهد گرفت و فرمود: آیا من آن نیستم که رساندم. همه گفتند: به خدا آری. پس فرمود: خدایا گواه باش، و تو برای گواهی و حاکمیت بین بندگان بسی. پس خدا لعنت کند منکر ولایت را بعد از اقرار، و شکننده پیمان را پس از پیمان بستن، و شهادت می‌دهم که تو به عهد خدای تعالی وفا کردی، و خدای تعالی وفا کننده به عهد خویش برای توست، و هر کس به آن پیمانی که با خدا بسته وفا کند، خدا پاداش بزرگی به او خواهد داد. و شهادت می‌دهم که تویی امیر مؤمنان آن حقی که قرآن به ولایت گویا شد، و رسول خدا در این زمینه برای تو از امت پیمان گرفت، و شهادت می‌دهم که تو و عمو و برادرت کسانی هستید که با خدا با جانهایتان معامله کردید،

پس خدا این آیه را در حق شما نازل کرد: به درستی که خدا از مؤمنان خرید جانها و اموالشان را، که در عوض به آنها بهشت برای آنان باشد، و در راه خدا پیکار می‌کنند، پس می‌کشند و کشته می‌شوند، و وعده‌ای است بر او، محقق شده در تورات و انجیل و قرآن، و کیست که به عهد خود وفادارتر از خدا باشد، پس شادی کنید به معامله‌ای که انجام دادید، و این است آن رستگاری بزرگ آنانند توبه کنندگان، عبادت کنندگان، روزه گیران، رکوع کنندگان، سجود کنندگان، امر کنندگان به معروف، نهی کنندگان از منکر، و نگهبانان حدود خدا، و به مؤمنان بشارت ده، شهادت می‌دهم ای امیر مؤمنان، که شک کننده در باره تو به رسول امین ایمان نیآورده، و اینکه روی گرداننده از ولایت تو به ولایت غیر، معاندانه روی گردان از دین است، دین میانه‌ای که پروردگار جهانیان برای ما پسندیده، و

آن را روز غدیر به ولایت تو کامل نموده است، و گواهی می‌دهم که در این گفته خدای عزیز رحیم، مقصود تویی: به حقیقت این است راه راست من، از آن پیروی کنید، و راههای دیگر را پیروی ننمایید، که شما را از راه او پراکنده کند، به خدا سوگند گمراه شد، و گمراه کرد کسی که از غیر تو پیروی نمود، و کسی که تو را دشمن داشت، ستیزه‌ورزان از حق روی گرداند.

خدایا امرت را شنیدیم. و اطاعت کردیم و راه راست تو را پیروی نمودیم پروردگارا ما را هدایت کن، و بعد از اینکه ما را به طاعتت هدایت کردی دل‌هایمان را منحرف مساز، و ما را از سپاسگذاران نعمت‌هایت قرار ده، و شهادت می‌دهم که تو پیوسته با هوای نفس مخالف، و با پرهیزگاری هم‌پیمان، و به فرو خوردن خشم توانا و گذشت کننده از مردم و آمرزنده آنان بودی، و زمانی که خدا معصیت می‌شود خشمناک، و هنگامی که اطاعت می‌شود خشنودی به آنچه خدا با تو پیمان بسته بود عامل بودی، و آنچه نگهداری‌اش از تو خواسته شده بود رعایت نمودی، و آنچه به تو سپرده شده بود حفظ کردی، و آنچه از حق بر عهده‌ات نهاده شده بود رساندی، و آنچه را به آن وعده داده شدی به انتظار نشست، و شهادت می‌دهم که از روی زبونی محافظه‌کاری نکردی، و در اثر بی‌تابی و عجز از گرفتن حقت باز نایستادی، و به خاطر ترس و وحشت، از پیکار با غضبان ولایت قدم به عقب نگذاشتی، و به علت سستی بر خلاف آنچه خدا را خشنود می‌کند اظهار خشنودی ننموده، و برای آنچه در راه خدا به تو در رسیده سست نشدی،

و به خاطر ترس و زبونی از خواستن حقت ناتوان و درمانده نگشتی، پناه به خدا از اینکه چنین باشی، بلکه زمانی که مورد ستم واقع شدی. به حساب پروردگارت گذاشتی، و کارت را به او واگذار کردی، و ستمکاران را پند دادی ولی نپذیرفتند، و اندرز دادی ولی قبول نکردند، و آنان را از خدا ترساندی، ولی نترسیدند، و شهادت می‌دهم که تو ای امیر مؤمنان در راه خدا به حق جهاد کردی، تا اینکه خدا تو را بجوارش فرا خواند، و به اختیارش تو را به جانب خود قبض روح کرد، و حجتت را بر دشمنانت ختم کرد، با به قتل رساندن تو را، تا حجت به سود تو و زیان باشد همراه با آنچه برای تو بود از حجت‌های رسا بر همه خلق. سلام بر تو ای امیر مؤمنان، خدا را خالصانه عبادت کردی، و صابرا نه در راه خدا جهاد نمودی، و به حساب خدا جان‌بازی کردی، و به کتابش عمل نمودی، و روش پیامبرش را پیروی کردی، و نماز را بپا داشتی، و زکات را پرداختی، و به معروف امر کردی، و تا توانستی از منکر نهی نمودی طالب بودی آنچه را نزد خداست، راغب بودی در آنچه خدا وعده داد، کاسه صبرت از پیش آمدها لبریز نشد، و هنگام سختیها سست نگشتی،

از مقابل هیچ جنگجویی بازنگشتی، آنکه غیر این امور را به تو نسبت داد تهمت زد، و به باطل دروغ بر تو بست، و مرگ بر کسی که با اصرار بر مخالفت با تو از تو روی گرداند، به راستی در راه خدا به حق جهاد کردی، و بر آزار مردم به نیکی صبر کردی صبری به حساب خدا، تویی اول کسی که به خدا ایمان آوردی، و برای او نماز خواندی، و جهاد کردی، و خود را در خانه شرک برای حق آشکار نمودی، در حالی که زمین انباشته به گمراهی بود، و شیطان آشکارا عبادت می‌شد، و تویی گوینده این سخن: کثرت مردم در پیرامونم عزتی به من نیفزاید و پراکنده شدنشان ترسی به من اضافه نکند، اگر همه مردم از من دست بردارند، نالان نشوم، پناهنده به خدا شدی و عزت یافتی، آخرت را بر دنیا برگزیدی و پارسا گشتی، خدا تأییدت نمود و راهنمایی فرمود، و در گردونه خلوص قرار داد، و تو را برگزید، کردارهایت ضد و نقیض نشد، گفتارهایت اختلاف نیافت، حالاتت زیرورو نگشت، ادعای بیهوده نکردی، و بر خدا دروغ نبستی، و به متاع اندک دنیا طمع نورزیدی، گناهان تو را آلوده نساخت، همواره امورت بر پایه برهانی از سوی پروردگارت بود، در کارت بر یقین بودی، به سوی حق و راه مستقیم هدایت می‌نمودی، شهادت می‌دهم شهادت حق،

و سوگند می‌خورم سوگند صدق، که محمد و خاندانش (درود خدا بر آنان باد) سروران خلقند، و اینکه تو مولای من و مولای همه مؤمنانی، تو بنده خدا و ولی او و برادر جانشین و وارث او هستی، و او گوینده این سخن به حضرت توست: سوگند به کسی که مرا به حق برانگیخت به من ایمان نیاورد آن که به تو کافر شد، و به خدا اقرار نمود آن که به انکار تو برخاست، گمراه شد کسی که مردم را از تو بازداشت، و به سوی خدا و به جانب من راه نیافت، و این گفتار پروردگار عز و جل من است: من آمرزنده‌ام آن کس را که

توبه کرد، و ایمان آورد، و عمل شایسته انجام داد، سپس به سوی ولایت تو راه یابد. مولای من فضل تو مخفی نمی ماند، و نورت خاموش نگردد، و آن که تو را انکار کند ستمکار و بدبخت است، مولای من تو حجت بر بندگانی و راهنمای به سوی راه راستی، و ذخیره روز معادی، مولای من خدا مقامت را در دنیا بلند کرد، و درجات را در آخرت والا گردانید، و بینایت نمود به آنچه بر کسی که با تو مخالفت کرد پوشیده ماند، و بین تو و موهبتهای خدا حجاب شد،

لعنت خدا بر حلال شمارندگان حرمت، و دفع کنندگان حقت، و شهادت می دهم که آنان از زیانکارترین مردمی هستند که آتش چهره آنان را می سوزاند، و در میان دوزخ زشت و عبوس هستند، و شهادت می دهم که اقدام نکردی، و قدم به عقب نگذاشتی، و سخن نگفتی و باز نایستادی مگر به فرمان خدا و رسولش. خود فرمودی: سوگند به آن که جانم در دست اوست، رسول خدا (درود خدا بر او و خاندانش باد) به من نظر کرد، درحالی که پیش قدمانه شمشیر می زد، ایشان به من فرمود: ای علی تو نسبت به من به منزله هارونی نسبت به موسی، جز اینکه بعد از من پیغمبری نیست، و من تو را خبر می دهم که مرگ و زندگی تو با من و براساس راه و رسم من است، به خدا سوگند دروغ نگفتم، و به من دروغ گفته نشد، و گمراه نشدم و کسی به وسیله من گمراه نشده، و آنچه را پروردگارم با من عهد کرده فراموش نکردم، من بر برهانی از سوی پروردگارم هستم که برای پیامبرش بیان نموده و پیامبر نیز برای من بیان داشته است و من به راستی بر راه روشن هستم که آن را صریح می گویم با صراحت تمام، ای امیر مؤمنان به خدا سوگند راست گفتمی، و حق گفتمی. پس خدا لعنت کند کسی را که تو را با آن که با تو دشمنی کرد برابر قرار داد، درحالی که خدا می فرماید: آیا کسانی که می دانند، با کسانی که نمی دانند برابرند؟ پس خدا لعنت کند کسی را که مساوی تو قرار داد، آن کس را که خدا ولایت را بر او واجب کرد، و حال اینکه تو ولی خدایی، و برادر رسول خدایی و دفاع کننده از دین خدایی، و کسی هستی که قرآن به برتری اش گویاست، خدای تعالی فرمود: خدا جهاد کنندگان را بر نشستگان برتری داد به اجری بزرگ، درجات و مغفرت و رحمت از جانب او برای جهاد کنندگان است، و خدا همواره آمرزنده و مهربان است و خدای تعالی فرمود: آیا آب دهی به حاجیان و آباد دادن در مسجد الحرام را قرار داده‌اید همانند آن کس که به خدا و روز جزا ایمان آورده، و در راه خدا جهاد کرده است؟ هرگز پیش خدا برابر نیستند، خدا گروه ستمکاران را هدایت نمی کند.

آنان که ایمان آورده‌اند و هجرت کردند، و در راه خدا با اموال و جانهایشان جهاد کردند، از جهت مقام به نزد خدا برترند، و ایشان رستگارانند، نویدشان می دهد پروردگارشان به رحمتی از جانب خود و خشنودی، و بهشتهایی که در آنها نعمت پایدار برای آنان باشد. در آن بهشتها جاودانند، به راستی که نزد خدا پاداشی بزرگ است. شهادت می دهم که تو به ستایش خدا مخصوص گشته‌ای، و مخلص در طاعت خدایی، برای هدایت جایگزینی نجستی، و در بندگی پروردگارت احدی را شریک نساختی، خدای تعالی دعای پیامبرش (درود خدا بر او و خاندانش) را در حق تو اجابت کرد، سپس اظهار آنچه تو را سزاوار حکومت بر ملتش کرده بود به او فرمان داد، برای بالا بردن شأنت، و علنی ساختن برهانت، و دفع باطلها، و بریدن بهانه‌ها، پس زمانی که از آشوب اهل فسق بیمانک شد، و درباره تو در برابر منافقان محافظکاری کرد، پروردگار جهانیان به او وحی کرد:

ای رسول! آنچه از پروردگارت به تو نازل شده به مردم برسان، اگر انجام ندهی پیام خدا را نرسانده‌ای، خدا تو را از مردم حفظ می کند پس او بارهای سنگین سفر را بر دوش جان نهاد، و در حرارت شدید نیمه روز برخاست، سخنانی کرد و شنواند، و فریاد زد، پس پیام حق را رساند، سپس از همه آنها پرسید: آیا رساندم؟ گفتند: به خدا قسم آری. فرمود: خدایا شاهد باش. سپس به مردم خطاب کرد: آیا من آن نیستم که به مؤمنان از خود آنان سزاوارترم؟ گفتند: آری، پس دست تو را گرفت، و فرمود: هر که را که من مولای اویم، پس این علی مولای اوست، خدایا دوست بدار هر که او را دوست دارد، و دشمن بدار هر که او را دشمن دارد، و یاری کن کسی را که یاری اش کند، و خوار کن هر که خوارش سازد. پس به آنچه خدا درباره تو بر پیامبرش نازل کرد، ایمان نیاورد جز عده‌ای اندک، و اکثرشان را نیفزود جز زیانکاری، پیش از آن نیز خدا در حق تو این آیه را نازل کرد درحالی که آنان دوست نداشتند:

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، هر که از شما از دینش برگردد، خدا به زودی قومی را بیاورد، که آنها را دوست دارد، و آنها هم خدا را دوست دارند، بر مؤمنان نرمند، و بر کافران سخت، در راه خدا جهاد کنند، از سرزنش سرزنش کنندگان نمی‌ترسند، این است فضل خدا، به هر که بخواهد عنایت می‌کند، خدا گسترده و دانا است. جز این نیست که شما ولی خدا و رسول او و همه آنانی هستند که ایمان آورند، و آنانی که نماز را بر پا می‌دارند و زکات می‌دهند، در حالی که رکوع کننده‌اند، و هر که با خدا و رسولش و کسانی که ایمان آوردند دوستی کند، پس حزب خدا حزب پیروز است. پروردگارا به آنچه نازل کردی ایمان آوردیم، و از پیامبر پیروی نمودیم، پس ما را با گواهان بنویس. پروردگارا دل‌های ما را پس از آنکه هدایت‌مان کردی منحرف مساز، و به ما از نزد خود رحمتی ببخش، که تو بسیار بخشنده‌ای خدایا ما می‌دانیم که این گفتار از نزد تو حق است، پس لعنت کن کسی را که با آن معارضه کرد، و به آن کبر ورزید، و آن را تکذیب کرد، و کافر شد، و زود است بدانند کسانی که ستم کردند، به چه بازگشتگاهی برگردند.

سلام بر تو ای امیر مؤمنان و سرور جانشینان، و رأس عبادت کنندگان، و پارساترین پارسایان، و رحمت خدا و برکات و درووها و تحیاتش بر تو باد، تویی خوراننده طعام در حال دوست داشتن آن، به درمانده و یتیم و اسیر تنها به خاطر خشنودی خدا، که از آنها پاداش و سپاسی نمی‌خواستی، و خدای تعالی در حق تو چنین گفت: دیگران را بر خود ترجیح می‌دهند، گرچه خود تهیدست باشند، هر که از بخل وجودش محفوظ ماند پس آنانند از رستگاران، تویی فروبرنده خشم، و گذشت کننده از مردم، و خدا نیکوکاران را دوست دارد، تویی صبرکننده در تنگدستی و پریشان‌حالی و به هنگام جنگ، تویی بخش کننده به برابری، و دادگر در میان ملت، و آگاه به مقررات خدا، از میان همه انسانها، خدای تعالی خبر داد از آنچه سزاوار کرده تو را از فضلش به گفته‌اش:

آیا کسی که مؤمن است همانند کسی است که فاسق است؟ هرگز برابر نیستند. آیا کسانی که ایمان آورده‌اند، و کار شایسته کردند، برای آنها بهشت‌های خویش جایگاه جهت پذیرایی به پاداش آنچه انجام دادند، و تویی اختصاص یافته به علم قرآن، و حکم تأویل، و صریح گفتار پیامبر، و تورا است موقعیتهای گواهی شده، و مقامات مشهور، و روزهای یاد شده، روز بدر، و روز احزاب آن زمان که چشمها منحرف، و جانها به گلوها رسید، و به خدا گمان می‌بردید، گمانهای گوناگون، در آنجا اهل ایمان آزمایش شدند، و دچار تزلزل روحی گشتند تزلزل سخت. آن هنگام اهل نفاق و آنان که در دل‌هایشان بیماری بود گفتند: خدا و رسولش جز فریب به ما وعده ندادند.

و در آن زمان گروهی از آنان گفتند: ای اهل مدینه جایی برای شما نیست، باز گردید، و جمعی از آنان از پیامبر اجازه می‌خواستند، می‌گفتند: خانه‌های ما باز و بی حفاظ است و حال آنکه بی حفاظ نبود، آنان جز فرار از جنگ قصدی نداشتند، و خدای تعالی فرمود: همینکه اهل ایمان دسته‌های کفر و شرک را دیدند گفتند: این همان است که خدا و رسولش به ما وعده داد، خدا و رسولش راست گفتند، و آنان را نيفزود مگر ایمان و تسلیم، پس عمرو قهرمان آنها را کشتی، و جمع آنان را فراری دادی، و خدا آنان را که کافر بود با خشمشان بازگرداند، در حالی که به غنیمتی دست نیافتند، و خدا جنگ را از اهل ایمان کفایت کرد، و خدا نیرومند و عزیز است، و روز احد هنگامی که از اطراف پیامبر فرار می‌کردند، و به احدی اعتنا نمی‌نمودند، و پیامبر آنان را از پشت سرشان به کارزار دعوت می‌کرد، تو بودی که مشرکان را برای حفظ پیامبر به راست و چپ دفع می‌کردی، تا خدا گزند آنان را در حالی که ترسان بودند از شما دو بزرگوار برگرداند، و شکست خوردگان را به وسیله تو یاری کرد. و روز حنین، بنابر آنچه قرآن در این آیه به آن گویا شد:

«زمانی که نفرات زیاد شما باعث شگفتی شما شد، ولی شما را به هیچ وجه بی‌نیاز نکرد، و زمین با آن فراخی‌اش بر شما تنگ شد، سپس روی گردانده فرار کردید. آنگاه خدا آرامش خود را بر رسولش و بر مؤمنان نازل فرمود». «مؤمنان» تو بودی و همراهانت، و عمویت عباس شکست‌خوردگان را صدا می‌زد: ای اصحاب سوره بقره، ای اهل بیت شجره، تا جماعتی به او پاسخ دادند، که تو رنج آنها را کفایت کردی، و به جای آنها کمک را عهده‌دار شدی، پس نومید از پاداش برگشتند، و امیدوار به وعده

خدای تعالی به توبه، و این است سخن خدا که عظیم باد یادش: «آنگاه خدا توبه می‌پذیرد پس از آن، توبه کسی را که بخواهد، درحالی که تو درجه صبر را به دست آوردی، و به مزد بزرگ پیروز شدی، و روز خبیر که خدا شکست منافقان را آشکار کرد، و دنباله کافران را بریدی، و سپاس خدای را پروردگار جهانیان، درحالی که آنها از پیش با خدا پیمان بسته بودند که فرار نکنند، و به یقین پیمان خدا مورد بازخواست است.

مولای من تویی حجت رسا، و راه روشن، و نعمت کامل، و برهان تابناک، پس گوارا باد تو را، آنچه خدا از برتری به تو داد، و نابود باد دشمن نادانت، با پیامبر (درود خدا بر او و خاندانش) در تمام جنگها و لشکر کشیهایش حاضر بودی، پیشاپیش پرچم اسلام را به دوش می‌کشیدی، و در برابرش شمشیر می‌زدی، سپس تنها برای تدبیر و کاردانی مشهودت و بینایی ات در امور، در تمام میدانها تو را به فرماندهی می‌گماشت، و امیری بر تو نبود، چه بسیار کارهایی که تقوا مانع اجرای تصمیمت در آنها شد، اما جز تو در مثل آن از هوای نفس پیروی کرد، پس نادانان گمان کردند، که تو از آنچه او به آن رسید عاجز شدی، به خدا قسم گمان‌کننده اینچنین گمراه شد و را نیافت، و تو واضح ساختی آنچه مشکل شده بود از این امور، برای آن که توهم و تردید کرد به گفتارت، درود خدا بر تو که فرمودی:

گاهی انسان زبردست و چیره روی چاره را می‌بیند، ولی در برابرش پرده‌ای از تقوای خداست، در نتیجه روی چاره را آشکارها می‌کند، ولی فرصت آن را غنیمت می‌داند کسی در امر باکی ندارد، به خدا سوگند راست گفتی، و یاهو سرایان دچار زیان شدند، هنگامی که آن دو عهدشکن [طلحه و زبیر] با تو به فریبکاری برخاستند، و گفتند قصد عمره داریم، به آنان گفتی: به جان خودتان قسم: قصد عمره ندارید، بکله قصد خیانت دارید، در نتیجه از آن دو نفر بیعت گرفتی، و پیمان را محکم کردی، پس در نفاق کوشیدند، زمانی که بر کار نادرستان آگاهشان کردی، بی‌توجهی کردند، و به کار خویش بازگشتند، ولی بهره‌مند نشدند، و سرانجام کار هر دو خسران شد سپس اهل شام خیانت آن دو را دنبال کردند، و تو پس از بستن راه غدر بر آنان به سویشان حرکت کردی، ولی آنها به دین حق گردن نهادند. و در قرآن تدبیر نمودند، بی‌خردان پست و گمراهان ناجوانمرد، به آنچه در حق تو بر محمّد نازل شده بود کافرنده، و یاوران مخالف تو، درحالی که خدا به پیروی از تو امر کرد، و مؤمنان را به یاری تو فرا خواند، و فرمود خدای عزّ و جلّ:

ای کسانی که ایمان آورده‌اید خدا را پروا کنید، و با راستگویان باشید. مولای من حق بر تو نمایان شد، درحالی که مردم آن را به یک سو انداختند، و تو روشهای دینی را پس از کهنگی و نابودی آشکار ساختی، تو راست پیشینه جهاد بر پایه تصدیق به قرآن، و تو راست فضیلت جهاد بر پایه تحقق تأویل، و دشمن تو دشمن خدا، و انکارکننده رسول خدا است، دعوت می‌کند دعوت باطل، حکومت می‌کند به ستم، فرمان می‌دهد غاصبانه، دارودسته‌اش را به دوزخ می‌خواند، درحالی که عمار جهاد می‌کرد و میان دو لشکر فریاد می‌زد: کوچ کنید، کوچ کنید به سوی بهشت، و زمانی که آب خواست، با شیر سیراب شد و تکبیر زد و گفت: رسول خدا (درود خدا بر او و خاندانش) به من فرمود: آخرین نوشیدنی ات از دنیا مخلوطی است از شیر،

و تو را گروه متجاوز به قتل می‌رساند، پس ابو العادیه فزاری راه را بر عمار گرفت و او را کشت، بر ابو العادیه لعنت خدا و لعنت فرشتگان خدا و همه پیامبران، و لعنت بر کسی که شمشیر به روی تو کشید، و تو به روی او شمشیر کشیدی، ای امیر مؤمنان، از مشرکان و منافقان تا روز قیامت، و بر آن که خشنود شد به آنچه تو را غمگین ساخت، و غم تو را ناخوش نداشت و دیده برهم نهاد و بی تفاوت گذشت، و علت و عاملش را نکار نکرد، یا علیه تو به دست و زبان کمک کرد، یا از یاری اتس دست کشید، یا از جهاد نمودن به همراه تو، کناره‌گیری کرد، یا فضل تو را کوچک شمرد، و حقت را انکار کرد، یا با تو برابر نمود کسی را که خدا قرار داد تو را سزاوارتر به او از خود او، و درودهای خدا و رحمت و برکات و سلام و تحیاتش بر تو و بر امامان از خاندان پاک تو، فدک صدیقه طاهره زهرا سرور زنان، و نپذیرفتن گواهی تو و گواهی دو سرور از نژادت و عترت مصطفی است!! (درود خدا بر شما

باد)، و حال آن که خدا درجه شما را بر امت برتر گرداند، و منزلت شما را رفیع قرار داد، و فضل و شرفتان را بر جهانیان آشکار ساخت، و پلیدی را از شما برد، و پاکتان ساخت پاک‌ساختنی ویژه، خدا عز و جل فرمود: انسان بسیار حریص آفریده شده، چون گزندى به او در رسد بی صبرى کند، و چون خیرى به او در رسد دریغ ورزد، چز نماز گزاران، پس خدای متعالی، پیامبر برگزیده‌اش را و تو را، ای سرور جانشیان از همه خلق استثنا کرد، پس آنان که به تو ستم کردند، چقدر از دیدن حق کور بودند،

سپس سهم خویشان پیامبر را از باب فریب برای تو مقرر داشتند، ولی به جور و ستم از اهلش بر گرداندند چون حکومت به تو برگشت با خویشان پیامبر درحالی که از آن دو نفر روی گردان بودی، بخاطر پاداشی که نزد خدا برای تو بود، به همان صورت عمل کردی که آن دو نفر عمل کردند، پس گرفتاری تو به آن دو نفر به گرفتاری پیامبران (درود خدا بر ایشان) در هنگام تنهایی و بی‌یاوری شبیه شد، و در آرمیدن در بستر پیامبر شبیه به اسماعیل ذبیح (درود بر او) شدی چه آن که تو نیز مانند او قبول کردی، و اطاعت نمودی به همان صورت که اسماعیل صابرا نه و پاداش خواهانه اطاعت کرد، وقتی که ابراهیمی به او گفت: «پسرم در خواب دیدم که ترا ذبح می‌کنم، بنگر که رأی تو چیست؟» گفت: «پدر به آنچه دستور داده شده‌ای اقدام کن، اگر خدا بخواهد مرا از بردباران خواهید یافت»، و تو نیز زمانی که پیامبر (درود خدا بر او و خاندانش) در بسترش خوابانندت و به تو فرمان داد در خوابگاهش بیارامی، و او را با جانت از شر دشمنانش حفظ کنی، فرمانبردارانه به پذیرش دعوتش شتافتی، و خود را برای کشته شدن آماده کردی، در نتیجه خدا از فرمان برداریت قدردانی کرد، و از کار زیباییت به گفتارش جل ذکره در قرآن پرده برداشت، آنجا که فرمود: «و از مردم کسی است که جانش را برای بدست آوردن خوشنودی خدا می‌فروشد» سپس گرفتاریت در جنگ صفین، درحالی که قرآن‌ها از روی حيله و فریب به نیزه‌ها بالا رفته بود، در نتیجه شک و تردید پیدا شد، و حق به یک سو افتاد، و از گمان پیروی شد، این گرفتاریات شبیه به گرفتاری هارون شد، زمانی که موسی او را بر قوم خود امارت داد، آنها از او پراکنده شدند، هارون بر سر آنان فریاد می‌زد و می‌گفت: ای مردم شما به گوساله آزمایش شده‌اید به درستی که پروردگار شما خدای بخشنده است، از من پیروی کنید. و از دستور پیروی نمایید، گفتند همچنان روی آور به گوساله خواهیم بود، تا موسی به سوی ما باز گردد!! او همچنین تو ای امیر مومنان، همین که قرآن‌ها بالا رفت گفتی: ای ملت شما به آن آزمایش شدید و گرفتار نیرنگ گشته‌اید، اما از خواسته تو سرپیچی کردند، و با تو به مخالفت برخاستند، و گماشتن دو داور را از تو تقاضا نمودند، تو از تقاضای آنان سرباز زدی، و از عمل آنان به سوی خدا بیزارى جستی، و آن را به خودشان واگذاشتی، پس زمانی که حق آشکار شد، و خطای منکر روشن گشت، و به لغزش و انحراف از راه حق اعتراف کردند، پس از آن دچار اختلاف شدند، و از روی بی‌خردی تو را مجبور به پذیرفتن حکمیت کردند، حکمیتی که از آن سرباز زدی و آنان می‌خواستند و تو از آن باز داشتی، روا دانستند گناهانشان را که مرتکب شدند،

تو بر راه بینایی و هدایت بودی، و ایشان بر روشهای گمراهی و کوری، همچنان بر نفاق اصرار داشتند، و در گمراهی سرگردان بودند، تا خدا سنگینی کار ناپسندشان را به آنان چشاند، و کسی را که با تو دشمنی کرد با شمشیرت به نابودی کشید، پس بدبخت و نگونسار شد، و با حجت تو زنده کرد کسی را که سعادت یافت، و راهنمایی شد. درود خدا بر تو باد بامداد و شامگاه، در حضر و در سفر، بر وصفت مدح کننده‌ای احاطه نکند، و عیب‌جویی برتریات را نابود نماید، تو در عبادت بهترین خلقی، و در پارسایی خالص‌ترین آنانی، و در دفاع از دین سرسخت‌ترین ایشان، با کوشش حدود خدا را پیا داشتی، و با شمشیرت اردوهای خارج از دین را فراری دادی، با سرانگشته‌های شعله جنگها را خاموش ساختی، و با بیانت پرده‌های شبه را دریدی، و آمیختگی باطل را از حق روشن برطرف کردی، سرزنش هیچ سرزنش کننده‌ای تو را در راه خدا نگرفت، مدح خدای تعالی تو را بی‌نیاز کرد از مدح مداحان و ستایش وصف کنندگان،

خدای تعالی فرمود: از مؤمنان مردانی هستند که به آنچه با خدا بر آن پیمان بسته بودند صادقانه وفا کردند، گروهی بر سر پیمان خود به شهادت رسیدند، و جمعی از آنان انتظار می‌شکند، و به هیچ روی تغییر نکردند. زمانی که دیدی پیمان‌شکنان و ستمکاران و

بیرون رفتگان از دین را کشتی، و رسول خدا (که درود خدا بر او و خاندانش باد) وعده‌اش را به تورا ست گفته بود، و تو هم به عهدش وفا کردی، گفتی: آیا وقت آن نرسیده که این محاسن به خون سر رنگین شود؟، با چه زمان بدبخت‌ترین این ملت برای این کار برانگیخته می‌شود، اطمینان داشتی به اینکه بر پایه برهانی از پروردگارت و بصیرت از کارت هستی، وارد شونده بارگاه خدایی، شادان به معامله‌ای که انجام دادی، و این است آن راستگاری بزرگ. خدایا کشندگان پیامبرانت، و جانشینان انبیایت را به تمام لعنت‌هایت لعنت کن،

و آنان را ملازم حرارت آتشت گردان، و لعنت کن کسی را که حق ولیّات را غصب کرد، و پیمان‌ش را انکار نمود، و او را پس از یقین و اقرار به ولایتش روزی که دین را برای او کامل کردی منکر شد، خدایا قاتلان امیر مؤمنان و کسانی که به او ستم کردند، و پیروان و یاران آنان را لعنت کن. خدایا ستم‌کنندگان بر حسین را لعنت کن، و همچنین قاتلان‌ش، و پیروی‌کنندگان از دشمنش و یاوران دشمنش، و راضیان به قتلش، و دریغ‌کنندگان از یاری‌اش لعنتی شدید و سخت، خدایا لعنت کن اول ستمکاری که به خاندان محمّد ستم کرد، و آنان را از حقوقشان بازداشت، خدایا اول ستمکار و غاصب حق خاندان محمّد را به لعنت اختصاص ده، و هر پیروی‌کننده از آنچه او شیوه ساخت تا روز قیامت. خدایا درود فرست بر محمّد خاتم پیامبران، و بر علی سرور اوصیا، و خاندان پاکش، و ما را قرار ده از متمسکین به آنان، و از کامیابان به ولایتشان، و ایمانی که نه بیمی بر آنان است، و نه اندوهگین می‌شوند. مؤلف گوید: ما در کتاب «هدیه الزائرین» به سند این زیارت اشاره کردیم و اینکه این زیارت را هر روز از نزدیک و دور می‌شود خوانند، و این فایده بزرگی است که البته مشتاقان به عبادت، و شائقان زیارت حضرت شاه ولایت علیه السّلام آن را غنیمت خواهند شمرد.

زیارت امین الله

متن عربی

زیارت معروف به «امین الله» است که در نهایت اعتبار می‌باشد و در تمام کتابهای زیارتی و مصابیح نقل شده. علامه مجلسی (ره) فرموده: این زیارت از جهت متن و سند از بهترین زیارات است و باید در تمام روضه‌های ائمه بر آن مواظبت نمایند، درباره این زیارت به سندهای معتبر از جابر، از امام باقر علیه السّلام روایت شده: حضرت زین العابدین علیه السّلام به زیارت امیر المؤمنین علیه السّلام آمد، و در کنار قبر آن حضرت ایستاد و گریست و چنین گفت:

السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَ حُجَّتَهُ عَلَى عِبَادِهِ (السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ)، أَشْهَدُ أَنَّكَ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَ عَمِلْتَ بِكِتَابِهِ وَ اتَّبَعْتَ سُنَنَ نَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ حَتَّى دَعَاكَ اللَّهُ إِلَى جِوَارِهِ فَقَبَضَكَ إِلَيْهِ بِاخْتِيَارِهِ وَ أَلَزَمَ أَعْدَاءَكَ الْحُجَّةَ مَعَ مَا لَكَ مِنَ الْحُجَجِ الْبَالِغَةِ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ اللَّهُمَّ فَاجْعَلْ نَفْسِي مُطْمَئِنَّةً بِقَدْرِكَ رَاضِيَةً بِقَضَائِكَ مُوَلَّعَةً بِذِكْرِكَ وَ دُعَائِكَ مُجَبَّةً لِصِفْوَةِ أَوْلِيَائِكَ مَحْبُوبَةً فِي أَرْضِكَ وَ سَمَائِكَ صَابِرَةً عَلَى نُزُولِ بَلَائِكَ [شَاكِرَةً لِفَوَاضِلِ نِعْمَائِكَ ذَاكِرَةً لِسَوَابِحِ آلَائِكَ] مُشْتَاقَةً إِلَى فَوْحِهِ لِقَائِكَ مُتَزَوِّدَةً التَّقْوَى لِيَوْمِ جَزَائِكَ مُسْتَنَّةً بِسُنَنِ أَوْلِيَائِكَ مُفَارِقَةً لِأَخْلَاقِ أَعْدَائِكَ مَشْغُولَةً عَنِ الدُّنْيَا بِحَمْدِكَ وَ ثَنَائِكَ.

پس روی مبارک خود را بر قبر گذاشت و گفت:

اللَّهُمَّ إِنَّ قُلُوبَ الْمُحْسِنِينَ إِلَيْكَ وَالْهَوَى وَ سَبِيلَ الرَّاعِبِينَ إِلَيْكَ شَارِعَةٌ وَ أَعْلَامُ الْقَاصِدِينَ إِلَيْكَ وَاضِحَةٌ وَ أُنْفُدَةَ الْعَارِفِينَ مِنْكَ فَازِعَةٌ وَ أَصْوَاتُ الدَّاعِينَ إِلَيْكَ صَاعِدَةٌ وَ أَبْوَابُ الْإِجَابَةِ لَهُمْ مُفْتَحَةٌ وَ دَعْوَةٌ مِنْ نَاجَاكَ مُسْتَجَابَةٌ وَ تَوْبَةٌ مِنْ أَنَابِ إِلَيْكَ مَقْبُولَةٌ وَ عِبْرَةٌ مِنْ بَكَى مِنْ خَوْفِكَ مَرْحُومَةٌ وَ الْإِغَاثَةُ لِمَنِ اسْتَيْغَاثَ بِكَ مَوْجُودَةٌ [مَبْدُودَةٌ] وَ الْإِعَانَةُ لِمَنِ اسْتَيْعَانَ بِكَ مَبْدُودَةٌ [مَوْجُودَةٌ] وَ عِدَاتِكَ لِعِبَادِكَ مُنْجِزَةٌ وَ زَلَلٌ مِنْ اسْتِفْآلِكَ مُقَالَةٌ وَ أَعْمَالُ الْعَامِلِينَ لِمَدِيكَ مَحْفُوظَةٌ وَ أَرْزَاقُكَ إِلَى الْخَلَائِقِ مِنْ لَدُنْكَ نَازِلَةٌ وَ عَوَائِدُ الْمَزِيدِ إِلَيْهِمْ

وَاصِلَةٌ وَذُنُوبِ الْمُسِيئِينَ مَغْفُورَةٌ وَحَوَائِجِ خَلْقِكَ عِنْدَكَ مَقْضِيَةٌ وَجَوَائِزِ السَّائِلِينَ عِنْدَكَ مُؤَفَّرَةٌ وَعَوَائِدِ الْمَزِيدِ مُتَوَاتِرَةٌ وَمَوَائِدِ الْمُسِيئِينَ مُعَدَّةٌ وَمَنَاهِلِ الظَّمَاءِ [لَدَيْكَ] مُتَرَعَّةٌ اللَّهُمَّ فَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَاقْبَلْ ثَنَائِي وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَ أَوْلِيَائِي بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ إِنَّكَ وَلِيُّ نَعْمَائِي وَمُنْتَهَى مُنَايَ وَعَايَةُ رَجَائِي فِي مُنْقَلَبِي وَمُنَوَايَ.

در کتاب «کامل الزیارات» پس از متن زیارت این جملات آمده است:

أَنْتَ إِلَهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ اغْفِرْ لَأَوْلِيَائِيَا وَكُفَّ عَنَّا أَعْدَاءَنَا وَاشْغَلْهُمْ عَنَّا وَأَذْهَبْ كَلِمَةَ الْحَقِّ وَاجْعَلْهَا عَلِيًّا وَأَذْهَبْ كَلِمَةَ الْبَاطِلِ وَاجْعَلْهَا السُّفْلَى إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

مؤلف گوید: این زیارت شریفه هم از زیارات مطلقه به حساب می‌آید، و هم از زیارات مخصوصه روز غدیر، و هم از زیارات جامعه، که در جمیع روضات مقدسه ائمه خوانده می‌شود.

ترجمه فارسی

زیارت معروف به «امین الله» است که در نهایت اعتبار می‌باشد و در تمام کتابهای زیارتی و مصابیح نقل شده. علامه مجلسی (ره) فرموده: این زیارت از جهت متن و سند از بهترین زیارات است و باید در تمام روضه‌های ائمه بر آن مواظبت نمایند، درباره این زیارت به سندهای معتبر از جابر، از امام باقر علیه السلام روایت شده: حضرت زین العابدین علیه السلام به زیارت امیر المؤمنین علیه السلام آمد، و در کنار قبر آن حضرت ایستاد و گریست و چنین گفت:

سلام بر تو ای امین خدا بر روی زمینش، و حجت او بر بندگانش، سلام بر تو ای امیر مؤمنان [اگر این زیارت برای امام دیگر خوانده شود، «السلام علیک یا امیر المؤمنین» گفته نمی‌شود مؤلف شهادت می‌دهم که تو در راه خدا آن‌چنان که باید جهاد کردی، و به کتابش عمل نمودی، و روشهای پیامبرش (درود خدا بر او خاندانش) را پیروی کردی، تا خدا تو را به جوارش خواند، و با اختیاراتش تو را به جانب خود قبض روح نمود، و دشمنان را ملزم به حجت کرد، با آنچه تو راست از حجت‌های رسا بر همه مخلوقاتش. خدایا قرار ده نفسم را آرام در برابر تقدیرت، خشنود به قضاوتت، حریص به ذکر و دعایت، عاشق به برگزیده دوستانت، محبوب در زمین و آسمان، شکیا بر نزول بلایت، سپاسگذار بر فزونی نعمت‌هایت، یادکننده کامل عطا‌هایت، مشتاق به شادی دیدارت، توشه برگیرنده تقوا برای روز پاداشت، پیرو روشهای اولیایت، جداکننده از اخلاق دشمنان، غافل از دنیا به سپاس و ثنایت.

خدای دل‌های فروتنان، سرگردان به سوی توست، و راه‌های مشتاقان به درگاہ نمایان است، و نشانه‌های قاصدان کویات پیدا است، و دل‌های عارفان از تو هراسان است، و صدای خوانندگان به جانب تو بلند است، و درهای اجابت به رویشان گشوده، و دعای آنکه با تو مناجات کرد مستجاب است، و توبه کسی که به سوی تو بازگشت پذیرفته است، و اشک کسی که از ترس تو گریه کرد مورد رحم است، و فریاد کسی برای کسی که از تو فریاد خواست آماده است، و کمک برای کسی که از تو کمک خواست رایگان است، و وعده‌هایت برای بندگانت وفا شده، و لغزش آن که از تو پوزش خواست نادیده گرفته شده، و اعمال عمل‌کنندگان نزد تو محفوظ است، و روزی‌هایت از جانب تو به سوی مخلوقات فرود آینده است، و بهره‌های فزون به سویشان پیوسته است، و گناهان آمرزش‌جویان آمرزیده است، و حاجات خلق نزد تو برآورده است، و جایزه‌های خواستاران، پیش تو کامل گشته است، و عایدات افزون پیاپی است، و سفره‌های خواهندگان طعام آماده، و حوضهای تشنگان لبریز است. خدایا دعایم را مستجاب کن، و ستایشم را بپذیر، و بین من و اولیایم جمع کن، به حق محمد و علی و فاطمه و حسن و حسین، تو ولی نعمت و نهایت آرزو و هدف امید منی در بازگشتگاه و محل اقامتم.

در کتاب «کامل الزیارات» پس از متن زیارت این جملات آمده است:

تو معبود و آقا و مولای منی، دوستانمان را بیمار، دشمنانمان را از ما بازدار، و از آزار ما غافلشان گردان، و کلمه حق را نمایان و و آن

را برتر کن، و کلمه باطل را بلغزان و آن را پست تر قرار ده، تو بر هر چیز توانایی
 آنگاه امام باقر علیه السلام فرمود: هر که از شیعیان ما این زیارت و دعا را در کنار قبر امیر المؤمنین علیه السلام، یا نزد قبر یکی از ائمه
 علیهم السلام بخواند، البته حق تعالی این زیارت و دعای او را در نامه‌ای از نور بالا برد و مهر حضرت محمد صلی الله و علیه و آله را
 بر آن بزند و به این صورت محفوظ باشد، تا به قائم آل محمد (عج) تسلیم کنند، پس صاحبش را به بشارت و تحیت و کرامت استقبال
 نماید ان شاء الله تعالی. مؤلف گوید: این زیارت شریفه هم از زیارات مطلقه به حساب می‌آید، و هم از زیارات مخصوصه روز
 غدیر، و هم از زیارات جامعه، که در جمیع روضات مقدسه ائمه خوانده می‌شود.

مناجات امیر المؤمنین علی علیه السلام در مسجد کوفه

متن عربی

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْإِيمَانَ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ
 وَأَسْأَلُكَ الْإِيمَانَ يَوْمَ يَعْصُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا
 وَأَسْأَلُكَ الْإِيمَانَ يَوْمَ يَعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ
 وَأَسْأَلُكَ الْإِيمَانَ يَوْمَ لَا يَعْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنِ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ
 وَأَسْأَلُكَ الْإِيمَانَ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّغْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ
 وَأَسْأَلُكَ الْإِيمَانَ يَوْمَ لَا تَعْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ
 وَأَسْأَلُكَ الْإِيمَانَ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ، لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ
 وَأَسْأَلُكَ الْإِيمَانَ يَوْمَ يُوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَرِدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بَنِيهِ وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ وَفَصَّ يَلْتَهُ الَّتِي تُوْوِيهِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ
 يُنْجِيهِ كَلَّا إِنَّهَا لَطَى نَزَاعَهُ لِّلشَّوَى

مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْمَوْلَى وَ أَنَا الْعَبْدُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْعَبْدَ إِلَّا الْمَوْلَى
 مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْمَالِكُ وَ أَنَا الْمَمْلُوكُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْمَمْلُوكَ إِلَّا الْمَالِكُ
 مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْعَزِيزُ وَ أَنَا الدَّلِيلُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الدَّلِيلَ إِلَّا الْعَزِيزُ
 مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْخَالِقُ وَ أَنَا الْمَخْلُوقُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْمَخْلُوقَ إِلَّا الْخَالِقُ
 مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْعَظِيمُ وَ أَنَا الْحَقِيرُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْحَقِيرَ إِلَّا الْعَظِيمُ
 مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْقَوِيُّ وَ أَنَا الضَّعِيفُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الضَّعِيفَ إِلَّا الْقَوِيُّ
 مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْغَنِيُّ وَ أَنَا الْفَقِيرُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْفَقِيرَ إِلَّا الْغَنِيُّ،
 مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْمُعْطَى وَ أَنَا السَّائِلُ وَ هَلْ يَرْحَمُ السَّائِلَ إِلَّا الْمُعْطَى
 مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْحَيُّ وَ أَنَا الْمَيِّتُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْمَيِّتَ إِلَّا الْحَيُّ
 مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْبَاقِي وَ أَنَا الْفَانِي وَ هَلْ يَرْحَمُ الْفَانِي إِلَّا الْبَاقِي
 مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الدَّائِمُ وَ أَنَا الزَّائِلُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الزَّائِلَ إِلَّا الدَّائِمُ
 مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الرَّازِقُ وَ أَنَا الْمَرْزُوقُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْمَرْزُوقَ إِلَّا الرَّازِقُ
 مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْجَوَادُّ وَ أَنَا الْبَخِيلُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْبَخِيلَ إِلَّا الْجَوَادُّ
 مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْمُعَافَى وَ أَنَا الْمُتَبَتَّلَى وَ هَلْ يَرْحَمُ الْمُتَبَتَّلَى إِلَّا الْمُعَافَى

مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْكَبِيرُ وَ أَنَا الصَّغِيرُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الصَّغِيرَ إِلَّا الْكَبِيرُ
 مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْهَادِي وَ أَنَا الضَّالُّ وَ هَلْ يَرْحَمُ الضَّالَّ إِلَّا الْهَادِي
 مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ وَ أَنَا الْمَرْحُومُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْمَرْحُومَ إِلَّا الرَّحْمَنُ
 مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ السُّلْطَانُ، وَ أَنَا الْمُتَمَتِّحُنْ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْمُتَمَتِّحِينَ إِلَّا السُّلْطَانُ
 مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الدَّلِيلُ وَ أَنَا الْمُتَحَيِّرُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْمُتَحَيِّرَ إِلَّا الدَّلِيلُ
 مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْغُفُورُ وَ أَنَا الْمُذْنِبُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْمُذْنِبَ إِلَّا الْغُفُورُ
 مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْغَالِبُ وَ أَنَا الْمَغْلُوبُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْمَغْلُوبَ إِلَّا الْغَالِبُ
 مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الرَّبُّ وَ أَنَا الْمَرْبُوبُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْمَرْبُوبَ إِلَّا الرَّبُّ
 مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْمُتَكَبِّرُ وَ أَنَا الْخَاشِعُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْخَاشِعَ إِلَّا الْمُتَكَبِّرُ
 مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ اِرْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ وَ ارْضَ عَنِّي بِجُودِكَ وَ كَرَمِكَ وَ فَضْلِكَ يَا ذَا الْجُودِ وَ الْإِحْسَانِ وَ الطُّوْلِ وَ الْاِثْمَانِ بِرَحْمَتِكَ يَا
 أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

ترجمه فارسی

به نام خداوند بخشنده مهربان

خدایا از تو امان خواهم در آن روزی که سود ندهد کسی را نه مال و نه فرزندان مگر آن کس که دلی پاک به نزد خدا آورد
 و از تو امان خواهم در آن روزی که بگذرد شخص ستمکار
 هر دو دست خود را و گوید ای کاش گرفته بودم با پیامبر راهی
 و از تو امان خواهم در روزی که شناخته شوند جنایتکاران به سیما و رخساره شان و بگیرندشان به پیشانیها و قدمها
 و از تو امان خواهم در آن روزی که کیفر نیند پدري بجای فرزندش و نه فرزندى کیفر شود بجای پدرش براستی وعده خدا حق
 است

و از تو امان خواهم در آن روزی که سود ندهد ستمکاران را عذرخواهیشان و بر ایشان است لعنت و ایشان را است بدی آن سرای
 و از تو امان خواهم در روزی که مالک نیست کسی برای کسی دیگر چیزی را و کار در آن روز بدست خدا است
 و از تو امان خواهم در آن روزی که بگریزد انسان از برادر و مادر و پدر و همسر و فرزندانش برای هرکس از ایشان در آن روز
 کاری است

که (فقط) بدان پردازد و از تو امان خواهم در آن روزی که شخص جنایتکار دوست دارد
 که فدا دهد از عذاب آن روز پسرانش و همسرش و برادرش و خویشاوندانش که او را در پناه گیرند
 و هر که در زمین هست یکسره که بلکه او را نجات دهد، هرگز که جهنم آتشی است سوزان که پوست از سر بکند
 مولای من ... تویی سرور و منم بنده و آیا رحم کند بر بنده جز سرور او؟

مولای من ای مولای من، تویی مالک و منم مملوک و آیا رحم کند بر مملوک جز مالک؟
 مولای من ای مولایم تویی عزتمند و منم خوار و ذلیل و آیا رحم کند بر شخص خوار جز عزیز؟
 مولای من ای مولای من تویی آفریدگار و منم آفریده و آیا رحم کند بر آفریده جز آفریدگار؟
 مولای من ای مولای من تویی بزرگ و منم ناچیز و آیا رحم کند بر ناچیز جز بزرگ؟
 مولای من ای مولای من تویی نیرومند و منم ناتوان و آیا رحم کند بر ناتوان جز نیرومند؟

مولای من ای مولای من تویی بی نیاز و منم نیازمند و آیا رحم کند بر نیازمند جز بی نیاز؟
 مولای من ای مولای من تویی عطابخش و منم سائل و آیا رحم کند بر سائل جز عطاکننده؟
 مولای من ای مولای من تویی زنده و منم مرده و آیا رحم کند مرده را جز زنده؟
 مولای من ای مولای من تویی باقی و منم فانی و آیا رحم کند بر فانی جز خدای باقی؟
 مولای من ای مولای من تویی همیشگی و منم زوال پذیر و آیا رحم کند بر زوال پذیر جز خدای همیشگی؟
 مولای من ای مولای من تویی روزی ده و منم روزی خور و آیا رحم کند روزی خور را جز روزی ده؟
 مولای من ای مولای من تویی سخاوتمند و منم بخیل و آیا رحم کند بر بخیل جز سخاوتمند؟
 مولای من ای مولای من تویی عافیت بخش و منم گرفتار و آیا رحم کند بر شخص گرفتار جز عافیت بخش؟
 مولای من ای مولای من تویی بزرگ و منم کوچک و آیا رحم کند بر کوچک جز بزرگ؟
 مولای من ای مولای من تویی راهنما و منم گمراه و آیا رحم کند بر گمراه جز راهنما؟
 مولای من ای مولای من تویی بخشاینده و منم بخشش پذیر و آیا رحم کند بخشش پذیر را جز بخشاینده؟
 مولای من ای مولای من تویی سلطان و منم گرفتار آزمایش و آیا رحم کند به بنده گرفتار آزمایش جز سلطان؟
 مولای من ای مولای من تویی دلیل و راهنما و منم متحیر و سرگردان و آیا رحم کند سرگردان را جز راهنما؟
 مولای من ای مولای من تویی آمرزنده و منم گنهکار و آیا رحم کند گنهکار را جز آمرزنده؟
 مولای من ای مولای من تویی غالب و منم مغلوب و آیا رحم کند بر مغلوب جز غالب؟
 مولای من ای مولای من تویی پروردگار و منم پروریده و آیا رحم کند پروریده را جز پروردگار؟
 مولای من ای مولای من تویی خدای با کبریا و بزرگمنش و منم بنده فروتن و آیا رحم کند بر فروتن جز خدای بزرگمنش؟
 مولای من ای مولای من به من رحم کن به رحمت خود و خوشنود شوا از من به جود و کرم و فضل خود
 ای صاحب جود و احسان و نعمت و امتنان به رحمت ای مهربانترین مهربانان

اوصاف روزه و ماه رمضان در آئینه کلام امیرالمؤمنین علی علیه السلام

روزه نفس

قال امیرالمؤمنین علی علیه السلام
 صوم النفس عن لذات الدنيا انفع الصیام.
 امیرالمؤمنین علی علیه السلام فرمودند:
 روزه نفس از لذت‌های دنیوی سودمندترین روزه هاست.
 غرر الحکم، ج ۱ ص ۴۱۶ ح ۶۴

روزه واقعی

قال امیرالمؤمنین علی علیه السلام
 الصیام اجتناب المحارم كما یمتنع الرجل من الطعام و الشراب.
 امیرالمؤمنین علی علیه السلام فرمودند:

روزه پرهیز از حرامها است همچنانکه شخص از خوردنی و نوشیدنی پرهیز می‌کند.

بحار ج ۹۳ ص ۲۴۹

برترین روزه

قال امیرالمومنین علیه السلام

صوم القلب خیر من صیام اللسان و صوم اللسان خیر من صیام البطن.

امیرالمومنین علی علیه السلام فرمودند:

روزه قلب بهتر از روزه زبان است و روزه زبان بهتر از روزه شکم است.

غرر الحکم، ج ۱، ص ۴۱۷، ح ۸۰

روزه بی ارزش

قال امیرالمومنین علیه السلام

کم من صائم لیس له من صیامه الا الجوع و الظما و کم من قائم لیس له من قیامه الا السهر و العناء.

امیرالمومنین علی علیه السلام فرمودند:

چه بسا روزه‌داری که از روزه‌اش جز گرسنگی و تشنگی بهره‌ای ندارد و چه بسا شب زنده‌داری که از نمازش جز بیخوابی و سختی

سودی نمی‌برد.

نهج البلاغه، حکمت ۱۴۵

روزه آزمون اخلاص

قال امیرالمومنین علیه السلام:

فرض الله ... الصیام ابتلاء لاختلاص الخلق

امیرالمومنین علی علیه السلام فرمودند:

خداوند روزه را واجب کرد تا به وسیله آن اخلاص خلق را بیازماید.

نهج البلاغه، حکمت ۲۵۲

ماه رمضان ماه خدا

قال امیرالمومنین علیه السلام:

شهر رمضان شهر الله و شعبان شهر رسول الله و رجب شهری

امیرالمومنین علی علیه السلام فرمودند:

رمضان ماه خدا و شعبان ماه رسول خدا و رجب ماه من است.

وسائل الشیعه، ج ۷ ص ۲۶۶، ح ۲۳.

به نقل از: چهل حدیث روزه / گردآورنده محمد حسین فلاح زاده.

روزه بهشت است

امیر المومنین علی علیه السلام هنگام شهادت وصیت فرمودند:
تورا باد روزه زیرا آن زکات بدن است و برای اهلش بهشت است.

معنای روزه

امیر المومنین علی علیه السلام فرمودند:
روزه (به معنای) اجتناب از گناهان است.

ماه رمضان ماه صبر

مولی الموحدین علی بن ابی طالب علیه السلام فرموده اند:
«روزه ماه صبر (ماه رمضان) و روزه سه روز در هر ماه، زنگارها و غم و اندوه و وسواس را از قلب بیرون می‌برد.
بحار الانوار، ج ۹۶، ص ۳۴۱»

اوصاف ماه رمضان در آئینه کلام دیگر معصومین علیهم السلام

رمضان اسمی از اسمای الهی است

ماه رمضان نهمین ماه از ماههای سال قمری است. در قرآن کریم از ماههای سال قمری، جز ماه رمضان نام هیچ ماه دیگری نیامده است و این یکی از فضایل و امتیازات ماه رمضان است که از میان ماههای سال قمری فقط از ماه رمضان در قرآن، در سوره بقره آیه ۱۸۵ نام برده شده است. کلمه رمضان اسمی از اسمای الهی است و نباید به تنهایی و بدون کلمه شهر که به معنای ماه است ذکر شود.

هشام بن سالم از سعد نقل می‌کند که گفت ما هشت نفر در محضر امام محمد باقر (علیه السلام) بودیم، رمضان به یاد ما آمد و از آن سخن گفتیم.

امام باقر (علیه السلام) فرمودند: نگوئید این رمضان است، نگوئید رمضان رفت و رمضان آمد. زیرا رمضان اسمی از اسمای الهی است که نمی‌آید و نمی‌رود. سخن از آمدن و رفتن برای آن صحیح نیست. فقط آنچه که زوال پذیر و نابود شدنی است می‌آید و می‌رود.

و در ادامه فرمودند: بلکه بگوئید ماه رمضان، پس ماه را در تلفظ به اسم اضافه کنید که اسم (رمضان) اسم خداست ۲
در این رابطه روایت بسیاری از معصومین علیهم السلام به ما رسیده است که مرحوم کلینی در فروع کافی بابی جداگانه و مستقل در این زمینه با عنوان:

«باب نهی از گفتن رمضان بدون کلمه ماه ۳» گشوده است.

مرحوم شیخ حر عاملی نیز در کتاب الصوم وسائل الشیعه بابی با این عنوان دارد:

باب «مکروه بودن گفتن رمضان بدون اضافه به ماه و حرام نبودن گفتن رمضان به تنهایی و کفاره گفتن رمضان به تنهایی» در روایتی در بحار الانوار و وسائل الشیعه از امام موسی بن جعفر (علیهما السلام) از پدران گرامی ایشان از قول حضرت علی (علیه السلام) آمده است که گفتن رمضان به تنهایی بدون اضافه کلمه شهر (ماه) کفاره دارد باید صدقه بدهد و روزه بگیرد. ۴

از ناحیه علمای عامه (اهل سنت) نیز روایاتی از پیامبر گرامی اسلام در زمینه نهی از گفتن رمضان به تنهایی وارد شده است. ۵.

شهر الله (ماه خدا)

شهر الله (ماه خدا)

گرچه اجزای زمان و مکان از نظر معنوی هیچ تفاوتی در ذات با یکدیگر ندارد، ولی به واسطه اموری، یک مکان همچون کعبه یا مساجد و مشاهده، یا یک زمان همچون ماه رمضان و به ویژه لیلۃ القدر، ارزش، اعتبار و اهمیت پیدا می‌کند و مبارک می‌گردد. در میان ماهها، ماه رمضان، «شهر الله» و ماه خداست، زمانی است که برای عبادت تعیین شده، مردم همه در آن عبادت می‌کنند و زمینه رشد و تکامل معنوی و تربیت استعدادها و سیر و سلوک و تخلق به اخلاق الله در این ماه بیشتر فراهم است. درهای آسمانها به روی انسانها باز است. در این ماه، زمینه برقراری ارتباط بین زمین و آسمان فراهم می‌شود. در کلمات معصومین (علیهم السلام) بارها ماه رمضان «شهر الله» نامیده شده است. مطابق نقل امام صادق (علیه السلام) پیامبر گرامی اسلام (صلی الله علیه و آله) فرمودند:

«ماه رمضان ماه خداست، ماهی است که در آن حسنات و کارهای خوب را چند برابر ثواب دهند. ۶»

رسول گرامی اسلام حضرت محمد (صلی الله علیه و آله) در چند روایت، شعبان را ماه خود و ماه رمضان را شهر الله (ماه خدا) نامیده اند. ۷»

امام زین العابدین علیه السلام در دعای وداع با ماه رمضان در «صحیفه سجاده» می‌فرماید:

«السلام علیک یا شهر الله الاکبر و یا عید اولیائه» درود بر تو ای بزرگترین ماه خدا و ای عید (روز جشن و شادی) دوستان خدا.

امام جعفر صادق (علیه السلام) فرمودند:

«ماه رمضان ماه خداست در این ماه زیاد ذکر خدا لا اله الا الله، الله اکبر الحمد لله و سبحان الله بگوئید.» ۸»

نگوئید این رمضان است، نگوئید رمضان رفت و رمضان آمد. زیرا رمضان اسمی از اسمای الهی است که نمی‌آید و نمی‌رود. سخن از آمدن و رفتن برای آن صحیح نیست. فقط آنچه که زوال پذیر و نابود شدنی است می‌آید و می‌رود. و در ادامه فرمودند: بلکه بگوئید ماه رمضان، پس ماه را در تلفظ به اسم اضافه کنید که اسم (رمضان) اسم خداست

شهر الصبر (ماه صبر)

شهر الصبر (ماه صبر)

در سخنان معصومین (علیهم السلام)، ماه رمضان ماه صبر، نامیده شده است. پیامبر اسلام در توصیف ماه رمضان فرمودند:

«ماه رمضان ماه صبر است و پاداش صبر بهشت است.» ۹»

به بیان رسول الله (صلی الله علیه و آله) خدای متعال در حدیث قدسی می‌فرماید:

همه اعمال بنی آدم ده برابر تا هفتصد برابر ثواب و پاداش دارد، جز صبر که برای من است و من پاداش آن را می‌دهم. پیامبر گرامی اسلام ادامه می‌دهند:

پس ثواب صبر فقط در نزد خدا روشن است و در پایان می‌فرمایند: «والصبر الصوم» مقصود از صبر، روزه است. ۱۱»

مرحوم علامه طباطبائی می‌نویسد:

«هر گاه پیامبر اسلام (صلی الله علیه و آله) از امری محزون و غمگین می‌شد از خواندن نماز و گرفتن روزه برای دفع آن غم و

حزن، کمک می‌گرفت. ۱۲»

صبر در زندگانی فردی و اجتماعی هر انسان و در زندگانی است، یک ضرورت است، صبر در دین به منزله سر نسبت به بدن است. همانگونه که انسان بدون سر، انسان نیست و بی اثر است دین هم بدون صبر و استقامت، دین و ایمان نیست. ۱۳. ماه رمضان راه وصول به صبر، تمرین صبر و تقویت آن است. در ماه رمضان انسان با هواهای نفسانی مبارزه می‌کند، بدون هیچ قید و شرط سرگرم لذتهای جسمی و شهوانی نمی‌شود خود را بزرگتر از آن می‌داند که زندگی مادی و شکمی و حیوانی را هدف قرار دهد، امساک و خودداری از شهوات، خودداری از خوردن و آشامیدن در ماه رمضان حتی در همان سطح که در ماههای دیگر نه تنها حلال و جایز بلکه مستحب است، ورزش و تمرینی است که اراده انسان را تقویت میکند، به خویشنداری عادت می‌دهد و بر نفس خود مسلط می‌کند.

انسان در ماه رمضان با روزه، صبر عادت می‌کند تا در زندگی و جامعه در برابر مشکلات و سختیها و مصیبتها شکست نخورد. روزه صبری طولانی است بر جدایی و فراق از مهمترین عاداتی که همواره با زندگی انسان همراه است.

شهر المواساة (ماه همدردی)

شهر المواساة (ماه همدردی)

پیامبر گرامی اسلام در وصف ماه رمضان فرموده اند: «ماه رمضان ماه همدردی است.» ۱۴

مواسات، یاری کردن، به هم کمک کردن و مساعدت و همراهی نمودن با مال و ثروت است. ماه رمضان ماه همدردی با پابرهنگان، مستضعفان، محرومان، گرسنگان، تشنگان، فقرا، مساکین، نیازمندان و بی بضاعتهاست. همه مردم ثروتمند و فقیر در گرسنگی و تشنگی مساوی اند. هیچ کدام در حال روزه چیزی نمی‌خورند و نمی‌آشامند و این راهی است برای اینکه عموم مردم به ویژه ثروتمندان و پولدارها و توانگران و سرمایه داران، درد گرسنگی و تشنگی پابرهنگان را درک کنند و به فکر و یاد آنها باشند، شریک غم و غصه آنها شوند، به یاری آنها بشتابند، یا مال و ثروت و امکانات خود به آنها کمک کنند، حقوق سائل و محروم را پردازند و از دادن خمس و زکات اموال خویش دریغ نوزند.

روایات بسیاری در این زمینه وارد شده که فلسفه تشریح و وجوب روزه، همدردی و مواسات ثروتمندان با پابرهنگان و محرومین است. هشام بن حکم از امام جعفر صادق (علیه السلام) پرسید: فلسفه تشریح روزه چیست؟ امام در پاسخ فرمودند:

خدای متعال روزه را واجب کرد تا ثروتمند و فقیر مساوی شوند زیرا ثروتمند درد گرسنگی را نمی‌چشد تا به فقیر رحم کند. چون هر چه بخواهد و اراده کند قدرت فراهم نمودن آن را دارد، پس خدای متعال اراده کرد بین انسانها مساوات برقرار کند و به ثروتمند، طعم گرسنگی را بچشاند تا بر ضعیف و ناتوان رقت آورد و بر گرسنه رحم کند. ۱۵
فضل بن شاذان می‌گوید امام رضا (علیه السلام) فرمودند:

به انسانها روزه داده شد تا درد گرسنگی و تشنگی را بشناسند و به فکر فقر در آخرت بیفتند، «... شدت اثر فقر و گرسنگی را بر نیازمندان و بیچارگان درک کنند تا حقوقی را که خداوند بر آنها در اموالشان واجب گردانده است ادا کنند.» ۱۶

پیامبر گرامی اسلام در سخنان خویش، ماه رمضان را بهار فقیران خوانده اند. ۱۷
به حقیقت ماه رمضان بهار فقیران است زیرا همه همچون فقیران در روز هنگام روزه یکسان هستند. بهار پابرهنگان است که به صورت طبیعی عموم مردم درد و رنج و سختی آنها را درک و لمس می‌کنند.

پی نوشت

- ۲- مجلسی، بحارالانوار، موسسه اوفای بیروت، لبنان، ج ۹۶، ص ۳۷۶
- ۳- کافی، ج ۴، ص ۶۹
- ۴- وسائل الشیعه، ج ۷، ص ۳۳۲
- ۵- محمدی ری شهری، میزان الحکمه، چاپ اول، ج ۴، ص ۱۷۶ به نقل از کتاب کنز العمال.
- ۶- بحارالانوار، ج ۹۶، ص ۳۴۰
- ۷- همان، صص ۳۶۴ و ۳۵۶
- ۸- همان، ص ۳۸۱
- ۹- وسائل الشیعه، ج ۷، ص ۲۲۲ / کافی، ج ۴، ص ۶۶
- ۱۰- بحارالانوار، ج ۹۶، ص ۲۵۴
- ۱۱- طباطبائی، محمدحسین، سنن النبی، ص ۳۰
- ۱۲- فیض الاسلام، ترجمه و شرح نهج البلاغه، حکمت ۷۹، ص ۱۱۲۳
- ۱۳- من لا یحضره الفقیه، ج ۲، ص ۹۵
- ۱۴- همان، ص ۷۳
- ۱۵- وسائل الشیعه، ج ۷، ص ۴
- ۱۶- همان، ص ۲۳۱

اعمال شب اول و رؤیت هلال

اول

در آن چند عمل مستحب است:

اول:

استهلال [یعنی جستجوی هلال ماه]، و بعضی استهلال این ماه را واجب دانسته‌اند.

دوم

دوم:

چون رؤیت هلال کرد، به هلال اشاره نکند، بلکه رو به قبله نموده و دستها را به آسمان بردارد و هلال را خطاب کرده و بگوید:

رَبِّي وَ رَبُّكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ أَهْلُهُ عَلَيْنَا بِالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ وَالْمُسَارَعَةِ إِلَيَّ مَا تُحِبُّ وَ تَرْضَى اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي شَهْرِنَا هَذَا وَ ارْزُقْنَا خَيْرَهُ وَ عَوْنَهُ وَ اصْرِفْ عَنَّا ضَرَّهُ وَ شَرَّهُ وَ بَلَاءَهُ وَ فِتْنَتَهُ.

ای ماه، پروردگار من و تو، خدا پروردگار جهانیان است. خدایا ماه را بر ما نو کن به ایمنی و ایمان، و تندرستی و اسلام و شتافتن به سوی آنچه دوست داری و خشنود می‌شوی. خدایا در این ماه به ما برکت بخش، و خیر و کمکش را روزی ما فرما، و زیان و گزند و بلا و فتنه‌اش را از ما بگردان.

و روایت شده: زمانی که رسول خدا صلی الله و علیه و آله هلال ماه رمضان را رؤیت می‌کرد، روی شریفش را به جانب قبله می‌گرداند و می‌گفت:

اللَّهُمَّ أَهْلُهُ عَلَيْنَا بِالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ وَالْعَافِيَةِ الْمُجَلَّلَةِ وَدِفَاعِ الْأَسْقَامِ [وَالرِّزْقِ الْوَاسِعِ] وَالْعَوْنِ عَلَى الصَّلَاةِ وَالصِّيَامِ وَالْقِيَامِ وَتِلَاوَةِ الْقُرْآنِ اللَّهُمَّ سَلِّمْ لَنَا لِيَسْهُرَ رَمَضَانَ وَتَسَلِّمْهُ مِنَّا وَتَسَلِّمْ لَنَا فِيهِ حَتَّى يَنْقُضَةَ عَنَّا شَهْرُ رَمَضَانَ وَقَدْ عَفَوْتَ عَنَّا وَغَفَوْتَ لَنَا وَرَحِمْتَنَا

خدایا این ماه را بر ما نوازش کن به ایمنی و ایمان و سلامت و اسلام و عافیت بزرگ، و دفاع در برابر بیماریها، و یاری بر نماز و روزه و شب زنده‌داری و تلاوت قرآن. خدایا ما را برای ماه رمضان سالم گردان، و ماه رمضان را از ما سالم دریافت کن و ما را در آن تا از ما بگذرد به سلامت دار درحالی که از گناهان ما در گذشته و ما را مورد آمرزش و رحمت خویش قرار داده باشی و از حضرت صادق علیه السلام روایت شده: چون رؤیت هلال نمودی بگو:

اللَّهُمَّ قَدْ حَضَرَ شَهْرَ رَمَضَانَ وَقَدْ افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا صِيَامَهُ وَأَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْقُرْآنَ اللَّهُمَّ أَعِنَّا عَلَى صِيَامِهِ وَتَقَبَّلْهُ مِنَّا وَسَلِّمْ لَنَا مِنْهُ وَسَلِّمْ لَنَا فِي يَسْرِ مِنْكَ وَعَافِيَةٍ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ.

خدایا ماه رمضان آمد، و تو روزه آن را بر ما واجب کرده‌ای، و قرآن را در آن برای هدایت و دلایلی روشن از هدایت و وسیله تشخیص حق از باطل نازل نموده‌ای. خدایا ما را بر روزه‌اش یاری کن، و آن را از من بپذیر، و ما را در آن و از آن سالم بدار، و آن را برای ما سالم گردان، در آسانی و عافیت از جانب خویش، همانا تو بر هر چیز توانایی، ای بخشنده، ای مهربان.

سوم

سوم:

دعای چهل و سوم « صحیفه کامله سجاده » (را در هنگام رؤیت هلال بخواند. سید ابن طاووس روایت کرده: ورزی حضرت سجاد علیه السلام در راهی می‌گذشت، که به هلال ماه رمضان نظر کرد، پس ایستاد و گفت:

أَيُّهَا الْخَلْقُ الْمُطِيعُ الدَّائِبُ السَّرِيعُ الْمُتَرَدُّ فِي مَنَازِلِ التَّقْدِيرِ الْمُتَصَرِّفُ فِي فَلَكِ التَّدْبِيرِ آمَنْتُ بِمَنْ نَوَّرَ بِكَ الظُّلْمَ وَأَوْضَحَ بِكَ الْبُهْمَ وَجَعَلَكَ آيَةً مِنْ آيَاتِ مُلْكِهِ وَعَلَامَةً مِنْ عِلْمَاتِ سُلْطَانِهِ فَحَدِّ بِكَ الزَّمَانَ وَامْتَهَنَكَ بِالْكَمَالِ وَالثَّقَانِ وَالطُّلُوعِ وَالْأُفُولِ وَالْإِنَارَةَ وَالْكَسُوفَ فِي كُلِّ ذَلِكَ أَنْتَ لَهُ مُطِيعٌ وَإِلَى إِزَادَتِهِ سَرِيعٌ سُبْحَانَهُ مَا أَعْجَبَ مَا دَبَّرَ مِنْ أَمْرِكَ وَالْأَطْفَافَ مَا صَنَعَ فِي شَأْنِكَ جَعَلَكَ مُفْتَاحَ شَهْرِ حَادِثٍ لِأَمْرِ حَادِثٍ فَأَسْأَلُ اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكَ وَخَالِقِي وَخَالِقَكَ وَمُقَدِّرِي وَمُقَدِّرَكَ وَمُصَوِّرِي وَمُصَوِّرَكَ،

ای آفریده فرمانبردار، رونده کوشا و شتابان، رفت و آمدکننده در منزلگاههای معین، ای متصرف در چرخ گردان تدبیر، ایمان آوردم به آن کس که با تو تاریکیها را روشن کرد، و آنچه را که به سختی می‌توان یافت آشکار ساخت و تو را نشانه‌ای از نشانه‌های چیرگی، و علامتی از علائم قدرت خود قرار داد، پس زمان را به تو محدود ساخت، و گاهی تو را به نقص و گاهی به کمال، و وقتی به طلوع، و زمانی به غروب، و حالتی پر نور، و حالتی گرفته، مسخر خویش نمود، تو در تمام این حالات مسخر اویی، و به سوی اراده‌اش شتابانی، منزّه است او چه عجیب است تدبیری که در حق تو به کار برده، و چه دقیق است آنچه درباره تو انجام داده، تو را کلید ماهی تو برای کارهایی نو ساخته، پس از پروردگار که پروردگار من و توست، و آفریننده من و توست، و مهار مقدرات من و تو در کف قدرت اوست، و صورتگر من و توست،

أَنْ يُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ يَجْعَلَكَ هِلَالَ بَرَكَهٍ لَا تَمَحُّهَا الْأَيَّامُ وَطَهَارَةٌ لَا تُدْنِسُهَا الْأَتَانُ هِلَالَ أَمْنٍ مِنَ الْأَفَاتِ وَسِلَامَةٍ مِنَ السَّيِّئَاتِ هِلَالَ سَعْدٍ لَا نَحْسَ فِيهِ وَيُؤْمِنُ لَا تَكْدُ مَعَهُ وَيُسِّرُ لَا يُمَارِجُهُ عُسْرٌ وَخَيْرٌ لَا يَشُوبُهُ شَرٌّ هِلَالَ أَمْنٍ وَإِيمَانٍ وَنِعْمَةٍ وَإِحْسَانٍ وَسِلَامَةٍ وَإِسْلَامٍ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنَا مِنْ أَرْضِي مَنْ طَلَعَ عَلَيْهِ،

می‌خواهم که بر محمد و خاندانش درود فرستد، و تو را ماه برکتی قرار دهد، که گذشت روزگاران آن را از بین نبرد و ماه پاکی که گناهان آن را آلوده نگرداند، هلال ایمنی از آفات، و سلامتی از زشتیها، هلال خوش طالعی برکنار از بدیمنی، و مبارکی بدون

گرفتاری و آسایش بدون دشواری و خیر بدون شرّ، هلال ایمنی و امان، و نعمت و احسان و سلامت و اسلام، خدایا بر محمّد و خاندانش درود فرست، و ما را از پسندیده‌ترین کسانی قرار ده که این ماه بر آنان طلوع کرده،

وَ أَزْكَى مَنْ نَظَرَ إِلَيْهِ وَ أَشْيَعَدَّ مَنْ تَعَبَّدَ لِمَكَ فِيهِ وَ وَفَّقْنَا اللَّهُمَّ فِيهِ لِلطَّاعَةِ وَ التَّوْبَةِ وَ اعَصِمْنَا مِنْهُ مِنَ الْآثَامِ وَ الْحَوَائِجِ وَ أَوْزَعْنَا فِيهِ شُكْرَ النُّعْمَةِ وَ أَلْبَسْنَا فِيهِ جُنْنَ الْعَافِيَةِ وَ أَتَمِّمْ عَلَيْنَا بِاسْتِكْمَالِ طَاعَتِكَ فِيهِ الْمِنَّةَ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُنَّانُ الْحَمِيدُ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّيِّبِينَ وَ اجْعَلْ لَنَا فِيهِ عَوْنًا مِنْكَ عَلَى مَا نَدْبَتْنَا إِلَيْهِ مِنْ مُفْتَرَضِ طَاعَتِكَ وَ تَقَبَّلْهَا إِنَّكَ الْأَكْرَمُ مِنْ كُلِّ كَرِيمٍ وَ الْأَرْحَمُ مِنْ كُلِّ رَحِيمٍ آمِينَ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

و پاکیزه‌ترین کسانی که به آنها نظر نموده، و خوشبخت‌ترین کسانی که در آن به بندگی تو گردن نهاده‌اند، و ما را در این ماه توفیق توبه عنایت کن، و از گناه حفظ فرما، و از انجام نافرمانی‌ات بازدار، و ادای شکر نعمت را به ما ارزانی کن، و لباسهای عافیت را بر ما بپوشان، و به سبب انجام طاعت کامل، نعمت را در این ماه بر ما تمام کن، زیرا که تو بس بخشنده ستوده‌ای، و درود خدا بر محمّد و خاندان پاکش، و برای ما از جانب خود در این ماه مددی برسان، بر انجام آنچه ما را به آن خواننده‌ای از اطاعت واجب، و آن را بپذیر، همانا تو کریم‌تر از هر کریمی، و مهربان‌تر از هر مهربانی، آمین آمین ای پروردگار جهانیان

چهارم تا دهم

چهارم:

با همسر خویش نزدیکی کند، و این عمل از ویژگیهای این ماه است، و گرنه نزدیکی با همسر در شب اول ماههای دیگر مکروه است.

پنجم:

غسل شب اول ماه را انجام دهد.

روایت شده: هر که در شب اول ماه رمضان غسل کند، تا ماه رمضان آینده بدنش دچار خارش نشود.

ششم:

اگر بتواند در نهر جاری غسل کند، و سی کف آب بر سر بریزد که تا ماه رمضان آینده با طهارت معنوی باشد.

هفتم:

مزار امام حسین علیه السلام را زیارت کند، تا گناهانش ریخته و ثواب حاجیان و اهل عمره آن سال را دریابد.

هشتم:

از این شب خواندن هزار رکعت نماز این ماه را شروع کند.

نهم:

در این شب دو رکعت نماز بجا آورد، در هر رکعت سوره «حمد» و سوره «انعام» را بخواند، و از خدا درخواست کند که او را کفایت نماید، و از آنچه از دردهای می‌ترسد حفظ کند.

دهم:

دعای «اللَّهُمَّ ان هذا الشهر المبارك» را که در اعمال شب آخر ماه شعبان گذشت بخواند.

یازدهم

یازدهم:

پس از نماز مغرب دستها را بلند کند، و این دعا را که از امام جواد علیه السلام وارد شده و در کتاب «اقبال» ذکر شده بخواند:

اللَّهُمَّ يَا مَنْ يَمْلِكُ التَّدْبِيرَ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا مَنْ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ وَتُجِنُّ الضَّمِيرُ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِمَّنْ نَوَى فَعَمِلَ وَلَا تَجْعَلْنَا مِمَّنْ شَقِيَ فَكَسِلَ وَلَا يَمُنُّ هُوَ عَلَى غَيْرِ عَمَلٍ يَتَكَلَّمُ اللَّهُمَّ صَبَحَ أَبَدَانَا مِنَ الْعَلَلِ وَأَعْنَا عَلَى مَا افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا مِنَ الْعَمَلِ حَتَّى يَنْقُضَةَ عَنَّا شَهْرُكَ هَذَا وَقَدْ أَدَيْنَا مَفْرُوضَكَ فِيهِ عَلَيْنَا اللَّهُمَّ أَعْنَا عَلَى صِيَامِهِ وَوَفَّقْنَا لِقِيَامِهِ وَنَشَّطْنَا فِيهِ لِلصَّلَاةِ وَلَا تَحْجُبْنَا مِنَ الْقِرَاءَةِ وَسَهِّلْ لَنَا فِيهِ إِيْتَاءَ الزَّكَاةِ اللَّهُمَّ لَا تَسْلُطْ عَلَيْنَا وَصَبَا وَلَا تَعْبَا وَلَا سَقَمَا وَلَا عَطْبَا.

خدایا ای آن که مالک تدبیر است، و او بر هر چیز تواناست، ای آن که می‌داند خیانت دیده‌ها را و آنچه را سینه‌ها پنهان می‌کنند و نهاد نهن می‌سازد، و او لطیف و آگاه است. خدایا ما را از کسانی قرار ده که تصمیم گرفتند آنگاه انجام دادند، و از کسانی قرار مده که تیره‌بخت شدند و در نهایت تنبلی کردند و از انانی قرار مده که بر غیر عمل صالح تکیه نمودند. خدایا بدنهای ما را از بیماریها سلامتی بخش و ما را بر انجام آنچه از عمل بر ما واجب کرده‌ای یاری ده، تا این ماه از ما سپری گردد درحالی که آنچه را در این ماه بر ما واجب نموده‌ای ادا کرده باشیم. خدایا ما را بر روزه‌اش یاری ده، و برای شب‌زنده‌داری‌اش موفق بدار، و برای نماز در این ماه ما را شاداب گردان، و از قرائت قرآن محروم مساز، و پرداخت زکات را در این ماه بر ما آسان گردان. خدایا درد مزمن، خستگی، بیماری، هلاکت را بر ما چیره مکن.

اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا الْإِفْطَارَ مِنْ رِزْقِكَ الْحَلَالِ اللَّهُمَّ سَهِّلْ لَنَا فِيهِ مَا قَسَمْتَهُ مِنْ رِزْقِكَ وَيَسِّرْ مَا قَدَّرْتَهُ مِنْ أَمْرِكَ وَاجْعَلْهُ حَلَالًا طَيِّبًا نَقِيًّا مِنَ الْأَثَامِ خَالِصًا مِنَ الْأَصَارِ وَالْأَجْزَامِ اللَّهُمَّ لَا تَطْعَمْنَا إِلَّا طَيِّبًا غَيْرَ حَبِيثٍ وَلَا حَرَامٍ وَاجْعَلْ رِزْقَكَ لَنَا حَلَالًا لَا يَشُوهُ دَنْسٌ وَلَا أَشَقَامٌ يَا مَنْ عِلْمُهُ بِالسِّرِّ كَعِلْمِهِ بِالْأَعْلَانِ يَا مُتَفَضِّلًا عَلَى عِبَادِهِ بِالْإِحْسَانِ يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ خَبِيرٌ أَلْهَمْنَا ذِكْرَكَ وَجَنَّبْنَا عُشْرَكَ وَأَبْلْنَا يَسْرَكَ وَاهْدِنَا لِلرَّشَادِ وَوَفَّقْنَا لِلسَّدَادِ وَاعْصِمْنَا مِنَ الْبَلَايَا وَصُنَّا مِنَ الْأَوْزَارِ وَالْخَطَايَا يَا مَنْ لَا يَغْفِرُ عَظِيمَ الذُّنُوبِ غَفِيرُهُ وَلَا يَكْشِفُ السُّوءَ إِلَّا هُوَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ،

خدایا افطار از روزی حالت را روزی ما کن. خدایا آنچه که از روزی‌ات در این ماه قسمت ما نمودی دست یافتن به آن را برای ما هموار کن، و آنچه را از فرمانت برای ما تقدیر کرده‌ای آسان کن، و آن را حلال و پاک و پاکیزه از گناهان بوده از گرانباریها و بزهکاریها قرار ده. خدایا به ما مخوران جز غذای پاک که نه پلید باشد و نه حرام، و روزی‌ات را برای ما حلال گردان، که آلودگیها و درها با آن در نیامیزد، ای که دانایی‌اش به امور پنهان، همانند دانایی‌اش به امور آشکار است، ای فضل‌بخش بر بندگانش به احسان، ای آن که بر هر چیز تواناست، و به هر چیز دانا و آگاه است، یادت را به ما الهام کن، و از سختی بر ما را برکنار داه، و به آسانی‌ات ما را برسان، و به راستی راهنمایمان باش، و به استواری توفیقمان ده، و از بلا نگاهمان بدار. و ما را از بارهای گران گناهان و خطاها حفظ کن، ای آن که گناهان بزرگ را جز او نیامرزد، و احدی بدی را جز او برطرف ننماید، ای مهربان‌ترین مهربانان،

وَ أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ وَاجْعَلْ صِيَامَنَا مَقْبُولًا وَبِالْبِرِّ وَالتَّقْوَى مَوْصُولًا وَكَذَلِكَ فَاجْعَلْ سَعِينًا مَشْكُورًا وَ قِيَامَنَا مَبْرُورًا وَقُرْآنَنَا [وَقِرَاءَتَنَا] مَوْفُوعًا وَدُعَاءَنَا مَسْمُوعًا وَاهْدِنَا لِلْحُسْنَى [الْحُسْنَى] وَجَنَّبْنَا الْعُسْرَى وَيَسِّرْنَا لِلْيُسْرَى وَأَعْلِ لَنَا الدَّرَجَاتِ وَصَاعِفِ لَنَا الْحَسَنَاتِ وَأَقْبَلِ مِنَّا الصَّوْمَ وَالصَّلَاةَ وَاسْمِعْ مِنَّا الدَّعَوَاتِ وَاعْفِرْ لَنَا الْخَطِيئَاتِ وَتَجَاوَزْ عَنَّا السَّيِّئَاتِ وَاجْعَلْنَا مِنَ الْعَامِلِينَ الصَّائِرِينَ وَلَا تَجْعَلْنَا مِنَ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الصَّالِينَ حَتَّى يَنْقُضَةَ شَهْرُ رَمَضَانَ عَنَّا وَقَدْ قَبِلْتَ فِيهِ صِيَامَنَا وَقِيَامَنَا وَزَكَّيْتَ فِيهِ أَعْمَالَنَا وَغَفَرْتَ فِيهِ ذُنُوبَنَا وَأَجَزَلْتَ فِيهِ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ نَصَبْنَا بَيْنَا فَإِنَّكَ الْإِلَهَ الْمُجِيبُ وَالرَّبُّ الْقَرِيبُ [الرَّقِيبُ] وَأَنْتَ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ.

و کریم‌ترین کریمان، بر محمد و اهل بیت پاکش درود فرست، و روزه ما را پذیرفته بدار، و به نیکی و تقوا پیونددش ده، و همچنین کوشش ما را مورد قدردانی، و شب‌زنده‌داری ما را پذیرفته، و قرائتمان را بالا رفته، و دعایمان را اجابت شده قرار ده، و ما را به عاقبت به خیری هدایت کن، و از دشواری برکنارمان بدار، و ما را برای آسانی آماده ساز، و درجاتمان را بالا بر، و حسناتمان را دوچندان کن، و روزه و نماز ما را بپذیر، و دعایمان را شنوا باش، خطاهایمان را ببامرز، و از گناهان درگذر، و ما را از عاملان رستگار قرار

ده، و از غضب‌شدگان و گمراهان قرار مده، تا ماه رمضان از ما سپری گردد چنان‌که روزه‌ها و شب‌زنده‌داری‌مان را در آن پذیرفته باشی، و کردارمان را در آن پاکیزه، و گناهانمان را در آن مورد آمرزش قرار داده، و سهم ما را در آن از هر خیری فراوان ساخته باشی، به یقین تویی معبود اجابت‌کننده دعاها، و پروردگار نزدیک به بندگان و تویی احاطه‌کننده بر هر چیزی.

دوازدهم تا پانزدهم

دوازدهم:

در این شب دعای روایت شده از امام صادق علیه السلام را که در کتاب «اقبال» آمده بخواند:

اللَّهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ مُنْزِلَ الْقُرْآنِ هَذَا شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَتْ فِيهِ الْقُرْآنَ وَ أُنزِلَتْ فِيهِ آيَاتُ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا صِيَامَهُ وَأَعِنَّا عَلَى قِيَامِهِ اللَّهُمَّ سَلِّمْهُ لَنَا وَ سَلِّمْنا فِيهِ وَ تَسَلِّمْهُ مِنَّا فِي يُسْرٍ مِنْكَ وَ مُعَافَاةٍ وَ اجْعَلْ فِيْمَا تَقْضِي وَ تَقْدِرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمَخْتُومِ وَ فِيْمَا تَفْرُقُ مِنَ الْأَمْرِ الْحَكِيمِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَ لَا يَبْدُلُ أَنْ تَكْتَسِبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حُجَّتِهِمُ الْمَشْكُورِ سِعْيِهِمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمَكْفَرِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتُهُمْ وَ اجْعَلْ فِيْمَا تَقْضِي وَ تَقْدِرُ أَنْ تُطِيلَ لِي فِي عُمْرِي وَ تُوسِّعَ عَلَيَّ مِنَ الرِّزْقِ الْحَلَالِ.

خدایا ای پروردگار ماه رمضان، ای فرو فرستنده قرآن، این ماه رمضان است که قرآن را در آن فرود فرستادی، و در آن دلایل روشنی از هدایت و شناسایی حق از باطل فرو فرستادی. خدایا روزه آن را نصیب ما کن، و بر شب‌زنده‌داری‌اش یاری‌مان ده، خدایا آن را برای ما سالم بدار، و در آن به ما سلامتی ده و آن را از سوی خویش در آسانی و سلامت کامل از ما تحویل بگیر، و در آنچه حکم می‌کنی و مقدر می‌گردانی از فرمان حتمی خویش، و در آنچه جدا می‌کنی از امر حکیمانانه در شب قدر، از آن حکمی که برگشت نمی‌پذیرد و دگرگون نمی‌شود، مقرر فرما که ما را از حاجیان خانه محترمت بنویسی، آنان که حجشان قبول، و سعیشان پذیرفته، و گناهانشان آمرزیده گشته، و بدیهایشان نادیده گرفته شده است. و در آنچه حکم می‌کنی و مقدر می‌نمایی مقرر فرما که عمرم را طولانی گردانی، و از روزی حلالیت بر من وسعت بخشی.

سیزدهم:

دعای چهل و چهارم صحیفه کامله سجاده را بخواند.

چهاردهم:

بخواند عالی «اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا شَهْرُ رَمَضَانَ» ... را که سید در کتاب «اقبال» نقل فرموده، و دعایی بسیار طولانی است.

پانزدهم:

بخواند:

اللَّهُمَّ إِنَّهُ قَدْ دَخَلَ شَهْرُ رَمَضَانَ اللَّهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَتْ فِيهِ الْقُرْآنَ وَ جَعَلْتَهُ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ اللَّهُمَّ فَبارِكْ لَنَا فِي شَهْرِ رَمَضَانَ وَ أَعِنَّا عَلَى صِيَامِهِ وَ صَلَوَاتِهِ وَ تَقَبَّلْهُ مِنَّا

خدایا هر آینه ماه رمضان وارد شد، ماهی که در آن قرآن را فرو فرستادی، و آن را دلایل آشکاری از هدایت و شناسایی حق از باطل قرار دادی. خداوند در ماه رمضان به ما برکت عطا کن، و بر روزه و نمازهایش یاریمان فرما و آنرا از ما بپذیر. روایت شده رسول خدا صلی الله علیه و آله وقتی ماه رمضان می‌رسید این دعا را می‌خواندند.

شانزدهم تا نوزدهم

شانزدهم:

و نیز روایت شده است که رسول خدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ در شب اول ماه رمضان این دعا را می‌خواندند:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَكْرَمَنَا بِكَ أَيُّهَا الشَّهْرُ الْمُبَارَكُ اللَّهُمَّ فَقُونَا عَلَى صِيَامِنَا وَ قِيَامِنَا وَ تَبَّتْ أقدامَنَا وَ انصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْوَاحِدُ فَلَا وَلَدَ لَكَ وَ أَنْتَ الصَّمَدُ فَلَا شِبْهَ لَكَ وَ أَنْتَ الْعَزِيزُ فَلَا يُعْزُكَ شَيْءٌ وَ أَنْتَ الْغَنِيُّ وَ أَنَا الْفَقِيرُ وَ أَنْتَ الْمَوْلَى وَ أَنَا الْعَبْدُ وَ أَنْتَ الْغَفُورُ وَ أَنَا الْمُذْنِبُ وَ أَنْتَ الرَّحِيمُ وَ أَنَا الْمُحْطِئُ وَ أَنْتَ الْخَالِقُ وَ أَنَا الْمَخْلُوقُ وَ أَنْتَ الْحَيُّ وَ أَنَا الْمَيِّتُ أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ أَنْ تَغْفِرَ لِي وَ تَرْحَمَنِي وَ تَجَاوِزَ عَنِّي إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

سپاس خدای را که به وسیله تو ای ماه مبارک ما را گرامی داشت. خدایا ما را بر روزه و شب‌زنده‌داری مان نیرو بخش، و گامهای مان را استوار کن، و بر کافران پیروزمان گردان، خدایا تو یگانه‌ای پس برای تو فرزندی نیست، و تو بی‌نیازی پس شبیهی برای تو نمی‌باشد، و تویی عزیز و چیزی عزیزت نکند، و تویی بی‌نیاز و من تهیدستم، و تویی مولا- و من بنده‌ام، و تویی آمرزنده و من گنهگارم، و تویی مهربان و من خطاکارم، و تویی آفریننده و من آفریده‌ام، و تویی زنده و من مرده‌ام، از تو درخواست می‌کنم به مهرت که مرا بیامرزی و به من رحم کنی، و از من درگذری، همانا تو بر هر چیز توانایی.

هفدهم:

در باب اول بیان استحباب خواندن دعای جوشن کبیر در آغاز ماه گذشت.

هیجدهم:

دعای حج را که در اول ماه گذشت بخواند.

نوزدهم:

هنگامی که ماه رمضان شروع می‌شود کثرت تلاوت قرآن شایسته است، و روایت شده که امام صادق علیه السّلام پیش از تلاوت قرآن این دعا را می‌خواندند:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّ هَذَا كِتَابُكَ الْمُنَزَّلُ مِنْ عِنْدِكَ عَلَى رَسُولِكَ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ كَلَامُكَ النَّاطِقُ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّكَ جَعَلْتَهُ هَادِيًا مِنْكَ إِلَى خَلْقِكَ وَ حَبْلًا مُتَصِّلاً فِيمَا بَيْنَكَ وَ بَيْنَ عِبَادِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي نَشَرْتُ عَهْدَكَ وَ كِتَابَكَ اللَّهُمَّ فَاجْعَلْ نَظْرِي فِيهِ عِبَادَةً وَ قِرَاءَتِي فِيهِ فِكْرًا وَ فِكْرِي فِيهِ اِغْتِبَارًا وَ اجْعَلْنِي مِمَّنْ اتَّعَطَّ بِبَيَانِ مَوَاعِظِكَ فِيهِ وَ اجْتَنَبَ مَعَاصِيكَ وَ لَا تَطْبَعُ عِنْدَ قِرَاءَتِي عَلَى سَمْعِي وَ لَا تَجْعَلْ عَلَى بَصْرِي غِشَاوَةً وَ لَا تَجْعَلْ قِرَاءَتِي قِرَاءَةً لَا تَدُبَّرُ فِيهَا بَلِ اجْعَلْنِي أَتَدَبَّرُ آيَاتِهِ وَ أَحْكَامَهُ،

خدایا گواهی می‌دهم که این کتاب توست که از سوی تو بر رسول محمد بن عبد الله (درود خدا بر او و خاندانش) نازل گشته، و سخن گویای توست بر زبان پیامبرت، آن را از سوی خود راهنمایی برای بندگانت قرار دادی، و رشته پیوسته‌ای بین تو و بندگان توست. خدایا پیمان و کتابت را در پیش رویم باز کرده‌ام، خدایا نگاهم را در آن عبادت، و خواندم را در آن اندیشه، و اندیشه‌ام را در آن عبرت آموز قرار بده، و مرا از کسانی قرار ده که از بیان پندهایت در قرآن اندرز گیرند، و از نافرمانی‌های دوری نمایند، و هنگام تلاوت آن بر گوشم مهر مزن، و بر دیده‌ام پرده منهنده، و خواندندم را خواندن بی‌تدبیر قرار مده، بلکه آنچنان قرارم ده که در آیات و احکامش تدبیر کنم،

آخِذًا بِشَرَائِعِ دِينِكَ وَ لَا تَجْعَلْ نَظْرِي فِيهِ غَفْلَةً وَ لَا قِرَاءَتِي هِدْرًا إِنَّكَ أَنْتَ الرَّؤُوفُ الرَّحِيمُ وَ بَعْدَ از قرائت قرآن مجید این دعا را می‌خواندند اللَّهُمَّ إِنِّي قَدْ قَرَأْتُ مَا قَضَيْتَ مِنْ كِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَهُ عَلَى نَبِيِّكَ الصَّادِقِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَلَكَ الْحَمْدُ رَبَّنَا اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِمَّنْ يُجِلُّ حَلَالَهُ وَ يُحْرِمُ حَرَامَهُ وَ يُؤْمِنُ بِمُحْكَمِهِ وَ مُتَشَابِهِهِ وَ اجْعَلْ لِي أُنسًا فِي قَبْرِي وَ أُنسًا فِي حَشْرِي وَ اجْعَلْنِي مِمَّنْ تُرْقِيهِ [تُرْقِيهِ] بِكُلِّ آيَةٍ قَرَأَهَا دَرَجَةً فِي أَعْلَى عِلِّيِّينَ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ.

و برگیرنده قوانین دینت باشم، و نگاهم را در آن بی‌خبری، و قرائتم را بیهوده و باطل قرار مده، تویی رؤف، و مهربان. و پس از قرائت قرآن مجید این دعا را می‌خواندند خدایا آنچه را از حکم کتابت کرده بودی خواندم، کتابی که بر پیامبر راستگویت (درود خدا بر او

و خاندانش) نازل کردی، پس سپاس شایسته توست ای پروردگار خدایا مرا از کسانی قرار ده که حلالش را حلال و حرامش را حرام می‌شمارند، به محکم و متشابهاش ایمان می‌آورند، و آن را مونس در قبر و قیامت گردان، و مرا از کسانی قرار ده که او را به هر آیه‌ای که می‌خواند در برترین جایگاه بهشت بالا بری، آمین ای پروردگار جهانیان.

اعمال روز اول ماه

روز اول

در آن چند عمل مستحب است:

اول:

غسل نمودن در آب جاری، و بر سر ریختن سی کف دست آب، که در تمام طول سال باعث ایمنی از همه دردها و بیماریهاست.

دوم تا پنجم

دوم:

کفی از گلاب به روی خویش بزند، تا از خواری و پریشانی نجات یابد و قدری هم به سر خود بمالد، تا در آن سال از سرسام [در برخی نسخه‌ها: برسام، به معنی بیماری سینه] ایمن گردد.

سوم:

دو رکعت نماز اول ماه را بجا آورد و صدقه بدهد.

چهارم:

دو رکعت نماز بخواند، در رکعت اول سوره‌های «حمد» و «اِنَّا فَتَحْنَا» را و در رکعت دوم سوره «حمد» و هر سوره دیگری را که بخواهد بخواند، تا حق تعالی در آن سال بديها را از او دور سازد، و تا سال آینده در پناه خدا باشد.

پنجم:

پس از طلوع فجر این دعا را بخواند:

اللَّهُمَّ قَدْ حَضَرَ شَهْرَ رَمَضَانَ وَقَدْ افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا صِيَامَهُ وَأَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ اللَّهُمَّ أَعِنَّا عَلَى صِيَامِهِ وَتَقَبَّلْهُ مِنَّا وَتَسَلَّمْهُ مِنَّا وَسَلِّمْهُ لَنَا فِي يُسْرٍ مِنْكَ وَعَافِيَةٍ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

خدایا ماه رمضان رسید، تو روزه‌اش را بر ما واجب نموده‌ای، و قرآن را در آن برای هدایت مردم، و دلایل روشنی از هدایت و شناسایی از باطل نازل کرده‌ای. خدایا ما را بر روزه‌اش یاری کن، و آن را از ما بپذیر، و این ماه را از ما به سلامت دریافت کن، و آن را برای ما از سوی خویش در آسانی و عافیت سالم بدار، همانا تو بر هر چیز توانایی.

ششم

ششم:

دعای چهل و چهارم صحیفه کامله را اگر در شب قبل نخوانده بخواند. هفتم: علامه مجلسی در «زاد المعاد» فرموده که شیخ کلینی و شیخ طوسی و دیگران به سند صحیح روایت کرده اند که حضرت موسی بن جعفر علیه السلام فرمود: در ماه مبارک رمضان در آغاز سال، یعنی روز اول این ماه چنان که علما فهمیده اند این دعا را بخوان، و فرمود: هر که این دعا را برای رضای خدا، و بدون

آمیختگی با اغراض ناپسند و ریا بخواند، در آن سال فتنه و گمراهی و آفتی که به دین یا بدنش ضرر برساند به او نرسد، و حق تعالی او را از شر آنچه از بلاها در آن سال واقع می‌شود حفظ می‌نماید. و دعا این است:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَانَ لَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَ بِعِظَمَتِكَ الَّتِي تَوَاصَعُ لَهَا كُلُّ شَيْءٍ وَ بِعِزَّتِكَ الَّتِي فَهَرَّتْ كُلَّ شَيْءٍ وَ بِقُوَّتِكَ الَّتِي خَضَعَ لَهَا كُلُّ شَيْءٍ وَ بِجَبْرُوتِكَ الَّتِي غَلَبَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَ بِعِلْمِكَ الَّذِي أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ يَا نُورُ يَا قُدُّوسُ يَا أَوْلَا قَبْلِ كُلِّ شَيْءٍ وَ يَا بَاقِيَا بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُغَيِّرُ النَّعْمَ وَ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُنْزِلُ النَّقْمَ وَ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَقْطَعُ الرَّجَاءَ وَ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُدِيلُ الْأَعْدَاءَ وَ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَرُدُّ الدُّعَاءَ وَ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي يُسْتَحَقُّ بِهَا نُزُولُ الْبَلَاءِ،

خدایا از تو درخواست می‌کنم به آن نامت که همه چیز در برابرش فروتن شده، و به رحمتت که همه چیز را فرا گرفته، و به عظمتت که همه چیز در آستانش تواضع نموده، و به عزتت که بر همه چیز چیره گشته، و به نیرویت که همه چیز در برابرش خضوع یافته، و به جبروتت که بر همه چیز غالب گشته، و به علمت که همه چیز را فرا گرفته، ای نور، ای قدوس، ای اول پیش از هر چیز، ای باقی پس از هر چیز، ای خدا، ای مهربان، بر محمد و خاندان محمد درود فرست و از من بیامرز گناہانی را که نعمتها را دگرگون می‌سازد، و بیامرز گناہانی را که کینه‌ها را فرو می‌فرستد، و بیامرز گناہانی را که امید به تو را قطع می‌کند، و بیامرز گناہانی را که دشمنان را

چیره می‌سازد، و بیامرز گناہانی را که دعا را برمی‌گرداند، و بیامرز گناہانی را که مردم به سبب آن سزاوار نزول بلا می‌شوند، وَ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَحْبِسُ غَيْثَ السَّمَاءِ وَ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَكْثِفُ الْعِطَاءَ وَ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُعَجِّلُ الْفَنَاءَ وَ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُورِثُ النَّدَمَ وَ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَهْتِكُ الْعِصْمَ وَ الْبُسْنَى دِرْعَكَ الْحَصِينَةَ الَّتِي لَا تُرَامُ وَ عَافِنِي مِنْ شَرِّ مَا أَحَادِرُ بِاللَّيْلِ وَ النَّهَارِ فِي مُسْتَقْبَلِ سَنَتِي هَذِهِ اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَ رَبَّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَ مَا فِيهِنَّ وَ مَا بَيْنَهُنَّ وَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَ رَبَّ السَّبْعِ الْمَثَانِي وَ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَ رَبَّ إِسْرَافِيلَ وَ مِيكَائِيلَ وَ جِبْرَائِيلَ وَ رَبَّ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ أَسْأَلُكَ بِكَ وَ بِمَا سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ يَا عَظِيمُ أَنْتَ الَّذِي تَمُنُّ بِالْعَظِيمِ،

و بیامرز گناہانی را که بارش آسمان را باز می‌دارد، و بیامرز گناہانی را که پرده‌ها را کنار می‌زند، و بیامرز گناہانی را که در نابودی شتاب می‌افکند، و بیامرز گناہانی را که سبب پشیمانی می‌گردد، و بیامرز گناہانی را که پرده‌ها را می‌درد، و زره محکمت را بر من پوشان زرهی که نفوذ ناپذیر است، و مرا از شر آنچه در شب و روز و آینده این سال از آن حذر می‌کنم عافیت بخش. خدایا پروردگار آسمانهای هفتگانه، و پروردگار زمینهای هفتگانه، و آنچه در آنهاست، و آنچه میان آنهاست، و پروردگار عرش بزرگ، و پروردگار سوره «حمد» و قرآن عظیم، و پروردگار اسرافیل و میکائیل و جبرئیل، و پروردگار محمد (درود خدا بر او و خاندانش) آقای رسولان و پایان بخش پیامبران، از تو می‌خواهم به حق ذات پاکت و به حق آنچه خود را به آن نام نهادی، ای بزرگ تویی که به نعمت بزرگ تفضل می‌کنی،

وَ تَدْفَعُ كُلَّ مَخْذُورٍ وَ تُعْطِي كُلَّ جَزِيلٍ وَ تُصَاعِفُ [مِنْ] الْحَسِنَاتِ بِالْقَلِيلِ وَ بِالْكَثِيرِ وَ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ يَا قَدِيرُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ وَ الْبُسْنَى فِي مُسْتَقْبَلِ سَنَتِي هَذِهِ سِتْرَكَ وَ نَضْرُ وَجْهِي بِنُورِكَ وَ أَحَبِّبْنِي بِمَحَبَّتِكَ وَ بَلِّغْنِي رِضْوَانَكَ وَ شَرِيفَ كَرَامَتِكَ وَ جَسِيمَ عَطِيَّتِكَ وَ أَعْطِنِي مِنْ خَيْرِ مَا عِنْدَكَ وَ مِنْ خَيْرِ مَا أَنْتَ مُعْطِيهِ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ وَ الْبُسْنَى مَعَ ذَلِكَ عَافِيَّتَكَ يَا مَوْضِعَ كُلِّ شَكْوَى وَ يَا شَاهِدَ كُلِّ نَجْوَى وَ يَا عَالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ وَ يَا دَافِعَ مَا تَشَاءُ مِنْ بَلِيَّةٍ يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ تَوَفَّنِي عَلَى مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَ فِطْرَتِهِ،

و هر محدودی را دفع می‌کنی، و هر نعمت برجسته‌ای را عطا می‌نمایی، و نیکیها را به کم و زیاد دوچندان می‌سازی، و هر کاری که بخواهی انجام می‌دهی، ای توانا ای خدا، ای مهربان، بر محمد و اهل بیتش درود فرست، و در آینده این سال لباس سترت را بر من پوشان، و چهره‌ام را به نورت شاداب ساز، و به دوستی‌ات دوستم بدار، و مرا به خشنودیت، و شریف کرامتت، و بزرگ عطایت

برسان، و به من عطا کن از بهترین چیزی که نزد توست و بهترین چیزی که به بنده‌ای از بندگانت عطا می‌فرمایی، و افزون بر این لباس عافیت و تندرستی بر من بپوشان، ای جایگاه هر شکایت، ای حاضر در هر گفتگوی پنهان، ای دانای هر نمان، ای دفع کننده بلاها آنگونه که خواهی، ای بزرگوار گذشت ای نیکو در گذر، مرا بر آیین ابراهیم و بر فطرت او،

وَعَلَى دِينَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسُنَّتِهِ وَعَلَى خَيْرِ الْوَفَاةِ فَتَوَفَّنِي مُوَالِيًا لِأَوْلِيَائِكَ وَمُعَادِيًا لِأَعْدَائِكَ اللَّهُمَّ وَجَبِّنِي فِي هَذِهِ السَّنَةِ كُلِّ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ يُبَاعِدُنِي مِنْكَ وَاجْلِبِّنِي إِلَى كُلِّ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ يُقَرِّبُنِي مِنْكَ فِي هَذِهِ السَّنَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَامْتَعْنِي مِنْ كُلِّ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ يَكُونُ مِنِّي أَخَافُ ضَرَرَ عِيَاقِبَتِهِ وَأَخَافُ مَقْتِكَ إِيَّايَ عَلَيْهِ حَذَارٌ أَنْ تَصْرِفَ وَجْهَكَ الْكَرِيمَ عَنِّي فَأَسْتَوْجِبَ بِهِ نَقْصًا مِنْ حَظِّي عِنْدَكَ يَا رءُوفُ يَا رَحِيمُ.

و بر دین محمد (درود خدا بر او و خاندانش باد) و روش او، و بر بهترین مرگ‌ها بمیران، بمیران در حالی که دوستدار اولیایت، و دشمن دشمنانت باشم. خدایا مرا در این سال از هر کار یا گفتار یا کرداری که از تو دورم می‌کند برکنار دار، و به جانب هر عمل یا گفتار یا کرداری که مرا در این سال به تو نزدیک می‌کند جلب نما، ای مهربان‌ترین مهربانان، و بازدار مرا از هر عمل یا گفتار یا کرداری که از من سر می‌زند، و من از سرانجام زیانبارش می‌ترسم، و از خشمت به خاطر آ بر خود بیمناکم، ترسم از این است که روی کریمانهات را از من بگردانی در نتیجه سزاوار کاستی بهره‌ای که پیش تو دارم گردم، ای پر لطف ای مهربان

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي مُسْتَقْبَلِ سَنَتِي هَذِهِ فِي حِفْظِكَ وَفِي جِوَارِكَ وَفِي كَنَفِكَ وَجَلْبِنِي سِتْرَ عَافِيَتِكَ وَهَبْ لِي كَرَامَتَكَ عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ تَنَاوُوكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي تَابِعًا لِصَالِحِي مَنْ مَضَى مِنْ أَوْلِيَائِكَ وَالْحَقْنِي بِهِمْ وَاجْعَلْنِي مُسْلِمًا لِمَنْ قَالَ بِالصِّدْقِ عَلَيْكَ مِنْهُمْ وَأَعُوذُ بِكَ اللَّهُمَّ [يَا إِلَهِي] أَنْ تُحِيطَ بِي حَظِيَّتِي وَظُلْمِي وَإِسْرَافِي عَلَى نَفْسِي وَاتِّبَاعِي لِهَوَايَ وَاشْتِيَاعِي بِشَهَوَاتِي فَيُحَوَّلَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَ رَحْمَتِكَ وَرِضْوَانِكَ فَأَكُونَ مَنْسِيًّا عِنْدَكَ مُتَعَرِّضًا لِسَخَطِكَ وَنِقْمَتِكَ اللَّهُمَّ وَقُنِّي لِكُلِّ عَمَلٍ صَالِحٍ تَرْضَى بِهِ عَنِّي وَقَرِّبْنِي إِلَيْكَ زُفْنِي اللَّهُمَّ كَمَا كَفَيْتَ نَبِيَّكَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ هُوَلَ عِدْوَةٍ وَفَرَجْتَ هَمَّهُ وَكَشَفْتَ غَمَّهُ [كَرْبَهُ] وَصَدَقْتَهُ وَعَدَدَكَ وَأَنْجَزْتَ لَهُ عَهْدَكَ،

خدایا در آینده این سال مرا در حفظ و پناه و حمایت خود قرار ده، و پرده تندرستی را بر من بپوشان، و از کرامتت بر من ببخش، عزیز است پناه تو، و بزرگ است ثنای تو، و معبودی جز تو نیست. خدایا مرا پیرو شایستگان از اولیای گذشتهات قرار ده، و به آنان ملحقم فرما، و تسلیم آن که از آنان از طرف تورا است گفت قرارم ده، خدایا به تو پناه می‌آورم از اینکه خطایم و ستمم، و زیاده‌روی بر نفسم، و پیروی از هوا و هوسم، و سرگرمی‌ام به شهوت بر من احاطه کند، در نتیجه همه اینها بین من و رحمت و خشنودیات دیوار گردد، و من نزد تو فراموش شوم، و در معرض خشم و کینهات قرار گیرم. خدایا مرا برای هر عمل شایسته‌ای که به سبب آن از من خشنود شوی موفق بدار، و مرا به مقام قربت نزدیک کن. خدایا چنان که از پیامبرت محمد (درود خدا بر او و خاندانش) هراس از دشمنش را کفایت کردی، و اندوهش را برطرف نمودی، و غمش را زدودی، و وعدهات را به او وفا کردی، و پیمانانت را برایش به پایان آوردی.

اللَّهُمَّ فَبَدِّلْكَ فَكَفَّنِي هُوَلَ هَذِهِ السَّنَةِ وَآفَاتِهَا وَاسْقَامَهَا وَفِتْنَتَهَا وَشُرُورَهَا وَأَخْزَانَهَا وَضَيْقَ الْمَعَاشِ فِيهَا وَبَلْغِي بِرَحْمَتِكَ كَمَالَ الْعَافِيَةِ بِتَمَامِ دَوَامِ النِّعْمَةِ عِنْدِي إِلَى مُنْتَهَى أَجَلِي أَسْأَلُكَ سُؤَالَ مَنْ أَسَاءَ وَظَلَمَ وَاسْتَتَكَانَ وَاعْتَرَفَ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَغْفِرَ لِي مَا مَضَى مِنَ الذُّنُوبِ الَّتِي حَصَرْتُهَا حَفْظَتِكَ وَأَخْصَيْتُهَا كِرَامَ مَلَائِكَتِكَ عَلَيَّ وَأَنْ تَعْصِمَنِي إِلَهِي [اللَّهُمَّ] مِنَ الذُّنُوبِ فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي إِلَى مُنْتَهَى أَجَلِي يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ يَا رَحِيمُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَآتِنِي كُلَّ مَا سَأَلْتُكَ وَرَغِبْتُ إِلَيْكَ فِيهِ فَإِنَّكَ أَمَرْتَنِي بِالِدُعَاءِ وَتَكَفَّلْتَ لِي بِالْإِجَابَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

خدایا به همانگونه هراس این سال و آفات و امراض و فتنه‌ها و شرور و اندوهها و تنگی معیشت را در آن از من کفایت کن، و به رحمتت مرا به کمال عافیت، با کامل کردن ریزش نعمت بر من تا پایان عمرم برسان از تو درخواست می‌کنم درخواست کسی که بد

کرده و ستم روا داشته و درمانده شده و اعتراف به گناه نموده است، و از تو درخواست می‌کنم که مرا بیماری از آنچه از گناهان بر من گذشته، که آنها را نگهبانان ثبت نموده و بزرگوار فرشتگان برشمرده‌اند و اینکه خدایا در آنچه از عمرم باقی مانده، تا پایان عمر مرا از گناهان نگاه داری، ای خدا، ای بخشنده، ای مهربان، بر محمد و اهل بیت محمد درود فرست، و هر آنچه از تو خواستم، و در طلب آن به جانب تو رغبت نمودم به من عنایت فرما، بدرستی که تو مرا به خواستن فرمان دادی و برایم عهده‌دار اجابت شدی، ای مهربان‌ترین مهربانان.

فقیر گوید: سید ابن طاووس این دعا را در شمار اعمال شب اول ماه ذکر کرده است.

دعای مختصر هر روز ماه رمضان

روز اول

روز اول:

اللَّهُمَّ اجْعَلْ صِيَامِي فِيهِ صِيَامَ الصَّائِمِينَ وَقِيَامِي فِيهِ قِيَامَ الْقَائِمِينَ وَتَهْنِئِي فِيهِ عَنْ نَوْمَةِ الْغَافِلِينَ وَهَبْ لِي جُزْمِي فِيهِ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ وَاعْفُ عَنِّي يَا عَافِيَا عَنِ الْمُجْرِمِينَ

خدایا روزهام را در این ماه روزه روزه‌داران قرار ده، و شب‌زنده‌داری‌ام را شب‌زنده‌داری شب‌زنده‌داران، و بیدارم کن در آن از خواب بی‌خبران، و ببخش گناهم را در آن ای معبود جهانیان، و از من در گذر، ای درگذرنده از گنهکاران.

روز دوم

روز دوم:

اللَّهُمَّ قَرِّبْنِي فِيهِ إِلَى مَرْضَاتِكَ وَجَنِّبْنِي فِيهِ مِنْ سَخَطِكَ وَنَقَمَاتِكَ وَوَفِّقْنِي فِيهِ لِقِرَاءَةِ آيَاتِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

خدایا مرا در این ماه به خشنودیت نزدیک کن، و از خشم و انتقامت برکنار دار، و به قرائت آیات موفق کن، ای مهربان‌ترین مهربانان.

روز سوم

روز سوم:

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ الدَّهْنَ وَالتَّنْبِيَةَ وَبَاعِدْنِي فِيهِ مِنَ السَّفَاهَةِ وَالتَّمْوِيهِ وَاجْعَلْ لِي نَصِيبًا مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تُنَزِّلُ فِيهِ بِجُودِكَ يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ خدایا در این ماه به من تیزهوشی و بیداری عنایت فرما، و از بی‌خردی و اشتباه دورم ساز، و از هر خیری که در این ماه نازل می‌کنی، برایم بهره‌ای قرار ده، و به حق جودت ای جودمندترین جودمندان

روز چهارم

روز چهارم:

اللَّهُمَّ قَوِّنِي فِيهِ عَلَى إِقَامَةِ أَمْرِكَ وَادْفِنِي فِيهِ حَلَاوَةَ ذِكْرِكَ وَأَوْزِعْنِي فِيهِ لِأَدَاءِ شُكْرِكَ بِكَرَمِكَ وَاحْفَظْنِي فِيهِ بِحِفْظِكَ وَسِتْرِكَ يَا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ

خدایا در این ماه برای برپاداشتن امرت نیرمند ساز مرا، و شیرینی ذکرت را به من بچشان، و ادای شکر را به من الهام فرما، و به

نگهداری و پوشش نگاهم بدار، ای بیناترین بینندگان

روز پنجم

روز پنجم:

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنْ أَوْلِيَاءِكَ الْمُقَرَّبِينَ بِرَأْفِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

خدایا قرار ده مرا در این ماه از آمرزش جویان، و از بندگان شایسته فرمانبردار، و از اولیای مقرب، به رأفت ای مهربان‌ترین مهربانان

روز ششم

روز ششم:

اللَّهُمَّ لَا تَخْذُلْنِي فِيهِ لِتَعَرُّضِ مَعْصِيَتِكَ وَلَا تَصْرِبْنِي بِسَيِّئَاتِ نِعْمَتِكَ وَزَخْرِحْنِي فِيهِ مِنْ مُوجِبَاتِ سَخَطِكَ بِمَنِّكَ وَأَيَادِكَ يَا مُنْتَهَى رَغْبَةِ الرَّاعِبِينَ

خدایا مرا در این ماه به خاطر نزدیک شدن به نافرمانی‌ات و امگذار، و با تازیانه‌های انتقامت عذاب مکن، و از موجبات خشمت دورم بدار، به فضل و عطاها، ای نهایت دل‌بستگی دل‌شدگان.

روز هفتم

روز هفتم:

اللَّهُمَّ أَعِنِّي فِيهِ عَلَى صِيَامِهِ وَقِيَامِهِ وَجَنِّبْنِي فِيهِ مِنْ هَفَوَاتِهِ وَأَثَامِهِ وَارْزُقْنِي فِيهِ ذِكْرَكَ بِدَوَامِهِ بِتَوْفِيقِكَ يَا هَادِيَ الْمُضِلِّينَ

خدایا مرا در این ماه بر روزه و شب‌زنداری‌اش یاری ده، و از لغزشها و گناهانش دورم بدار، و ذکر را همواره روزی‌ام کن، به توفیق ای راهمای گمراهان

روز هشتم

روز هشتم:

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ رَحْمَةَ الْإِيْتَامِ وَإِطْعَامَ الطَّعَامِ وَإِفْشَاءَ السَّلَامِ وَصُحْبَةَ الْكِرَامِ بِطَوْلِكَ يَا مَلْجَأَ الْأَمْلِينَ

خدایا در این ماه مهرورزی به ایتام، و خواندن طعام، و آشکار کردن سلام، و همنشینی با اهل کرامت را نصبم فرما، به عطایت ای پناهگاه آرزومندان.

روز نهم

روز نهم:

اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فِيهِ نَصِيْبًا مِنْ رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ وَاهْدِنِي فِيهِ لِبِرَاهِينِكَ السَّاطِعَةِ وَخُذْ بِنَاصِيْتِي إِلَى مَرْضَاتِكَ الْجَامِعَةِ بِمَحَبَّتِكَ يَا أَمَلَ الْمُشْتَاقِينَ

خدایا برای من در این ماه بهره‌ای از رحمت گسترده‌ات قرار ده، و به جانب دلایل درخشان راهنمایی کن، و به سوی خشنودی فراگیری متوجه کن، به مهرت ای آرزوی مشتاقان.

روز دهم

روز دهم:

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُتَوَكِّلِينَ عَلَيْكَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْفَائِزِينَ لَدَيْكَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ إِلَيْكَ بِإِحْسَانِكَ يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ
خدایا مرا در این ماه از توکل کنندگان، و از رستگاران نزد خود، و از مقربان در گاهت قرار بده، به احسانت ای هدف جویندگان.

روز یازدهم

روز یازدهم:

اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيَّ فِيهِ الْإِحْسَانَ وَكَرِّهْ إِلَيَّ فِيهِ الْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ وَحَرِّمْ عَلَيَّ فِيهِ السَّخَطَ وَالنِّيْرَانَ بِعَوْنِكَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ
خدای در این ماه نیکی را پسندیده من گردان، و نادرستیها و نافرمانیها را مورد کراهت من قرار ده، و خشم و آتش برافروخته را بر
من حرام گردان به یاریات ای فریادرس دادخواهان.

روز دوازدهم

روز دوازدهم:

اللَّهُمَّ زَيِّنِي فِيهِ بِالسُّتْرِ وَالْعَصَافِ وَاسْتُرْنِي فِيهِ بِلِيَاسِ الْقُنُوعِ وَالْكَفَافِ وَاحْمِلْنِي فِيهِ عَلَى الْعِدْلِ وَالْإِنصِافِ وَآمِنِي فِيهِ مِنْ كُلِّ مَا
أَخَافُ بِعِصْمَتِكَ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِينَ
خدایا مرا در این ماه به پوشش و پاکدامنی بیارای، و به لباس قناعت و اکتفا به اندازه حاجت پوشان و بر عدالت و انصاف و ادارم
نما، و مرا در این ماه از هر چه می ترسم ایمنی ده، به نگهداریات ای نگهدارنده هراسندگان.

روز سیزدهم

روز سیزدهم:

اللَّهُمَّ طَهِّرْنِي فِيهِ مِنَ الدَّنَسِ وَالْأَقْدَارِ وَصَبِّرْنِي فِيهِ عَلَى كَائِنَاتِ الْأَقْدَارِ وَوَفِّقْنِي فِيهِ لِلتَّقَى وَصُحْبَةِ الْأَبْرَارِ بِعَوْنِكَ يَا قُرَّةَ عَيْنِ الْمَسَاكِينِ
خدایا مرا در این ماه از آلودگیها و ناپاکیها پاک کن، و بر شدنیهای مورد تقدیرت شکیبایم گردان، و به پرهیزگاری و هم نشینی با
نیکان توفیق ده، به یاریات ای نور چشم درماندگان

روز چهاردهم

روز چهاردهم:

اللَّهُمَّ لَا تَوَاحِدْنِي فِيهِ بِالْعَثْرَاتِ وَأَقْلِنِي فِيهِ مِنَ الْخَطَايَا وَالْهَفَوَاتِ وَلَا تَجْعَلْنِي فِيهِ غَرَضًا لِلْبَلَايَا وَالْآفَاتِ بِعِزَّتِكَ يَا عِزَّ الْمُسْلِمِينَ
خدایا مرا در این ماه بر لغزشها سرزنش مکن، و از خطاها و افتادن در گناهان دور بدار، و هدف بلاها و آفات قرار مده، به عزتت ای
عزت مسلمانان.

روز پانزدهم

روز پانزدهم:

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ طَاعَةَ الْخَاشِعِينَ وَ اشْرَحْ فِيهِ صَدْرِي بِإِنَابَةِ الْمُخْبِتِينَ بِأَمَانِكَ يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ

خدایا در در این ماه طاعت فروتنان را نصیبم کن، و سینه‌ام را برای انابه همانند بازگشت خاضعان باز کن به امان دادنت ای امان‌ده هراسندگان.

روز شانزدهم

روز شانزدهم:

اللَّهُمَّ وَفَّقْنِي فِيهِ لِمُوافَقَةِ الْأَبْرَارِ وَ جَنَّبْنِي فِيهِ مُرافَقَةَ الْأَشْرَارِ وَ آوِنِي فِيهِ بِرَحْمَتِكَ إِلَيَّ [فِي] دَارِ الْقَرَارِ بِالْهَيْتِكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ

خدایا مرا در این ماه به همراهی و همسویی با نیکان توفیق ده، و از همنشینی با بدان دور بدار و به حق رحمتت به خانه آرامش جایم ده، و به پرستیدگیت ای پرستیده جهانیان.

روز هفدهم

روز هفدهم:

اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيهِ لِصَالِحِ الْأَعْمَالِ وَ أَفْضِ لِي فِيهِ الْحَوَائِجِ وَ الْأَمَالَ يَا مَنْ لَا يَحْتَاجُ إِلَيَّ التَّفْسِيرِ وَ السُّؤَالِ يَا عَالِمًا بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ

خدایا مرا در این ماه به سوی کارهای شایسته هدایت فرما، و حاجتها و آرزوهایم را برآور، ای آن که نیاز به روشنگری و پرسش ندارد، ای آگاه به آنچه در سینه جهانیان است بر محمد و خاندان پاکش درود فرست

روز هجدهم

روز هیجدهم:

اللَّهُمَّ بَهِّنِي فِيهِ لِبرَكَاتِ أَسْحَارِهِ وَ نَوِّرْ فِيهِ قَلْبِي بِضِيَاءِ أَنْوَارِهِ وَ خُذْ بِكُلِّ أَعْضَائِي إِلَيَّ اتِّبَاعِ آثَارِهِ بِنُورِكَ يَا مُنَوِّرَ قُلُوبِ الْعَارِفِينَ

خدایا مرا در این ماه به برکتهای سحرهایم آگاه کن، و دلم را با روشنایی انوارش روشنی بخش، و تمام اعضایم را به پیروی آثارش بگمار، به نروت ای نوربخش دل‌های عارفان.

روز نوزدهم

روز نوزدهم:

اللَّهُمَّ وَفِّرْ فِيهِ حَظِّي مِنْ بَرَكَاتِهِ وَ سَهِّلْ سَبِيلِي إِلَيَّ خَيْرَاتِهِ وَ لَا تَحْرِمْنِي قَبُولَ حَسَنَاتِهِ يَا هَادِيًا إِلَيَّ الْحَقَّ الْمُبِينِ

خدایا در این ماه بهره‌ام را از برکتهایم کامل گردان، و راهم را به سوی نیکیهایم هموار نما، و از پذیرفته‌خوبیهایم محروم مساز، ای هدایت کننده به سوی حق آشکار

روز بیستم

روز بیستم:

اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي فِيهِ أَبْوَابَ الْجَنَانِ وَ أَعْلِقْ عَنِّي فِيهِ أَبْوَابَ النَّيرانِ وَ وَفَّقْنِي فِيهِ لِتِلَاوَةِ الْقُرْآنِ يَا مُنْزِلَ السَّكِينَةِ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ

خدایا در این ماه درهای بهشت‌هایت را به رویم باز کن، و درهای آتش دوزخ را به روزیم بر بند، و به تلاوت قرآن موفقم بدار، ای فرو فرستنده آرامش در دل مؤمنان.

روز بیست و یکم

روز بیست و یکم:

اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فِيهِ إِلَى مَرْضَاتِكَ دَلِيلًا وَلَا تَجْعَلْ لِلشَّيْطَانِ فِيهِ عَلَيَّ سَبِيلًا وَاجْعَلِ الْجَنَّةَ لِي مَنزِلًا وَمَقِيلًا يَا قَاضِيَ حَوَائِجِ الطَّالِبِينَ
خدایا در این ماه برای من به سوی خشنودی‌ات دلیلی قرار مده، و برای شیطان راهی به سوی من قرار مده، و بهشت را منزل و آسایشگاهم قرار ده، ای برآورنده حاجات خواهندگان.

روز بیست و دوم

روز بیست و دوم:

اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي فِيهِ أَبْوَابَ فَضْلِكَ وَأَنْزِلْ عَلَيَّ فِيهِ بَرَكَاتِكَ وَوَفِّقْنِي فِيهِ لِمَوْجِبَاتِ مَرْضَاتِكَ وَأَسْكِنِّي فِيهِ بُحْبُوحَاتِ جَنَّتِكَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ
خدایا در این ماه درهای فضلت را به روی من بگشا، و برکات را بر من نازل فرما، و به موجبات خشنودی‌ات موفقم بدار، و در میان بهشت‌هایت جایم ده، ای برآورنده خواهش در ماندگان

روز بیست و سوم

روز بیست و سوم:

اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي فِيهِ مِنَ الذُّنُوبِ وَطَهِّرْنِي فِيهِ مِنَ الْعُيُوبِ وَامْتَحِنْ قَلْبِي فِيهِ بِتَقْوَى الْقُلُوبِ يَا مُقِيلَ عَثْرَاتِ الْمُذْنِبِينَ
خدایا در این ماه از گناهانم شست و شویم ده، و از عیبها پاکم کن، و دلم را به پرهیزکاری دلها بیازمای، ای نادیده گیرنده لغزشهای اهل گناه.

روز بیست و چهارم

روز بیست و چهارم:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِيهِ مَا يَرْضِيكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِمَّا يُؤْذِيكَ وَأَسْأَلُكَ التَّوْفِيقَ فِيهِ لِأَنْ أُطِيعَكَ وَلَا أُعْصِيكَ يَا جَوَادَ السَّائِلِينَ
خدایا در این ماه آنچه تو را خشنود می‌کند از تو درخواست می‌کنم، و از آنچه تو را ناخشنود می‌کند به تو پناه می‌آورم، و از تو در این ماه توفیق اطاعت و ترک نافرمانی‌ات را خواستارم، ای بخشنده به نیازمندان.

روز بیست و پنجم

روز بیست و پنجم:

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مُجِبًا لِأَوْلِيَائِكَ وَمُعَادِيًا لِأَعْدَائِكَ مُسْتَتِنًا بِسُنَّةِ خَاتَمِ أَنْبِيَائِكَ يَا عَاصِمَ قُلُوبِ النَّبِيِّينَ
خدایا مرا در این ماه دلبسته اولیا، و دشمن دشمنان قرار ده، و آراسته به راه و روش خاتم پیامبران گردان، ای نگهدارنده دل‌های پیامبران

روز بیست و ششم

روز بیست و ششم:

اللَّهُمَّ اجْعَلْ سَعْيِي فِيهِ مَشْكُورًا وَ ذَنْبِي فِيهِ مَغْفُورًا وَ عَمَلِي فِيهِ مَقْبُولًا وَ عَيْبِي فِيهِ مَسْتُورًا يَا أَسْمَعَ السَّمْعِينَ

خدایا کوشش من را در این ماه مورد سپاس، و گناه من را آمرزیده، و عمل من را پذیرفته، و عیب من را پوشیده قرار ده، ای شنواترین شنوایان.

روز بیست و هفتم

روز بیست و هفتم:

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ فَضْلَ لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَ صَيِّرْ أُمُورِي فِيهِ مِنَ الْعُسْرِ إِلَى الْيُسْرِ وَ اقْبَلْ مَعَاذِيرِي وَ حُطَّ عَنِّي الذَّنْبُ وَ الْوَزْرُ يَا رءُوفًا بَعْبَادِهِ الصَّالِحِينَ

خدایا در این ماه فضیلت شب قدر را روزی ام ساز، و کارهایم را از سختی به آسانی برگردان، و پوزشهایم را بپذیر، و گناه و بار گران را از گردهام بریز، ای مهربان به بندگان شایسته.

روز بیست و هشتم

روز بیست و هشتم:

اللَّهُمَّ وَفِّرْ حَظِّي فِيهِ مِنَ النَّوَافِلِ وَ أَكْرِمْنِي فِيهِ بِإِحْضَارِ الْمَسَائِلِ وَ قَرِّبْ فِيهِ وَسِيلَتِي إِلَيْكَ مِنْ بَيْنِ الْوَسَائِلِ يَا مَنْ لَا يَشْغُلُهُ إِحْسَاحُ الْمَلِيحِينَ

خدایا بهره‌ام را در این ماه از مستحبات فراوان کن، و مرا با تحقق درخواستها اکرام فرما، و از میان وسایل وسیله‌ام را به سویت نزدیک کن، ای که پافشاری اصرارورزان مشغولش نسازد.

روز بیست و نهم

روز بیست و نهم:

اللَّهُمَّ غَشِّنِي فِيهِ بِالرَّحْمَةِ وَ ارْزُقْنِي فِيهِ التَّوْفِيقَ وَ الْعِصْمَةَ وَ طَهِّرْ قَلْبِي مِنْ غَيَابِ التَّهْمَةِ يَا رَحِيمًا بَعْبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ

خدایا در این ماه با رحمت فروگیر و توفیق و خود نگهداری نصیبم کن، و از تیرگیهای تهمت دلم را پاک گردان، ای مهربان به بندگان با ایمان.

روز سی ام

روز سی ام:

اللَّهُمَّ اجْعَلْ صِيَامِي فِيهِ بِالشُّكْرِ وَ الْقَبُولِ عَلَى مَا تَرْضَاهُ وَ يَرْضَاهُ الرَّسُولُ مُحْكَمَةً فُرُوعُهُ بِالْأُصُولِ بِحَقِّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

خدایا روزه‌ام را در این ماه، بر پایه آنچه تو و پیامبر آن را می‌پسندد مورد سپاس و پذیرش قرار ده، درحالی که فروعش بر اصولش استوار باشد، به حق سرورمان محمد و اهل بیت پاکش، و سپاس خدای را پروردگار جهانیان.

اعمال و آداب ماه مبارک رمضان

اعمال مخصوص ماه مبارک رمضان

اعمال مخصوص ماه مبارک رمضان

اعمال مخصوص ماه مبارک رمضان

۱. بعد از هر فریضه قرائت دعای اللهم ارزقنی حج بیتک الحرام فی عامی ... مستحب است.
 ۲. بعد از هر فریضه، مستحب است خواندن دعای یا علی یا عظیم یا غفور یا رحیم انت الرب العظیم.
 ۳. بنا بر فرمایش حضرت ختمی مرتبت، هر کس دعای اللهم ادخل علی اهل القبور ... را بعد از هر نماز واجب بخواند حق تعالی گناهان او را می‌آمرزد.
 ۴. بهترین اعمال شب‌ها و روزهای ماه مبارک رمضان قرائت قرآن است.
 ۵. در ماه مبارک رمضان هر سه روز یک ختم قرآن سنت می‌باشد.
 ۶. در این ماه دعا، صلوات، استغفار و لاله‌الاله بسیار باید گفت.
 ۷. دعا‌های ماه مبارک رمضان و بخصوص هر شب دعای پرفیض افتتاح قرائت شود.
 ۸. در هر شب ماه رمضان خواندن دو رکعت نماز با آدابی که در کتاب مفاتیح الجنان آمده است، مستحب است. (به اعمال شبهای ماه رمضان رجوع شود)
- (مفاتیح الجنان / ۳۵۶ الی ۳۵۸)

دعای اللهم الرزقی...

در ماه رمضان از اول آن تا آخر آن پس از هر فریضه بخوان:

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِي هَذَا وَ فِي كُلِّ عَامٍ مَا أَبْقَيْتَنِي فِي يُسْرِ مِنْكَ وَ عَافِيَةٍ وَ سَعَةٍ رِزْقٍ وَ لَا تُخَلِّني مِنْ تِلْكَ الْمَوَاقِفِ الْكَرِيمَةِ وَ الْمَشَاهِدِ الشَّرِيفَةِ وَ زِيَارَةِ قَبْرِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ فِي جَمِيعِ حَوَاجِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ فَكُنْ لِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِيْمَا تَقْضِي وَ تَقْدَرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمُحْتَمِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَ لَا يُبَدَّلُ أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمْ الْمَشْكُورِ سَعِيَّهُمْ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمْ الْمُكَفَّرِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتُهُمْ وَ اجْعَلْ فِيْمَا تَقْضِي وَ تَقْدَرُ أَنْ تُطِيلَ عُمُرِي [فِي طَاعَتِكَ] وَ تُوسِّعَ عَلَيَّ رِزْقِي وَ تُؤَدِّيَ عَنِّي أَمَانَتِي وَ دِينِي آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ.

خدایا زیارت خانه محرمت را در امسال و در هر سال نصیب کن، تا زمانی که زنده‌ام داری در آسانی تندرستی و گشادگی روزی، و محروم نکن مرا از آن اماکن گرامی، و مشاهد شریف خیز و زیارت قبر پیامبرت که درود تو بر او و بر خاندانش باد، و در تمام حاجات دنیا و آخرت یاور من باش خدایا از تو درخواست می‌کنم در آنچه که حکم می‌کنی و مقدر می‌نمایی، از فرمان حتمی در شب قدر، از حکمی که برگشت داده نمی‌شود، و به حکم دیگر تبدیل نمی‌گردد، اینکه مرا در شمار زائران خانه محترم بنویسی، آن زائرانی که پاک و خالصانه است زیارتشان و پذیرفته است تلاششان و آمرزیده است گناهشان، و نابود شده است بدیهایشان، و قرار ده در آنچه حکم می‌کنی، و مقدر می‌نماید اینکه عمرم را طولانی سازی و روزی‌ام را فراوان کنی، و امانت و قرضم را ادا نمایی، دعایم را اجابت کن ای پروردگار جهانیان

دعای یا علی یا عظیم...

پس از نمازهای واجب بخوان:

يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ يَا غَفُورُ يَا رَحِيمُ أَنْتَ الرَّبُّ الْعَظِيمُ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ وَهَذَا شَهْرُ عَظَمَتِهِ وَكَرَمَتِهِ وَشَرَفَتِهِ وَفَضْلَتِهِ عَلَى الشُّهُورِ وَهُوَ الشَّهْرُ الَّذِي فَرَضْتَ صِيَامَهُ عَلَيَّ وَهُوَ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ وَجَعَلْتَ فِيهِ لَيْلَةَ الْقَدْرِ وَجَعَلْتَهَا خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ فَيَا ذَا الْمَنِّ وَلَا يَمُنُّ عَلَيْكَ مَنْ عَلَيَّ بِفِكَاكٍ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ فِيمَنْ تَمُنُّ عَلَيْهِ وَادْخُلِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

ای بلندمرتبه‌ای بزرگ، ای آمرزنده، ای مهربان، تویی پروردگار بزرگی که چیزی همانندش نیست، و اوست شنوای بینا، و این ماهی است که به آن عظمت و کرامت و شرافت بخشیدی و بر سایر ماهها برتری دادی، و ماهی است که روزه‌اش را بر ما واجب نمودی، و آن ماه رمضان است که قرآن را در آن فرود آوردی، برای هدایت مردم و بیان دلایل روشن از هدایت و تمیز حق از باطل، و شب قدر را در آن قرار دادی، و آن را از هزار ماه بهتر ساختی، ای صاحب منت که بر تو منتی گذاشته نشود، بر من به آزادی از آتش منت نه، در جمع آنان که بر آنها منت نهی، و وارد بهشت گردان ای مهربان‌ترین مهربانان.

دعای ادخل علی اهل القبور...

شیخ کفعمی در «مصباح» و «بلد الامین» و شیخ شهید در مجموعه خود از حضرت رسول صلی الله و علیه و آله روایت کرده‌اند که آن حضرت فرمود: هر که این دعا را در ماه رمضان، پس از هر نماز واجب بخواند، حق تعالی گناهان او را تا روز قیامت ببامزد. و آن دعا این است:

اللَّهُمَّ ادْخُلْ عَلَيَّ أَهْلَ الْقُبُورِ السُّرُورَ اللَّهُمَّ اغْنِ كُلَّ فَقِيرٍ اللَّهُمَّ أَشْبِعْ كُلَّ جَائِعٍ اللَّهُمَّ اكْسُ كُلَّ عَزِيَانٍ اللَّهُمَّ اقْضِ دَيْنَ كُلِّ مَدِينٍ اللَّهُمَّ فَرِّجْ عَنِّي كُلَّ مَكْرُوبٍ اللَّهُمَّ رُدِّ كُلَّ غَرِيبٍ اللَّهُمَّ فَكِّ كُلَّ أَسِيرٍ اللَّهُمَّ أَصْلِحْ كُلَّ فَاسِدٍ مِنْ أُمُورِ الْمُسْلِمِينَ اللَّهُمَّ اشْفِ كُلَّ مَرِيضٍ اللَّهُمَّ سُدِّ فَقْرَنَا بِغِنَاكَ اللَّهُمَّ عَيِّرْ سَوْءَ حَالِنَا بِحُسْنِ حَالِكَ اللَّهُمَّ اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَأَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

خدایا دل اهل قبور را شاد کن، خدایا هر تهیدستی را بی‌نیاز کن، خدایا هر گرسنه‌ای را سیر کن، خدایا هر برهنه‌ای را بپوشان، خدایا قرض هر بدهکاری را ادا کن. خدایا غم هر غم‌زده‌ای را برطرف کن، خدایا هر غریبی را به وطن بازگردان، خدایا هر اسیری را آزاد فرما، خدایا هر فساد را در کار مسلمانان اصلاح گردان، خدایا هر بیماری را درمان ده، خدایا راه تهیدستی ما را با توانگریت ببند، خدایا بدحالی ما را به خوبی حال خود تغییر ده، خدایا وام ما را پرداز، و ما را از تهیدستی بی‌نیاز کن، همانا تو بر هر چیز توانایی.

دعای افتتاح

متن عربی

دعای افتتاح:

در هر شب از ماه رمضان بخواند:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَفْتِيحُ الشَّنَاءَ بِحَمْدِكَ وَأَنْتَ مَسِيدٌ لِلصَّوَابِ بِمَنْكَ وَأَيَقُنْتُ أَنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فِي مَوْضِعِ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ وَأَشَدُّ الْمُعَاقِبِينَ فِي مَوْضِعِ النَّكَالِ وَالنَّقْمَةِ وَأَعْظَمُ الْمُتَجَبَّرِينَ فِي مَوْضِعِ الْكِبْرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ اللَّهُمَّ أذْنَتَ لِي فِي دُعَائِكَ وَمَسْأَلَتِكَ فَاسْمَعْ يَا سَمِيعٌ مَدْحَتِي وَأَجِبْ يَا رَحِيمٌ دَعْوَتِي وَأَقِلْ يَا غَفُورٌ عَثْرَتِي فَكُنْ يَا إِلَهِي مِنْ كَرَمِهِ قَدْ فَرَجْتَهَا وَهُمُومٍ [عُمُوم] قَدْ كَشَفْتَهَا وَعَثْرَهُ قَدْ أَقْلْتَهَا وَرَحْمَةً قَدْ نَشَرْتَهَا وَحَلَقَهُ بِلَاءٍ قَدْ فَكَّكْتَهَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبْرُهُ تَكْبِيرًا.

الحَمْدُ لِلَّهِ بِجَمِيعِ مَحَامِدِهِ كُلِّهَا عَلَى جَمِيعِ نِعَمِهِ كُلِّهَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا مُضَادَّ لَهُ فِي مُلْكِهِ وَلَا مُنَازِعَ لَهُ فِي أَمْرِهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا

شَرِيكَ لَهُ فِي خَلْقِهِ وَلَا شَيْبَهُ [شَبَّهَ] لَهُ فِي عَظَمَتِهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْفَاشِي فِي الْخَلْقِ أَمْرُهُ وَحَمْدُهُ الظَّاهِرُ بِالْكَرَمِ مَجْدُهُ الْبَاسِطُ بِالْجُودِ يَدُهُ
الَّذِي لَا تَنْقُصُ خَزَائِنُهُ وَلَا تَزِيدُهُ [يَزِيدُهُ] كَثْرَةُ الْعَطَاءِ إِلَّا جُودًا وَكَرَمًا إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ قَلِيلًا مِنْ كَثِيرٍ مَعَ حَاجَةٍ
بِي إِلَيْهِ عَظِيمَةٍ وَغَنَاكَ عَنْهُ قَدِيمٍ وَهُوَ عِنْدِي كَثِيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ يَسِيرٌ.

اللَّهُمَّ إِنَّ عَفْوَكَ عَنْ ذَنْبِي وَتَجَاوُزَكَ عَنْ خَطِيئَتِي وَصَفْحَكَ عَنْ ظُلْمِي وَسَتْرَكَ عَلَيَّ [عَنْ] قَيْحِ عَمَلِي وَحِلْمَكَ عَنْ كَثِيرٍ [كَبِيرٍ]
جُرْمِي عِنْدَ مَا كَانَ مِنْ خَطَايَا [خَطِيئَةٍ] وَعَمْدِي أَطْمَعَنِي فِي أَنْ أَسْأَلُكَ مَا لَا أَسْتَوْجِبُهُ مِنْكَ الَّذِي رَزَقْتَنِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَأَرَيْتَنِي مِنْ
قُدْرَتِكَ وَعَرَفْتَنِي مِنْ إِجَابَتِكَ فَصِرْتُ أَدْعُوكَ آمِنًا وَأَسْأَلُكَ مُسْتَأْنَسًا لَا خَائِفًا وَلَا وَجَلًا مُدْلًا عَلَيْكَ فِيمَا قَصَدْتُ فِيهِ [بِهِ] إِلَيْكَ فَإِنْ
أَبْطَأَ عَنِّي [عَلَيَّ] عَثَبْتُ بِجَهْلِي عَلَيْكَ وَلَعَلَّ الَّذِي أَبْطَأَ عَنِّي هُوَ خَيْرٌ لِي لِعِلْمِكَ بِعَاقِبَةِ الْأُمُورِ فَلَمْ أَرِ مَوْلَى [مُؤْمَلًا] كَرِيمًا أَصْبَرَ عَلَيَّ
عَبْدٌ لَيْسَ مِنْكَ عَلَيَّ يَا رَبِّ إِنَّكَ تَدْعُونِي فَمَا وُلِّيَ عَنِّيكَ وَتَتَحَبَّبُ إِلَيَّ فَاتَّبَعُصْ إِلَيْكَ وَتَتَوَدَّدُ إِلَيَّ فَلَا أَقِيلُ مِنْكَ كَأَنَّ لِي التَّطَوُّلَ
عَلَيْكَ،

فَلَمْ [تُمْ لَمْ] يَمْنَعَكَ ذَلِكَ مِنَ الرَّحْمَةِ لِي وَالْإِحْسَانِ إِلَيَّ وَالتَّفْضِيلِ عَلَيَّ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ فَارْحَمْ عَبْدَكَ الْجَاهِلَ وَجُدْ عَلَيْهِ بِفَضْلِ
إِحْسَانِكَ إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ الْحَمْدُ لِلَّهِ مَالِكِ الْمُلْكِ مُجْرِي الْفُلْكِ مُسَيِّرِ الرِّيَاحِ فَالِقِ الْإِصْبَاحِ دَيَّانِ الدِّينِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ
عَلَى حِلْمِهِ بَعْدَ عِلْمِهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى عَفْوِهِ بَعْدَ قُدْرَتِهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى طَوْلِ أَنْاتِهِ فِي غَضَبِهِ وَهُوَ قَادِرٌ [القَادِرُ] عَلَى مَا يُرِيدُ الْحَمْدُ لِلَّهِ
خَالِقِ الْخَلْقِ بَاسِطِ الرِّزْقِ فَالِقِ الْإِصْبَاحِ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَالْفَضْلِ [وَالتَّفْضِيلِ] وَالْإِنْعَامِ [الْإِحْسَانِ] الَّذِي بَعْدَ فَلَا يُرَى وَقَرَّبَ فَشَهِدَ
النَّجْوَى تَبَارَكَ وَتَعَالَى الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَيْسَ لَهُ مُنَازِعٌ يُعَادِلُهُ وَلَا شَيْبُهُ يُشَاكِلُهُ وَلَا ظَهِيرٌ يُعَاضِدُهُ فَهَرَبَتْهُ الْأَعْرَاءُ وَتَوَاضَعَ لِعَظَمَتِهِ
الْعَظَمَاءُ فَبَلَّغْ بِقُدْرَتِهِ مَا يَشَاءُ.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُجِيبُنِي حِينَ أُنَادِيهِ وَيَسْتُرْ عَلَيَّ كُلَّ عَوْرَةٍ وَأَنَا أَعْصِيهِ وَيَعْظُمُ النِّعْمَةَ عَلَيَّ فَلَا أُجَازِيهِ فَكَمْ مِنْ مَوْهَبَةٍ هَبْنِيهَا قَدْ أَعْطَانِي
وَ عَظِيمَةٍ مَخُوفَةٍ قَدْ كَفَانِي وَبَهْجَةٍ مُونِقَةٍ قَدْ أَرَانِي فَأَنْتَ عَلَيْهِ حَامِدًا وَأَذْكُرُهُ مُسَبِّحًا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا يُهْتَكُ حِجَابُهُ وَلَا يُغْلَقُ بَابُهُ وَ
لَا يُرَدُّ سَائِلُهُ وَلَا يُخَيَّبُ [يَخِيْبُ] أَمَلُهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُؤْمِنُ الْخَائِفِينَ وَيُنَجِّي [يُنْجِي] الصَّالِحِينَ [الصَّادِقِينَ] وَيَرْفَعُ الْمُسْتَضْعَفِينَ وَ
يَضَعُ الْمُسْتَكْبِرِينَ وَيَهْلِكُ مُلُوكًا وَيَسْتَخْلِفُ آخَرِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ قَاصِمِ الْجَبَّارِينَ مُبِيرِ الظَّالِمِينَ مُدْرِكِ الْهَارِبِينَ نَكَالِ الظَّالِمِينَ صَرِيحِ
الْمُسْتَضْعِرِّينَ مَوْضِعِ حَاجَاتِ الظَّالِمِينَ مُعْتَمِدِ الْمُؤْمِنِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مِنْ حَشِيَّتِهِ تَرَعَدُ السَّمَاءُ وَسُكَّانُهَا وَتَرْجُفُ الْأَرْضُ وَعُمَارُهَا وَ
تَمُوجُ الْبِحَارُ وَمَنْ يَسْبُحُ فِي عَمْرَانِهَا.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَخْلُقُ وَلَمْ يَخْلُقْ وَلَا يُزْرَقُ وَلَا يُزْرَقُ وَلَا يُطْعَمُ وَلَا يُطْعَمُ وَ
يُمِيتُ الْأَحْيَاءَ وَيُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَ
أَمِينِكَ وَصَفِيِّكَ وَحَبِيبِكَ وَخَيْرَتِكَ [خَلِيدِكَ] مِنْ خَلْقِكَ وَحَافِظِ سِرِّكَ وَمُبْلِغِ رِسَالَتِكَ أَفْضَلَ وَأَحْسَنَ وَأَجْمَلَ وَأَكْمَلَ وَ
أَزْكَى وَأَنْمَى وَأَطْيَبَ وَأَطْهَرَ وَأَسْنَى وَأَكْثَرَ [أَكْبَرَ] مَا صَيَّأْتَ وَيَارَكَتْ وَتَرَحَّمْتَ وَتَحَنَّنْتَ وَصَلَّمْتَ عَلَيَّ أَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ
[خَلْقِكَ] وَأَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَصَفْوَتِكَ وَأَهْلِ الْكِرَامَةِ عَلَيْكَ مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ وَصَلِّ عَلَى عَلِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَصِيِّ رَسُولِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ،

عَبْدِكَ وَوَلِيِّكَ وَأَخِي رَسُولِكَ وَحُجَّتِكَ عَلَيَّ خَلْقِكَ وَأَيَّتِكَ الْكُبْرَى وَالتَّبَا الْعَظِيمِ وَصَلِّ عَلَى الصِّدِّيقِ الطَّاهِرِ فَاطِمَةَ [الزَّهْرَاءِ]
سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى سَبْطِي الرَّحْمَةِ وَإِمَامِي الْهُدَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيَّ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَصَلِّ عَلَى أُمَّةِ الْمُسْلِمِينَ
عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَعَلِيِّ بْنِ مُوسَى وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنِ
بْنِ عَلِيٍّ وَالْخَلْفِ الْهَادِي الْمَهْدِي حُجَجِكَ عَلَيَّ عِبَادِكَ وَأَمَنَائِكَ فِي بِلَادِكَ صَلَاةً كَثِيرَةً دَائِمَةً اللَّهُمَّ وَصَلِّ عَلَيَّ وَلِيَّ أَمْرِكَ الْقَائِمِ
الْمُؤَمَّلِ وَالْعَدْلِ الْمُتَنْظَرِ وَحُفَّهُ [وَاحْفُفْهُ] بِمَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَأَيُّدُهُ بِرُوحِ الْقُدْسِ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ الدَّاعِيَ إِلَيَّ كِتَابِكَ وَ
الْقَائِمِ بِدِينِكَ اسْتِخْلَفُهُ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتِخْلَفْتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِ مَكْنً لَهُ دِينُهُ الَّذِي ارْتَضَيْتَهُ لَهُ أَيْدِيَهُ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِ أَمَّا يَعْبُدُكَ لَا

يُشْرِكُ بِكَ شَيْئًا.

اللَّهُمَّ أَعِزَّهُ وَاعْزِرْ بِهِ وَأَنْصِرْهُ وَانْتَصِرْ بِهِ وَأَنْصِرْهُ نَصِيرًا عَزِيزًا وَأَفْتَحْ لَهُ فَتْحًا يَسِيرًا وَاجْعَلْ لَهُ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا اللَّهُمَّ أَظْهِرْ بِهِ دِينَكَ وَسَيِّئَةَ نَبِيِّكَ حَتَّى لَا يَسْتَحْفِي بِشَيْءٍ مِنَ الْحَقِّ مَخَافَةَ أَحَدٍ مِنَ الْخَلْقِ اللَّهُمَّ إِنَّا نَزَعْبُ إِلَيْكَ فِي دَوْلَةِ كَرِيمَةٍ تُعِزُّ بِهَا الْإِسْلَامَ وَأَهْلَهُ وَتُذِلُّ بِهَا التَّفَاقُقَ وَأَهْلَهُ وَتَجْعَلُنَا فِيهَا مِنَ الدُّعَاةِ إِلَى طَاعَتِكَ وَالْقَادَةِ إِلَى سَبِيلِكَ وَتَرْزُقُنَا بِهَا كَرَامَةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ.

اللَّهُمَّ مَا عَرَفْتَنَا مِنَ الْحَقِّ فَحَمَلْنَاهُ وَمَا قَصُرْنَا عَنْهُ فَبَلَّغْنَاهُ اللَّهُمَّ الْمُمْ بِهٍ شَعْنَنَا وَاشْعَبَ بِهِ صِدْعَنَا وَارْتُقْ بِهِ فَتَقْنَا وَكَثُرْ بِهِ قَلْتَنَا وَاعْزِرْ [اعز] بِهِ ذَلَّتْنَا وَأَغْنِ بِهِ عَائِلَنَا وَأَقْضِ بِهِ عَنْ مُعْزَمِنَا [مُعْزَمِنًا] وَاجْبُرْ بِهِ فَقْرَنَا وَسُدِّ بِهِ خَلْتَنَا وَيَسِّرْ بِهِ عُسْرَنَا وَبَيِّضْ بِهِ وُجُوهَنَا وَفَكِّ بِهِ أَسْرَنَا وَأَنْجِجْ بِهِ طَلِبْتَنَا وَأَنْجِزْ بِهِ مَوَاعِيدَنَا وَاسْتَجِبْ بِهِ دَعْوَتَنَا وَأَعْطِنَا بِهٍ سُؤْلَنَا وَبَلِّغْنَا بِهِ مِنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ آمَالَنَا وَأَعْطِنَا بِهِ فَوْقَ رَغْبَتِنَا يَا خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ وَأَوْسَعَ الْمُعْطِينَ اشْفِ بِهِ صِدُورَنَا وَأَذْهِبْ بِهِ غَيْظَ قُلُوبِنَا وَاهْدِنَا بِهِ لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ يَا ذِيكَ إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَأَنْصُرْنَا بِهِ عَلَى عَدُوِّكَ وَعَدُوْنَا إِلَهَ الْحَقِّ [الْحَقِّ] آمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَشْكُو إِلَيْكَ فَقَدْ نَبَّيْنَا صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَغَيْبَهُ وَلَيْتَنَا [إِمَامِنَا] وَكَثْرَةَ عَدُوْنَا وَقِلَّةَ عَدَدِنَا،

وَشِدَّةَ الْفِتَنِ بِنَا وَتَظَاهَرَ الزَّمَانَ عَلَيْنَا فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ [آلِ مُحَمَّدٍ] وَأَعِنَا عَلَى ذَلِكَ بِفَتْحٍ مِنْكَ تَعْجَلْهُ وَبِضُرِّ تَكْشِفُهُ وَنَصِيرٍ تُعِزُّهُ وَسُلْطَانٍ حَقٌّ تَطْهَرُهُ وَرَحْمَةٍ مِنْكَ تُجَلِّلُنَاهَا وَعَافِيَةٍ مِنْكَ تُلْبِسُنَاهَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

ترجمه فارسی

دعای افتتاح:

در هر شب از ماه رمضان بخواند:

خدایا، من با سپاس تو ستایش را آغاز می‌کنم و تویی که با کرمت به سوی درستی توجّه دهی، و یقین دارم که در جای عفو و رحمت مهربان‌ترین مهربانانی. و در جایگاه مجازات و انتقام، سخت‌ترین کیفرکننده‌ای، و در موضع بزرگ‌منشی و عظمت بزرگ‌ترین جباری، خدایا در خواندنت، و در درخواست از حضرتت به من اذن دادی، پس ای شنوا بشنو ستودنم را، و ای مهربان اجابت کن دعایم را، و ای آمرزنده بیامرز لغزشم را، ای خدای من چه بسیار سختیهای که گره گشودی، و اندوهها که برطرف کردی، و لغزشها که آمرزیدی، و رحمت که گستردی، و زنجیر بلا که باز کردی، سپاس خدای را که همسر و فرزندی برنگرفته، و در فرمانروایی شریکی برایش نیست، و سرپرستی از روی ناتوانی نداشته است، و او را بزرگ شمار بسیار بزرگ.

سپاس خدای را با همه ستودنیهایش، بر تمام نعمتهایش، سپاس خدای را که در فرمانروایی رقیبی ندارد، و برای او در کارش نزاع کننده‌ای نیست، سپاس خدای را که در آفرینش شریکی ندارد، و در بزرگی شبیهی برای او نیست. سپاس خدای را که فرمان و سپاسش در آفریدگان جاری است و بزرگواری‌اش با کرمش آشکار است، و دست لطفش به سخاوت گشوده، خدایی گنجینه‌هایش نقصان نپذیرد، و بخشش بسیارش جز جود و کرم بر او نیفزاید، همانا او عزیز و بسیار بخشنده است، خدایا اندک از بسیار از تو درخواست می‌کنم، با نیاز شدیدی که مرا به آن است، و بی‌نیازی تو از آن دیرینه است، و آن اندک نزد من بسیار است، و برای تو هموار و آسان.

خدایا بخششت از گناهم، و گذشتت از خطایم، و چشم‌پوشی‌ات از تجاوزم، و پرده‌افکنی‌ات بر کردار زشتم، و بردباری‌ات از فراوانی جرمم از آنچه که از خطا و گناه عمدی‌ام بود مرا به طمع انداخت، که از درگاهت چیزی را که شایسته آن از سوی تو نیستم درخواست کنم، آنچه که از رحمت نصیب نمودی و از قدرتت نشانم دادی، و از اجابتت به من شناساندی، پس بر آن شدم که با اطمینان بخوانمت، و با انس و میل بدون ترس و هراس از تو درخواست می‌کنم، و در آنچه به خاطر آن قصد پیشگاه تو نمودم از تو ناز جویم، اگر برآورده شدن حاجتم تأخیر افتاد، از روی نادانی بر تو عتاب ورزیدم، با آنکه شاید به تأخیر افتادن روا شدن حاجتم

برایم بهتر باشد، چه تو به سرانجام امور آگاهی، پس هیچ مولای کریمی را بر بنده پستی، شکیباتر از تو بر خود ندیدم، ای پروردگار من، تو مرا می‌خوانی، و من از تو روی می‌گردانم، و با من دوستی می‌ورزی و من با تو دشمنی می‌کنم، به من محبت می‌نماید و از تو نمی‌پذیرم، گویا مرا بر تو منت است،

و با همه اینها چیزی تو را باز نمی‌دارد از رحمت و احسان بر من، و تفضل به جود و کرمت بر این بنده، بر بنده نادانت رحم کن، و با فزونی احسانت بر او جود آور، زیرا تو بخشنده کریمی، سپاس خدای را خدای مالک سلطنت، روان‌کننده کشتی، تسخیرکننده بادها، شکافنده سپیده، حکمفرمای روز جزاء پروردگار جهانیان. سپاس خدای را بر بردباری‌اش پس از دانشش به نافرمانی بنده، و سپاس خدای را بر عفوش پس از قدرتش بر عقاب، و سپاس خدای را بر طول بردباری‌اش در وقت خشم، و حال آنکه او بر آنچه بخواهد تواناست. سپاس خدای را که آفریننده آفریدگان گسترده روزی، شکافنده سپیده، دارای عظمت و بزرگواری و احسان و نعمت‌بخشی است خدایی که از دیدگان دور است پس دیده نمی‌شود، و به جانها نزدیک است پس شاهد گفتگوهای پنهان است، فرخنده و برتر است. سپاس خدای را که ستیزه‌جویی ندارد تا با او برابری نماید، و شبیهی ندارد که هم شکل او باشد، و پشتیبانی ندارد که او را یاری کند، با عزتش همه عزیزان را مقهور ساخته و در برابر عظمتش بزرگان فروتن گشته‌اند، پس با قدرتش به هر چه خواهد رسد،

سپاس خدای را که اجابت می‌کند آنگاه که صدایش می‌زنم، و هر زشتی را بر من می‌پوشاند و من از او نافرمانی می‌کنم، و او نعمتش را بر من بزرگ می‌گرداند، پس من او را شکر نمی‌کنم، چه بسیار موهبت‌های گوارایی که به من عطا فرمود، و حوادث وحشتناکی که مرا از آسیب آنها کفایت نمود، و چه بسیار خرمی دلنشینی که به من نمایاند، او را سپاس گویان ستایش می‌کنم، و تسبیح گویان یادش می‌کنم، سپاس خدای را که پرده‌اش دریده نگردد، و در رحمتش بسته نشود، و پرسنده‌اش رد نگردد، و آرزومندش نومید نشود. سپاس خدای را که هراسندگان را ایمنی بخشید، و شایستگان را نجات دهد، و ناتوان شمردگان را به رفعت رساند، و متکبران را به خاک اندازد و پادشاهانی را نابود نماید، و دیگران را جانشین آنان سازد، سپاس خدای را که درهم شکننده گردنکشان، نابودکننده ستمکاران، دریابنده گریختگان، کیف‌دهنده ستمگران، فریادرس دادجویان، حاجت‌بخش خواهندگان، تکیه‌گاه مؤمنان است. سپاس خدای را که از خشیتش آسمان و ساکنانش غرش کنند، و زمین و آباد کنندگان‌ش بلرزند، و دریاها و هر که در اعماقش شناور است موج زنند.

سپاس خدای را که ما را به شناخت خویش هدایت فرمود و اگر خدا ما را هدایت نکرده بود هرگز هدایت نمی‌شدیم سپاس خدای را که می‌آفریند و خود آفریده نشده، و روزی می‌دهد، و خود روزی داده نمی‌شود و می‌خوراند و خود خورنده نمی‌شود و زنده‌ها را می‌میراند، و مردگان را زنده می‌کند، و اوست زنده‌ای که هرگز نمی‌میرد، خیر تنها به دست اوست، و او بر هر چیز تواناست. خدایا درود فرست بر محمد بنده و فرستاده‌ات و امین و یار صمیمی و محبوب، و برگزیده‌ات و حافظ راز و رساننده پیام‌ها، درودی برترین و بهترین و زیباترین و کامل‌ترین و پاکیزه‌ترین و پر نماترین و دلپسندترین و پاک‌ترین و بلندترین و بیشترین درودی که فرستادی و برکت دادی و ترحم نمودی و مهر ورزیدی، و سلام دادی بر یکی از بندگان و پیامبران و رسولان و برگزیدگان و اهل کرامت از خلقت. خدایا درود فرست بر علی امیر المؤمنان، و جانشین فرستاده پروردگار جهانیان،

بنده و ولایت و برادر رسولت، و حجّت بر بندگان، و نشانه بزرگ‌ترت، و خبر عظیم، و درود فرست بر صدیقه طاهره فاطمه زهرا سرور زنان جهانیان، و درود فرست بر دو فرزندزاده پیامبر رحمت، و دو پیشوای هدایت، حسن و حسین، دو سرور جوانان اهل بهشت، و درود فرست بر امامان مسلمانان، علی بن الحسین و محمد بن علی، و جعفر بن محمد، و موسی بن جعفر و علی بن موسی و محمد بن علی و علی بن محمد، و حسن بن علی، و یادگار شایسته هدایتگر حضرت مهدی، حجّت‌های تو بر بندگان، و امین‌های تو در سرزمین‌های درودی بسیار و همیشگی. خدایا درود فرست بر ولی امرت، آن قائم آرزو شده، و دادگستر مورد انتظار، و او را در حمایت فرشتگان

مقرّب قرار ده، و به روح القدس تأییدش کن ای پروردگار جهانیان. خدایا او را دعوت کننده به کتابت، و قیام کننده به آئینت قرار ده، او را جانشین خود روی زمین گردان، چنان که پاکان پیش از او را جانشین خویش قرار دادی، دینی را که برایش پسندیده‌ای به دست او پابرجا بدار، و ترسش را به امنیت بازگردان، تا با اخلاص کامل تو را بپرستد.

خدایا عزیزش بدار، و به دیگران توسط او عزّت بده و یاری اش کن. و به دیگران از سوی او یاری ده یاری پیروزمندانه و بر پیروزش با پیروزی آسان، و از پیش خود برای او سلطنتی پیروزی آفرین قرار ده. خدایا به وسیله او دینت و روش پیامبرت را آشکار کن، تا چیزی از حق، از ترس احدی از مردم پنهان نماند. خدایا به سوی تو مشتاقیم برای یافتن دولت کریمه‌ای که اسلام و اهلش را به آن عزیز گردانی، و نفاق و اهلش را به وسیله آن خوار سازی، و ما را در آن دولت از دعوت کنندگان به سوی طاعتت، و رهبران به سوی راهت قرار دهی، و کرامت دنیا و آخرت را از برکت آن روزیمان فرمایی.

خدایا آنچه از حق به ما شناساندی تاب تحملش را نیز عنایت کن، و آنچه را در رسیدن به آن کوتاهی کردیم، ما را به آن برسان، خدایا پریشانی ما را به یاری او جمع کن، و پراکندگی ما را به او وحدت بخش، و گسیختگی ما را با او پیوند ده، و اندک ما را به او زیاد فرما، و ذلّت ما را به او عزّت ده و تنگدستی ما را به او توانگری بخش، و بدهی ما را از برکت او ادا کن، و فقر ما را به مدد او جبران فرما، و جدایی و دودستگی ما را به او برطرف کن، و دشواری کار ما را به او آسان گردان، و روری ما را به دیدار او سپید کن، و اسیران ما را به یاری او آزاد گردان، و درخواستهای ما را به لطف او برآور، و وعده‌های ما را به ظهور او تحقق بخش و دعایمان را به کمک او اجابت کن، و خواسته‌هایمان را به حق او عطا فرما، و ما را به یاری او به آرزوهای دنیا و آخرتمان برسان، و لطف به او بالاتر از آرزویمان به ما اعطا کن، ای بهترین خواسته‌شدگان، و گشاده‌دست‌ترین بخشندگان، سینه‌های ما را به او شفا بخش، و کینه دلهایمان را به او برطرف کن، و ما را به مدد او به حقیقت آنچه که در آن اختلاف افتاده از حق به اذن خود راهنمایی فرما، همانا تو هر که را بخواهی به راه راست هدایت می‌کنی، و به وسیله او ما را بر دشمنان خود و دشمنان خویش یاری ده، ای معبود حق آمین. خدایا از نبود پیامبران که دروذهای تو بر او و خاندانش و از ناپیدایی مولایمان، و بسیاری دشمنانمان و کمی نفراتمان، و سختی فتنه‌ها به سویمان، و از جریان زمان بر زیانمان به درگاه تو شکوه می‌آوریم، بر محمّد و خاندانش درود فرست و ما را در برابر این همه یاری فرما به گشایشی از جانب خویش که زود برسانی، و بدحالی که برطرف کنی، و پیروزی با عزّت برایمان قرار دهی، و سلطنت حقی که آشکارش فرمایی، و به رحمتی که از سویت ما را فرا گیرد، و به سلامتی کاملی که از جانبت ما را بپوشاند، ای مهربان‌ترین مهربانان.

دعای ابو حمزه ثمالی

متن عربی

دعای ابو حمزه ثمالی:

در کتاب «مصباح» شیخ طوسی به نقل از ابو حمزه ثمالی آمده است که حضرت امام زین العابدین علیه السلام در ماه رمضان بیشتر شب را به نماز می‌ایستاد و چون سحر می‌رسید این دعا را می‌خواند:

إِلَهِي لَا تُؤَدِّبُنِي بِعُقُوبَتِكَ وَلَا تَمَكِّرْ بِي فِي حِيلَتِكَ مِنْ أَيْنَ لِيَ الْخَيْرُ يَا رَبِّ وَلَا يُوجِدُ إِلَّا- مِنْ عِنْدِكَ وَمِنْ أَيْنَ لِيَ النَّجَاةُ وَلَا تُشِيطَاعُ إِلَّا بِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَحْسَنَ اسْتَعْنَى عَنْ عَوْنِكَ وَرَحْمَتِكَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَأَجْتَرُكَ عَلَيْكَ وَلَمْ يُضِضْ خَرَجَ عَنْ قُدْرَتِكَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ- أَنْفِدْ بِنَفْسِ قَطْعِ كَرْدِ.

بِهَكَ عَرَفْتِكَ وَأَنْتَ دَلَلْتَنِي عَلَيْكَ وَدَعَوْتَنِي إِلَيْكَ وَلَوْ لَا أَنْتَ لَمْ أَدْرِ مَا أَنْتَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَدْعُوهُ فَيَجِيبُنِي وَإِنْ كُنْتُ بَطِيئًا حِينَ

يَدْعُونِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَسْأَلُهُ فَيُعْطِينِي وَإِنْ كُنْتُ بِخَيْلَا حِينَ يَسْتَفْرِضُنِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنَادِيهِ كُلَّمَا شِئْتُ لِحَاجَتِي وَأَخْلُو بِهِ
 حَيْثُ شِئْتُ لِسِرِّي بِغَيْرِ شَفِيعٍ فَيَقْضِي لِي حَاجَتِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا أَدْعُو غَيْرَهُ وَلَوْ دَعَوْتُ غَيْرَهُ لَمْ يَسْتَجِبْ لِي دُعَائِي،
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا أَرْجُو غَيْرَهُ وَلَوْ رَجَوْتُ غَيْرَهُ لَمَآخَلَفَ رَجَائِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَكَلَّنِي إِلَيْهِ فَأَكْرَمَنِي وَلَمْ يَكِلْنِي إِلَى النَّاسِ
 فَيُهِنُونِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي تَحَبَّبَ إِلَيَّ وَهُوَ غَنِيٌّ عَنِّي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَخْلُمُ عَنِّي حَتَّى كَأَنِّي لَا ذَنْبَ لِي فَرُبِّي أَحْمَدُ شَيْءٍ عِنْدِي وَ
 أَحَقُّ بِحَمْدِي.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَجِدُ سُبُلَ الْمَطَالِبِ إِلَيْكَ مُشْرَعَةً وَمَنَاهِلَ الرَّجَاءِ إِلَيْكَ [لِدَيْكَ] مُتْرَعَةً وَالْأَسْتِعَانَةَ بِفَضْلِكَ لِمَنْ أَمْلَكَ مَبَاحَةً وَأَبْوَابَ
 الدُّعَاءِ إِلَيْكَ لِلصَّارِحِينَ مَفْتُوحَةً وَأَعْلَمُ أَنَّكَ لِلرَّاجِي [لِلرَّاجِينَ] بِمَوْضِعِ إِجَابَةٍ وَلِلْمَلْهُوفِينَ [لِلْمَلْهُوفِ] بِمَرْصَدِ إِغَاثَةٍ وَأَنَّ فِي اللِّهْفِ
 إِلَى جُودِكَ وَالرُّضَا بِقَضَائِكَ عَوْضًا مِنْ مَنَعِ الْبَاطِلِينَ وَمَنْدُوحَةً عَمَّا فِي أَيْدِي الْمُسْتَأْثِرِينَ وَأَنَّ الرَّاحِلَ إِلَيْكَ قَرِيبُ الْمَسَافَةِ وَأَنَّكَ
 لَا تَحْتَجِبُ عَنْ خَلْفِكَ إِلَّا أَنْ تَحْجُبَهُمُ الْأَعْمَالُ [الْأَمَالُ] دُونَكَ وَقَدْ قَصَدْتُ إِلَيْكَ بِطَلْبَتِي،

وَتَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِحَاجَتِي وَجَعَلْتُ بِكَ اسْتِعَاثَتِي وَبَدَعَائِكَ تَوَسُّلِي مِنْ غَيْرِ اسْتِحْقَاقٍ لِاسْتِعَاثِكَ مِنِّي وَلَا اسْتِجَابٍ لِعَفْوِكَ عَنِّي بَلْ
 لِيَتَّقِي بِكَرَمِكَ وَسَيُكُونِي إِلَى صِدْقِ وَعْدِكَ وَلَجْنِي إِلَى الْإِيمَانِ بِتَوْحِيدِكَ وَيَقِينِي [وَيَقِينِي] بِمَعْرِفَتِكَ مِنِّي أَنْ لَا رَبَّ لِي غَيْرُكَ وَ
 لَا إِلَهَ [لِي] إِلَّا أَنْتَ وَخِدْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْقَائِلُ وَقَوْلُكَ حَقٌّ وَوَعْدُكَ صِدْقٌ [الْصِّدْقُ] وَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ
 كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا وَلَيْسَ مِنْ صِفَاتِكَ يَا سَيِّدِي أَنْ تَأْمُرَ بِالسُّؤَالِ وَتَمْنَعِ الْعَطِيَّةَ وَأَنْتَ الْمَنَّانُ بِالْعَطِيَّاتِ عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِكَ

وَالْعَائِدُ عَلَيْهِمْ بِتَحْنِنٍ رَأْفَتِكَ [بِحُسْنِ نِعْمَتِكَ] إِلَهِي رَبِّيتِي فِي نِعْمِكَ وَإِحْسَانِكَ صَغِيرًا وَتَوَهَّتْ بِاسْمِي كَبِيرًا فَيَا مَنْ رَبَّانِي فِي الدُّنْيَا
 بِإِحْسَانِهِ وَتَفَضَّلَ [بِفَضْلِهِ] وَنِعِمَّ وَأَشَارَ لِي فِي الْآخِرَةِ إِلَى عَفْوِهِ وَكَرَمِهِ مَعْرِفَتِي يَا مَوْلَايَ ذَلِيلِي [ذَلَّتْنِي] عَلَيْكَ وَحُبِّي لَكَ شَفِيعِي
 إِلَيْكَ وَأَنَا وَاثِقٌ مِنْ ذَلِيلِي بِدَلَالَتِكَ وَسَاكِنٌ مِنْ شَفِيعِي إِلَى شَفَاعَتِكَ أَدْعُوكَ يَا سَيِّدِي بِلِسَانٍ قَدْ أَحْرَسَهُ ذَنْبُهُ رَبُّ أَنَا حِيكَ بِقَلْبٍ
 قَدْ أَوْبَقَهُ جُرْمُهُ أَدْعُوكَ يَا رَبَّ رَاهِبًا رَاغِبًا رَاجِيًا خَائِفًا إِذَا رَأَيْتُ مَوْلَايَ ذُنُوبِي فَرِغْتُ وَإِذَا رَأَيْتُ كَرَمَكَ طَمَعْتُ

فَبِإِنْ عَفَوْتَ [عَفَرْتَ] فَخَيْرٌ رَاحِمٍ وَإِنْ عَذَّبْتَ فَغَيْرُ ظَالِمٍ حُجَّتِي يَا اللَّهُ فِي جُرْأَتِي عَلَى مَسْأَلَتِكَ مَعَ إِتْيَانِي مَا تَكَرَّرَ جُودُكَ وَكَرَمُكَ وَ
 عُدَّتِي فِي شِدَّتِي مَعَ قَلَّةِ حَيَاتِي رَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَقَدْ رَجَوْتُ أَنْ لَا تَخِيبَ بَيْنَ ذَيْنِ وَذَيْنِ مُتَيْتِي فَحَقَّقْ رَجَائِي وَاسْمَعْ دُعَائِي يَا خَيْرَ
 مَنْ دَعَاهُ دَاعٍ وَأَفْضَلَ مَنْ رَجَاهُ رَاجٍ عَظِيمٌ يَا سَيِّدِي أَمَلِي وَسَاءَ عَمَلِي فَأَعْطِنِي مِنْ عَفْوِكَ بِمِقْدَارِ أَمَلِي وَلَا تُؤَاخِذْنِي بِأَسْوَأِ عَمَلِي فَإِنَّ
 كَرَمَكَ يَجَلُّ عَنْ مُجَازَاهِ الْمُذْنِبِينَ وَحِلْمَكَ يَكْبُرُ عَنْ مُكَافَاةِ الْمُقْصِرِينَ،

وَأَنَا يَا سَيِّدِي عَائِدٌ بِفَضْلِكَ هَارِبٌ مِنْكَ إِلَيْكَ مُتَسَجِّزٌ مَا وَعَدْتُ مِنَ الصَّفْحِ عَمَّنْ أَحْسَنَ بِكَ ظَنًّا وَمَا أَنَا يَا رَبَّ وَمَا خَطَرِي هَبْنِي
 بِفَضْلِكَ وَتَصَدَّقْ عَلَيَّ بِعَفْوِكَ أَيُّ رَبِّ جَلَلْنِي بِسُؤْرِكَ وَأَعْفُ عَنْ تَوْبِيحِي بِكَرَمِ وَجْهِكَ فَلَوْ اطَّلَعَ الْيَوْمَ عَلَى ذَنْبِي غَيْرُكَ مَا فَعَلْتَهُ وَ
 لَوْ خِفْتُ تَعْجِيلَ الْعُقُوبَةِ لَا جَنْبَتَهُ لَا لِأَنَّكَ أَهْوَى النَّاطِرِينَ [إِلَى] وَأَخْفَ الْمُطَّلِعِينَ [عَلَى] يَلِ لِأَنَّكَ يَا رَبَّ خَيْرُ السَّاتِرِينَ وَأَحْكَمُ
 الْحَاكِمِينَ وَأَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ،

سَتَارُ الْعُيُوبِ عَفَاؤُ الذُّنُوبِ عَلَامُ الْعُيُوبِ تَشْتَرُ الذَّنْبَ بِكَرَمِكَ وَتُوَخَّرُ الْعُقُوبَةَ بِحِلْمِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى حِلْمِكَ بَعْدَ عِلْمِكَ وَعَلَى
 عَفْوِكَ بَعْدَ قُدْرَتِكَ وَيَحْمِلُنِي وَيَجْرُئُنِي عَلَى مَعْصِيَتِكَ حِلْمُكَ عَنِّي وَيَدْعُونِي إِلَى قَلَّةِ الْحِيَاءِ سَتْرُكَ عَلَيَّ وَيُسْرِعُنِي إِلَى التَّوْبِ
 عَلَى مَحَارِمِكَ مَعْرِفَتِي بِسَعَةِ رَحْمَتِكَ وَعَظِيمِ عَفْوِكَ يَا حَلِيمٌ يَا كَرِيمٌ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا غَافِرَ الذَّنْبِ يَا قَابِلَ التَّوْبِ،

يَا عَظِيمَ الْمَنِّ يَا قَدِيمَ الْإِحْسَانِ أَيْنَ سَتْرُكَ الْجَمِيلِ أَيْنَ عَفْوُكَ الْجَلِيلِ أَيْنَ فَرْجُكَ الْقَرِيبِ أَيْنَ غِيَاثُكَ السَّرِيعِ أَيْنَ رَحْمَتُكَ الْوَاسِعَةَ
 أَيْنَ عَطَايَاكَ الْفَاضِلَةَ أَيْنَ مَوَاهِبِكَ الْهَيْبَةَ أَيْنَ صِنَائِعِكَ السَّيِّئَةَ أَيْنَ فَضْلُكَ الْعَظِيمَ أَيْنَ مِنْكَ الْجَسِيمَ أَيْنَ إِحْسَانُكَ الْقَدِيمَ أَيْنَ
 كَرَمُكَ يَا كَرِيمٌ بِهِ [وَبِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ] فَاسْتَنْقِذْنِي وَبِرَحْمَتِكَ فَخَلِّصْنِي يَا مُحْسِنٌ يَا مُجْمِلٌ،

يَا مُنْعِمٌ يَا مُفْضِلٌ لَسْتُ أَتَّكِلُ فِي النَّجَاةِ مِنْ عِقَابِكَ عَلَى أَعْمَالِنَا بَلْ بِفَضْلِكَ عَلَيْنَا لِأَنَّكَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ تُبَدِّئُ بِالْإِحْسَانِ
 نِعْمًا وَتَعْفُو عَنِ الذَّنْبِ كَرَمًا فَمَا نَذَرِي مَا نَشْكُرُ أَوْ جَمِيلٌ مَا نَشْكُرُ أَوْ قَبِيحٌ مَا نَشْكُرُ أَوْ عَظِيمٌ مَا أَتْلِيَتْ وَأَوْلِيَتْ أَمْ كَثِيرٌ مَا مِنْهُ نَجِيَتْ وَ

عَافَيْتَ يَا حَبِيبَ مَنْ تَحَبَّبَ إِلَيْكَ وَيَا قُرَّةَ عَيْنٍ مَنْ لَادَ بِكَ وَانْقَطَعَ إِلَيْكَ أَنْتَ الْمُحْسِنُ،

وَ نَحْنُ الْمُسِيئُونَ فَتَجَاوَزْ يَا رَبِّ عَن قَبِيحِ مَا عِنْدَنَا بِجَمِيلِ مَا عِنْدَكَ وَ أَيْ جَهْلٍ يَا رَبِّ لَا يَسِعُهُ جُودُكَ أَوْ أَيْ زَمَانٍ أَطْوَلَ مِنْ أَنْتِكَ وَ مَا قَدَرُ أَعْمَالِنَا فِي جَنْبِ نِعْمِكَ وَ كَيْفَ نَسْتَكْثِرُ أَعْمَالًا نَقَابِلُ بِهَا كَرَمَكَ [كَرَامَتِكَ] بَلْ كَيْفَ يَضِيقُ عَلَي الْمُذْنِبِينَ مَا وَسِعَهُمْ مِنْ رَحْمَتِكَ يَا وَاسِعَ الْمُغْفِرَةِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ فَوْ عَزَّتْ بِكَ يَا سَيِّدِي لَوْ نَهَرْتَنِي [انْتَهَرْتَنِي] مَا بَرَحْتُ مِنْ بَابِكَ وَ لَا كَفَفْتُ عَن تَمَلُّقِكَ لِمَا انْتَهَى إِلَيَّ مِنَ الْمَعْرِفَةِ بِجُودِكَ وَ كَرَمِكَ وَ أَنْتَ الْفَاعِلُ لِمَا تَشَاءُ تُعَذِّبُ مَنْ تَشَاءُ بِمَا تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ وَ تَرْحَمُ مَنْ تَشَاءُ بِمَا تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ لَا تَسْأَلُ عَن فِعْلِكَ وَ لَا تَنَازِعُ فِي مُلْكِكَ وَ لَا تُشَارِكُ فِي أَمْرِكَ،

وَ لَا تُضَادُّ فِي حُكْمِكَ وَ لَا يَعْترِضُ عَلَيْكَ أَحَدٌ فِي تَدْبِيرِكَ لَكَ الْخَلْقُ وَ الْأُمُرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ يَا رَبِّ هَذَا مَقَامٌ مِنْ لَادَ بِكَ وَ اسْتَجَارَ بِكَرَمِكَ وَ أَلْفَ إِحْسَانِكَ وَ نِعْمِكَ وَ أَنْتَ الْجَوَادُ الَّذِي لَا يَضِيقُ عَفْوُكَ وَ لَا يَنْقُصُ فَضْلُكَ وَ لَا تَقِلُّ رَحْمَتُكَ وَ قَدْ تَوَقَّفْنَا مِنْكَ بِالصَّفْحِ الْقَدِيمِ وَ الْفَضْلِ الْعَظِيمِ،

وَ الرَّحْمَةُ الْوَاسِعَةُ [تُرَاكٌ] يَا رَبِّ تُخْلِطُ ظُنُونَنَا أَوْ تُخَيِّبُ آمَلَانَا كَلَا يَا كَرِيمُ فَلَيْسَ هَذَا ظَنًّا بِكَ وَ لَا هَذَا فَيْكَ طَمَعًا يَا رَبِّ إِنَّ لَنَا فِيكَ أَمَلًا طَوِيلًا كَثِيرًا إِنَّ لَنَا فِيكَ رَجَاءً عَظِيمًا عَصِيهًا يَا رَبِّ وَ نَحْنُ نَرْجُو أَنْ تَسْتُرَ عَلَيْنَا وَ دَعْوَانَا وَ نَحْنُ نَرْجُو أَنْ تَسْتَجِيبَ لَنَا فَحَقِّقْ رَجَاءَنَا مَوْلَانَا فَقَدْ عَلِمْنَا مَا نَسْتَتَوَجَّبُ بِأَعْمَالِنَا وَ لَكِنِ عَلِمَيْكَ فِينَا وَ عَلِمْنَا بِأَنَّكَ لَا تَصْرِفُنَا عَنْكَ وَ إِنَّ كُنَّا غَيْرَ مُسْتَوْجِبِينَ لِرَحْمَتِكَ فَأَنْتَ أَهْلٌ أَنْ تَجُودَ عَلَيْنَا وَ عَلَي الْمُذْنِبِينَ بِفَضْلِ سَعَتِكَ،

فَامْنُنْ عَلَيْنَا بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَ حَيِّدْ عَلَيْنَا فِينَا مُحْتَاجُونَ إِلَي نَيْلِكَ يَا غَفَّارُ بُنُورِكَ اهْتَدَيْنَا وَ بِفَضْلِكَ اسْتَعْنَيْنَا وَ بِنِعْمَتِكَ [فِي نِعْمِكَ] أَضِيجْنَا وَ أَمْسَيْنَا دُنُوبَنَا بَيْنَ يَدَيْكَ نَسْتَغْفِرُكَ اللَّهُمَّ مِنْهَا وَ تَتُوبُ إِلَيْكَ تَتَحَبَّبُ إِلَيْنَا بِالنِّعَمِ وَ تُعَارِضُكَ بِالذُّنُوبِ خَيْرُكَ إِلَيْنَا نَازِلٌ وَ شَرُّنَا إِلَيْكَ صَاعِدٌ وَ لَمْ يَزَلْ وَ لَا- يَزَالُ مَلِكُ كَرِيمٍ يَا تَيْبِكَ [عَنَّا] بِعَمَلٍ قَبِيحٍ فَلَا يَمْنَعُكَ ذَلِكَ مِنْ أَنْ تَحُوطَنَا بِنِعْمِكَ وَ تَتَفَضَّلَ عَلَيْنَا بِالْإِنِّكَ فَسُبْحَانَكَ مَا أَحْلَمَكَ وَ أَعْظَمَكَ وَ أَكْرَمَكَ،

مُبْدِنًا وَ مُعِيدًا تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ وَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ وَ كَرَّمَ صِنَائِعُكَ وَ فَعَالِكَ أَنْتَ إِلَهِي أَوْسَعُ فَضْلًا وَ أَعْظَمُ حِلْمًا مِنْ أَنْ تُقَاسِنِي بِفِعْلِي وَ خَطِيئَتِي فَالْعَفْوُ الْعَفْوُ سَيِّدِي سَيِّدِي.

اللَّهُمَّ اشْغَلْنَا بِذِكْرِكَ وَ أَعِدْنَا مِنْ سَخَطِكَ وَ أَجْرْنَا مِنْ عَذَابِكَ وَ ارْزُقْنَا مِنْ مَوَاهِبِكَ وَ أَنْعِمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلِكَ وَ ارْزُقْنَا حَجَّ بَيْتِكَ وَ زِيَارَةَ قَبْرِ نَبِيِّكَ صِلْ مَوَاتِكَ وَ رَحْمَتِكَ وَ مَغْفِرَتِكَ وَ رِضْوَانِكَ عَلَيْهِ وَ عَلَي أَهْلِ بَيْتِهِ إِنَّكَ قَرِيبٌ مُجِيبٌ وَ ارْزُقْنَا عَمَلًا بِطَاعَتِكَ وَ تَوْفَقًا عَلَي مِلَّتِكَ وَ سُنَّةِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَ لَوَالِدِي وَ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَ غَيْرًا اجْزِهِمَا بِالْإِحْسَانِ إِحْسَانًا وَ بِالسَّيِّئَاتِ غُفْرَانًا،

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَ الْأَمْوَاتِ وَ تَابِعْ بَيْنَنَا وَ بَيْنَهُمْ بِالْخَيْرَاتِ [فِي الْخَيْرَاتِ] اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَ مَيِّتِنَا وَ شَاهِدِنَا وَ غَائِبِنَا ذَكَرْنَا وَ أَنْثَانَا [إِنَانًا] صَ غَيْرِنَا وَ كَبِيرِنَا حُرْنَا وَ مَمْلُوكِنَا كَذَبَ الْعَادِلُونَ بِاللَّهِ وَ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا وَ خَسِرُوا خُسْرَانًا مَبِينًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَي مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَحْسِنْ لِي بِخَيْرٍ وَ اكْفِنِي مَا أَهْمَنِي مِنْ أَمْرِ دُنْيَايَ وَ آخِرَتِي وَ لَا تُسَلِّطْ عَلَيَّ مَنْ لَا يَرْحَمُنِي وَ اجْعَلْ عَلَيَّ مِنْكَ وَاقِيَةً بَاقِيَةً،

وَ لَا- تَسْلُبْنِي صَالِحَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ وَ ارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ رِزْقًا وَاسِعًا حَلَالًا طَيِّبًا اللَّهُمَّ احْرُسْنِي بِحِرَاسَتِكَ وَ احْفَظْنِي بِحِفْظِكَ وَ اكْلِمْنِي بِكَلَامِكَ وَ ارْزُقْنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِنَا هَذَا وَ فِي كُلِّ عَامٍ وَ زِيَارَةَ قَبْرِ نَبِيِّكَ وَ الْأُمَّةِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَ لَا تُخْلِنِي يَا رَبِّ مِنْ تِلْكَ الْمَشَاهِدِ الشَّرِيفَةِ وَ الْمَوَاقِفِ الْكَرِيمَةِ.

اللَّهُمَّ تَبَّ عَلَيَّ حَتَّى لَا- أَغْصَبِيكَ وَ أَلْهَمْنِي الْخَيْرَ وَ الْعَمَلَ بِهِ وَ خَشَيْتِكَ بِاللَّيْلِ وَ النَّهَارِ مَا أَبْقَيْتَنِي يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّي كَلَّمَا قُلْتُ قَدْ تَهَيَّأْتُ وَ تَعَبَّأْتُ [تَعَبَّيْتُ] وَ قُمْتُ لِلصَّلَاةِ بَيْنَ يَدَيْكَ وَ نَاجَيْتُكَ أَلْقَيْتَ عَلَيَّ نُعَاسًا إِذَا أَنَا صَلَّيْتُ وَ سَلَبْتَنِي مُنَاجَاتِكَ إِذَا أَنَا نَاجَيْتُ مَا لِي كَلَّمَا قُلْتُ قَدْ صَلَحْتُ سِرِّي وَ قَرَّبْتُ مِنْ مَجَالِسِ التَّوَابِينَ مَجْلِسِي عَرَضْتُ لِي بَلِيَّةٌ أَزَالَتْ قَدَمِي وَ حَالَتْ بَيْنِي وَ بَيْنَ خِدْمَتِكَ

سَيِّدِي لَعَلَّكَ عَرِنَ بِابِيكَ طَرَدْتَنِي وَ عَنَ خَدَمَتِكَ نَحَيْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي مُسْتَخِفًّا بِحَقِّكَ فَأَقْصَيْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي مُعْرِضًا عَنْكَ فَقَلَيْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ وَجَدْتَنِي فِي مَقَامِ الْكَاذِبِينَ [الْكَذَّابِينَ] فَرَفَضْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي غَيْرَ شَاكِرٍ لِنِعْمَائِكَ فَحَرَمْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ فَقَدْتَنِي مِنْ مَجَالِسِ الْعُلَمَاءِ فَخَذَلْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي فِي الْعَافِلِينَ فَمِنْ رَحْمَتِكَ آيَسْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي أَلْفَ مَجَالِسِ الْبَطَّالِينَ فَبَيَّنْتَنِي وَ بَيَّنَّهُمْ خَلَيْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ لَمْ تُحِبَّ أَنْ تَسْمَعَ دُعَائِي فَبَاعَدْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ بَجُرْمِي وَ جَرِيرَتِي كَافَيْتَنِي،

أَوْ لَعَلَّكَ بَقَلَّةً حَيَّائِي مِنْكَ حَزَايَتِنِي فَإِنْ عَفَوْتَ يَا رَبِّ فَطَالِمَا عَفَوْتَ عَنِ الْمَذْنِبِينَ قَبْلِي لِأَنَّ كَرَمَكَ أَيُّ رَبِّ يَجِلُّ عَنَ مُكَافَأَةِ الْمُقْصِرِينَ وَ أَنَا عَائِدٌ بِفَضْلِكَ هَارِبٌ مِنْكَ إِلَيْكَ مُتَّجِرٌ [مُتَّجِرٌ] مَا وَعَدْتَ مِنَ الصَّفْحِ عَمَّنْ أَحْسَنَ بِكَ ظَنًّا إِلَهِي أَنْتَ أَوْسَعُ فَضْلًا وَ أَعْظَمُ حِلْمًا مِنْ أَنْ تُقَايِسَنِي بِعَمَلِي أَوْ أَنْ تَسْتَرِلَنِي بِخَطِيئَتِي وَ مَا أَنَا يَا سَيِّدِي وَ مَا خَطِرِي هَبْنِي بِفَضْلِكَ سَيِّدِي،

وَ تَصَدَّقْ عَلَيَّ بِعَفْوِكَ وَ جَلَلِي بِسِتْرِكَ وَ اعْفُ عَن تَوْبِيحِي بِكَرَمِ وَجْهِكَ سَيِّدِي أَنَا الصَّغِيرُ الَّذِي رَبَّيْتَهُ وَ أَنَا الْجَاهِلُ الَّذِي عَلَّمْتَهُ وَ أَنَا الضَّالُّ الَّذِي هَدَيْتَهُ وَ أَنَا الْوَضِيعُ الَّذِي رَفَعْتَهُ وَ أَنَا الْخَائِفُ الَّذِي آمَنْتَهُ وَ الْجَائِعُ الَّذِي أَشْبَعْتَهُ وَ الْعَطْشَانُ الَّذِي أَرْوَيْتَهُ وَ الْعَارِي الَّذِي كَسَوْتَهُ وَ الْفَقِيرُ الَّذِي أَغْنَيْتَهُ وَ الضَّعِيفُ الَّذِي قَوَّيْتَهُ وَ الدَّلِيلُ الَّذِي أَعَزَّزْتَهُ،

وَ السَّقِيمُ الَّذِي شَفَيْتَهُ وَ السَّائِلُ الَّذِي أَعْطَيْتَهُ وَ الْمَذْنُبُ الَّذِي سَتَرْتَهُ وَ الْخَاطِئُ الَّذِي أَقَلْتَهُ وَ أَنَا الْقَلِيلُ الَّذِي كَثَّرْتَهُ وَ الْمُسْتَضْعَفُ الَّذِي نَصَرْتَهُ وَ أَنَا الطَّرِيدُ الَّذِي آوَيْتَهُ أَنَا يَا رَبِّ الَّذِي لَمْ أَسْتَحْيِكَ فِي الْخَلَاءِ وَ لَمْ أُرَاقِبْكَ فِي الْمَلَأِ أَنَا صَاحِبُ الدَّوَاهِي الْعُظْمَى أَنَا الَّذِي عَلَيَّ سَيِّدِي اجْتَرَى أَنَا الَّذِي عَصَيْتُ جَبَّارَ السَّمَاءِ أَنَا الَّذِي أَعْطَيْتُ عَلَيَّ مَعَاصِيَ الْجَلِيلِ الرَّشَاءِ أَنَا الَّذِي حِينَ بُشِّرْتُ بِهَا خَرَجْتُ إِلَيْهَا أَسْعَى أَنَا الَّذِي أَمَهَلْتَنِي فَمَا ارْعَوَيْتُ وَ سَتَرْتُ عَلَيَّ فَمَا اسْتَحْيَيْتُ وَ عَمِلْتُ بِالْمَعَاصِي فَتَعَدَّيْتُ

وَ أَسْقَطْتَنِي مِنْ عَيْنِكَ [عِنْدِكَ] فَمَا بَالَيْتُ فَبِحِلْمِكَ أَمَهَلْتَنِي وَ بِسِتْرِكَ سَتَرْتَنِي حَتَّى كَانَتْكَ أَغْفَلْتَنِي وَ مِنْ عُقُوبَاتِ الْمَعَاصِي جَبَيْتَنِي حَتَّى كَانَتْكَ اسْتَحْيَيْتَنِي إِلَهِي لَمْ أَعْصِكَ حِينَ عَصَيْتُكَ وَ أَنَا بِرُبُوبِيَّتِكَ جَاخِدٌ وَ لَا بِأَمْرِكَ مُسْتَخِفٌّ وَ لَا لِعُقُوبَتِكَ مُتَعَرِّضٌ وَ لَا لَوْعِيدِكَ مُتَهَيِّوُنٌ لَكِنْ خَطِيئَةٌ عَرَضَتْ وَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي وَ غَلَبَنِي هَوَايَ وَ أَعْيَانِي عَلَيْهَا شِقْوَتِي وَ غَرَبَنِي سِتْرُكَ الْمُرْخَى عَلَيَّ فَقَدْ عَصَيْتُكَ وَ خَالَفْتُكَ بِجُهْدِي فَالآنَ مِنْ عَذَابِكَ مَنْ يَسْتَهْدِينِي وَ مِنْ أَيْدِي الْخَصْمَاءِ غَدَا مَنْ يُخَلِّصَنِي،

وَ بِجَبَلٍ مَنْ أَنْصَلُ إِنْ أَنْتَ قَطَعْتَ حَبْلَكَ عَنِّي فَوَا سَوَا أَنَا [أَسِفًا] عَلَيَّ مَا أَحْصَيْتُ كِتَابِكَ مِنْ عَمَلِي الَّذِي لَوْ لَا مَا أَرْجُو مِنْ كَرَمِكَ وَ سَعَةِ رَحْمَتِكَ وَ نَهْيِكَ إِيَّايَ عَنِ الْقُنُوطِ لَقَطَطْتُ عِنْدَ مَا أَتَدَكَّرْهَا يَا خَيْرَ مَنْ دَعَاهُ دَاعٍ وَ أَفْضَلَ مَنْ رَجَاهُ رَاجٍ اللَّهُمَّ بِذِمَّةِ الْإِسْلَامِ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ وَ بِحُرْمَةِ الْقُرْآنِ أَعْتَمِدُ إِلَيْكَ وَ بِحُبِّي النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الْقُرَشِيَّ الْهَاشِمِيَّ الْعَرَبِيَّ التَّهَامِيَّ الْمَكِّيَّ الْمِدْنِيَّ أَرْجُو الرُّفْعَةَ لِمَدِينِكَ فَلَا تُوَحِّشْ اسْتِيْنَاسَ إِيمَانِي،

وَ لَا تَجْعَلْ ثَوَابِي ثَوَابَ مَنْ عَيَّدَ سِوَاكَ فَإِنَّ قَوْمًا آمَنُوا بِاللَّسْتِيَّتِهِمْ لِيَحْقِقُوا بِهِ دِمَاءَهُمْ فَأَذْرَكُوا مَا أَمَلُوا وَ إِنَّا آمَنَّا بِكَ بِاللَّسْتِيَّتِنَا وَ قُلُوبِنَا لَتَغْفُوَ عَنَّا فَأَذْرِكُنَا [فَأَذْرِكُنَا] مَا أَمَلْنَا وَ تَبَّتْ رِجَاءُكَ فِي صُدُورِنَا وَ لَا تَرِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَ هَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ فَوَ عَزْرَتِكَ لَوْ انْتَهَرْتَنِي مِمَّا بَرِحْتُ مِنْ بِابِيكَ وَ لَا كَفَفْتُ عَن تَمَلُّقِكَ لِمَا أَلْهَمَ قَلْبِي [يَا سَيِّدِي] مِنَ الْمَعْرِفَةِ بِكَرَمِكَ وَ سَعَةِ رَحْمَتِكَ إِلَى مَنْ يَذْهَبُ الْعَبْدُ إِلَّا إِلَى مَوْلَاهُ وَ إِلَى مَنْ يَلْتَجِي الْمَخْلُوقُ إِلَّا إِلَى خَالِقِهِ.

إِلَهِي لَوْ قَرَنْتَنِي بِالْأَضْيَفَادِ وَ مَنْعَتَنِي سَيِّبِكَ مِنْ بَيْنِ الْأَشْهَادِ وَ دَلَلْتَ عَلَيَّ فَضَائِحِي عُيُونَ الْعِبَادِ وَ أَمَرْتَ بِي إِلَى النَّارِ وَ حَلَّتْ بَيْنِي وَ بَيْنَ الْأَبْرَارِ مَا قَطَعْتُ رَجَائِي مِنْكَ وَ مَا صِرَفْتُ تَأْمِيلِي لِلْعَفْوِ عَنْكَ وَ لَا خَرَجْتُ حُبُّكَ مِنْ قَلْبِي أَنَا لَا أُنْسِي أَيَادِيكَ عِنْدِي وَ سِتْرَكَ عَلَيَّ فِي دَارِ الدُّنْيَا سَيِّدِي أَخْرَجَ حُبَّ الدُّنْيَا مِنْ قَلْبِي وَ أَجْمَعَ بَيْنِي وَ بَيْنَ الْمُضِيغِطْفَى وَ آلِهِ خَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ.

وَ أَنْقَلْنِي إِلَى دَرَجَةِ التَّوْبَةِ إِلَيْكَ وَ أَعِنِّي بِالْبُكَاءِ عَلَيَّ نَفْسِي فَقَدْ أَفْنَيْتُ بِالتَّسْوِيفِ وَ الْأَمَالِ عُمْرِي وَ قَدْ نَزَلَتْ مَنَزِلَةُ الْآيِسِينَ مِنْ خَيْرِي [حَيَاتِي] فَمَنْ يَكُونُ أَسْوَأَ حَالًا مِنِّي إِنْ أَنَا نَقَلْتُ عَلَيَّ مِثْلَ حَالِي إِلَى قَبْرِي [قَبْرِي] لَمْ أَمْهَدُهُ لِرَفْدَتِي وَ لَمْ أَفْرُشْهُ بِالْعَمَلِ الصَّالِحِ لِصُجْعَتِي وَ مَيَا لِي لَا أَبْكِي وَ لَا أَدْرِي إِلَى مَا يَكُونُ مَصِيرِي وَ أَرَى نَفْسِي تُخَادِعُنِي وَ أَيَّامِي تُخَايِلُنِي وَ قَدْ حَفَقْتُ عِنْدَ [فَوْقَ] رَأْسِي أَجْنِحَهُ

الْمَوْتِ فَمَا لِي لَا أُبْكِي أَبْكِي لِخُرُوجِ نَفْسِي أَبْكِي لِظُلْمَةِ قَبْرِی أَبْكِي لِضِيقِ لَحْدِي أَبْكِي لِسُؤَالِ مُنْكَرٍ وَ نَكِيرٍ إِيَّايَ،
أَبْكِي لِخُرُوجِي مِنْ قَبْرِی عَزِيَانَا ذَلِيلًا- حَامِلًا ثَقِيلًا عَلَى ظَهْرِي أَنْظُرُ مَرَّةً عَنْ يَمِينِي وَ أُخْرَى عَنْ شِمَالِي إِذِ الْخَلَائِقُ فِي شَأْنٍ غَيْرِ شَأْنِي
لِكُلِّ امْرئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُشْفِرَةٌ صَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ وَ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ وَ ذَلَّةٌ سَيِّدِي عَلَيْكَ
مُعَوْلِي وَ مُعْتَمِدِي وَ رَجَائِي وَ تَوَكُّلِي وَ بَرَحْمَتِكَ تَعَلَّقِي نَصِيْبَ بَرَحْمَتِكَ مِنْ تَشَاءٍ وَ تَهْدِي بِكَرَامَتِكَ مَنْ تُحِبُّ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا
نَقَيْتَ مِنَ الشُّرْكِ قَلْبِي وَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى بَسْطِ لِسَانِي أَيْفَلَسَانِي هَذَا الْكَالَ أَشْكُرُكَ،

أَمْ بَغَايَهُ جُهْدِي [جَهْدِي] فِي عَمَلِي أَرْضِيكَ وَ مَا قَدَّرُ لِسَانِي يَا رَبِّ فِي جَنْبِ شُكْرِكَ وَ مَا قَدَّرُ عَمَلِي فِي جَنْبِ نِعْمِكَ وَ إِحْسَانِكَ
[إِلَى] [إِلَهِي] إِنْ [إِلَا- أَنْ] جُودَكَ بَسِطَ أَمْلِي وَ شُكْرَكَ قَبِلَ عَمَلِي سَيِّدِي إِلَيْكَ رَغْبَتِي وَ إِلَيْكَ [مِنْكَ] رَهْبَتِي وَ إِلَيْكَ تَأْمِينِي وَ قَدْ
سَاقَنِي إِلَيْكَ أَمْلِي وَ عَلَيْكَ [إِلَيْكَ] يَا وَاحِدِي عَكَفْتُ [عَلَيْتُ] هَمَّتِي وَ فِيمَا عِنْدَكَ انْتَبَهْتُ رَغْبَتِي وَ لَكَ خَالِصُ رَجَائِي وَ خَوْفِي وَ
بِحُكِّ انْتَبَهْتُ مَحَبَّتِي وَ إِلَيْكَ أَلْقَيْتُ بِيَدِي وَ بِحَبْلِ طَاعَتِكَ مَيَّدْتُ رَهْبَتِي [يَا] مَوْلَايَ بِذِكْرِكَ عَاشَ قَلْبِي وَ بِمُنَاجَاتِكَ بَرَدْتُ أَلَمَ
الْخَوْفِ عَنِّي فَيَا مَوْلَايَ وَ يَا مُؤْمِلِي وَ يَا مُنْتَهَى سُؤْلِي فَرَّقْ بَيْنِي وَ بَيْنَ ذَنْبِي الْمَنَاعِ لِي مِنْ لُزُومِ طَاعَتِكَ فَإِنَّمَا أَسْأَلُكَ لِتَقْدِيمِ الرَّجَاءِ
فِيكَ وَ عَظِيمِ الطَّمَعِ مِنْكَ الَّذِي أَوْجَبْتَهُ عَلَيَّ نَفْسِكَ مِنَ الرَّأْفَةِ وَ الرَّحْمَةِ فَالْأَمْرُ لَكَ وَ حَدُّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ
وَ الْخَلْقُ كُلُّهُمْ عِيَالُكَ وَ فِي قَبْضَتِكَ وَ كُلُّ شَيْءٍ خَاضِعٌ لَكَ تَبَارَكْتَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ إِلَهِي اِرْحَمْنِي إِذَا انْقَطَعَتْ حُجَّتِي وَ كَلَّ عَنْ
جَوَابِكَ لِسَانِي وَ طَاشَ عِنْدَ سُؤْلِكَ إِيَّايَ لُبِّي فَيَا عَظِيمَ رَجَائِي لَا تُخَيِّبْنِي إِذَا اشْتَدَّتْ فَاقَتِي وَ لَا تُرَدِّدْنِي لِجَهْلِي وَ لَا تَمْنَعْنِي لِقَلْبِهِ صَبْرِي
أَعْطِنِي لِقَفْرِي وَ اِرْحَمْنِي لِضَعْفِي سَيِّدِي عَلَيْكَ مُعْتَمِدِي وَ مُعَوْلِي وَ رَجَائِي وَ تَوَكُّلِي وَ بَرَحْمَتِكَ تَعَلَّقِي وَ بِفَنَائِكَ أَحِطُّ رَحْلِي وَ
بِجُودِكَ أَفْصِدُ [أَفْصِرُ] طَلَبْتِي وَ بِكَرَمِكَ أَيُّ رَبِّ أَسْتَفْتِيحُ دُعَائِي وَ لَدَيْكَ أَرْجُو فَاقَتِي [ضِيْفَاتِي] وَ بِنِعْمَتِكَ أَجْبُرُ عَيْلَتِي وَ تَحْتَ ظِلِّ
عَفْوِكَ قِيَامِي وَ إِلَى جُودِكَ وَ كَرَمِكَ أَرْفَعُ بَصْرِي وَ إِلَى مَعْرُوفِكَ أُدِيمُ نَظْرِي،

فَلَا تُحَرِّقْنِي بِالنَّارِ وَ أَنْتَ مَوْضِعُ أَمْلِي وَ لَا تُسَبِّحْنِي الْهَوَايَةَ فَإِنَّكَ قَرَّةُ عَيْنِي يَا سَيِّدِي لَا تُكْذِبْ ظَنِّي بِإِحْسَانِكَ وَ مَعْرُوفِكَ فَإِنَّكَ تَقْتَبِي
وَ لَا- تَحْرِمْنِي ثَوَابِكَ فَإِنَّكَ الْعَارِفُ بِفَقْرِي إِلَهِي إِنْ كَانَ قَدْ دَنَا أَجَلِي وَ لَمْ يُقَرِّبْنِي مِنْكَ عَمَلِي فَفَعْدُ جَعَلْتُ الْاعْتِرَافَ إِلَيْكَ بِذَنْبِي
وَ سَائِلَ عَلَيَّ إِلَهِي إِنْ عَفَوْتَ فَمَنْ أَوْلَى مِنْكَ بِالْعَفْوِ وَ إِنْ عَيَّدْتِ فَمَنْ أَعْدَلُ مِنْكَ فِي الْحُكْمِ اِرْحَمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا عَزِيَّتِي وَ عِنْدَ
الْمَوْتِ كُرْبَتِي وَ فِي الْقَبْرِ وَخِدَتِي وَ فِي اللَّحْدِ وَخَشَتِي وَ إِذَا نَشِئْتُ لِلْحِسَابِ بَيْنَ يَدَيْكَ ذُلُّ مَوْفِعِي وَ اغْفِرْ لِي مَا خَفِيَ عَلَيَّ الْأَدْمِيْنَ
مِنْ عَمَلِي،

وَ أَدِمْ لِي مَا بِهِ سَتَرْتَنِي وَ اِرْحَمْنِي صَبْرِي عَلَى الْفِرَاشِ ثَقَلْتَنِي أَيْدِي أَحِبَّتِي وَ تَفَضَّلْ عَلَيَّ مَمْدُودًا عَلَى الْمُعْتَسِلِ يُقَلِّبْنِي [يُعَسِّلْنِي] صَالِحِ
جِيرَتِي وَ تَحَنَّنْ عَلَيَّ مَحْمُولًا- قَدْ تَنَاوَلَ الْأَقْرَبَاءُ أَطْرَافَ جَنَازَتِي وَ جِدَّ عَلَيَّ مَثْقُولًا قَدْ نَزَلَتْ بِكَ وَحِيدًا فِي حُفْرَتِي وَ اِرْحَمْ فِي ذَلِكَ
الْبَيْتِ الْجَدِيدِ غُرْبَتِي حَتَّى لَا أَسْتَأْنِسَ بِغَيْرِكَ يَا سَيِّدِي إِنْ وَكَلْتَنِي إِلَى نَفْسِي هَلَكْتُ،

سَيِّدِي فَبِمَنْ أَسْتَعِيثُ إِنْ لَمْ تَقْلِبْنِي عَثْرَتِي فَإِلَى مَنْ أَرْفَعُ إِنْ فَصَدْتُ عِنَايَتِكَ فِي ضَجْعَتِي وَ إِلَى مَنْ أَلْتَجِي إِنْ لَمْ تُنْفَسْ كُرْبَتِي سَيِّدِي
مَنْ لِي وَ مَنْ يَرْحَمْنِي إِنْ لَمْ تَرْحَمْنِي وَ فَضَّلْ مَنْ أُوْمَلُ إِنْ عَيَّدْتِ فَضْلَكَ يَوْمَ فَاقَتِي وَ إِلَى مَنْ الْفِرَارُ مِنَ الذُّنُوبِ إِذَا انْقَضَى أَجَلِي
سَيِّدِي لَا- تَعَيِّدْنِي وَ أَنَا أَرْجُوكَ إِلَهِي [اللَّهُمَّ] حَقِّقْ رَجَائِي وَ آمِنْ خَوْفِي فَإِنَّ كَثْرَةَ ذُنُوبِي لَا- أَرْجُو فِيهَا [لَهَا] إِلَّا عَفْوَكَ سَيِّدِي أَنَا
أَسْأَلُكَ مَا لَا أَسْتَحِقُّ وَ أَنْتَ أَهْلُ التَّقْوَى وَ أَهْلُ الْمَغْفِرَةِ فَاعْفِرْ لِي وَ أَلْسِنِي مِنْ نَظْرِكَ ثَوْبًا يُعْطَى عَلَيَّ التَّبَعَاتِ وَ تَغْفِرْهَا لِي وَ لَا أَطَالِبُ
بِهَا إِنَّكَ ذُو مَنْ قَدِيمٍ وَ صَفْحٍ عَظِيمٍ وَ تَجَاوَزٍ كَرِيمٍ.

إِلَهِي أَنْتَ الَّذِي تُفِيضُ سَيِّبِكَ عَلَيَّ مَنْ لَا- يَسْأَلُكَ وَ عَلَى الْجَاهِلِينَ بِرُبُوبِيَّتِكَ فَكَيْفَ سَيِّدِي بِمَنْ سَأَلَكَ وَ أَيْقَنَنَّ أَنَّ الْخَلْقَ لَكَ وَ
الْأَمْرَ إِلَيْكَ تَبَارَكْتَ وَ تَعَالَيْتَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ سَيِّدِي عَيْدُكَ بِبَابِكَ أَقَامَتُهُ الْخِصَاصَةُ بَيْنَ يَدَيْكَ يَقْرَعُ بَابَ إِحْسَانِكَ بِدُعَائِهِ [وَ
يَسْتَعِطِفُ جَمِيلَ نَظْرِكَ بِمَكُونِ رَجَائِكَ] فَلَا تُعْرِضْ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ عَنِّي وَ اقْبَلْ مِنِّي مَا أَقُولُ فَفَعْدُ دَعْوَتُ [دَعْوَتُكَ] بِهَذَا الدُّعَاءِ وَ
أَنَا أَرْجُو أَنْ لَا- تُرَدِّدْنِي مَعْرِفَةً مِنِّي بِرَأْفَتِكَ وَ رَحْمَتِكَ إِلَهِي أَنْتَ الَّذِي لَا يُخْفِيكَ سَائِلٌ وَ لَا يَنْقُصُكَ نَائِلٌ أَنْتَ كَمَا تَقُولُ وَ فَوْقَ مَا

نَقُولُ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ صَبْرًا جَمِيلًا- وَفَرَجًا قَرِيبًا وَقَوْلًا- صَادِقًا وَأَجْرًا عَظِيمًا أَسْأَلُكَ يَا رَبِّ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ مِنْ خَيْرٍ مَا سَأَلْتُكَ مِنْهُ عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ يَا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ وَأَجْوَدَ مَنْ أُعْطِيَ أَعْطِنِي سُؤْلِي فِي نَفْسِي وَأَهْلِي وَوَالِدِي وَوَالِدِي [وَالِدِي] وَأَهْلِي حُرَاتِي وَإِخْوَانِي فِيكَ [وَأَزْعُدْ عَيْشِي وَأَظْهَرُ مُرُوتِي وَأَصْلِحْ جَمِيعَ أَحْوَالِي وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ أَطَلَّتْ عُمرُهُ وَحَسَنَتْ عَمَلُهُ وَأَتَمَّتْ عَلَيْهِ نِعْمَتُكَ وَرَضِيَتْ عَنْهُ وَأَحْيَيْتَهُ حَيَاةً طَيِّبَةً فِي أَدْوَمِ السُّرُورِ وَأَسْبَغَ الْكِرَامَةَ وَأَتَمَّ الْعَيْشَ

إِنَّكَ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ وَلَا تَفْعَلُ [يَفْعَلُ] مَا يَشَاءُ غَيْرُكَ اللَّهُمَّ خُصِّنِي مِنْكَ بِخَاصَّةِ ذِكْرِكَ وَلَا تَجْعَلْ شَيْئًا مِمَّا أَتَقَرَّبُ بِهِ فِي آتَاءِ اللَّيْلِ وَأَطْرَافِ النَّهَارِ رِيَاءً وَلَا سُمُوعَةً وَلَا أَشْرًا وَلَا بَطْرًا وَاجْعَلْنِي لَكَ مِنَ الْخَاشِعِينَ اللَّهُمَّ أَعْطِنِي السَّعْيَةَ فِي الرِّزْقِ وَالْأَمْنَ فِي الْوَطَنِ وَقُرَّةَ الْعَيْنِ فِي الْأَهْلِ وَالْمَالِ وَالْوَالِدِ وَالْمُقَامِ فِي نِعْمِكَ عِنْدِي وَالصَّحَّةَ فِي الْجِسْمِ وَالْقُوَّةَ فِي الْبَدَنِ وَالسَّلَامَةَ فِي الدِّينِ وَاسْتَعْمَلْنِي بِطَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَبَدًا مَا اسْتَعْمَرْتَنِي وَاجْعَلْنِي مِنْ أَوْفَرِ عِبَادِكَ عِنْدَكَ نَصِيبًا فِي كُلِّ خَيْرٍ أَنْزَلْتَهُ وَتُنزِلُهُ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ،

وَمَا أَنْتَ مُنْزِلُهُ فِي كُلِّ سَنَةٍ مِنْ رَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا وَعَافِيَةٍ تُلْبِسُهَا وَيَلِيَّةٍ تَدْفَعُهَا وَحَسَنَاتٍ تَتَقَبَّلُهَا وَسَيِّئَاتٍ تَتَجَاوَزُ عَنْهَا وَارْزُقْنِي حَاجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِنَا [عَامِي] هَذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ وَارْزُقْنِي رِزْقًا وَسِعًا مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعِ وَأَصْرِفْ عَنِّي يَا سَيِّدِي الْأَسْوَءَ وَأَقْضِ عَنِّي الدَّيْنَ وَالظُّلَمَاتِ حَتَّى لَا- أَتَأَذَى بِشَيْءٍ مِنْهُ وَخُذْ عَنِّي بِأَسْمَاعٍ وَأَبْصَارٍ أَعْدَائِي وَحُسَادِي وَالْبَاغِينَ عَلَيَّ وَأَنْصُرْنِي عَلَيْهِمْ وَأَقِرَّ عَيْنِي [وَأَحَقِّقْ ظَنِّي] وَفَرِّحْ قَلْبِي،

وَاجْعَلْ لِي مِنْ هَمِّي وَكَرْبِي فَرَجًا وَمَخْرَجًا وَاجْعَلْ مَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ تَحْتَ قَدَمِي وَكَفِّنِي سَرَّ الشَّيْطَانِ وَسَرَّ السُّلْطَانِ وَسَيِّئَاتِ عَمَلِي وَظَهْرِي مِنَ الذُّنُوبِ كُلِّهَا وَأَجْرِنِي مِنَ النَّارِ بَعْفُوكَ وَأَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَرَوِّجْنِي مِنَ الْخُورِ الْعَيْنِ بِفَضْلِكَ وَالْحَقِيقِي بِالْوَلِيَّاتِكَ الصَّالِحِينَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْأَبْرَارِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْأَخْيَارِ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِمْ وَعَلَى أَجْسَادِهِمْ وَأَرْوَاحِهِمْ وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ إِلَهِي وَسَيِّدِي وَعِزَّتِكَ وَجَلَالِكَ لِيَنْ طَابَ لَبَنِي بِذُنُوبِي لِأَطَابَ لَبَنِكَ بِعَفْوِكَ وَلَيْسَ طَابَ لَبَنِي بِلُؤْمِي لِأَطَابَ لَبَنِكَ بِكَرَمِكَ،

وَلَيْسَ أَدْخَلْتَنِي النَّارَ لِأَخْبَرَنَّ أَهْلَ النَّارِ بِحُبِّي لَكَ إِلَهِي وَسَيِّدِي إِنْ كُنْتُ لَا تَغْفِرُ إِلَّا لِلْوَلِيَّاتِكَ وَأَهْلِي طَاعَتِكَ فَالِي مَنْ يَفْزَعُ الْمُذْتَبُونَ وَإِنْ كُنْتُ لَا تُكْرِمُ إِلَّا أَهْلَ الْوَفَاءِ بِكَ فَبِمَنْ يَسْتَعِينُ الْمُسْتَعِينُونَ إِلَهِي إِنْ أَدْخَلْتَنِي النَّارَ فَفِي ذَلِكَ سُرُورٌ عَدْوُوكَ وَإِنْ أَدْخَلْتَنِي الْجَنَّةَ فَفِي ذَلِكَ سُرُورٌ نَبِيِّكَ وَأَنَا وَاللَّهِ أَعْلَمُ أَنَّ سُرُورَ نَبِيِّكَ أَحَبُّ إِلَيْكَ مِنْ سُرُورِ عَدْوُوكَ،

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَمْلَأَ قَلْبِي حُبًّا لَكَ وَخَشْيَةً مِنْكَ وَتَصِدِّيقًا بِكِتَابِكَ وَإِيمَانًا بِكَ وَفَرَقًا مِنْكَ وَشَوْقًا إِلَيْكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ حَبِّبْ إِلَيَّ لِقَاءَكَ وَأَحْبِبْ لِقَائِي وَاجْعَلْ لِي فِي لِقَائِكَ الرَّاحَةَ وَالْفَرَجَ وَالْكَرَامَةَ اللَّهُمَّ أَلْحِقْنِي بِصَالِحِ مَنْ مَضَى وَاجْعَلْنِي مِنْ صَالِحِ مَنْ بَقِيَ وَخُذْ بِي سَبِيلَ الصَّالِحِينَ وَأَعِنِّي عَلَى نَفْسِي بِمَا تُعِينُ بِهِ الصَّالِحِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَاحْتِمِ عَمَلِي بِأَحْسَنِهِ وَاجْعَلْ ثَوَابِي مِنْهُ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَأَعِنِّي عَلَى صَالِحِ مَا أَعْطَيْتَنِي وَتَبَّتْ بِي يَا رَبِّ وَلَا تَوَدَّنِي فِي سُوءِ اسْتَنْقَدْتَنِي مِنْهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيْمَانًا لَا- أَجَلَ لَهُ دُونَ لِقَائِكَ أَحِينِي مَا أَحْيَيْتَنِي عَلَيْهِ وَتَوَفَّنِي إِذَا تَوَفَّيْتَنِي عَلَيْهِ وَابْعَثْنِي إِذَا بَعَثْتَنِي عَلَيْهِ وَأَبْرئِ قَلْبِي مِنَ الرِّيَاءِ وَالشُّكِّ وَالسُّمُوعَةِ فِي دِينِكَ حَتَّى يَكُونَ عَمَلِي خَالِصًا لَكَ اللَّهُمَّ أَعْطِنِي بَصِيرَةً فِي دِينِكَ وَفَهْمًا فِي حُكْمِكَ وَفِقْهًا فِي عِلْمِكَ وَكِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِكَ وَوَرَعًا يَحْجِرُنِي عَنْ مَعَاصِيكَ وَبَيِّضْ وَجْهِي بِنُورِكَ وَاجْعَلْ رَغْبَتِي فِيْمَا عِنْدَكَ وَتَوَفَّنِي فِي سَبِيلِكَ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْفَشَلِ وَالْهَمِّ وَالْجُبْنِ وَالْبُخْلِ وَالْغَفْلَةِ وَالْقَسْوَةِ [وَالدُّلَّةِ] وَالْمَسِيكَةِ وَالْفَقْرِ وَالْفَاقَةِ وَكُلِّ بَلِيَّةٍ وَالفَوَاحِشِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ نَفْسٍ لَا تَنْفَعُ وَبَطْنٍ لَا يَشْبَعُ وَقَلْبٍ لَا يَخْشَعُ وَدُعَاءٍ لَا يُسْمَعُ وَعَمَلٍ لَا يَنْفَعُ وَأَعُوذُ بِكَ يَا رَبِّ عَلَى نَفْسِي وَدِينِي وَمَالِي وَعَلَى جَمِيعِ مَا رَزَقْتَنِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ.

اللَّهُمَّ إِنَّهُ لَا يُجِيرُنِي مِنْكَ أَحَدٌ وَلَا أَجِدُ مِنْ دُونِكَ مُلْتَحِداً فَلَا تَجْعَلْ نَفْسِي فِي شَيْءٍ مِنْ عَذَابِكَ وَلَا تَرُدَّنِي بِهَلَكَةٍ وَلَا تَرُدَّنِي بِعَذَابٍ أَلِيمٍ اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي وَأَعْلِ [كَعْبِي] وَادْكُرِي وَارْفَعِ دَرَجَتِي وَحُطِّ وَزِرِي وَلَا تَذْكُرِي بِخَطِيئَتِي وَاجْعَلْ ثَوَابَ مَجْلِسِي وَثَوَابَ مَنْطِقِي وَثَوَابَ دُعَائِي رِضَاكَ وَالْجَنَّةَ وَأَعْطِنِي يَا رَبِّ جَمِيعَ مَا سَأَلْتُكَ وَزِدْنِي مِنْ فَضْلِكَ إِنِّي إِلَيْكَ رَاغِبٌ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَنْزَلْتَ فِي كِتَابِكَ [الْعَفْوُ وَآمُرْتَنَا] أَنْ نَعْفُو عَمَّنْ ظَلَمْنَا وَقَدْ ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا فَاعْفُ عَنَّا فَإِنَّكَ أَوْلَىٰ بِذَلِكَ مِنَّا وَآمُرْتَنَا أَنْ لَا نَرُدَّ سَائِلاَ عَنْ أَبْوَابِنَا وَقَدْ جَسَّتْكَ سَائِلاَ- فَلَا- تَرُدَّنِي إِلَّا بِقَضَاءِ حَاجَتِي وَآمُرْتَنَا بِالْإِحْسَانِ إِلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُنَا وَنَحْنُ أَرْقَاؤُكَ فَاعْتِقْ رِقَابَنَا مِنَ النَّارِ يَا مَفْرَعِي عِنْدَ كُرْبَتِي وَيَا غَوْثِي عِنْدَ شِدَّتِي إِلَيْكَ فِرْعُوثٌ وَبِكَ اسْتِغْتُثُّ وَلُدْتُ لَا أَلُوذُ بِسِوَاكَ وَلَا أَطْلُبُ الْفِرَاحَ إِلَّا مِنْكَ فَاعْتِنِي وَفَرِّجْ عَنِّي يَا مَنْ يُفَكُّ الْأَسِيرَ [يَقْبَلُ الْيَسِيرَ] وَيَعْفُو عَنِ الْكَثِيرِ أَقْبَلْ مِنِّي الْيَسِيرَ وَاعْفُ عَنِّي الْكَثِيرَ إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيمَانًا تَبَاشَّرُ بِهِ قَلْبِي وَيَقِينًا [صَادِقًا] حَتَّىٰ أَعْلَمَ أَنَّهُ لَنْ يُصَيِّبَنِي إِلَّا مَا كَتَبْتَ لِي وَرَضْنِي مِنَ الْعَيْشِ بِمَا قَسَمْتَ لِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

ترجمه فارسی

دعای ابو حمزه ثمالی:

در کتاب «مصباح» شیخ طوسی به نقل از ابو حمزه ثمالی آمده است که حضرت امام زین العابدین علیه السلام در ماه رمضان بیشتر شب را به نماز می‌ایستاد و چون سحر می‌رسید این دعا را می‌خواند:

خدایا مرا به کیفیت ادب منما، و با نقشه‌ای با من نیرنگ مکن، پروردگارا از کجا برایم خیری هست، درحالی که جز نزد تو یافت نمی‌شود، و از کجا برایم نجاتی است، درحالی که جز به تو فراهم نمی‌گردد، نه آن که نیکی کرد از کمک و رحمت بی‌نیاز شد، و نه آن که بدی کرد و بر تو گستاخی روا داشت، و تو را خشنود نساخت از عرصه قدرتت بیرون رفت. پروردگارا، پروردگارا، پروردگارا... آنقدر بگوید تا نفس قطع گردد.

تو را به تو شناختم، و تو مرا بر هستی خود راهنمایی فرمودی، و به سوی خود خواندی، و اگر راهنمایی تو نبود، من نمیدانستم تو که هستی؟، سپاس خدای را که می‌خوانمش و او جوابم را می‌دهد، گرچه سستی می‌کنم گاهی که او مرا می‌خواند، و سپاس خدای را که از او درخواست می‌کنم و او به من عطا می‌نماید، گرچه بخل می‌ورزم هنگامی که از من قرض بخواهد، و سپاس خدای را که هرگاه خواهم برای رفع حاجتم صدایش کنم، و هر جا که خواهم برای رازونیز با او بی‌پرده خلوت کنم و او حاجتم را برآورد، سپاس خدای را که غیر او را نمی‌خوانم، که اگر غیر او را می‌خواندم دعایم را مستجاب نمی‌کرد،

و سپاس خدای را که به غیر او امید نبندم، که اگر جز به او امید می‌بستم ناامیدم می‌نمود، و سپاس خدای را که مرا بخویش و گذاشت، از این رو اکرام نمود، و به مردم و نگذاشت تا مرا خوار کنند، و سپاس خدای را که با من دوستی ورزید، درحالی که از من بی‌نیاز است، و سپاس خدای را که بر من بردباری می‌کند تا آنجا که گویی مرا گناهی نیست! پروردگارم ستوده‌ترین موجود نزد من بوده و به ستایش من سزاوارتر است.

خدایا راههای درخواست حاجت‌هایم را به جانب تو باز می‌یابم، و آبخشورهای امید را نزد تو پر می‌بینم، و یاری خواستن از فضل برای آن که تو را آرزو کرد بی‌مانع می‌بینم، و درهای دعا را برای فریاد کنندگان گشوده می‌نگرم، و می‌دانم که تو برای امیدواران در جایگاه اجابتی، و برای دل سوختگان در کمین‌گاه فریادرسی، و به یقین در اشتیاق به جودت، و خشنودی به قضایت جایگزینی از منع بخیلان است، و گشایشی از آنچه در دست ثروت‌اندوزان، و همانا مسافر به سوی تو مسافتش نزدیک است، و تو از آفریدگانت هرگز در پرده نیستی، جز اینکه کردارشان آنان را از تو محجوب نماید، من با درخواستم آهنگ تو کردم

و با حاجتم روی به تو آوردم، نیاز خواهی‌ام را به پیشگاه تو قرار دادم، و خواندت را دست‌آویز خویش نمودم بی‌آنکه مستحق شنیدن

خواهش، و شایسته گذشت از من باشی، بلکه برای اطمینان به کرم، و آرامش به درستی وعده‌ات، و پناه‌جستن به ایمان به یگانگی‌ات و یقین به معرفت که مرا پروردگاری جز تو نیست، و معبودی جز تو نیست، یگانه و بی‌شریکی. خدایا تو گفتی و گفتارت بر حق، و وعده‌ات درست است [فرمودی: از فضل خدا بخواهید که خدا به شما مهربان است، ای آقای من در شأن تو این نیست که دستور به درخواست دهی و از بخشش خودداری کنی، تو با عطا‌هایت بر اهل مملکت بسیار کریمی،

و بر آنان با محبت و رأفت بسیار احسان کننده‌ای. خدایا مرا در کودکی در میان نعمتها و احسانت پروریدی، و در بزرگسالی نامم را بلند آوازه ساختی، ای آن که مرا در دنیا به احسان و فضل نعمتهایش پرورید و برایم در آخرت به گذشت و کرمش اشاره نمود، ای مولای من معرفتم راهنمایم به سوی تو، و عشقم به تو واسطه‌ام به پیشگاه توست، من از دلیم به دلالت تو مطمئن، و از واسطه‌ام به شفاعت تو در آرامشم، ای آقایم تو را به زبانی می‌خوانم که گناهش او را ناگویا نموده، و با دلی با تو مناجات می‌کنم که جرمش او را هلاک ساخته، تو را می‌خوانم ای پروردگرم در حال هراس و اشتیاق و امید و بیم، مولای من هرگاه گناهانم را می‌بینم بی‌تاب می‌گردم، و هرگاه کرمت را مشاهده می‌کنم، به طمع می‌افتم،

پس اگر از من درگذری بهترین رحم کننده‌ای، و اگر عذاب کنی ستم نکرده‌ای، خدایا حجت من در گستاخی بر درخواست از تو، با ارتکاب آنچه از آن کراهت داری جود و کرم توست، و ذخیره‌ام در سختیها با کمی حیا همانا رأفت و رحمت توست، و امیدم بر آن است که بین حجت و ذخیره‌ام آرزویم را نومید نکنی، پس امیدم را تحقق بخش، و دعایم را بشنو، ای بهترین کسی که خواننده‌ای او را خوانده، و برترین کسی که امیدواری به او امید بسته، ای آقای من آرزویم بزرگ شده، و کردارم زشت گشته، پس به اندازه آرزویم از عفو تو به من ببخش، و به زشت‌ترین کردارم مرا سرزنش مکن، زیرا کرمت برتر از کیفر گنهکاران و بردباریت بزرگتر از مکافات تبه‌کاران است،

و من ای آقایم پناهنده به فضل توام، گریزان از تو به سوی توام، خواستار تحقق چیزی هستم که وعده کردی، و آن گذشت تو از کسی که گمانش را به تو نیکو کرده، چه هستم من ای پروردگرم، و اهمیت من چیست؟ به فضلت مرا ببخش، و به گذشتت بر من صدقه بخش، پروردگارا مرا به پرده پوشی‌ات بپوشان، و از توییخم به کرم ذاتت درگذر، اگر امروز جز تو بر گناهم آگاه می‌شد، آن را انجام نمی‌دادم، و اگر از زود رسیدن عقوبت می‌ترسیدم، از آن دوری می‌کردم، گناهم نه به این خاطر بود که تو سبک‌ترین بینندگان و بی‌مقدارترین آگاهان، بلکه پروردگارا از این جهت بود که تو بهترین پرده‌پوشی، و حاکم‌ترین حاکمان، و کریم‌ترین کریمانی،

پوشنده عیبه‌ها، آمرزنده گناهان، دانای نهانها، گناه را با کرمت می‌پوشانی، و کیفر با بردباری‌ات به تاخیر می‌افکنی، سپاس تو را سزااست بر بردباری‌ات پس از آنکه دانستی، و بر گذشتت پس از آنکه توانستی، بردباری‌ات مرا به جانب گناه می‌کشد و بر نافرمانی‌ات جرأت می‌دهد، پرده‌پوشی‌ات بر من مرا به کم‌حیایی می‌خواند، و شناختم از رحمت گسترده و بزرگی عفو تو، به من در تاختن بر محرمات سرعت می‌دهد! ای شکیبای، ای گرامی، ای زنده، ای ای به خود پاینده، ای آمرزگار، ای توبه پذیر،

ای بزرگ نعمت، ای دیرینه احسان، پرده‌پوشی زیبایت کجاست، گذشت بزرگت کجاست، گشایش نزدیکت کجاست، فریادرسی زودت کجاست، رحمت گسترده‌ات کجاست، عطا‌های برترت کجاست، موهبت‌های گوارایت کجاست، جایزه‌های شایانت کجاست، فضل بزرگت کجاست، عطای عظمت کجاست، احسان دیرینه‌ات کجاست، کرمت کجاست، ای کریم، به حق کرمت و «به محمّد و خاندان محمّد» مرا رهایی بخش، و به رحمت مرا خلاص کن، ای نیکوکار، ای زیباکار،

ای نعمت‌ده، ای فزونی‌بخش، من آن نیستم که در رهایی از کیفیت بر اعمالمان تکیه کنم، بلکه به احسانت بر ما اعتماد دارم، چرا که تو اهل تقوا و مغفرتی، از باب نعمت‌دهی ابتدای به احسان می‌کنی، و از جهت کرم از گناه در می‌گذری، پس نمی‌دانم از چه سپاس گویم، از زیبایی که می‌گسترانی، یا کار زشتی که می‌پوشانی، یا بزرگ آزمونی که آزمودی و شایسته نیکی نمودی، یا آن همه

مشکلی که مرا از آن رهانیدی، و سلامت کامل بخشیدی؟! ای محبوب آن که به تو دوستی ورزید، ای نور چشم کسی که به تو پناه آورد و برای رسیدن به تو از دیگران گسست، تو نیکو کاری

و ما بدکارانیم، به زیبایی آنچه نزد توست، از زشتی آنچه پیش ماست درگذر، پروردگارا کدام جهلی است که جود تو گنجایش آن را نداشته باشد، و کدام زمان طولانی تر از مهلت دادن توست، در کنار نعمتهایت ارزش اعمال ما چیست، چگونه اعمال خود را بسیار انگاریم، تا با آنها با کرمت برابری کنیم، بلکه چگونه بر گنهگاران تنگ شود آنچه از رحمت شاملشان شده؟، ای گسترده آمرزش، ای گشاده دست به رحمت، ای آقای من به عزت سوگند، اگر مرا برانی از درگاهت دور نخواهم شد، و از چاپلوسی و تملق نسبت به تو دست نخواهم کشید، به خاطر شناختی که به جود و کرمت پیدا کرده‌ام، تو انجام دهی آنچه را که خواهی، هر که را بخواهی عذاب می کنی به هر چه که بخواهی و به هر صورتی که بخواهی، و رحم می کنی هر که را بخواهی، به هر چه که بخواهی و به هر کیفیت که بخواهی، از آنچه کنی بازخواست نشوی، و در فرمانروایی ات نزاع در نگیرد، و کسی در کارت شریکت نگردهد، و در داوری ات با تو هماورد نشود، و در تدبیرت احدی بر تو اعتراض نکند، آفرینش و فرمان تو راست، منزه است خدا پروردگار جهانیان، پروردگارا این است جایگاه کسی که به پناهت آمد، و به کرمت پناهنده گشت، و به احسان و نعمتهایت الفت جست، تویی آن سخاوتمندی که گذشتت به تنگی نمی رسد، و احسانت کاهش نمی پذیرد، و رحمت کم نمی شود، و به یقین از چشم پوشی دیرینت، و فضل بزرگت،

و رحمت گسترده ات اعتماد نمودیم، آیا ممکن است پروردگارا برخلاف گمانهای ما به خویش رفتار کنی، یا آرزوهایمان را نسبت به رحمت تو امید سازی هرگز ای بزرگوار، چنین گمانی به تو نیست، و طمع ما درباره تو این چنین نمی باشد، پروردگارا، ما را درباره تو آرزوی طولانی بسیاری است، ما را در حق تو امید بزرگی است، از تو نافرمانی کردیم و حال آنکه امیدواریم گناه را بر ما بپوشانی، و تو را خواندیم، و امیدواریم که بر ما اجابت کنی، مولای ما امیدمان را تحقق بخش، ما دانستیم که با کردارمان سزاوار چه خواهیم بود، ولی دانش تو درباره ما، و آگاهی ما به اینکه ما را از درگاهت نمیرانی، گرچه ما سزاوار رحمت نیستیم ولی تو شایسته آنی که بر ما و بر گنهکاران به فضل گسترده ات جود کنی،

پس آنگونه که شایسته آنی بر ما منت گذار، و بر ما جود کن، که ما نیازمند به عطای تویم، ای آمرزگار، به نور تو هدایت شدیم، و به فضل تو بی نیاز گشتیم، و به نعمت بامداد نمودیم و شامگاه کردیم، گناهان ما پیش روی توست، خدایا از گناهانمان از تو آمرزش می خواهیم، و به سوی تو باز می گردیم، تو با نعمتها به ما مهر می ورزی و ما با گناهان با تو مقابله می کنیم، خیرت به سوی ما سرازیر است، و بدی ما به سوی تو بالا می آید، همواره فرشته کریمی، از ما کردار زشت به جانب تو می آید، و این امر مانع نمی شود از اینکه ما را با نعمتهایت فراگیری، و به عطاهای برجسته ات بر ما تفضل نمایی، منزهی تو، چه بردبار و بزرگ و کریمی، آغاز کننده به نیکی و تکرار کننده آنی، نامهای مقدس، و ثنای عظیم، و رفتارها و کردارهای کریمانه است، خدایا، فضلت گسترده تر، و بردباری ات بزرگ تر از آن است که مرا به کردار ناپسند و خطا کاری ام بسنجی، پس گذشت نما، گذشت نما، گذشت نما، آقای من، آقای من، آقای من.

ما را به ذکرت مشغول کن، و از خشم پناه ده، و از عذابت نجات بخش، و از مواهبت روزی کن، و از فضلت بر ما انعام فرما، و زیارت خانه ات، و زیارت مرقد پیامبرت را روزی ما کن، صلوات و رحمت و مغفرت و رضوانت بر پیامبر و خاندانش، تو نزدیک و جواب دهنده هستی، عمل به طاعتت را روزی ما گردان، و ما را بر دینت و بر روش پیامبرت (درود خدا بر او و خاندانش) بمیران. خدایا من و پدر و مادرم را بیمارز و به هر دو آنها رحم کن، چنان که مرا به گاه کودکی پروردند، احسان هردو را به احسان، و بدیهایشان را به آمرزش پاداش ده.

خدایا مردان و زنان مؤمن را بیمارز، چه زنده و چه مرده آنها را، و بین ما و آنان با نیکیها پیوند ده. خدایا بیمارز زنده و مرده ما را،

حاضر و غائب ما را، مرد زن ما را، کوچک و بزرگ ما را، آزاد و غیر آزاد ما را، برگشتگان از خدا دروغ گفتند، و گمراه شدند گمراهی دوری، و زیان کردند، زبانی آشکار. خدایا بر محمد و خاندان محمد درود فرست، و برایم ختم به خیر فرما، و مرا از آنچه که بی‌قرارم کرده از کار دنیا و آخرتم کفایت کن، و کسی که مرا رحم نمی‌کنم بر من چیره مساز، و بر من از سوی خود نگهبانی همیشگی قرار ده،

و از من شایسته‌های آنچه را که انعام کردی مگیر، و از فضلت روزی گسترده حلال پاکیزه نصیب من کن. خدایا به نگهبانی‌ات مرا نگهبانی کن، و به نگهداری‌ات مرا نگهدار و به پاسداری‌ات از من پاسداری فرما، و زیارت خانه‌ات را در این سا و در هر سال، و زیارت مرقد پیامبرت و امامان (درود بر آنان) را روزی من کن، پروردگارا از این مشاهد پر شرف و مواقف بس گرامی مرا محروم مساز.

خدایا به من روی آور تا نافرمانی‌ات نکنم، و خیر و عمل به آن وحشت از خویش را در شب و روز، تا گاهی که زنده‌ام می‌داری ای پروردگار جهانیان به من الهام فرما. خدایا هرگاه گفتم مهیا و آماده شدم و در پیشگاهت به نماز ایستاد و با تو راز گفتم، چرتی بر من افکندی، آنگاه که وارد نماز شدم، و حال راز گفتن را از من گرفتی آنگاه که با تو راز و نیاز کردم، مرا چه شده؟ هرگاه گفتم نهانم شایسته شد، و جایگاهم به جایگاه توبه‌کنندگان نزدیک گشته برایم گرفتاری پیش آمد، بر اثر آن گرفتاری پام لغزید، و میان من و خدمت به تو مانع شد

سرور من شاید مرا از درگاهت رانده‌ای، و از خدمتت عز نموده‌ای، یا مرا دیده‌ای که حقت را سبک می‌شمارم پس از پیشگاهت دورم ساختی، یا شاید مرا روی گردان از خود مشاهده کردی، پس مرا مورد خشم قرار دادی یا شاید مرا در جایگاه دروغگویان یافتی، پس به دورم انداختی، یا شاید مرا نسبت به نعمتهایت ناسپاس دیدی، پس محروم نمودی، یا شاید مرا از همنشینی دانشمندان غایب یافتی، پس خوارم نمودی، یا شاید مرا در گروه غافلان دیدی، پس از رحمت ناامیدم کردی، یا شاید مرا انس یافته با مجالس بیکاره‌ها دیدی. پس مرا به آنان واگذاشتی، یا شدی دوست نداشتی دعایم را بشنوی پس دورم نمودی، یا شاید به خاطر جرم و جنایتم کیفرم نمودی،

یا شاید برای کمی حیایم از تو مجازاتم نمودی، پس اگر پروردگارا عفو کنی، سابقه اینکه از گناهکاران پیش از من گذشته‌ای طولانی است، زیرا کرم پروردگارا از مجازات اهل تقصیر بسیار بزرگ‌تر است، و من پنهاننده به فضل توام، از تو به تو گریزانم، خواهان چیزی هستم که وعده داده‌ای. و آن چشم‌پوشی از کسانی است که به تو گمان نیک برده‌اند، خدایا فضل تو گسترده‌تر، و بردباری‌ات بزرگ‌تر از آن است که مرا به کردارم بسنجی، یا به خطایم بلغزانی، ای آقام من چیستم، و چه ارزشی دارم، سرور من مرا به فضلت ببخش،

و با گذشت بر من کرم فرما، و به پرده‌پوشی‌ات خطاهایم را بپوشان، و به کرم وجودت از توبیخم درگذر، آقای من منم کودکی که پروریدی، منم نادانی که دانا نمودی، منم گمراهی که هدایت کردی، منم افتاده‌ای که بلندش نمودی، منم هراسانی که امانش دادی، و گرسنه‌ای که سیرش نمودی، و تشنه‌ای که سیرایش کردی، و برهنه‌ای که لباسش پوشاندی، و تهیدستی که توانگرش ساختی، و ناتوانی که نیرومندش نمودی، و خواری که عزیزش فرمودی،

و بیماری که شفایش دادی، و خواهشمندی که عطایش کردی، و گنهکاری که گناهش را بر او پوشاندی، و خطاکاری که نادیده‌اش گرفتی، و اندکی که بسیارش فرمودی، و ناتوان شمرده‌ای که یاری‌اش دادی، و رانده شده‌ای که مأوایش بخشیدی، من پروردگارا کسی هستم که در خلوت از تو حیا نکردم، و در آشکار از تو ملاحظه نمودم، منم صاحب مصیبت‌های بزرگ، منم آن که بر آفایش گستاخی کرد، منم آن که جبار آسمان را نافرمانی کرد، منم آن که بر معاصی بزرگ رشوه دادم، منم آن که هرگاه به گناهی مژده داده می‌شدم شتابان به سویش می‌رفتم، منم آن که مهلتم دادی باز نایستادم، و بر من پرده پوشاندی حیا نکردم، و مرتکب گناهان شدم

و از اندازه گذراندم

و مرا از چشم انداختی، اهمیت ندادم، پس با بردباری‌ات مهلتم دادی، و با پرده‌پوشی‌ات مرا پوشاندی تا آنجا که گویی مرا از یاد برده‌ای، و از مجازات گناهان برکنارم داشته‌ای، گویا تو از من حیا کرده‌ای!! خدایا، آنگاه که نافرمانی کردم نافرمانی‌ات نکردم چنان که پروردگاری‌ات باشم، و نه چنان که سبک شمارنده فرمانت باشم، و نه با گستاخی در معرض کيفرت قرار گیرم، و نه تهیدست را ناچیز شمارم، ولی خطایی بود که بر من عارض شد و نفسم آن را برایم آراست، و بدبختی‌ام مرا بر آن یاری نمود، و پرده افتاده‌ات بر من مغرورم نمود، در نتیجه با کوشش نافرمانی‌ات نمودم و به مخالفت برخاستم اکنون چه کس مرا از عذابت نجات می‌دهند، و فردا از چنگ ستیره‌جویان و دشمنی‌کنندگان چه کسی رها می‌کند،

و به رشته چه کسی پیوندم اگر تو رشته‌ات را از من بگسلی، مرا چه رسوایی بزرگی است از آنچه کتاب تو از کردارم در شمار آورده، اگر امیدوار به کرم فراوانی رحمت نبودم، و هم اینکه مرا از ناامیدی نهی نموده‌ای هرآینه ناامید می‌شدم به هنگامی که گناهانم را بیاد می‌آوردم، ای بهترین کسی که خواننده‌ای او را خواند، و برترین کسی که امیدواری به او امید بست. خدایا به پیمان اسلام به تو توسل می‌جویم، و به حرمت قرآن بر تو تکیه می‌کنم، و به محبت نسبت به پیامبر درس ناخوانده قریشی هاشمی عربی تهامی مکی مدنی، همجواری نزد تو را امید می‌نمایم، پس انس ایمانی مرا در عرصه وحشت نینداز،

و و پاداش مرا، پاداش کسی که غیر تو را عبادت کرده قرار مده، چه اینکه مردمی به زبان‌شان ایمان آوردند تا جان‌شان را به این وسیله حفظ کنند، پس به آنچه آرزو داشتند رسیدند، و ما با زبان و دلمان به تو ایمان آوردیم، تا از ما درگذری، پس ما را به آنچه آرزو مندیم برسان، و امیدت را در سینه‌هایمان استوار کن، و دل‌هایمان را پس از آنکه هدایت‌مان فرمودی گمراه مکن، و از جانب خود ما را ببخش، که تو بسیار بخشنده‌ای، به عزت سوگند اگر مرا برانی، از در گاهت نخواهم رفت، و از چاپلوسی نسبت به تو باز نخواهم ایستاد، به خاطر الهامی که از معرفت به کرم و گستردگی رحمت به قلب من شده، بنده به جانب چه کسی جز مولایش می‌رود؟ و آفریده به چه کسی جز آفریدگارش پناه می‌برد؟

خدایا، اگر مرا با زنجیر ببندی، و عطایت را در میان مردم از من بازداری، و بر رسوایی‌هایم دیدگان بندگانت را بگشایی، و مرا به سوی دوزخ فرمان دهی، و بین من و نیکان پرده گردی، امیدم را از تو نخواهم برید، و آرزویم را از عفو تو باز نخواهم گرداند، و محبت از قلبم بیرون نخواهد رفت، من فراوانی عطایت را نزد خود، و پرده‌پوشی‌ات را در دار دنیا بر گناهانم فراموش نخواهم کرد، ای آقای من محبت دنیا را از دلم بیرون کن، و میان من و مصطفی پیامبرت و خاندانش، بهترین برگزیدگان از آفریدگانت و پایان‌بخش پیامبران محمد (درود خدا بر او و خاندانش) جمع کن،

و مرا به مقام توبه به پیشگاهت برسان، و هر گریه بر خویشتن مرا یاری ده، من عمرم را به امروز و فردا کردن و آرزوهای باطل نابود ساختم، و اینکه به جایگاه به ناامیدان از خیر و صلاح فرود آمده‌ام، پس بدحال‌تر از من کیست؟ اگر من بر چنین حالی به قبرم وارد شوم، قبری که آن را برای خواب آماده نساخته‌ام، و برای آرمیدن به کار نیک فرس نموده‌ام، و مرا چه شده که گریه نکنم، و حال آنکه نمیدانم بازگشت من به جانب چه خواهد بود، من نفسم را می‌نگرم که با من نیرنگ می‌بازد، و روزگار را مشاهده می‌کنم که مرا می‌فریبد، و حال آنکه بالهای مرگ بالای سرم به حرکت درآمده، پس مرا چه شده که گریه نکنم، گریه می‌کنم برای بیرون رفتن جان از بدنم، گریه می‌کنم برای تاریکی قبرم، گریه می‌کنم برای تنگی لحدم، گریه می‌کنم برای پرسش دو فرشته قبر منکر و نکیر از من،

گریه می‌کنم برای در آمدنم از قبر عریان و خوار، در حالی که بار سنگینی را بر دوش می‌کشم، یک بار از طرف راست و بار دیگر از جانب چپم نگاه می‌کنم، هنگامی که مردمان در کاری جز کار منند، چه برای هرکسی از آنان در آن روز کاری است که او را بس است، چهره‌هایی در آن روز روشن و خندان خوشحال‌اند، و چهره‌هایی در آن روز بر آنها غبار بدفرجامی نشسته، و سیاهی و خواری

آنها را پوشانده، ای آقای من، تکیه و اعتماد و امید و توکلم بر تو، و آویختنم بر رحمت توست، هر که را خواهی به رحمت رسانی، و با کرامت هر که را دوست داری هدایت کنی، پس تو را سپاس بر اینکه قلبم را از شرک پاک نمودی، و برای تو سپاس بر گشودن زبانم، آیا با این زبان کندم تو را شکر کنم،

یا با نهایت کوشش در کارم تو را خوشنود نمایم، پروردگارا ارزش زبانم در کنار شکرست، و قیمت کارم در برابر نعمت‌هایت و احسانت چه اندازه است؟! خدایا، جودت آرزویم را گسترده، و سیاست عملم را پذیرفت، ای آقای من میلیم به سوی توست، و ترسم از جانب توست، و آرزویم به پیشگاه توست، آرزویم مرا به سوی تو کسانده و همتم بر درگاه تو ای خدای یگانه معتکف شده، و رغبتم در آنچه نزد توست فرونی یافته، امید خالص و بیمم برای توست، و محبتم به تو انس گرفته، و دستم را به جانب تو انداختم، و ترسم را به سوی رشته طاعت تو کشیدم، ای مولای من دلم به یاد تو زندگی کرد، و با مناجات با تو آتش هراس را بر خود سرد نمودم، ای مولایم و ای آرزویم و ای نهایت خواسته‌ام، میان من و گناهم جدایی انداز، گناهی که بازدارنده من از ملامت طاعت توست، تنها از تو درخواست می‌کنم، به خاطر امید دیرینه به تو، و بزرگی طمع از تو، که از مهر و رحمت بر خود واجب کرده‌ای، پس فرمان تورا، یگانه‌ای و شریکی نداری،

و همه خلق جیره‌خوار تو، و در دست قدرت تو، و هر چیز برای تو فروتن است، منزهی تو ای پروردگار جهانیان، خدایا به من رحم کن آنگاه که حجتم بریده شود، و زبانم از پاسخت ناگویا گردد، و به هنگام بازپرسی‌ات هوش از سرم برود، ای بزرگ امیدم، زمانی که بیچارگی‌ام شدت گیرد محروم مکن، و به خاطر نادانی‌ام از درگاهت مران، و به علت کم تابی‌ام از رحمت دریغ مفرما، به جهت تهیدستی‌ام عظیم کن، و به خاطر ناتوانی‌ام به من رحم کن، آقایم اعتماد و تکیه، امید و توکلم بر توست، و آویختنم به رحمت توست، و بارم را به آستان تو اندازم، و خواسته‌ام را به جود و کرم تو جویم، پروردگارا دعایم را آغاز می‌کنم، و رفع تنگدستی‌ام را به تو امید می‌بندم، و به توانگری تو ناداری‌ام را جبران می‌کنم، و ایستادنم زیر سایه عفو توست، و به جانب جود و کرمت دیده‌ام را بلند می‌کنم، و به سوی احسانت نگاهم را ادامه می‌دهم،

پس مرا به آتش مسوزان، و حال آنکه تو جایگاه آرزوی منی، و در دوزخ جایم مده که تو نور چشم منی، ای آقای من گمانم را به احسان و نیکی‌ات تکذیب مکن که تویی مورد اطمینانم، و از پاداشت محروم مگردان که تو عارف به تهیدستی منی خدایا اگر مرگم فرا رسیده و کردارم مرا به تو نزدیک نکرده پس اعتراف به گناهم را به پیشگاهت وسیله عذرخواهی‌ام قرار دادم. خدایا اگر گذشت کنی، پس سزاوارتر از وجود تو به گذشت کیست، و اگر عذاب نمایی پس دادگرتر از تو در داوری کیست؟، د راین دنیا به غربت، و به گاه مرگ به سختی جان دادم، و در قبر به تنهایی‌ام، و در لحد به هراسم رحم کن، و زمانی که برای حساب در برابرت برانگیخته شدم و به خواری جایگاهم رحمت آور، و آنچه از کردارم بر انسانها پوشیده مانده بیامرز،

و آنچه را که مرا به آن پوشاندی تداوم بخش، و به من در حال افتادن در بستر مرگ که دستهای دوستانم مرا این طرف و آن طرف کند رحم فرما، و به من محبت فرما در آن حال که روی تخت غسلخانه به صورت درازا افتاده‌ام، و همسایگان شایسه مرا به این سو و آن سو برمی‌گردانند بر من تفضل کن، و در وقت حمل شدنم که بستگانم گوشه‌های جنازه‌ام را به دوش برداشته‌اند، و در حالت حمل شدنم، که تنها در قبرم وارد پیشگاه تو شده‌ام بر من جود نما، و در این خانه جدید بر غربتم رحم کن، تا به غیر تو انس نگیرم ای آقای من، اگر مرا به خودم واگذاری هلاک شده‌ام،

ای آقای من، اگر لغزشم را نادیده نگری از چه کسی فریادرسی خواهم، و به چه کسی پناه ببرم اگر عنایت را در آرامگاهم نداشته باشم، و به چه کسی التجا برم اگر غم و اندوهم را برطرف نکنی؟، ای آقای من که را دارم و چه کسی بر من رحم می‌کند، اگر تو به من رحم نکنی، و احسان که را آرزو کنم، اگر احسان تو را روز بیچارگی‌ام نداشته باشم، و گریز از گناهان به سوی کیست، وقتی که عمرم سرآید؟ ای آقای من، مرا عذاب مکن که امید به تو دارم، خدایا امیدم را تحقق بخش، و ترسم را ایمنی ده، زیرا من در عین

فراوانی گناهانم امیدی جز به گذشت تو ندارم، ای آقای من چیزی را از تو درخواست دارم که شایسته آن نیستم، و تو اهل تقوا و آمرزشی، پس مرا ببامرز، و جامه‌ای از لطفت بر من بپوشان، که گناهانم را بر من بپوشاند، و آنها را ببامرزی و نسبت به آنه بازخواست نشوم، که تو داری کرم دیرینه، و چشم پوشی بزرگ و گذشت کریمانه‌ای.

خدایا تویی که عطایت را پی در پی فرو ریزی، بر کسی که از تو درخواست نمی‌کند، و بر آنان که منکر پروردگارت هستند، چه رسد آقای من بر کسی که از تو خواهش کرده و یقین نمود که آفرینش از تو و فرمان تنها به دست توست، منزّه و والایی ای پروردگار جهانیان، ای آقای من بنده‌ات به درگاه توست، تنگدستی او را پیش رویت قرار داده با دعایش در خانه احسانت را می‌کوبد، پس روی کریمانه‌ات را از من برمگردان، و آنچه می‌گویم از من بپذیر، من تو را به این دعا خواندم، امید دارم که به خاطر معرفتم به رأفت و مهرت مرا باز نگردانی. خدایا تویی آن که پرسنده‌ای ناتوانت نکنند، و عطاگیری از تو نگاهد، تو چنانی که خود گویی، و بالاتر از آنچه ما می‌گوییم.

خدایا از تو صبری زبینه، و گشایشی نزدیک و گفتاری درست و مزدی بزرگ درخواست میکنم پروردگارا از خیر تمامش را از تو می‌خواهم، آنچه را از آن دانسته‌ام و آنچه را ندانسته‌ام، خدایا از تو می‌خواهم بهترین چیزهایی را که بندگان شایسته‌ات از تو خواستند، ای بهترین کسی که از او خواسته می‌شود، و سخی‌ترین کسی که عطا فرمود، خواسته‌ام را در حق خودم و خانواده‌ام و پدر و مادرم و فرزندانم و خاصانم و برادران دینی‌ام به من عطا کن، زندگی‌ام را گوارا گردان، مروت‌م را آشکار ساز، و همه احوالم را اصلاح کن، و مرا از کسانی قرار ده که عمرش را طولانی کردی، و کردارش را نیکو ساختی، و نعمت را بر او تمام کردی، و از او خشنود شدی، و او را به زندگانی پاکیزه زنده داشتی، در بادوام‌ترین خوشیها، و کامل‌ترین کرامتها و کامل‌ترین زندگیا،

همانا تو هرچه را بخواهی انجام می‌دهی و جز تو هرچه را بخواهد توان انجام آن را ندارد. خدای از جانب خود مرا به ذکر خاصیت اختصاص ده، و چیزی از آنچه که به وسیله آن به تو تقرّب می‌جویم را در همّ اوقات شب و روز وسیله ریا و شهرت خواهی و هوس رانی و طغیانگری قرار مده، و مرا از خاشعان در گاهت بگردان، خدای از تو می‌خواهم که به من عطا کنی: گشایش در روزی امتیّت در وطن، نوز چشم در خانواده و مال و اولاد، و پایداری در نعمتهایی که نزد من است، و تندرستی در جسم، و توانمندی در بدن، و سلامت در دین، و مرا به طاعت و طاعت رسول محمّد که درود خدا بر او و خاندانش باد، به کار گمار، همیشه و تا هنگامی که عمرم داده‌ای، و مرا از پر نصیب‌ترین بندگان در نزد خود قرار ده، پر نصیب‌تر در هر خیری که فرو فرستادی، و در ماه رمضان در شب قدر نازل می‌کنی،

و نازل کننده آنی در هر سال، از رحمتی که می‌گستری، و عافیتی که می‌پوشانی، و بلایی که دفع می‌کنی، و خوبیهایی که می‌پذیری، و بدیهایی که از آن درمی‌گذری، و در این سال و هر سال زیارت خانه‌ات را نصیبم فرما، و از فضل گسترده‌ات روزی فراخ ارزانی من کن، و بدیها را ای آقای من از من برگردان، و بدیه مرا بپرداز و جبران ستمهایی که بر عهده من است را ادا فرما تا به خاطر چیزی از آنها آزار نینیم و گوشها و دیدگان دشمنان و حسودان و متجاوزان بر من را از من بگیر، و مرا بر آنان پیروز کن، و چشمم را روشن فرما، و دلم را شادی بخش

و برآیم از اندوه و غم گشایش و بیرون‌رو قرار ده، و هر که از میان مخلوقات نسبت به من به بدی قصد کرده، و زیر گامم قرار ده، و مرا از گزند شیطان و گزند پادشاه و بدیهای کردارم کفایت کن، و از همه گناهان پاکم فرما، و به گذشتت از آتش امانم ده، و به رحمتت به بهشت واردم کن، و به احسانت از حور العین به همسری‌ام درآور، و مرا به دوستان شایسته‌ات محمّد و خاندانش آن خوبان و نیکان پاکیزه و پاک ملحق کن، درود بر آنان و بر تنها و جانهایشان، و رحمت خدا و برکاتش بر ایشان، خدای ای آقای من، به عزّت و جلالت سوگند، اگر مرا به گناهانم پی‌جویی کنی، من تو را به عفو پی‌جویی و اگر مرا به پستی‌ام تعقیب نمایی، من تو را به کرمت می‌خواهم،

و اگر به دوزخم دراندازی اهل دوزخ را به محبتم به تو آگاه می‌سازم. خدایم و آقا، اگر جز اولیا و اهل طاعت را نیامرزی، پس گنهکاران به چه کسی پناه برند، و اگر جز اهل وفا را اکرام نمایی، پس بدکاران از چه کسی فریادرسی خواهند؟ خدایا اگر مرا وارد دوزخ کنی این موجب خرسندی دشمن توست، و اگر مرا به بهشت وارد نمایی، این سبب خوشحالی پیامبر توست، و من به خدا سوگند این را می‌دانم، که دلشادی پیامبر نزد تو، از خرسندی دشمنت محبوب‌تر است.

خدایا از تو درخواست می‌کنم که دلم را از محبت و خشیت، و باور به کتابت، و ایمان به وجودت، و هراس از حضرتت، و اشتیاق به ذات پر کنی، ای دارای بزرگی و بزرگواری، دیدارت را محبوب من کن، و تو نیز مرا محبوب خود بدار، و در لقاییت برای من آرامش و گشایش و کرامت قرار ده. خدایا مرا به شایستگان از بندگان گذشته‌ات ملحق ساز، و از شایستگان از آنان که در آینده‌اند قرار ده، و مرا بر راه شایستگان نگاهدار، و بر مخالفت با خواسته‌های نفسانی یاری می‌دهی، و کردارم را به نیکوترین وجه ختم کن، و پاداشم را در کارها به برکت رحمت بهشت قرار ده، و بر شایسته‌ای آنچه عطا کردی یاری‌ام نما و ثابت قدم کن، پروردگارا، و در ورطه بدیهایی که از آنها نجاتم دادی باز مگردان، ای پروردگار جهانیان.

خدایا ایمانی از تو درخواست می‌کنم، که پایانی جز دیدار تو نداشته باشد، بر آن ایمان پایدارم بدار تا زنده‌ام می‌داری و بر آن بیمران زمانی که مرا میمیرانی، و بر آن برانگیز، هنگامی که مرا برمی‌انگیزی، و دلم را از ریا و شک و شهرت‌خواهی در دینت پاک فرما، تا عملم برای تو حالص باشد. خدایا از تو می‌خواهم که به من عطا کنی: بصیرت در دینت، و فهم در فرمانت، و آگاهی در علمت، و دو نصب از رحمت، و پرهیزی که مرا از نافرمانی‌هایت بازدارد، و رخسارم را به فروغ نورت سپید کن، و رغبتم را در آنچه نزد توست قرار ده، و در راه خود و بر آئین پیامبرت - درود خدا بر او و خاندانش - بمیران.

خدایا به تو پناه می‌آورم از کسالت و سرافکندی و اندوه و ترس و بخل و بی‌خبری و سنگدلی و ناداری و تهیدستی و بیچارگی و همه بلاها و زشتیهای آشکار و پنهان، و به تو پناه می‌آورم از نفسی که قانع نمی‌شود، و از شکمی که سیر نمی‌گردد، و از قلبی که فروتنی نمی‌کند، و دعایی که به اجابت نمی‌رسد، و کرداری که سود نمی‌بخشد، پروردگارا برای حفظ جان و دین و مال و آنچه که نصیب من فرموده‌ای، از شیطان رانده شده به تو پناه می‌آورم، همانا تو شنوا و دانایی.

خدایا به یقین جز تو احدی مرا پناه نمی‌دهد، و به جز تو پناهگاهی نمی‌یابم، پس هستی‌ام را در دامن عذابت قرار نده، و به هلاکت و شکنجه دردناک باز مگردان. خدایا از من بپذیر و نامم را پر آوازه کن، و درجه‌ام را بالا ببر، و بار گناهم را بریز، و مرا به اشتباهم یاد مکن، و پاداش به عبادت نشستن و گفتار و دعایم را خشنودی و بهشت قرار ده، پروردگارا، همه آنچه را از تو خواستم به من عطا فرما، و از احسانت بر من بیفز، من مشتاق توام، ای پروردگار جهانیان،

خدایا تو خود در قرآن فرمودی که از کسی که به ما ستم روا داشته گذشت کنیم، و ما بر خود ستم ورزیدیم، پس از ما درگذر، که حضرتت به گذشت از ما، شایسته‌تر از ماست، و هم فرمان دادی که فقیری را دست خالی از در خانه‌هایمان نرانیم، و من اکنون به گدایی از تو به درگاہت آمدم، پس مرا جز با روا شدن حاجتم باز نگردان و نیز به نیکی درباره بردگانمان امر فرمودی، و هم اینک ما بردگان تویم، پس ما را از آتش دوزخ برهان، ای پناهگاهم به وقت غم و اندوه، ای فریادرس به هنگام سختی، به تو پناه آوردم، و از تو فریادرسی خواستم، و جز به تو پناه نمی‌آورم و جز از تو درخواست گشایش نمی‌کنم، پس به فریادم رس و گشایشی در کارم قرار ده، ای که اسیر را آزاد می‌کنی، و از گناه فراوان می‌گذری، از من عمل اندک را بپذیر، و از گناه بسیارم درگذر، همانا تو مهربان و آمرزنده. خدایا ایمانی از تو می‌خواهم که دلم با آن همراه شود و باور صادقانه‌ای که بدانم هرگز چیزی به من نمی‌رسد، مگر آنچه که تو برایم ثبت کردی و مرا از زندگی به آنچه که نصیب فرمودی خشنود بدار، ای مهربان‌ترین مهربانان.

متن عربی

دعای سحر معروف:

دعای عظیم الشانی را که از حضرت رضا علیه السلام روایت شده بخواند، آن حضرت فرموده است: این دعا دعایی است که امام

باقر علیه السلام در سحرهای ماه رمضان می‌خواندند:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ بَهَائِكَ بِأَنْبَاهُ وَكُلِّ بَهَائِكَ بِهِئِي

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِبَهَائِكَ كُلِّهِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَمَالِكَ بِأَجْمَلِهِ وَكُلِّ جَمَالِكَ جَمِيلٌ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَمَالِكَ كُلِّهِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَلَالِكَ بِأَجْلَلِهِ وَكُلِّ جَلَالِكَ جَلِيلٌ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَلَالِكَ كُلِّهِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَظَمَتِكَ بِأَعْظَمِهَا وَكُلِّ عَظَمَتِكَ عَظِيمَةٌ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَظَمَتِكَ كُلِّهَا

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ نُورِكَ بِأَنْوَرِهِ وَكُلِّ نُورِكَ نَيْرٌ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِنُورِكَ كُلِّهِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ رَحْمَتِكَ بِأَوْسَعِهَا وَكُلِّ رَحْمَتِكَ وَاسِعَةٌ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ كُلِّهَا

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كَلِمَاتِكَ بِأَتَمِّهَا وَكُلِّ كَلِمَاتِكَ تَامَةٌ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَلِمَاتِكَ كُلِّهَا.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كَمَالِكَ بِأَكْمَلِهِ وَكُلِّ كَمَالِكَ كَامِلٌ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَمَالِكَ كُلِّهِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ أَسْمَائِكَ بِأَكْبَرِهَا وَكُلِّ أَسْمَائِكَ كَبِيرَةٌ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ كُلِّهَا

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِزَّتِكَ بِأَعَزِّهَا وَكُلِّ عِزَّتِكَ عَزِيزَةٌ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ كُلِّهَا

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَشِيَّتِكَ بِأَمْضَاهَا وَكُلِّ مَشِيَّتِكَ مَاضِيَةٌ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَشِيَّتِكَ كُلِّهَا

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ قُدْرَتِكَ بِالْقُدْرَةِ الَّتِي اسْتَطَلَّتْ بِهَا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكُلِّ قُدْرَتِكَ مُسْتَطِيلَةٌ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ كُلِّهَا

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِلْمِكَ بِأَنْفَذِهِ وَكُلِّ عِلْمِكَ نَافِذٌ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلْمِكَ كُلِّهِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ قَوْلِكَ بِأَرْضَاهُ وَكُلِّ قَوْلِكَ رَاضِيٌ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلِّهِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَسَائِلِكَ بِأَحَبِّهَا إِلَيْكَ وَكُلِّهَا [وَكُلِّ مَسَائِلِكَ] إِلَيْكَ حَبِيبَةً
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَسَائِلِكَ كُلِّهَا.
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ شَرِّكَ بِأَشْرَفِهِ وَكُلِّ شَرِّكَ شَرِيفٌ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِشَرِّكَ كُلِّهِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ سُلْطَانِكَ بِأَدْوَمِهِ وَكُلِّ سُلْطَانِكَ دَائِمٌ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِسُلْطَانِكَ كُلِّهِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مُلْكِكَ بِأَفْخَرِهِ وَكُلِّ مُلْكِكَ فَآخِرٌ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمُلْكِكَ كُلِّهِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عُلوِّكَ بِأَعْلَاهُ وَكُلِّ عُلوِّكَ عَالٍ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعُلوِّكَ كُلِّهِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَنِّكَ بِأَقْدَمِهِ وَكُلِّ مَنِّكَ قَدِيمٌ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَنِّكَ كُلِّهِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ آيَاتِكَ بِأَكْرَمِهَا وَكُلِّ آيَاتِكَ كَرِيمَةٌ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِآيَاتِكَ كُلِّهَا
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا أَنْتَ فِيهِ مِنَ الشَّانِ وَالْجَبْرُوتِ وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ شَأْنٍ وَحَدَهُ وَجَبْرُوتٍ وَحَدَهَا
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا تُجِيبُنِي [بِهِ] حِينَ أَسْأَلُكَ فَأَجِيبْنِي يَا اللَّهُ.

ترجمه فارسی

دعای سحر معروف:

دعای عظیم الشانی را که از حضرت رضا علیه السلام روایت شده بخواند، آن حضرت فرموده است: این دعا دعایی است که امام باقر علیه السلام در سحرهای ماه رمضان می خواندند:

خدایا از تو درخواست می کنم به حق زیباترین مرتبه از زیباییات، و همه مراتب زیباییات زیباست،
خدایا از تو درخواست می کنم به حق همه مراتب زیباییات.
خدایا از تو درخواست می کنم به حق نیکوترین مرتبه از جمالت، و همه مراتب جمال تو نیکوست،
خدایا از تو درخواست می کنم به حق همه مراتب جمالت.
خدایا از تو درخواست می کنم به حق برجسته ترین مرتبه از جلال، و همه مراتب جلال تو برجسته است
خدایا از تو درخواست می کنم به حق همه مراتب جلال.
خدایا از تو درخواست می کنم به حق بالاترین مرتبه از عظمت، و همه مراتب عظمت عظیم است،
خدایا از تو درخواست می کنم به حق همه مراتب عظمت.
خدایا از تو درخواست می کنم به حق نورانی ترین مرتبه از نورت، و همه مراتب نور تو نورانی است،
خدایا از تو درخواست می کنم به حق همه مراتب نورت.
خدایا از تو درخواست می کنم به حق گسترده تری مرتبه از رحمت، و همه مراتب رحمت گسترده است،
خدایا از تو درخواست می کنم به حق همه مراتب رحمت.

خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق کامل‌ترین مرتبه از مراتب کلمات، و همه مراتب کلمات کامل است،
خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق همه مراتب کلمات.

خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق کامل‌ترین مرتبه از کمالت و همه مراتب کمالت کامل است،
خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق همه مراتب کمالت.

خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق بزرگ‌ترین مرتبه از نامهایت، و همه مراتب نامهایت بزرگ است،
خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق همه مراتب نامهایت

خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق عزیزترین مرتبه از عزّت و همه مراتب عزّت عزیز است،
خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق همه مراتب عزّت

خدایا از تو درخواست میکنم به حق نافذترین مرتبه اراده‌ات و همه مراتب اراده‌ات نافذ است
خدایا از تو درخواست میکنم به حق همه مراتب اراده‌ات

خدایا از تو درخواست میکنم به حق قدرتت که بر همه موجودات احاطه دارد و همه قدرتت بر تمام موجودات احاطه دارد
خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق همه مراتب قدرتت،

خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق نافذترین مرتبه از مراتب علمت و همه مراتب علمت نافذ است،
خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق همه مراتب علمت.

خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق پسندیده‌ترین مرتبه از گفتارت، و همه مراتب گفتارت تو پسندیده است
خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق همه مراتب گفتارت،

خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق محبوبترین مرتبه از خواسته‌هایت نزد تو، و همه مراتب خواسته‌هایت محبوب است
خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق همه مراتب خواسته‌هایت.

خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق شریف‌ترین مرتبه از شرفت، و همه مراتب شرف تو شریف است،
خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق همه مراتب شرفت.

خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق پایدارترین مرتبه از سلطنت و همه مراتب سلطنت تو پایدار است،
خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق مراتب سلطنتت.

خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق باافتخارترین مرتبه از فرمانروایی‌ات و همه مراتب فرمانروایی‌ات با افتخار است،
خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق همه مراتب فرمانروایی‌ات.

خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق برترین مرتبه از برتری‌ات و همه مراتب برتری‌ات برتر است،
خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق همه مراتب برتری‌ات.

خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق دیرینه‌ترین مرتبه از کرمت، و همه مراتب کرمت دیرینه است،
خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق همه مراتب کرمت.

خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق گرمی‌ترین مرتبه از نشانه‌هایت، و همه مراتب نشانه‌هایت گرمی است.
خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق همه مراتب نشانه‌هایت.

خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق آنچه از جاه و جبروت که در آنی، و از تو می‌خواهم به حق هر جاه به تنهایی و به حق هر
جبروت به تنهایی،

خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق آنچه اجابت می‌کنی مرا به آن هنگامی که از تو درخواست می‌کنم پس مرا اجابت کن ای

خدا.

آنگاه هر حاجت که داری از خدا بخواه، که به یقین برآورده خواهد شد.

آداب افطار

آداب افطار

۱. در وقت افطار سوره ی قدر و دعای «اللهم لك صمّت و علی رزقك افطرت و علیک توکلت» قرائت شود.
۲. مستحب است که افطار بعد از نماز شام میل شود مگر آنکه ضعف بر روزه دار غلبه کرده و یا جمعی منتظر او باشند.
۳. افطار با طعام پاکیزه‌ی از حرام و شبهات انجام گیرد.
۴. افطار با خرمای حلال آغاز گردد که در این صورت ثواب نماز او چهارصد برابر می‌شود.
۵. افطار به آب رطب، شیر، حلوا، نبات و آب گرم خوب می‌باشد.
۶. در لقمه‌ی اول قرائت «بسم الله الرحمن الرحیم یا واسع المغفرة اغفر لی» باعث آمرزش گناهان بنده می‌گردد. ((مفاتیح الجنان / ۳۶۰ الی ۳۶۱))

اعمال سحرگاهی در ماه مبارک رمضان

اعمال سحرگاهی در ماه مبارک رمضان

۱. سحور خوردن و ترک نکردن آن اگر چه به یک دانه خرما یا یک شربت آب باشد.
۲. بهترین سحورها قاوت و خرما است.
۳. خواندن سوره‌ی انا انزلنا در وقت خوردن سحری مستحب است. در روایت است که هر کس در وقت افطار کردن و سحری خوردن این سوره را بخواند در مابین این دو وقت ثواب کسی را دارد که در راه خدا به خون خود غلطیده است.
۴. استغفار در سحرگاهان باعث صلوات حق تعالی و ملائکه بر استغفارکننده می‌شود.
۵. قرائت دعای «اللهم انی اسئلك من بهائک بآبها و کل بهائک بهی» ... در سحرهای ماه مبارک رمضان (به گونه که در بالا آورده شده)
۶. خواندن دعای پر فیض ابو حمزه ثمانی در سحرهای ماه مبارک رمضان (به گونه که در بالا آورده شده) ((مفاتیح الجنان / ۳۷۳ الی ۳۷۶))

نماز شبهای ماه رمضان

در بیان نمازهای شبهای ماه رمضان، و دعاهای روزهای آن که مشهور است، و علامه مجلسی در کتاب زاد المعاد در فصل آخر ماه رمضان آنها را ذکر کرده و احقر در این قسمت، به بیان آنچه آن بزرگوار نوشته اکتفا می‌کنم:

نماز شب اول:

چهار رکعت، هر رکعت حمد و پانزده مرتبه سوره توحید.

شب دوم:

چهار رکعت، در هر رکعت حمد و بیست مرتبه سوره قدر.

شب سوم:

ده رکعت، در هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه سوره توحید. شب

شب چهارم:

هشت رکعت، در هر رکعت حمد و بیست مرتبه سوره قدر.

شب پنجم:

دو رکعت، در هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه سوره توحید، و پس از سلام صدر بار صلوات.

شب ششم:

چهار رکعت، در هر رکعت حمد و سوره تبارک.

شب هفتم:

چهار رکعت، در هر رکعت حمد و سیزده مرتبه سوره قدر.

شب هشتم:

دو رکعت، در هر رکعت حمد و ده مرتبه سوره توحید و پس از سلام هزار مرتبه سبحان الله.

شب نهم:

شش رکعت در فاصله میان نماز شام و هنگام خوابیدن، در هر رکعت حمد، و هفت مرتبه آیه الکرسی و پس از پایان نماز پنجاه بار صلوات.

شب دهم:

بیست رکعت در هر رکعت حمد و سی مرتبه سوره توحید.

شب یازدهم:

دو رکعت، در هر رکعت حمد و بیست مرتبه سوره کوثر.

شب دوازدهم:

هشت رکعت، در هر رکعت حمد و سی مرتبه سوره قدر.

شب سیزدهم:

چهار رکعت در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه سوره توحید.

شب پانزدهم:

چهار رکعت، در دو رکعت اول پس از حمد صد مرتبه سوره توحی، و در دو رکعت دیگر بعد از حمد پنجاه مرتبه سوره توحید.

شب شانزدهم:

دوازده رکعت در هر رکعت حمد و دوازده مرتبه سوره تکاثر.

شب هفدهم:

دو رکعت، در رکعت اول حمد و هر سوره‌ای بخواهد، و در رکعت دوم حمد و صد مرتبه سوره توحید، و پس از سلام صدر بار: لا

اله الا الله

شب هجدهم:

چهار رکعت در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه سوره کوثر.

شب نوزدهم:

پنجاه رکعت، در هر رکعت حمد و یک مرتبه سوره زلزال.

شب بیست تا بیست و چهارم:

در هر کدام هشت رکعت با هر سوره‌ای که میسر شود.

شب بیست و پنجم:

هشت رکعت، در هر رکعت حمد و ده مرتبه سوره توحید.

شب بیست و ششم:

هشت رکعت، در هر رکعت حمد و صد مرتبه سوره توحید.

شب بیست و هفتم:

چهار رکعت، در هر رکعت حمد و سوره ملک، و اگر نتوانست بیست و پنج مرتبه سوره توحید.

شب بیست و هشتم:

شش رکعت، در هر رکعت حمد و صدر مرتبه آیة الکرسی، و صدر مرتبه سوره توحید، و صد مرتبه سوره کوثر، و پس از نماز صد

بار صلوات.

فقیر گوید:

نماز شب بیست و هشتم موافق آنچه من یافتم به این صورت است:

شش رکعت، در هر رکعت حمد و ده مرتبه آیة الکرسی، و ده مرتبه سوره کوثر، و ده مرتبه سوره توحید، و پس از نماز صد بار

صلوات.

شب بیست و نهم:

دو رکعت، در هر رکعت حمد، و بیست مرتبه سوره توحید.

شب سی ام:

دوازده رکعت، و در هر رکعت حمد و بیست مرتبه سوره توحید و پس از سلام صدر بار صلوات، و این نمازها چنان که بیان شد هر

دو رکعت به یک سلام است.

شبهای قدر

اعمالی که باید در هر سه شب انجام شود

شب قدر آن شبی است که در طول سال، شبی به خوبی و فضیلت آن یافت نمی‌شود، و عمل در این شب از عمل در طول هزار ماه

بهتر است، و تقدیر امور سال در این شب صورت می‌گیرد، و فرشتگان و روح که اعظم فرشتگان الهی است، در این شب به اذن

پروردگار به زمین فرود می‌آیند، و به محضر امام زمان (عج) می‌رسند و آنچه را که برای هر فرد مقدر شده بر آن حضرت عرضه

می‌دارند.

و اعمال شبهای قدر بر دو نوع است:

یکی اعمالی که در هر سه شب باید انجام داد، و دیگر اعمالی که مخصوص به هر یک از شبهای قدر است.

اول:

غسل کردند. علامه مجلسی فرموده بهتر است غسل این شبها در هنگام غروب آفتاب انجام گیرد، که نماز شام را با غسل بخواند.

دوم:

دو رکعت نماز که در هر رکعت پس از سوره «حمد»، هفت مرتبه «توحید» خوانده، و پس از فراغت از نماز هفتاد مرتبه بگوید، استغفر الله و اتوب الیه در روایت نبوی است: که از جای برنخیزد تا خدا او و پدر و مادرش را ببامرزد، تا آخر خبر. سوم:

قرآن مجید را باز کند و در برابر خود گرفته و بگوید:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكِتَابِكَ الْمُنزَلِ وَمَا فِيهِ وَفِيهِ اسْمُكَ الْأَكْبَرُ وَاسْمَاؤُكَ الْحُسَيْنِي وَمَا يُخَافُ وَيُزَجَى أَنْ تَجْعَلَنِي مِنْ عَتَقَائِكَ مِنَ النَّارِ.

خدای از تو درخواست می‌کنم به حق کتاب نازل شده‌ات، و آنچه در آن است، و در آن است نام بزرگ‌ترت، و نامهای نیکوترت و آنچه بیم‌انگیز است و امیدبخش، اینکه مرا از آزادشدگان از آتش دوزخ قرار دهی.

سپس هر حاجت که دارد بخواند.

اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذَا الْقُرْآنِ وَبِحَقِّ مَنْ أَرْسَلْتَهُ بِهِ وَبِحَقِّ كُلِّ مُؤْمِنٍ مَدَّخْتَهُ فِيهِ وَبِحَقِّكَ عَلَيْهِمْ فَلَا أَحَدٌ أَعْرَفُ بِحَقِّكَ مِنْكَ

خدایا به حق این قرآن، و به حق کسی که آن را بر او فرستادی، و به حق هر مؤمنی که او را در قرآن ستودی، و به حق خود بر آنان، پس احدی شناساتر از تو به حق تو نیست

سپس ده مرتبه بگوید

يَا اللَّهُ

به ذات ای خدا

و ده مرتبه

بِمُحَمَّدٍ

به حق محمد

و ده مرتبه

بِعَلِيِّ

به حق علی

و ده مرتبه

بِفَاطِمَةَ

به حق فاطمه

و ده مرتبه

بِالْحَسَنِ

به حق حسن

و ده مرتبه

بِالْحُسَيْنِ

به حق حسین

و ده مرتبه

بِعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ

به حق علی بن الحسین

و ده مرتبه

بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ

به حق محمد بن علی

و ده مرتبه

بِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ

به حق جعفر بن محمد

و ده مرتبه

بِمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ

به حق موسی بن جعفر

و ده مرتبه

بِعَلِيِّ بْنِ مُوسَى

به حق علی بن موسی

و ده مرتبه

بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ

به حق محمد بن علی

و ده مرتبه

بِعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ

به حق علی بن محمد

و ده مرتبه

بِالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ

به حق حسین بن علی

و ده مرتبه

بِالْحُجَّةِ

به حق حجّت.

پس هر حاجتی که داری از خدا بخواه.

پنجم:

حضرت سید الشهدا علیه السلام را زیارت کند. در روایت آمده: هنگامی که شب قدر می‌شود، منادی از آسمان هفتم از پشت عرش ندا سر می‌دهد که خدا هر که را به زیارت مزار امام حسین علیه السلام آمده آمرزید.

ششم:

این شبها را احیا بدارد، روایت شده هر که شب قدر را احیا بدارد، گناهانش آمرزیده می‌شود، هر چند به شماره ستارگان آسمان و سنگینی کوهها و پیمانہ دریاها باشد.

هفتم:

صد رکعت نماز بجا آورد، که فضیلت بسیار دارد و بهتر آن است که در هر رکعت پس از سوره «حمد»، ده مرتبه «توحید» بخواند.

هشتم:

این دعا را بخواند،

اللَّهُمَّ إِنِّي أُمِّسَيْتُ لِمَكَ عَيْدًا دَاخِرًا لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَلَا أَضْرِبُ عَنْهَا سُوءًا أَشْهَدُ بِذَلِكَ عَلَى نَفْسِي وَأَعْتَرِفُ لَكَ بِضَعْفِ قُوَّتِي وَقَلَّةِ حِيلَتِي فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْجِزْ لِي مَا وَعَدْتَنِي وَجَمِيعَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ مِنَ الْمَغْفِرَةِ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَأَنْتُمْ عَلَيَّ مَا آتَيْتَنِي فَإِنِّي عَبْدُكَ الْمِسْكِينُ الْمُسْتَكِينُ الضَّعِيفُ الْفَقِيرُ الْمُهِينُ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْنِي نَاسِيًا لِذِكْرِكَ فِيمَا أَوْلَيْتَنِي وَلَا [عَافِلًا] لِإِحْسَانِكَ فِيمَا أَعْطَيْتَنِي وَلَا آيسًا مِنْ إِجَابَتِكَ وَإِنْ أَبْطَأْتُ عَنِّي فِي سِرَّاءٍ [كُنْتُ] أَوْ ضَرَّاءٍ أَوْ شِدَّةٍ أَوْ رَحَاءٍ أَوْ عَافِيَةٍ أَوْ بَلَاءٍ أَوْ بُؤْسٍ أَوْ نَعْمَاءٍ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ

خدایا شام کردم درحالی که برای تو تنها بنده کوچک و خواری هستم، که برای خویش سود و زبانی را به دست ندارم، و نمی توانم از خود پیش آمد بدی را بازگردانم، به این امر بر خویش گواهی می دهیم، و در پیشگاهت به ناتوانی و کمی چاره ام اعتراف می کنم، خدایا بر محمد و خاندان محمد درود فرست، و آنچه را به من و همه مردان و زنان مؤمن، از آمرزش در این شب وعده دادی وفا کن، و آنچه را به من عنایت فرموده ای کامل ساز، که من بنده بیچاره، درمانده، ناتوان، تهیدست خوار توام. خدایا مرا فراموش کننده ذکرت قرار مده، در آنچه سزاوار آنم فرمودی، و نه فراموش کننده احسانت، در آنچه عطایم نمودی، و نه ناامید از اجابت، گرچه مدت زمانی طولانی گردد، چه در خوشی یا ناخوشی، یا سختی، یا آسانی، یا عافیت، یا بلا، یا تنگدستی، یا در نعمت همانا تو شنونده دعایی.

این دعا را کفعمی از امام زین العابدین علیه السلام روایت کرده که در این شبها، در حال قیام و قعود و رکوع و سجود می خواندند، و علامه مجلسی فرموده: بهترین اعمال در این شبها، درخواست آمرزش و دعا است، برای حوایج دنیا و آخرت خود، و پدر و مادر و خویشان، و برادران و خواهران مؤمن، چه آنان که زنده اند، و چه آنان که از دنیا رفته اند، و خواندن اذکار، و صلوات بر محمد و آل محمد علیهم السلام به هر اندازه که بتواند و در بعضی از روایات وارد شده:

دعای جوشن کبیر را در این سه شب بخواند. فقیر گوید: که دعای جوشن کبیر را در بخشهای پیش آورده ام. روایت شده که خدمت رسول خدا صلی الله علیه و آله عرض شد: اگر شب قدر را یافتیم، از خدای خود چه بخواهیم؟ فرمود: عافیت.

دعای جوشن کبیر

اشاره

دعای جوشن کبیر

این دعا در کتابهای بلد الامین و مصباح کفعمی آمده، از حضرت سید الساجدین علیه السلام، از پدر ایشان از جد بزرگوارش حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت شده: این دعا را جبرئیل برای آن حضرت در یکی از جنگها فرود آورد، درحالی که زره سنگینی بر تن آن جناب بود به گونه ای که سنگینی آن بدن مبارک آن حضرت را به درد آورده بود. جبرئیل عرضه داشت: یا محمد پرورد گارت به تو سلام میرساند و میفرماید: این جوشن (زره) را از تن خود بیرون کن و این دعا را بخوان که برای تو و امتت موجب ایمنی است. سپس شرحی در فضیلت این دعا ذکر فرموده که اینجا جای بیان تمام آن نیست ولی به برخی از آن اشاره می کنیم از جمله آنکه هر که آن را بر کفنش بنویسد، خدا به احترام آن او را به آتش نمی افکند و هر که آن را در اول ماه رمضان با نیت خالص و دلی پاک بخواند، حق تعالی بهره مندی را روزی او می کند، و برای وی هفتاد هزار فرشته می آفریند که خدا را تسبیح و تقدیس کنند و ثوابش را برای او قرار دهند. در ادامه نیز فضیلت زیادی نقل کرده تا آنکه فرمود: هر که آن را در ماه رمضان سه

بار بخواند، خدا بدن او را بر آتش جهنم حرام می‌کند، و بهشت را برای او واجب می‌گرداند، و دو فرشته را بر او می‌گمارد تا او را از گناهان حفظ کنند، و در طول زندگی خود در امان خدا باشد و در پایان روایت آمده: امام حسین علیه السلام فرمود: پدرم علی بن ابیطالب علیه السلام به حفظ این دعا وصیت کرد، و نیز اینکه آن را بر کفن ایشان بنیوسم و به اهل خود تعلیم دهم و آنان را به خواندنش ترغیب نمایم. این دعا مشتمل بر هزار نام از نامهای خداست و اسم اعظم نیز در آن است. فقیر گوید: از این روایت دو نکته استفاده می‌شود، اول: استحباب نوشتن این دعا بر کفن چنان که علامه بحر العلوم (عطر مرقد) در کتاب «الدرّة» به آن اشاره فرموده است:

وَسُنَّ أَنْ يُكْتَبَ بِالْأَكْفَانِ شَهَادَةُ الْإِسْلَامِ وَالْإِيمَانِ

{شد مستحب نوشتن بر اکفان گواه بر اسلام و هم بر ایمان}

وَهَكَذَا كِتَابَةُ الْقُرْآنِ وَالْجَوْشَنِ الْمَنْعُوتِ بِالْأَمَانِ

{و هم نوشتن کتاب قرآن و جوشن آن دعای امن و امان}

دوم: استحباب خواندن این دعا در اول ماه رمضان، و اما درباره قرائت آن در خصوص شبهای قدر باید گفت، ذکری از آن در این روایت نیامده است ولی علامه مجلسی قدس سره روحه در کتاب «زاد المعاد» آن را در ضمن اعمال شبهای قدر ذکر نموده است و در پاره‌ای از روایات نیز وارد شده که دعای «جوشن کبیر» را در هر یک از شبهای قدر بخوانند. و برای ما در این مقام فرمایش علامه مجلسی احله الله دار المقام کافی است. در هر صورت این دعا مشتمل بر صد بند است، و هر بندی مشتمل بر ده نام از نامهای خداست که در آخر هر بند باید گفت:

سُبْحَانَكَ يَا لَإِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَوْثُ الْغَوْثُ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

و در کتاب «بلد الامین» آمده است که در آغاز هر بند «بسم الله» بگوید و در آخرش:

سُبْحَانَكَ يَا لَإِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَوْثُ الْغَوْثُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَخَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

منزهی تو ای که معبودی جز تو نیست، فریادرس فریادرس بر محمد و خاندانش درود فرست و ما را ای پروردگار از آتش رهایی بخش، ای سرچشمه هیبت و کرامت، ای مهربان‌ترین مهربانان. و آن دعا این است:

و آن دعا این است:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خدا که رحمتش بسیار و مهربانی‌اش همیشگی است

(۱) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا كَرِيمُ يَا مُقِيمُ يَا عَظِيمُ يَا قَدِيمُ يَا عَلِيمُ يَا حَلِيمُ يَا حَكِيمُ سُبْحَانَكَ يَا لَإِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَوْثُ الْغَوْثُ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

(۱) خدایا از تو خواستارم به نامت، ای خدا، ای بخشنده، ای مهربان، ای گرمی، ای پایدار، ای بزرگ، ای دیرینه ای دانا، ای شکیفا، ای فرزانه، منزهی تو ای که معبودی جز تو نیست، فریاد رس فریاد رس، ما را از آتش برهان ای پروردگار من.

(۲) يَا سَيِّدَ السَّادَاتِ، يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ يَا رَافِعَ الدَّرَجَاتِ يَا وَلِيَّ الْحَسَنَاتِ يَا غَافِرَ الْخَطِيئَاتِ يَا مُعْطِيَ الْمَسْئَلَاتِ يَا قَابِلَ التَّوْبَاتِ يَا سَامِعَ الْأَصْوَاتِ يَا عَالِمَ الْخَفِيَّاتِ يَا دَافِعَ الْبَلِيَّاتِ

(۲) ای سرور سروران، ای برآورنده دعاها، ای بلندی‌بخش جایگاهها، ای سرچشمه نیکیها، ای درگذرنده از خطاها، ای عطابخش خواسته‌ها، ای پذیرنده توبه‌ها، ای شنونده نداها، ای دانای رازها، ای دور کننده بلاها

(۳) يَا خَيْرَ الْغَافِرِينَ يَا خَيْرَ الْفَاتِحِينَ يَا خَيْرَ النَّاصِرِينَ يَا خَيْرَ الْحَاكِمِينَ يَا خَيْرَ الرَّازِقِينَ يَا خَيْرَ الْوَارِثِينَ يَا خَيْرَ الْحَامِدِينَ يَا خَيْرَ الدَّاكِرِينَ يَا خَيْرَ الْمُتَزَلِّينَ يَا خَيْرَ الْمُحْسِنِينَ

(۳) ای بهترین آمرزگاران، ای بهترین گشایشگران ای بهترین یاوران، ای بهترین داوران، ای بهترین روزی دهان، ای بهترین وارثان، ای بهترین ستایشگران ای بهترین یادآوران، ای بهترین عطابخشان، ای بهترین نیکوکاران،

(۴) يَا مَنْ لَهُ الْعِزَّةُ وَالْجَمَالُ يَا مَنْ لَهُ الْقُدْرَةُ وَالْكَمَالُ يَا مَنْ لَهُ الْمُلْكُ وَالْجَلَالُ يَا مَنْ هُوَ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ يَا مُنْتَهَى السَّحَابِ الثَّقَالِ يَا مَنْ هُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ يَا مَنْ هُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ يَا مَنْ هُوَ شَدِيدُ الْعِقَابِ يَا مَنْ عِنْدَهُ حُسْنُ التَّوَابِ يَا مَنْ عِنْدَهُ أَمُّ الْكِتَابِ

(۴) ای آن که شکوه و زیبایی تنها از آن اوست ای آن که توانایی و برزندگی تنها از آن اوست، ای آن که فرمانروایی و شوکت تنها از آن اوست، ای آنکه اوست بزرگ و برتر، ای پدیدآورنده ابرهای پر باران، ای آن که نیرومند، و پرتوان است، ای آن که حسابرسی چالاک است، ای آن که کيفرش سخت و شدید است، ای آن که پاداش نیک تنها نزد اوست، ای آن که دفرت هستی پیش روی اوست

(۵) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا دَيَّانُ يَا بُرْهَانَ يَا سُلْطَانَ يَا رِضْوَانَ يَا عَفْرَانَ يَا سُبْحَانَ يَا مُسْتَعَانَ يَا ذَا الْمَنِّ وَالْبَيَانِ

(۵) خدایا! از تو خواستارم به نامت ای پرمهر، ای بخشایشگر، ای جزادهنده، ای روشنی خرد، ای فرمانروا، ای خوشنودی، ای آمرزش، ای پاک، ای پشتوانه، ای صاحب نعمت و بیان

(۶) يَا مَنْ تَوَاضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِهِ يَا مَنْ اسْتَسَلِمَ كُلُّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِهِ يَا مَنْ ذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لِعِزَّتِهِ يَا مَنْ خَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِهَيْبَتِهِ يَا مَنْ انْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ مِنْ خَشْيَتِهِ يَا مَنْ تَشَقَّقَتِ الْجِبَالُ مِنْ مَخَافَتِهِ يَا مَنْ قَامَتِ السَّمَاوَاتُ بِأَمْرِهِ يَا مَنْ اسْتَقَرَّتِ الْأَرْضُونَ بِإِذْنِهِ يَا مَنْ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ يَا مَنْ لَا يَعْتَدِي عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِهِ

(۶) ای آن که همه در برابر عظمتش فروتن، ای آن که همه در برابر قدرتش تسلیم، ای آن که همه در برابر عزتش خوار، ای آن که همه در برابر هیبتش هراسان، ای آن که همه از ترسش فرمانبردار، ای آن که کوهها از بیمش شکافته، ای آن که آسمانها به امرش بر پا، ای آن که زمینها به اجازه‌اش بر جا، ای آن که رعد به ستایشش تسبیح گو است، ای آن که بر اهل مملکتش ستم نمی کند

(۷) يَا غَافِرَ الْخَطَايَا يَا كَاشِفَ الْبَلَايَا يَا مُنْتَهَى الرَّجَايَا يَا مُجْزِلَ الْعَطَايَا يَا وَهَبَ الْهَدَايَا يَا رَازِقَ الْبَرَايَا يَا قَاضِيَ الْمَنَايَا يَا سَامِعَ الشَّكَايَا يَا بَاعِثَ الْبَرَايَا يَا مُطَلِقَ الْأَسَارَى (۷) ای در گذرنده

از خطاها، ای برطرف کننده بلاها، ای اوج امیدواریها، ای بسیاردهنده عطاها، ای بخشنده هدایا، ای روزی رسان آفریده‌ها، ای برآورنده آرزوها، ای شنوای گلایه‌ها، ای برانگیزنده بندگان، ای بندگشای در بندان

(۸) يَا ذَا الْحَمْدِ وَالثَّنَاءِ يَا ذَا الْفَخْرِ وَالْبَهَاءِ يَا ذَا الْمَجْدِ وَالسَّنَاءِ يَا ذَا الْعَهْدِ وَالْوَفَاءِ يَا ذَا الْعُفْوِ وَالرِّضَاءِ يَا ذَا الْمَنِّ وَالْعَطَاءِ يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْقَضَاءِ يَا ذَا الْعِزِّ وَالْبَقَاءِ يَا ذَا الْجُودِ وَالسَّخَاءِ يَا ذَا الْأَلَاءِ وَالنِّعْمَاءِ

(۸) ای صاحب سپاس و ستایش، ای صاحب فخر و زیبایی، ای صاحب بزرگواری و والایی، ای صاحب پیمان و وفا، ای صاحب گذشت و رضا، ای صاحب بخشش و عطاء، ای صاحب دادرسی و داوری، ای صاحب عزت و بقا، ای صاحب کرم و بخشش، ای صاحب عطاها و نعمتها

(۹) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مَانِعَ يَا دَافِعَ يَا رَافِعَ يَا صَانِعَ يَا نَافِعَ يَا سَامِعَ يَا جَامِعَ يَا شَافِعَ يَا وَاسِعَ يَا مُوسِعَ (۹) خدایا از تو خواستارم به نامت ای بازدارنده، ای دور کننده، ای بردارنده، ای سازنده، ای سودبخش، ای شنوای گرد آورنده، ای یاریگر، ای مهر گستر، ای وسعت بخش

(۱۰) يَا صَانِعَ كُلِّ مَصْنُوعٍ يَا خَالِقَ كُلِّ مَخْلُوقٍ يَا رَازِقَ كُلِّ مَرْزُوقٍ يَا مَالِكَ كُلِّ مَمْلُوكٍ يَا كَاشِفَ كُلِّ مَكْرُوبٍ يَا فَارِجَ كُلِّ مَهْمُومٍ يَا رَاحِمَ كُلِّ مَرْحُومٍ يَا نَاصِرَ كُلِّ مَخْذُولٍ يَا سَاتِرَ كُلِّ مَعْيُوبٍ يَا مَلْجَأَ كُلِّ مَطْرُودٍ

(۱۰) ای سازنده هر ساخته، ای آفریننده هر آفریده، ای روزی بخش هر روزی خوار، ای دارای هر دارایی، ای غمگسار هر غمزده، ای فرج بخش هر اندوهگین، ای مهرورز بر هر مهرجو ای یاور هر بی‌یاور، ای پرده پوش هر کاستی، ای پناه هر رانده.

(۱۱) يَا عُدَّتِي عِنْدَ شِدَّتِي يَا رَجَائِي عِنْدَ مُصِيبَتِي يَا مُوَسِّئِي عِنْدَ وَحْشَتِي يَا صَاحِبِي عِنْدَ غُرْبَتِي يَا وَليِّي عِنْدَ نِعْمَتِي يَا غِيَاثِي عِنْدَ كَرْبَتِي

يَا دَلِيلِي عِنْدَ حَيْرَتِي يَا غَنَائِي عِنْدَ افْتِقَارِي يَا مَلْجُئِي عِنْدَ ضِطْرَارِي يَا مُعِينِي عِنْدَ مَفْرَعِي

(۱۱) ای توشه‌ام در سختی، ای امیدم در ناگواری، ای همدم در وحشت، ای همراهم در غربت ای سرپرستم در نعمت، ای فریادرسم در

گرفتاری، ای رهنمایم در سرگردانی، ای توانگری‌ام در تنگدستی ای پناهم در دماندگی، ای مدد رسانم در پریشانی

(۱۲) يَا عَلَامَ الْعُيُوبِ يَا غَفَّارَ الذُّنُوبِ يَا سِتَارَ الْعُيُوبِ يَا كَاشِفَ الْكُرُوبِ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ يَا طَيِّبَ الْقُلُوبِ يَا مُنَوِّرَ الْقُلُوبِ يَا أُنَيْسَ الْقُلُوبِ يَا مُفَرِّجَ الْهُمُومِ يَا مُنَفِّسَ الْعُمُومِ

(۱۲) ای دانای نهانها، ای آمرزنده گناهان، ای پرده‌پوش عیبه‌ها، ای غمگسار غمها، ای دگرگون‌ساز دلها، ای پزشک قلبها، ای

روشنی‌بخش دلها، ای همدم جانها، ای گره‌گشای اندوهها، ای گشایشگر دلتنگیها

(۱۳) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا جَلِيلُ يَا جَمِيلُ يَا وَكِيلُ يَا كَفِيلُ يَا دَلِيلُ يَا قَبِيلُ يَا مُدِيلُ يَا مُبِيلُ يَا مُقِيلُ يَا مُجِيلُ

(۱۳) خدایا! از تو درخواست می‌کنم به نامت ای والا، ای زیبا، ای کارگشا، ای سرپرست، ای راهنما، ای پذیرا، ای گرداننده، ای

عطابخش، ای درگذرنده، ای حال‌گردان

(۱۴) يَا دَلِيلَ الْمُتَحَيِّرِينَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَضْعِفِينَ يَا صَبْرِيخَ الْمُسْتَضْعِرِينَ يَا جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ يَا عَوْنَ الْمُؤْمِنِينَ يَا رَاحِمَ

الْمَسَاكِينِ يَا مَلْجَأَ الْعَاصِينَ يَا غَافِرَ الْمُذْنِبِينَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ

(۱۴) ای رهنمای رهجویان، ای مددساز مددجویان، ای فریادرس فریادکنان، ای پناه پناهندگان، ای ایمنی‌بخش هراسندگان، ای یاور

مؤمنان، ای مهرورز بر خاک نشستگان، ای پناه عصیانگران، ای آمرزنده گنهگاران، ای اجابت‌کننده دعای بیچارگان.

(۱۵) يَا ذَا الْجُودِ وَالْإِحْسَانِ يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْإِمْتِنَانِ يَا ذَا الْأَمْنِ وَالْأَمَانِ يَا ذَا الْقُدْسِ وَالسُّبْحَانِ يَا ذَا الْحِكْمَةِ وَالْبَيَانِ يَا ذَا الرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ يَا ذَا الْحُجَّةِ وَالْبُرْهَانِ يَا ذَا الْعِظَمَةِ وَالسُّلْطَانِ يَا ذَا الرَّأْفَةِ وَالْمُسْتَعَانَ يَا ذَا الْعَفْوِ وَالْعُفْرَانِ

(۱۵) ای صاحب جود و نیکی، ای صاحب بخش و عطا، ای صاحب امن و امان، ای صاحب قدس و پاکی، ای صاحب حکمت و

بیان، ای صاحب رحمت و رضوان ای صاحب حجت و برهان، ای صاحب عظمت و سلطان، ای صاحب مهر و ای پشتیبان، ای صاحب

گذشت و غفران

(۱۶) يَا مَنْ هُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ إِلَهُ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ صَانِعُ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ عَالِمٌ بِكُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ قَادِرٌ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ يَتَّقَى وَيُقْنَى كُلِّ شَيْءٍ

(۱۶) ای آن که پروردگار همه اوست، ای آن که معبود همه، اوست، ای آن که آفریننده همه، اوست ای آن که سازنده همه، اوست، ای

آن که پیش از همه بود، ای آن که بعد از همه هست، ای آن که از هر چیز برتر است، ای آن که به همه چیز داناست، ای آن که بر هر چیز

توانا است، ای آن که او همیشگی است و همه چیز رفتنی است.

(۱۷) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُؤْمِنُ يَا مُهَيِّمُ يَا مُكُونُ يَا مُلْقِنُ يَا مُبِينُ يَا مُهَوِّنُ يَا مُمَكِّنُ يَا مُزَيِّنُ يَا مُغْلِنُ يَا مُقَسِّمُ

(۱۷) خدایا! از تو می‌خواهم به نامت ای ایمنی‌بخش، ای چیره بر همه، ای هستی‌آفرین، ای دلبر، ای خردربا، ای سادگی‌بخش، ای

توان‌ده، ای زینت‌بخش، ای نمایانگر، ای بخش‌کن.

(۱۸) يَا مَنْ هُوَ فِي مُلْكِهِ مُقِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي سُلْطَانِهِ قَدِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي جَلَالِهِ عَظِيمٌ يَا مَنْ هُوَ عَلَى عِبَادِهِ رَحِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ عَصَاهُ حَلِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ رَجَاهُ كَرِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي صُنْعِهِ حَكِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي حِكْمَتِهِ لَطِيفٌ يَا مَنْ هُوَ فِي لُطْفِهِ قَدِيمٌ

(۱۸) ای آن که در فرمانروایی‌اش پابرجاست ای آن که در پادشاهی‌اش دیرینه است، ای آن که در شکوهش بزرگ است، ای آن که بر

بندگانش مهربان است، ای آن که به هر چیز داناست، ای آن که بر نافرمانان بردبار است، ای آن که بر امیدواران اکرام و رزدد، ای

آن که در آفرینش حکمت نماید، ای آن که در حکمتش مهر و رزدد، ای آن که در مهرش دیرینه است.

(۱۹) يَا مَنْ لَا يُرْجَى إِلَّا فَضْلُهُ يَا مَنْ لَا يُسْأَلُ إِلَّا عَفْوُهُ يَا مَنْ لَا يُنْظَرُ إِلَّا بُرْهُ يَا مَنْ لَا يُخَافُ إِلَّا عِدْلُهُ يَا مَنْ لَا يُدْوَمُ إِلَّا مُلْكُهُ يَا مَنْ لَا

سُلْطَانَ إِلَّا سُلْطَانَهُ يَا مَنْ وَسَعَتْ كُلُّ شَيْءٍ رَحْمَتُهُ يَا مَنْ سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ غَضَبَهُ يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمُهُ يَا مَنْ لَيْسَ أَحَدٌ مِثْلَهُ

(۱۹) ای آن که جز به فضلش امید نیست، ای آن که جز عفوش خواهش نشود، ای آن که جز به نیکی‌اش چشم ندوزند، ای آن که جز از دادش نهراسند، ای آن که پایدار نماند جز فرمانروایی‌اش، ای آن که جز سلطنتش سلطنتی نیست، ای آن که رحمتش همه را فرا گرفته، ای آن که رحمتش بر خشمش پیشی گرفته، ای آن که دانشش همه را فرو گرفته، ای آن که هیچکس همانندش نیست.

(۲۰) يَا فَارِجَ الْهَمِّ يَا كَاشِفَ الْعَمِّ يَا غَافِرَ الذَّنْبِ يَا قَابِلَ التَّوْبِ يَا خَالِقَ الْخَلْقِ يَا صَادِقَ الْوَعْدِ يَا مُوفِيَ الْعَهْدِ يَا عَالِمَ السِّرِّ يَا فَالِقَ الْحَبِّ يَا رَازِقَ الْأَنَامِ

(۲۰) ای گشاینده اندوه، ای برطرف کننده غم، ای آمرزنده گناه، ای پذیرنده توبه، ای آفریننده آفریدگان، ای راست وعده، ای وفادار به پیمان، ای دانای راز نهران، ای شکافنده دانه، ای روزی دهنده بندگان.

(۲۱) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَلِيُّ يَا وَفِيُّ يَا عَنِيُّ يَا مَلِيُّ يَا حَفِيُّ يَا رَضِيُّ يَا زَكِيُّ يَا بَدِيُّ يَا قَوِيُّ يَا وَلِيُّ

(۲۱) خدایا! از تو خواستارم به نامت ای والا، ای وفادار، ای توانگر، ای امان‌ده، ای پرمهر، ای خشنود، ای پاک، ای نمایان، ای پرتوان، ای فیض بخش.

(۲۲) يَا مَنْ أَظْهَرَ الْجَمِيلَ يَا مَنْ سَتَرَ الْقَبِيحَ يَا مَنْ لَمْ يُؤَاخِذْ بِالْجَرِيرَةِ يَا مَنْ لَمْ يَهْتِكِ السُّتْرَ يَا عَظِيمَ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ يَا صَاحِبَ كُلِّ نَجْوَى يَا مُتْتَهَى كُلِّ شَكْوَى

(۲۲) ای آن که زیبایی را پدیدار نمودی، ای آن که زشتی را پوشاندی، ای آن که بر گناه سرزنش نکردی، ای آن که پرده‌داری نمودی، ای که گذشتت بزرگ، ای که نیکو در گذری، ای آمرزگاریت فراگیر، ای دستت به مهر گشوده، ای شنوای هر نجوی، ای سرانجام هر گلایه

(۲۳) يَا ذَا النُّعْمَةِ السَّابِغَةِ يَا ذَا الرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ يَا ذَا الْمِنَّةِ السَّابِقَةِ يَا ذَا الْحِكْمَةِ الْبَالِغَةِ يَا ذَا الْقُدْرَةِ الْكَامِلَةِ يَا ذَا الْحُجَّةِ الْقَاطِعَةِ يَا ذَا الْكَرَامَةِ الظَّاهِرَةِ يَا ذَا الْعِزَّةِ الدَّائِمَةِ يَا ذَا الْقُوَّةِ الْمَتِينَةِ يَا ذَا الْعِظَمَةِ الْمَنِيعَةِ

(۲۳) ای دارای نعمت فراوان، ای دارای رحمت فراگیر، ای دارای بخشش آغازین، ای دارای حکمت رسا، ای دارای نیروی برآورنده، ای دارای برهان قطعی، ای دارای کرامت هویدا، ای دارای عزت پایدار، ای دارای توان استوار، ای دارای عظمت بلند پایه.

(۲۴) يَا بَدِيْعَ السَّمَاوَاتِ يَا جَاعِلَ الظُّلُمَاتِ يَا رَاحِمَ الْعَثَرَاتِ يَا مُقِيلَ الْعَثَرَاتِ يَا سَاتِرَ الْعُورَاتِ يَا مُحِيِي الْأَمْوَاتِ يَا مُنْزِلَ الْأَيَاتِ يَا مُضَعِّفَ الْحَسَنَاتِ يَا مَاجِي السَّيِّئَاتِ يَا شَدِيدَ النَّقْمَاتِ

(۲۴) ای پدیدآورنده آسمانها، ای برنهنده تاریکیها، ای رحم کننده اشکهای ریزان، ای درگذرنده از لغزشها، ای پوشنده زشتیها، ای زندگی بخش مردگان، ای فرودآور آیات، ای دوچندان کن خوبیها، ای ناپدید کننده بدیها، ای سخت شکنجه.

(۲۵) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُصَوِّرَ يَا مُقَدِّرَ يَا مُدَبِّرَ يَا مُطَهِّرَ يَا مُنَوِّرَ يَا مُبَسِّرَ يَا مُنْدِرَ يَا مُقَدِّمَ يَا مُؤَخِّرَ

(۲۵) خدایا! از تو درخواست می‌کنم به نامت ای صورتگر، ای سنجیده‌کار، ای گرداننده، ای پاک کننده، ای روشنی بخش، ای ساده‌ساز، ای مژده‌ده، ای بیم‌ده، ای پیش‌آور، ای پس‌آور.

(۲۶) يَا رَبَّ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الشَّهْرِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ يَا رَبَّ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الْحِلِّ وَالْحَرَامِ يَا رَبَّ التُّورِ وَالظَّلَامِ يَا رَبَّ التَّحِيَّةِ وَالسَّلَامِ يَا رَبَّ الْقُدْرَةِ فِي الْأَنَامِ

(۲۶) ای پروردگار خانه محترم، ای پروردگار ماه محترم، ای پروردگار شهر محترم، ای پروردگار رکن و مقام، ای پروردگار مشعر الحرام، ای پروردگار مسجد الحرام، ای پروردگار حلال و حرام، ای پروردگار روشنی و تاریکی، ای پروردگار تحیت و سلام، ای پرورنده نیرو در مردمان.

(۲۷) يَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ يَا أَعْيَدَلِ الْعَادِلِينَ يَا أَصْدَقَ الصَّادِقِينَ يَا أَظْهَرَ الظَّاهِرِينَ يَا أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ يَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ يَا أَسْمَعَ

السَّامِعِينَ يَا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ يَا أَشْفَعَ الشَّافِعِينَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ

(۲۷) ای داورترین داوران، ای دادگرتین دادگران، ای راستگوتین راستگویان، ای پاکترین پاکان، ای بهترین آفرینندگان، ای چابکترین حسابگران، ای شنواترین شنوندگان، ای بیناترین بینندگان، ای یاورترین یاوران، ای گرامی‌ترین گرامیان.

(۲۸) يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ يَا سَيِّدَ مَنْ لَا سَيِّدَ لَهُ يَا ذُخْرَ مَنْ لَا ذُخْرَ لَهُ يَا حِزْزَ مَنْ لَا حِزْزَ لَهُ يَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ يَا فَخْرَ مَنْ لَا فَخْرَ لَهُ يَا عِزَّ مَنْ لَا عِزَّ لَهُ يَا مُعِينَ مَنْ لَا مُعِينَ لَهُ يَا أَيْسَ مَنْ لَا أَيْسَ لَهُ يَا أَمَانَ مَنْ لَا أَمَانَ لَهُ

(۲۸) ای تکیه‌گاه آن که تکیه‌گاه ندارد، ای پشتیبان آن که پشتیبانی ندارد، ای اندوخته آن که اندوخته‌ای ندارد ای پناه آن که پناهی ندارد، ای فریادرس آن که فریادرسی ندارد، ای افتخار آن که افتخاری ندارد، ای عزت آن که عزتی ندارد ای مدد رسان آن که مددی ندارد، ای همدم آن که همدمی ندارد، ای ایمنی‌بخش آن که ایمنی ندارد

(۲۹) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَاصِمَ يَا قَائِمَ يَا دَائِمَ يَا رَاحِمَ يَا سَالِمَ يَا حَاكِمَ يَا عَالِمَ يَا قَاسِمَ يَا قَابِضَ يَا بَاسِطَ

(۲۹) خدایا! از تو می‌خواهم به نامت ای نگهدار، ای پایدار، ای پاینده، ای مهرورز، ای سلامتی‌بخش، ای داور، ای دانا، ای بخش‌کن، ای بازگیر، ای فراخی‌بخش.

(۳۰) يَا عَاصِمَ مِنْ اسْتِعْصَمَهُ يَا رَاحِمَ مِنْ اسْتَرْحَمَهُ يَا غَافِرَ مَنْ اسْتَغْفَرَهُ يَا نَاصِرَ مَنْ اسْتَنْصَرَهُ يَا حَافِظَ مَنْ اسْتَحْفَظَهُ يَا مُكْرِمَ مَنْ اسْتَكْرَمَهُ يَا مُرْشِدَ مَنْ اسْتَرْشَدَهُ يَا صَرِيحَ مَنْ اسْتَصْرَحَهُ يَا مُعِينَ مَنْ اسْتَعَانَهُ يَا مُغِيثَ مَنْ اسْتَعَاثَهُ

(۳۰) ای نگهدار آن که از او نگهداری جوید، ای مهربان بر آن که از او مهر جوید، ای آمرزنده آن که از او آمرزش خواهد ای یاور آن که از او یاری طلبد، ای حافظ آن که از او حفاظت خواهد، ای اکرام‌کننده آن که از او اکرام خواهد، ای راهنمای آن که از او راهنمایی جوید، ای دادرس آن که از او دادرسی خواهد، ای مددیار آن که از او مدد جوید، ای فریادرس آن که از او فریادرسی خواهد

(۳۱) يَا عَزِيزَا لَا- يُضَامُ يَا لَطِيفَا لَا يُرَامُ يَا قَيُّوَمَا لَا يَنَامُ يَا دَائِمَا لَا يَفُوتُ يَا حَيًّا لَا يَمُوتُ يَا مَلِكَا لَا يَزُولُ يَا بَاقِيَا لَا يَفْنَى يَا عَالِمَا لَا يَجْهَلُ يَا صَمَدَا لَا يُطْعَمُ يَا قَوِيًّا لَا يَضْعَفُ

(۳۱) ای عزیزی که خوار نگردد، ای لطیفی که دست‌اندازی نشود، ای پایداری که خوا او را درنیابد، ای پاینده‌ای که فنا نپذیرد، ای زنده‌ای که نمی‌میرد، ای پادشاهی که از بین نمی‌رود، ای همیشگی که فانی نمی‌شود، ای دانایی که نادانی ندارد، ای بی‌نیازی که خوراک نخواهد، ای توانایی که ناتوان نمی‌گردد

(۳۲) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا أَحَدًا يَا وَاحِدًا يَا شَاهِدًا يَا مَاجِدًا يَا حَامِدًا يَا رَاشِدًا يَا بَاعِثًا يَا وَارِثًا يَا صَارًّا يَا نَافِعَ

خدایا! از تو درخواست می‌کنم به نامت ای یکتا، ای یگانه، ای گواه، ای بزرگوار، ای ستایش‌پذیر، ای راهنما ای برانگیزنده، ای میراث‌برنده، ای زیان‌رسان، ای سودبخش

(۳۳) يَا أَعْظَمَ مِنْ كُلِّ عَظِيمٍ يَا أَكْرَمَ مِنْ كُلِّ كَرِيمٍ يَا أَرْحَمَ مِنْ كُلِّ رَحِيمٍ يَا أَعْلَمَ مِنْ كُلِّ عَلِيمٍ يَا أَحْكَمَ مِنْ كُلِّ حَكِيمٍ يَا أَقْدَمَ مِنْ كُلِّ قَدِيمٍ يَا أَكْبَرَ مِنْ كُلِّ كَبِيرٍ يَا أَلْطَفَ مِنْ كُلِّ لَطِيفٍ يَا أَجَلَ مِنْ كُلِّ جَلِيلٍ يَا أَعَزَّ مِنْ كُلِّ عَزِيزٍ

(۳۳) ای بزرگ‌تر از هر بزرگ، ای کریم‌تر از هر کریم، ای مهربان‌تر از هر مهربان، ای داناتر از هر دانا، ای فرزانه‌تر از هر فرزانه، ای دیرینه از هر دیرینه، ای بزرگ‌تر از هر بزرگ، ای لطیف‌تر از هر لطیف، ای باشکوه‌تر از هر باشکوه، ای عزیزتر از هر عزیز.

(۳۴) يَا كَرِيمَ الصَّفْحِ يَا عَظِيمَ الْمَنِّ يَا كَثِيرَ الْخَيْرِ يَا قَدِيمَ الْفَضْلِ يَا دَائِمَ اللَّطْفِ يَا لَطِيفَ الصُّنْعِ يَا مُنْفَسَّ الْكَرْبِ يَا كَاشِفَ الضُّرِّ يَا مَالِكَ الْمُلْكِ يَا قَاضِيَ الْحَقِّ

(۳۴) ای گذشت‌کریمانه، ای نعمت‌بزرگ، ای خیرت‌بسیار، ای فضل‌دیرینه، ای لطف‌همیشگی، ای ضنعت‌چشم‌نواز، ای گره‌گشای گرفتاری، ای بردارنده زیان، ای پادشاه هستی، ای داور بر حق،

(۳۵) يَا مَنْ هُوَ فِي عَهْدِهِ وَفِي يَأْ مَنْ هُوَ فِي وَفَائِهِ قَوِيٌّ يَا مَنْ هُوَ فِي قُوَّتِهِ عَلِيٌّ يَا مَنْ هُوَ فِي غُلُوِّهِ قَرِيبٌ يَا مَنْ هُوَ فِي قُرْبِهِ لَطِيفٌ يَا مَنْ هُوَ فِي لُطْفِهِ شَرِيفٌ يَا مَنْ هُوَ فِي شَرَفِهِ عَزِيزٌ يَا مَنْ هُوَ فِي عِزِّهِ عَظِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي عَظَمَتِهِ مَجِيدٌ يَا مَنْ هُوَ فِي مَجْدِهِ حَمِيدٌ

(۳۵) ای آن که در پیمانش وفادار است، ای آن که در وفاداری‌اش پایدار است، ای آن که در پایداری‌اش والاست، ای آن که در والایی‌اش نزدیک است، ای آن که در نزدیکی‌اش با نرمی است، ای آن که در نرمی‌اش شریف است، ای آن که در شرفش با عزت است، ای آن که در عزتش بزرگ است، ای آن که در بزرگی‌اش شکوهمند است، ای آن که در شکوهش ستوده است.

(۳۶) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا كَافِيَّ يَا شَافِيَّ يَا وَافِيَّ يَا مُعَافِيَّ يَا هَادِيَّ يَا دَاعِيَّ يَا قَاضِيَّ يَا رَاضِيَّ يَا عَالِيَّ يَا بَاقِيَّ

(۳۶) خدایا! از تو درخواست می‌کنم به نامت ای بسنده، ای درمان‌بخش، ای وفادار، ای تندرستی‌ده ای راهنما، ای به نیکی‌خوان، ای داور، ای خشنود، ای بلندمرتبه، ای ماندگار.

(۳۷) يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَاضِعٌ لَهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ حَاشِعٌ لَهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ كَائِنٌ لَهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مَوْجُودٌ بِهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مُنِيبٌ إِلَيْهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَائِفٌ مِنْهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ قَائِمٌ بِهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ صَائِرٌ إِلَيْهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ

(۳۷) ای آن که هر چیز برایش فروتن است، ای آن که هر چیز از او هراسان است، ای آن که هستی هر چیز از او است، ای آن که هر چیز به او پدیدار است، ای آن که هر چیز به سوی او بازگشت کند، ای آن که هر چیز از او ترسان است، ای آن که هر چیز به او بر پاست، ای آن که هر چیز به سوی او دگرگون می‌شود، ای آن که هر چیز به ستایش او تسبیح گو است، ای آن که هر چیز جز جلوه‌اش نابود است

(۳۸) يَا مَنْ لَا مَفْرَأَ إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا مَفْرَعَ إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا مَقْصَدَ إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا مَنْجَى مِنْهُ إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا يُرْعَبُ إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِهِ يَا مَنْ لَا يُشْتَعَانُ إِلَّا بِهِ يَا مَنْ لَا يُتَوَكَّلُ إِلَّا عَلَيْهِ يَا مَنْ لَا يُرْجَى إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُعْبَدُ إِلَّا هُوَ

(۳۸) ای آن که گریزگاهی نیست جز به بارگاهش، ای آن که پناهی جز به درگاهش نیست، ای آن که مقصدی جز به سوی او نیست، ای آن که از خشمش رهای نیست جز به مهرش، ای آن که جز به سوی او میلی نیست، ای آن که جنبش و نیرویی نیست جز به او، ای آن که جز از او مدد نجویند، ای آن که جز بر او توکل نشود، ای آن که جز به او امید نیست، ای آن که جز او پرستیده نشود.

(۳۹) يَا خَيْرَ الْمَوْهُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَرْغُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَطْلُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ يَا خَيْرَ الْمَقْصُودِينَ يَا خَيْرَ الْمَذْكُورِينَ يَا خَيْرَ الْمَشْكُورِينَ يَا خَيْرَ الْمَحْبُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَدْعُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمُسْتَأْنَسِينَ

(۳۹) ای بهترین هراس‌انگیزان، ای بهترین شوق‌آفرینان، ای بهترین جویاشدگان، ای بهترین پاسخ‌دهان، ای بهترین قصه‌شدگان ای بهترین یادشدگان، ای بهترین ستودگان، ای بهترین دلبران، ای بهترین خوانندگان، ای بهترین همدمان.

(۴۰) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا غَافِرُ يَا سَاتِرُ يَا قَادِرُ يَا فَاهِرُ يَا فَاطِرُ يَا كَاسِرُ يَا جَابِرُ يَا ذَاكِرُ يَا نَاطِرُ يَا نَاصِرُ

(۴۰) خدایا! از تو خواستارم به نامت ای آمرزگار، ای پرده‌پوش، ای توانا، ای چیره، ای آفریننده ای شکننده، ای شکسته‌بند، ای یادآور، ای بینا، ای یاور.

(۴۱) يَا مَنْ خَلَقَ فَسَوَّى يَا مَنْ قَدَّرَ فَهَدَى يَا مَنْ يَكْشِفُ الْبَلْوَءَ يَا مَنْ يَسْمَعُ النَّجْوَى يَا مَنْ يُنْفِذُ الْعَرْقَى يَا مَنْ يُنْجِي الْهَلَكَى يَا مَنْ يَشْفِي الْمَرْضَى يَا مَنْ أَصْحَكَ وَابْنَكَ يَا مَنْ أَمَاتَ وَأَحْيَا يَا مَنْ خَلَقَ الرُّوحَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى

(۴۱) ای آن که آفرید پس متناسب نمود، ای آن که اندازه نهاد پس رهنمون شد ای آن که بلا- را برگیرد، ای آن که زمزمه نهران را بشنود، ای آن که غرق‌شدگان را برهاند، ای آن که از نابودی رهایی بخشد، ای آن که بیماران را شفا دهد. ای آن که خندانند و گریانند، ای آن که میراند و زنده کند، ای آن که دوگونه مرد و زن آفرید.

(۴۲) يَا مَنْ فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ سَبِيلُهُ يَا مَنْ فِي الْأَفَاقِ آيَاتُهُ يَا مَنْ فِي الْآيَاتِ بُرْهَانُهُ يَا مَنْ فِي الْمَمَاتِ قُدْرَتُهُ يَا مَنْ فِي الْقُبُورِ عِبْرَتُهُ يَا مَنْ فِي الْقِيَامَةِ مُلْكُهُ يَا مَنْ فِي الْحِسَابِ هَيْبَتُهُ يَا مَنْ فِي الْمِيزَانِ قَصَاؤُهُ يَا مَنْ فِي الْجَنَّةِ تَوَابُهُ يَا مَنْ فِي النَّارِ عِقَابُهُ

(۴۲) ای آن که در خشکی و دریا راه اوست، ای آن که در کرانه‌های هستی نشانه‌های اوست، ای آن که در نشانه‌های برهان روشن اوست، ای آن که در مرگ آفریدگان قدرت‌نمایی اوست، ای آن که در قبرها پندآموزی اوست، ای آن که در رستاخیز فرمانروایی بی‌حد اوست، ای آن که در حسابرسی اعمال شکوه اوست، ای آن که در سنجش کردارها داوری اوست، ای آن که در بهشت پادشاه اوست، ای آن که در دوزخ کیفر اوست

(۴۳) يَا مَن إِلَيْهِ يَهْرَبُ الْخَائِفُونَ يَا مَن إِلَيْهِ يَفْرَعُ الْمَذْتَبُونَ يَا مَن إِلَيْهِ يَقْصِدُ الْمُتَبِيعُونَ يَا مَن إِلَيْهِ يَرْغَبُ الزَّاهِدُونَ يَا مَن إِلَيْهِ يَلْجَأُ الْمُتَحَيِّرُونَ يَا مَن بِهِ يَسْتَأْنِسُ الْمُرِيدُونَ يَا مَن بِهِ يَفْتَحِرُ الْمُحِبُّونَ يَا مَن فِي عَفْوِهِ يَطْمَعُ الْخَاطِئُونَ يَا مَن إِلَيْهِ يَسْتَكُنُّ الْمُوقِنُونَ يَا مَن عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ

(۴۳) ای آن که هراسندگان به درگاه او گریزند، ای آن که گنهکاران به سوی او پناه برند، ای آن که پشیمانان آهنگ او کنند، ای آن که پارسایان به او میل نمایند، ای آن که سرگشتگان به او پناه برند، ای آن که ارادتمندان به او انس گیرند، ای آن که شیفتگان به او افتخار کنند، ای آن که خطاکاران در عفوش طمع ورزند، ای آن که یقین‌یافتگان به سوی او آرام گیرند، ای آن که توکل‌کنندگان بر او توکل کنند.

(۴۴) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَبِيبُ يَا طَيْبُ يَا قَرِيبُ يَا رَقِيبُ يَا حَسِيبُ يَا مَهِيْبُ [مُهَيْبُ] يَا مُثِيبُ يَا مُجِيبُ يَا خَيْرُ يَا بَصِيرُ (۴۴) خدایا! از تو درخواست می‌کنم به نامت ای دوست‌داشتنی، ای شفابخش، ای نزدیک، ای دیده‌بان، ای حسابرس، ای هراس‌انگیز، ای پادشاه، ای اجابت‌کننده، ای آگاه ای بینا.

(۴۵) يَا أَقْرَبَ مِنْ كُلِّ قَرِيبٍ يَا أَحَبَّ مِنْ كُلِّ حَبِيبٍ يَا أَبْصَرَ مِنْ كُلِّ بَصِيرٍ يَا أَخْبَرَ مِنْ كُلِّ خَبِيرٍ يَا أَشْرَفَ مِنْ كُلِّ شَرِيفٍ يَا أَرْفَعَ مِنْ كُلِّ رَفِيعٍ يَا أَقْوَى مِنْ كُلِّ قَوِيٍّ يَا أَعْنَى مِنْ كُلِّ غَنِيٍّ يَا أَجْوَدَ مِنْ كُلِّ جَوَادٍ يَا أَرْأَفَ مِنْ كُلِّ رَعُوفٍ (۴۵) ای نزدیک‌تر از هر نزدیک، ای محبوب‌تر از هر محبوب، ای بینا‌تر از هر بینا، ای آگاه‌تر از هر آگاه، ای شریف‌تر از هر شریف، ای برتر از هر بلند، ای توانا‌تر از هر توانا، ای توانگرتر از هر توانگر، ای بخشنده‌تر از هر بخشنده، ای مهربان‌تر از هر مهربان

(۴۶) يَا غَالِبًا غَيْرَ مَغْلُوبٍ يَا صَانِعًا غَيْرَ مَصْنُوعٍ يَا خَالِقًا غَيْرَ مَخْلُوقٍ يَا مَالِكًا غَيْرَ مَمْلُوكٍ يَا قَاهِرًا غَيْرَ مَقْهُورٍ يَا رَافِعًا غَيْرَ مَرْفُوعٍ يَا حَافِظًا غَيْرَ مَحْفُوظٍ يَا نَاصِرًا غَيْرَ مَنْصُورٍ يَا شَاهِدًا غَيْرَ غَائِبٍ يَا قَرِيبًا غَيْرَ بَعِيدٍ (۴۶) ای چیره شکست‌ناپذیر، ای سازنده‌ناساخته، ای آفریننده‌ناآفریده، ای مالک‌نامملوک، ای چیره‌چی‌ناپذیر، ای بلندی‌بخش بلندی‌ناپذیر، ای نگهدار بی‌نگهدار، ای یاری‌کننده‌یاری‌نشده، ای گواه‌همیشه‌حاضر، ای نزدیک‌دوری‌ناپذیر

(۴۷) يَا نُورَ النُّورِ يَا مُنَوَّرَ النُّورِ يَا خَالِقَ النُّورِ يَا مِدْبِرَ النُّورِ يَا مُقَدِّرَ النُّورِ يَا نُورَ كُلِّ نُورٍ يَا نُورًا قَبْلَ كُلِّ نُورٍ يَا نُورًا بَعْدَ كُلِّ نُورٍ يَا نُورًا فَوْقَ كُلِّ نُورٍ يَا نُورًا لَيْسَ كَمِثْلِهِ نُورٌ

(۴۷) ای روشنی نور، ای روشنی‌بخش نور ای آفریننده نور، ای گرداننده نور، ای به اندازه‌ساز نور، ای روشنی هر نور، ای روشنایی پیش از هر نور، ای روشنایی پس از هر نور، ای روشنایی بر فراز هر نور، ای نوری که همانندش نوری نیست

(۴۸) يَا مَن عَطَاؤُهُ شَرِيفٌ يَا مَن فِعْلُهُ لَطِيفٌ يَا مَن لُطْفُهُ مُقِيمٌ يَا مَن إِحْسَانُهُ قَدِيمٌ يَا مَن قَوْلُهُ حَقٌّ يَا مَن وَعْدُهُ صِدْقٌ يَا مَن عَفْوُهُ فَضْلٌ يَا مَن عَذَابُهُ عَدْلٌ يَا مَن ذِكْرُهُ حُلُوٌّ يَا مَن فَضْلُهُ عَمِيمٌ

(۴۸) ای آن که عطایش چشمگیر است، ای آن که کارش چشم‌نواز است، ای آن که نوازشش پایدار است، ای آن که نیکی‌اش دیرینه است، ای آن که سخنش حق است ای آن که وعده‌اش راست است، ای آن که گذشتش فراتر از شایستگی است، ای آن که کیفرش داد است، ای آن که یادش شیرین است، ای آن که عطایش همگانی است.

(۴۹) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُسَهِّلٌ يَا مُفْضِلٌ يَا مُبَدِّلٌ يَا مُدَلِّلٌ يَا مُنَزِّلٌ يَا مُنَوِّلٌ يَا مُفْضِلٌ يَا مُجْزِلٌ يَا مُمِهِّلٌ يَا مُجْمِلٌ (۴۹) خدایا! از تو درخواست می‌کنم به نامت ای آسان‌ساز، ای جدایی‌بخش، ای دگرگون‌ساز، ای هموارکن، ای فرودآور، ای

عطا بخش، ای فزون ده، ای بسیار بخش، ای امان ده، ای زیبایی آفرین

(۵۰) يَا مَنْ يَرَى وَلَا يُرَى يَا مَنْ يَخْلُقُ وَلَا يُخْلَقُ يَا مَنْ يَهْدِي وَلَا يُهْدَى يَا مَنْ يُحْيِي وَلَا يُحْيَى يَا مَنْ يَسْأَلُ وَلَا يُسْأَلُ يَا مَنْ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ يَا مَنْ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ يَا مَنْ يَقْضِي وَلَا يُقْضَى عَلَيْهِ يَا مَنْ يَحْكُمُ وَلَا يُحْكَمُ عَلَيْهِ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

(۵۰) ای آن که بیند و دیده نشود، ای آن که بیافریند و آفریده نشود، ای آن که راهنمایی کند و راهنمایی نشود، ای آن که زنده کند و زنده اش نکنند، ای آن که پرسد و پرسیده نشود، ای آن که خوراند و خوراک نخواهد، ای آن که پناه دهد و پناه نجوید، ای آن که داوری کند و بر او داوری نشود، ای آن که فرمان دهد و فرمانش ندهند، ای آن که نزاده، و زاده نشده، و برای او همتایی نبوده است.

(۵۱) يَا نِعْمَ الْحَبِيبُ يَا نِعْمَ الطَّيِّبُ يَا نِعْمَ الرَّقِيبُ يَا نِعْمَ الْقَرِيبُ يَا نِعْمَ الْمُجِيبُ يَا نِعْمَ الْحَبِيبُ يَا نِعْمَ الْكَفِيلُ يَا نِعْمَ الْوَكِيلُ يَا نِعْمَ الْمُؤَلَّى يَا نِعْمَ النَّصِيرُ

(۵۱) ای که چه خوش حسابگری، ای که چه خوش طیبی، ای که چه خوش همراهی، ای که چه خوش نزدیکی، ای که چه خوش پاسخ‌دهی، ای که چه خوش دلبری، ای که چه خوش سرپناهی، ای که چه خوش کارگشایی، ای که چه خوش مولایی، ای که چه خوش یآوری

(۵۲) يَا سِرُورَ الْعَارِفِينَ يَا مَنَى الْمُجِبِينَ يَا أُنَيْسَ الْمُرِيدِينَ يَا حَبِيبَ التَّوَائِبِينَ يَا رَازِقَ الْمُقْلِينَ يَا رَجَاءَ الْمُدْنِيِّينَ يَا قُرَّةَ عَيْنِ الْعَابِدِينَ يَا مُنْفَسَ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ يَا مُفْرَجَ عَنِ الْمُعْضُومِينَ يَا إِلَهَ الْأَوْلِينَ وَالْآخِرِينَ

(۵۲) ای شادی عارفان، ای آرزوی شیفتگان، ای همدم مریدان، ای محبوب توبه کاران، ای روزی دهنده بی چیزان، ای امید گنهکاران، ای نور چشم عبادت کنندگان، ای گشاینده اندوه دلگیران، ای غمگسار غمزدگان، ای معبود گذشتگان و آیندگان.

(۵۳) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا رَبَّنَا يَا إِلَهَنَا يَا سَيِّدَنَا يَا مَوْلَانَا يَا نَاصِرَنَا يَا حَافِظَنَا يَا دَلِيلَنَا يَا مُعِينَنَا يَا حَبِيبَنَا يَا طَيِّبَنَا

(۵۳) خدایا! من از تو درخواست می‌کنم به نامت ای پروردگار ما، ای معبود ما، ای سرور ما، ای مولای ما، ای یاور ما، ای نگهدار ما، ای راهنمای ما، ای مدد رسان ما، ای محبوب ما، ای طیب ما،

(۵۴) يَا رَبَّ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْتَدِّينَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَا رَبَّ الْوَالِدِينَ وَالْوَالِدَاتِ يَا رَبَّ الْمَلَائِكَةِ وَالْمَلَائِكَةِ يَا رَبَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا رَبَّ الْجِبَالِ وَالْجِبَالِ يَا رَبَّ الْبِحَارِ وَالْبِحَارِ يَا رَبَّ الْأَنْهَارِ وَالْأَنْهَارِ يَا رَبَّ الْأَشْجَارِ وَالْأَشْجَارِ يَا رَبَّ الْفَقَارِ يَا رَبَّ الْبَرَارِ وَالْبَرَارِ يَا رَبَّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ يَا رَبَّ الْأَعْلَانِ وَالْأَشْرَارِ

(۵۴) ای پروردگار پیامبران و نیکان، ای پروردگار صدیقان و خوبان، ای پروردگار بهشت و دوزخ، ای پروردگار خردسالان و بزرگسالان، ای پروردگار دانه‌ها و میوه‌ها، ای پروردگار نهرها و درختان، ای پروردگار دشتها و بیسه‌ها، ای پروردگار خشکیها و

دریاها، ای پروردگار شب و روز، ای پروردگار آشکارها و نهانها

(۵۵) يَا مَنْ نَفَذَ فِي كُلِّ شَيْءٍ أَمْرَهُ يَا مَنْ لَحِقَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمُهُ يَا مَنْ بَلَغَتْ إِلَى كُلِّ شَيْءٍ قُدْرَتُهُ يَا مَنْ لَا تُحْصَى الْعِبَادُ نِعْمَهُ يَا مَنْ لَا تَبْلُغُ الْخَلَائِقُ شُكْرَهُ يَا مَنْ لَا تُدْرِكُ الْأَفْهَامُ جَلَالَهُ يَا مَنْ لَا تَنَالُ الْأَوْهَامُ كُنْهَهُ يَا مَنْ الْعُظْمَةُ وَالْكَبْرِيَاءُ رِدَاؤُهُ يَا مَنْ لَا تَرُدُّ الْعِبَادُ قَضَاءَهُ يَا مَنْ لَا مُلْكَ إِلَّا مُلْكُهُ يَا مَنْ لَا عَطَاءَ إِلَّا عَطَاؤُهُ

(۵۵) ای آن که فرمانش در هر چیز نفوذ یافته، ای آن که دانشش به هر چیز رسیده، ای آن که قدرتش هر چیز را دربر گرفته، ای آن که بندگان از شمردن نعمتهایش ناتوانند، ای آن که آفریدگان به سپاسش نرسند، ای آن که فهمها بزرگی اش را در نیابند، ای آن که پندارها به ژرفای هستی اش نرسند، ای آن که بزرگی و بزرگ‌منشی پوشش اوست، ای که بندگان توان برگرداندن حکمش را ندارند، ای آن که فرمانروایی جز فرمانروایی او نیست، ای آن که عطایی جز عطای او نیست

(۵۶) يَا مَنْ لَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى يَا مَنْ لَهُ الصِّفَاتُ الْعُلْيَا يَا مَنْ لَهُ الْأَخْرَةُ وَالْأُولَى يَا مَنْ لَهُ الْجَنَّةُ الْمَأْوَى يَا مَنْ لَهُ الْآيَاتُ الْكُبْرَى يَا مَنْ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يَا مَنْ لَهُ الْحُكْمُ وَالْقَضَاءُ يَا مَنْ لَهُ الْهَوَاءُ وَالْقَضَاءُ يَا مَنْ لَهُ الْعَرْشُ وَالنَّزَى يَا مَنْ لَهُ السَّمَاوَاتُ الْعُلَى

(۵۶) ای آن که نمونه‌های از آن اوست، ای آن که صفات برتر برای اوست، ای آن که سرانجام و سرآغاز از آن اوست، ای آن که بهشت آسایش از آن اوست، ای آن که نشانه‌های بزرگ‌تر از آن اوست، ای آن که نامهای نیکوتر از آن اوست، ای آن که فرمان و داوری از آن اوست، ای آن هوا و فضا از آن اوست، ای آن که عرش و فرش از آن اوست، ای آن که آسمانهای برافراشته از آن اوست.

(۵۷) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَفُوًّا يَا غَفُورًا يَا صَبُورًا يَا شَكُورًا يَا رَعُوفًا يَا عَطُوفًا يَا مَسْئُولًا يَا وَدُودًا يَا سُبُوحًا يَا قُدُوسًا

(۵۷) خدایا! از تو می‌خواهم به نامت ای درگذرنده، ای آمرزنده، ای شکیبای، ای ستایش‌پذیر، ای مهربان، ای مهرورز، ای خواسته، ای دوست، ای پاک، ای منزّه.

(۵۸) يَا مَنْ فِي السَّمَاءِ عَظَمَتُهُ يَا مَنْ فِي الْأَرْضِ آيَاتُهُ يَا مَنْ فِي كُلِّ شَيْءٍ دَلِيلُهُ يَا مَنْ فِي الْبِحَارِ عَجَائِبُهُ يَا مَنْ فِي الْجِبَالِ خَزَائِنُهُ يَا مَنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَرْجِعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ يَا مَنْ أَظْهَرَ فِي كُلِّ شَيْءٍ لُطْفَهُ يَا مَنْ أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ يَا مَنْ تَصَرَّفَ فِي الْخَلْقِ قُدْرَتُهُ

(۵۸) ای آن که بزرگی‌اش در آسمان است، ای آن که نشانه‌هایش در زمین است، ای آن که دلایلش در هر چیز است، ای آن که شگفتی‌هایش در دریاست، ای آن که گنجینه‌هایش در کوههاست، ای آن که آفرینش را آغاز کند سپس بازش گرداند، ای آن که مه‌امور به به سوی او بازگردد، ای آن که لطفش را در هر چیز نمایان ساخته، ای آن که آفرینش هر چیز را نیکو پرداخته، ای آن که توانش در آفریدگان کارگر افتاده است.

(۵۹) يَا حَبِيبَ مَنْ لَا حَبِيبَ لَهُ يَا طَيِّبَ مَنْ لَا طَيِّبَ لَهُ يَا مُجِيبَ مَنْ لَا مُجِيبَ لَهُ يَا شَفِيقَ مَنْ لَا شَفِيقَ لَهُ يَا رَفِيقَ مَنْ لَا رَفِيقَ لَهُ يَا مُعِثَّ مَنْ لَا مُعِثَّ لَهُ يَا دَلِيلَ مَنْ لَا دَلِيلَ لَهُ يَا أَيْسَرَ مَنْ لَا أَيْسَرَ لَهُ يَا رَاحِمَ مَنْ لَا رَاحِمَ لَهُ يَا صَاحِبَ مَنْ لَا صَاحِبَ لَهُ

(۵۹) ای دوست آن که دوستی ندارد، ای پزشک آن که پزشکی ندارد، ای پاسخگوی آن که پاسخگویی ندارد، ای یار مهربان آن که مهربانی ندارد، ای همراه بی‌همراهان، ای فریادرس آن که فریادرسی ندارد، ای رهنمای آن که رهنمایی ندارد، ای همدم آن که همدمی ندارد، ای رحم‌کننده آن که رحم‌کننده‌ای ندارد ای همنشینی آن که همنشینی ندارد

(۶۰) يَا كَافِيَ مَنْ اسْتَشْفَاهُ يَا هَادِيَ مَنْ اسْتَهْدَاهُ يَا كَالِي مَنْ اسْتَكْلَاهُ يَا رَاعِيَ مَنْ اسْتَرْعَاهُ يَا شَافِيَ مَنْ اسْتَشْفَاهُ يَا قَاصِي مَنْ اسْتَقْصَاهُ يَا مُغْنِيَ مَنْ اسْتَغْنَاهُ يَا مُوفِيَ مَنْ اسْتَوْفَاهُ يَا مُقْوِي مَنْ اسْتَوْفَاهُ يَا وَلِيَّ مَنْ اسْتَوْلَاهُ

(۶۰) ای کفایت‌کننده هر که از او کفایت خواهد، ای راهنمای هر که از او راهنمایی جوید، ای نگاهبان هر که از او نگاهبانی خواهد، ای رعایت‌کننده هر که از او رعایت خواهد، ای شفا‌دهنده هر که از او شفا طلبد، ای داور هر که از او داوری خواهد، ای بی‌نیاز کننده هر که از او بی‌نیازی جوید، ای وفادار به هر که از او وفا جوید، ای نیروبخش هر که از او نیرو خواهد، ای سرپرست هر که از او سرپرستی خواهد.

(۶۱) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا خَالِقُ يَا خَالِقُ يَا رَازِقُ يَا نَاطِقُ يَا صَادِقُ يَا فَالِقُ يَا فَارِقُ يَا فَاتِقُ يَا رَاتِقُ يَا سَابِقُ [فَاتِقُ] يَا سَامِقُ

(۶۱) خدایا! از تو می‌خواهم به نامت ای آفریننده، ای روزی‌دهنده، ای گویا، ای راستگو ای شکافنده، ای جدا کننده، ای گشاینده، ای پیونددهنده، ای پیشی‌گیرنده، ای بلند جایگاه.

(۶۲) يَا مَنْ يُقَلِّبُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ يَا مَنْ جَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالْأَنْوَارَ يَا مَنْ خَلَقَ الظِّلَّ وَالْحَرُورَ يَا مَنْ سَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ يَا مَنْ قَدَّرَ الْخَيْرَ وَالشَّرَّ يَا مَنْ خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ يَا مَنْ لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ يَا مَنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الدُّلِّ

(۶۲) ای آن که شب و روز را دگرگون سازد، ای آن که تاریکیها و روشنایی‌ها را قرار داد، ای آن که سایه‌خنک و گرما را آفرید، ای آن که خورشید و ماه را مسخر ساخت، ای آن که خیر و شر را مقدر نمود، ای آن که مرگ و زندگی را آفرید، ای آن که خلق و امر از

آن اوست، ای آن که همسر و فرزندی نگرفت، ای آن که در فرمانروای یشریکی برایش نیست، ای آن که از روی خواری سرپرستی نخواهد.

(۶۳) يَا مَنْ يَعْلَمُ مُرَادَ الْمُتَرِيدِينَ يَا مَنْ يَعْلَمُ ضَمِيرَ الصَّامِتِينَ يَا مَنْ يَسْمَعُ أَيْنَ الْوَاهِنِينَ يَا مَنْ يَرَى بُكَاءَ الْخَائِفِينَ يَا مَنْ يَمْلِكُ حَوَائِجَ السَّائِلِينَ يَا مَنْ يَقْبَلُ عُذْرَ التَّائِبِينَ يَا مَنْ لَا يُضِلُّحَ عَمَلِ الْمُفْسِدِينَ يَا مَنْ لَا يُضَيِّعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ يَا مَنْ لَا يَبْعُدُ عَنْ قُلُوبِ الْعَارِفِينَ يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ

(۶۳) ای آن که خواهش خواهشمندان را می‌داند، ای آن که از نهاد خاموشان آگاه است، ای آن که ناله درماندگان را می‌شنود، ای آن که گریه هراسیدگان را می‌بیند، ای آن که نیازهای نیازمندان به دست اوست، ای آن بهانه توبه کاران را می‌پذیرد، ای آن که عمل تبهکاران را صلاح نبخشد، ای آن که پاداش نیکوکاران را تباه نکند، ای آن که از دل عارفان دور نباشد ای بخشنده‌ترین بخشندگان.

(۶۴) يَا دَائِمَ الْبُقَاءِ يَا سَمِيعَ الدُّعَاءِ يَا وَاسِعَ الْعَطَاءِ يَا غَافِرَ الْخَطَايَا يَا بَدِيعَ السَّمَاءِ يَا حَسَنَ الْبَلَاءِ يَا جَمِيلَ الشَّنَاءِ يَا قَدِيمَ الشَّنَاءِ يَا كَثِيرَ الْوَفَاءِ يَا شَرِيفَ الْجَزَاءِ

(۶۴) ای همیشه ماندگار، ای شنونده دعا، ای گسترده عطا، ای آمرزنده خطا، ای پدید آورنده آسمان، ای نیک آزمون، ای نیکو ستایش، ای دیرینه بر فراز، ای بسیار وفادار، ای شریف پاداش.

(۶۵) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا سَتَّارُ يَا غَفَّارُ يَا قَهَّارُ يَا جَبَّارُ يَا صَبَّارُ يَا بَارُ يَا مُخْتَارُ يَا فَتَّاحُ يَا نَفَّاحُ يَا مُزْتَاخُ

(۶۵) خدایا! از تو می‌خواهم به نامت ای پرده‌پوش ای آمرزگار، ای چیره‌ای جاهمند، ای بس شکیبای، ای نیک‌بخش، ای برگزیده، ای گشاینده، ای روح‌بخش، ای راحتی‌بخش

(۶۶) يَا مَنْ خَلَقَنِي وَ سَوَّأَنِي يَا مَنْ رَزَقَنِي وَ رَبَّأَنِي يَا مَنْ أَطْعَمَنِي وَ سَقَّأَنِي يَا مَنْ قَرَّبَنِي وَ أَدْنَانِي يَا مَنْ عَصَمَنِي وَ كَفَّأَنِي يَا مَنْ حَفِظَنِي وَ كَلَّأَنِي يَا مَنْ أَعَزَّنِي وَ أَعْنَانِي يَا مَنْ وَفَّقَنِي وَ هَدَّأَنِي يَا مَنْ آتَسَنِي وَ آوَأَنِي يَا مَنْ أَمَاتَنِي وَ أَحْيَانِي

(۶۶) ای آن که مرا آفرید و بیاراست، ای آن که مرا روزی داد و پرورید، ای آن که به من خورانید و نوشانید، ای آن که مرا نزدیک نمود و به کنار خویش برد، ای آن که مرا نگاه داشت و کفایت نمود، ای آن که مرا حفظ کرد و حمایت نمود، ای آن که به من عزت بخشید و بی‌نیازم ساخت، ای آن که توفیق داد و راهنمایی کرد، ای آن که همدم شد و جایم داد، ای آن که مرا بمیراند و زنده کند.

(۶۷) يَا مَنْ يُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ يَا مَنْ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ يَا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ يَا مَنْ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ يَا مَنْ لَا مَعْتَبَ لِحُكْمِهِ يَا مَنْ لَا رَادَّ لِقَضَائِهِ يَا مَنْ انْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ لِأَمْرِهِ يَا مَنْ السَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ يَا مَنْ يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ (۶۷) ای آن که حق را با کلماتش استوار و برجا کند، ای آن که توبه را از بندگانش بپذیرد، ای آن که

میان انسان و دلش قرار گیرد، ای آن که شفاعت جز با اجازه‌اش سود نبخشد، ای آن که به گمراه‌شدگان راهش داناتر است، ای آن که حکمش دگرگونی نپذیرد، ای آن که رأیش را بازگرداننده‌ای نیست، ای آن که هرچیز فرمانش را گردن نهد، ای آن که آسمانها به دست قدرتش پیچیده گشته، ای آن که بادها را مژده‌دهنده رحمتش فرستد. (۶۸) يَا مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ مَهَادًا يَا مَنْ جَعَلَ الْجِبَالَ أَوْتَادًا يَا

مَنْ جَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا يَا مَنْ جَعَلَ الْقَمَرَ نُورًا يَا مَنْ جَعَلَ اللَّيْلَ لِبَاسًا يَا مَنْ جَعَلَ النَّهَارَ مَعَاشًا يَا مَنْ جَعَلَ النَّوْمَ سُبَاتًا يَا مَنْ جَعَلَ السَّمَاءَ بِنَاءً يَا مَنْ جَعَلَ الْأَشْيَاءَ أَرْوَاجًا يَا مَنْ جَعَلَ النَّارَ مِرْصَادًا

(۶۸) ای آن که زمین را بستر زندگی قرار داد، ای آن که کوهها را میخهای زمین نهاد، ای آن که خورشیدی را چراغ جهانش کرد، ای آن که ماه را تابان ساخت، ای آن که شب را جامه آرامش گرداند، ای آن که روز را مایه روزی قرار داد، ای آن که خواب را وسیله آرامش ساخت، ای آن که آسمان را بنا نهاد، ای آن که از هر چیز گونه‌های مختلف قرار داد، ای آن که آتش را کمینگاه قرار داد.

(۶۹) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا سَمِيعُ يَا شَفِيعُ يَا رَفِيعُ يَا مَبِيعُ يَا سَرِيعُ يَا بَدِيعُ يَا كَبِيرُ يَا قَدِيرُ يَا خَبِيرُ [مُنِيرُ] يَا مُجِيرُ

(۶۹) خدایا! از تو می‌خواهم به نامت ای شنوا، ای همیار، ای بلندپایه، ای فرازمند، ای شبتابنده، ای نوآفرین، ای بزرگ، ای توانا، ای

آگاه، ای پناه‌ده

(۷۰) يَا حَيَّا قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ يَا حَيًّا بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ يَا حَيُّ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ حَيٌّ يَا حَيُّ الَّذِي لَا يُشَارِكُهُ حَيٌّ يَا حَيُّ الَّذِي لَا يَخْتَاجُ إِلَى حَيٍّ يَا حَيُّ الَّذِي يُمِيتُ كُلَّ حَيٍّ يَا حَيُّ الَّذِي يَرْزُقُ كُلَّ حَيٍّ يَا حَيَّا لَمْ يَرِثِ الْحَيَاةَ مِنْ حَيٍّ يَا حَيُّ الَّذِي يُحْيِي الْمَوْتَى يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمٌ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ

(۷۰) ای زنده پیش از هر زنده، ای زنده پس از هر زنده، ای زنده‌ای که مانند او زنده‌ای نیست، ای زنده‌ای که هیچ زنده‌ای شریک او نیست، ای زنده‌ای که به زنده‌ای نیاز ندارد، ای زنده‌ای که همه زندگان را می‌میراند، ای زنده‌ای که به زنده‌ها روزی می‌دهد، ای زنده‌ای که زندگی را از زنده‌ای دیگر به ارث نبرده، ای زنده‌ای که مردگان را زنده می‌کند، ای زنده‌ای که خود پاینده‌ای که او را چرت و خواب درنگیرد.

(۷۱) يَا مَنْ لَهُ ذِكْرٌ لَا يُنْسِي يَا مَنْ لَهُ نُورٌ لَا يُظْفَى يَا مَنْ لَهُ نَعْمٌ لَا تُعَدُّ يَا مَنْ لَهُ مُلْكٌ لَا يُزُولُ يَا مَنْ لَهُ تَنَاءٌ لَا يُخْصَى يَا مَنْ لَهُ جَلَالٌ لَا يُكْفَى يَا مَنْ لَهُ كَمَالٌ لَا يُدْرَكُ يَا مَنْ لَهُ قَضَاءٌ لَا يُرَدُّ يَا مَنْ لَهُ صِفَاتٌ لَا تُبَدَّلُ يَا مَنْ لَهُ نَعْوَةٌ لَا تُعَيَّرُ

(۷۱) ای آن که یاد دارد فراموش نشدنی، ای آن که نوری دارد خاموش نشدنی، ای آن که عطیایی بخشیده ناشمردنی، ای آن فرمانروایی اش بی‌زوال است، ای آن که ستایشش بی‌آمار است، ای آن که شکوهش چگونگی نپذیرد، ای آن که کمالی دارد درک ناشدنی، ای آن که داوری اش بازگشت ناپذیر است، ای آن که صفاتی دارد دگرگون‌ناپذیر ای آن که جلوه‌هایی دارد غیر قابل تغییر.

(۷۲) يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ يَا مَالِكَ يَوْمَ الدِّينِ يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ يَا ظَهَرَ اللَّاحِجِينَ يَا مُدْرِكَ الْهَارِبِينَ يَا مَنْ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ يَا مَنْ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ يَا مَنْ يُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ يَا مَنْ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

(۷۲) ای پروردگار جهانیان، ای مالک روز جزا، ای مقصود جویندگان ای پشت و پناه پناهندگان، ای دریابنده فراریان، ای آن که شکیبایان را دوست دارد، ای آن که توبه‌کنندگان را دوست دارد ای آن که پاکیزگان را دوست دارد، ای آن که نیکوکاران را دوست دارد، ای آن که اوست داناتر به راه‌یافتگان

(۷۳) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا شَفِيقُ يَا رَفِيقُ يَا حَفِيفُ يَا مُحِيطُ يَا مُقِيتُ يَا مُعِيتُ يَا مُعِزُّ يَا مُدِلُّ يَا مُبْدِيُّ يَا مُعِيدُ

(۷۳) خدایا! از تو خواستارم به نامت ای مهربان، ای همراه، ای نگهدار، ای فراگیر، ای روزی‌بخش، ای فریادرس، ای عزت‌بخش، ای خوارکن، ای آغازگر، ای برگرداننده.

(۷۴) يَا مَنْ هُوَ أَحَدٌ بِلَا ضِدٍّ يَا مَنْ هُوَ فَرْدٌ بِلَا نِدٍّ يَا مَنْ هُوَ صِمْدٌ بِلَا عَيْبٍ يَا مَنْ هُوَ وَثَرٌ بِلَا كَيْفٍ يَا مَنْ هُوَ قَاصٍ بِلَا حَيْفٍ يَا مَنْ هُوَ رَبٌّ بِلَا وَزِيرٍ يَا مَنْ هُوَ عَزِيزٌ بِلَا ذُلٍّ يَا مَنْ هُوَ غَنِيٌّ بِلَا فَقْرٍ يَا مَنْ هُوَ مَلِكٌ بِلَا عَزْلِ يَا مَنْ هُوَ مُوصِفٌ بِلَا شَبِيهِ

(۷۴) ای آن که یکتاست و ضد ندارد، ای آن که یگانه است و بی‌مانند، ای آن که بی‌نیاز و کاستی است، ای آن که بی‌همتای بودن و چگونگی است، ای آن که داوری دادگر است، ای آن که پروردگاری بی‌وزیر است، ای آن که عزتمندی بی‌خواری است، ای آن که توانگری بی‌نیاز است، ای آن که پادشاهی عزل‌ناپذیر است، ای آن که اوصافش بی‌مانند است.

(۷۵) يَا مَنْ ذِكْرُهُ شَرَفٌ لِلذَّاكِرِينَ يَا مَنْ شُكْرُهُ فَوْزٌ لِلشَّاكِرِينَ يَا مَنْ حَمْدُهُ عِزٌّ لِلْحَامِدِينَ يَا مَنْ طَاعَتُهُ نَجَاةٌ لِلْمُطِيعِينَ يَا مَنْ بَابُهُ مَفْتُوحٌ لِلطَّالِبِينَ يَا مَنْ سَبِيلُهُ وَاضِحٌ لِلْمُنْبِينِ يَا مَنْ آيَاتُهُ بُرْهَانٌ لِلنَّاظِرِينَ يَا مَنْ كِتَابُهُ تَذَكْرَةٌ لِلْمُتَّقِينَ يَا مَنْ رِزْقُهُ عُمُومٌ لِلطَّائِعِينَ وَالْعَاصِيَةَ يَا مَنْ رَحْمَتُهُ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ

(۷۵) ای آن که ذکرش برای ذاکران شرف است، ای آن که شکرش برای شاکران رستگاری است، ای آن که ستایشش برای ستایشگران عزت است، ای آن که طاعتش برای مطیعان مایه نجات است، ای آن که درگاهش گشوده است به روی جویندگان، ای آن که راهش برای توبه‌کاران هموار است، ای آن که نشانه‌هایش برای بینندگان لیل قاطع است، ای آن که کتابش برای پروا پیشگان مایه بند و یادآوری است، ای آن که روزی اش همه مطیعان و گنهکاران را فراگیرد، ای آن که رحمتش به نیکوکاران نزدیک است.

(۷۶) يَا مَنْ تَبَارَكَ اسْمُهُ يَا مَنْ تَعَالَى حَيْدُهُ يَا مَنْ لَا إِلَهَ غَيْرُهُ يَا مَنْ جَلَّ ثَنَاؤُهُ يَا مَنْ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُهُ يَا مَنْ يَدُومُ بَقَاؤُهُ يَا مَنْ الْعَظْمَةُ بَهَاؤُهُ يَا مَنْ الْكِبْرِيَاءُ رِدَاؤُهُ يَا مَنْ لَا تُحْصَى آلَاؤُهُ يَا مَنْ لَا تُعَدُّ نِعْمَاؤُهُ

(۷۶) ای آن که نامش خجسته است، ای آن که عنایتش بس بلند است، ای آن که معبودی جز او نیست، ای آن که ستایشش والا است، ای آن که نامهایش مقدس است، ای آن که هستی‌اش پایدار است، ای آن که بزرگی جلوه زیبایی اوست، ای آن که بزرگمندی پوشش اوست، ای آن که عطایاش در شمار نیاید، ای آن که نعمت‌هایش شمرده نشود.

(۷۷) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُعِينُ يَا أَمِينُ يَا مُبِينُ يَا مَتِينُ يَا مَكِينُ يَا رَشِيدُ يَا حَمِيدُ يَا مَجِيدُ يَا شَدِيدُ يَا شَهِيدُ

(۷۷) خدایا! از تو می‌خواهم به نامت ای مدد‌رسان، ای امین، ای آشکار ای استوار، ای ارجمند، ای راهنما، ای ستوده، ای بزرگوار، ای سختگیر (گنهکاران)، ای گواه.

(۷۸) يَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيدِ يَا ذَا الْقَوْلِ السَّيِّدِ يَا ذَا الْفِعْلِ الرَّشِيدِ يَا ذَا الْبَطْشِ الشَّدِيدِ يَا ذَا الْوَعْدِ وَالْوَعِيدِ يَا مَنْ هُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ يَا مَنْ هُوَ فَعَالٌ لِمَا يُرِيدُ يَا مَنْ هُوَ قَرِيبٌ غَيْرٌ بَعِيدٍ يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ يَا مَنْ هُوَ لَيْسَ بِظَلَامٍ لِلْعَبِيدِ

(۷۸) ای صاحب عرش پرشکوه، ای صاحب سخن استوار، ای صاحب کردار برازنده، ای صاحب کوبش سخت، ای صاحب نوید و و تهدید، ای آن که سرپرست ستوده است، ای آن که به نیکی انجام دهد آنچه را خواهد، ای آن که نزدیک دوری‌ناپذیر است، ای آن که بر هر چیز گواه است، ای آن که بر بندگان ستمکار نیست.

(۷۹) يَا مَنْ لَا شَرِيكَ لَهُ وَلَا وَزِيرَ يَا مَنْ لَا شَبِيهَ [شَبِيهَ] لَهُ وَلَا نَظِيرَ يَا خَالِقَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ الْمُنِيرِ يَا مُغْنِيَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ يَا رَازِقَ الطُّفْلِ الصَّغِيرِ يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ يَا جَابِرَ الْعَظْمِ الْكَسِيرِ يَا عَضِمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ يَا مَنْ هُوَ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

(۷۹) ای آن که شریک و وزیر ندارد، ای آن که مثل و مانندی ندارد، ای آفریننده خورشید و ماه تابان، ای بی‌نیاز کننده درمانده تهیدست، ای روزی‌دهنده کودک خردسال، ای مهرورز بر پیر بزرگسال، ای پیونددهنده استخوان شکسته، ای پناه ترسان پناه‌جو، ای آن که بر بندگان آگاه و بیناست، ای آن که بر هر چیز تواناست.

(۸۰) يَا ذَا الْجُودِ وَالنَّعْمِ يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْكَرَمِ يَا خَالِقَ اللُّوحِ وَالْقَلَمِ يَا بَارِي الدَّرِّ وَالنَّسَمِ يَا ذَا الْبَأْسِ وَالنَّقَمِ يَا مُلْهِمَ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ يَا كَاشِفَ الضَّرِّ وَالْأَلَمِ يَا عَالِمَ السِّرِّ وَالْهَمَمِ يَا رَبَّ الْبَيْتِ وَالْحَرَمِ يَا مَنْ خَلَقَ الْأَشْيَاءَ مِنَ الْعَدَمِ

(۸۰) ای صاحب جود و بخشش ای صاحب فضل و کرم، ای آفریننده لوح و قلم، ای پدیدآورنده موران و مردمان، ای صاحب عذاب و انتقام ای الهام‌بخش عرب و عجم، ای بردارنده زیان و درد، ای دانای رازها و قصدها، ای پروردگار کعبه و حرم، ای آفریننده هر چیزی از نیستی.

(۸۱) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا فَاعِلٌ يَا جَاعِلٌ يَا قَابِلٌ يَا كَامِلٌ يَا فَاصِلٌ يَا وَاصِلٌ يَا عَادِلٌ يَا غَالِبٌ يَا طَالِبٌ يَا وَاهِبٌ

(۸۱) خدایا! از تو خواستارم به نامت ای کردگار، ای هستی‌بخش، ای پذیرنده، ای برازنده، ای جدا، ای پیونددهنده، ای داد‌گر، ای چیره، ای جویا، ای بخشنده،

(۸۲) يَا مَنْ أَنْعَمَ بِطَوْلِهِ يَا مَنْ أَكْرَمَ بِجُودِهِ يَا مَنْ جَادَ بِلُطْفِهِ يَا مَنْ تَعَزَّزَ بِقُدْرَتِهِ يَا مَنْ قَدَّرَ بِحُكْمَتِهِ يَا مَنْ حَكَّمَ بِتَدْبِيرِهِ يَا مَنْ دَبَّرَ بِعِلْمِهِ يَا مَنْ تَجَاوَزَ بِحِلْمِهِ يَا مَنْ دَنَا فِي عُلُوِّهِ يَا مَنْ عَلَا فِي دُنُوِّهِ

(۸۲) ای آن که به کرمش بخشید، ای آن که به جودش گرامی داشت، ای آن که به لطفش کرم ورزید، ای آن که به نیرویش عزت یافت، ای آن که به حکمتش سامان داد، ای آن که به تدبیر خود حکم کرد، ای آنکه با علم خود تدبیر کرد، ای آن که با بردباری‌اش درگذرد، ای آن که به تدبیر خود در عین برتری‌اش نزدیک است، ای آن که در عین نزدیکی‌اش برتر است.

(۸۳) يَا مَنْ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَا مَنْ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ يَا مَنْ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ يَا

مَنْ يُعِزُّ مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُذِلُّ مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُصَوِّرُ فِي الْأَرْحَامِ مَا يَشَاءُ يَا مَنْ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ

(۸۳) ای آن که هر چه خواهد آفریند، ای آن که هر چه خواهد بکند، ای آن که هر که را بخوهد راهنمایی کند، ای آن که هر که را بخوهد گمراه سازد، ای آن که هر که را بخوهد عذاب کند، ای آن که هر که را بخوهد بیمارزد، ای آن که هر که را بخوهد عزت بخشد، ای آن که هر که را بخوهد خوار گرداند، ای آن که در رحم مادران هر چه خواهد صورت بخشد، ای آن که هر که را بخوهد به رحمتش مخصوص گرداند.

(۸۴) يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَهُ وَلَا وَلَدًا يَا مَنْ جَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا يَا مَنْ لَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا يَا مَنْ جَعَلَ [مِنَ الْمَلَائِكَةِ] الْمَلَائِكَةَ رُسُلًا يَا مَنْ جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا يَا مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا يَا مَنْ خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا يَا مَنْ جَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ أَمِيدًا يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا يَا مَنْ أَخَصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا

(۸۴) ای آن که همسر و فرزندی نگرفت، ای آن که برای هر چیز اندازه نهاد، ای آن که در حکمش کسی را شریک نساخت، ای آن که فرشتگان را فرستادگان خویش قرار داد، ای آن که در آسمانها برجهایی گذارد، ای آن که زمین را زیستگاه شایسته نمود، ای آن که آدمی را از آب آفرید، ای آن که برای هر چیز سرانجامی قرار داد، ای آن که با علم خویش هر چیز را دربر گرفته است، ای آن که تعداد هر چیز را شماره نموده است.

(۸۵) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا أَوَّلُ يَا آخِرُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا بَرُّ يَا حَقُّ يَا فَوْدُ يَا وَثْرُ يَا صَمَدُ يَا سَرْمَدُ

(۸۵) خدایا! از تو درخواست می‌کنم به نامت ای آغاز، ای انجام، ای آشکار، ای نهان، ای نیکوکار، ای حق، ای یگانه، ای یکتا، ای بی‌نیاز، ای همیشگی.

(۸۶) يَا خَيْرَ مَعْرُوفٍ عُرِفَ يَا أَفْضَلَ مَعْبُودٍ عُبِدَ يَا أَجَلَ مَشْكُورٍ شُكِرَ يَا أَعَزَّ مَذْكُورٍ ذُكِرَ يَا أَعْلَى مَحْمُودٍ حُمِدَ يَا أَقْدَمَ مَوْجُودٍ طُلِبَ يَا أَرْفَعَ مَوْصُوفٍ وَصِفَ يَا أَكْبَرَ مَقْصُودٍ قُصِدَ يَا أَكْرَمَ مَسْئُولٍ سُئِلَ يَا أَشْرَفَ مَحْبُوبٍ عِلِمَ

(۸۶) ای بهترین شناخته شده‌ای که شناخته شده، ای برترین معبودی که عبادت شده، ای والاترین ثناپذیری که سپاس شده، ای عزیزترین یاد شده‌ای که یاد شده ای برترین ستوده‌ای که ستایش شده، ای دیرینه‌ترین موجودی که خواسته شده، ای بلندترین وصف شده‌ای که به وصف آمده، ای بزرگترین مقصودی که قصد شده، ای گرامی‌ترین پرسیده‌ای که پرسش شده، ای شریف‌ترین محبوبی که دانسته شده.

(۸۷) يَا حَبِيبَ الْبَاكِينَ يَا سَيِّدَ الْمُتَوَكِّلِينَ يَا هَادِيَ الْمُضْتَلِّينَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ يَا أُنَيْسَ الذَّاكِرِينَ يَا مَفْزَعَ الْمَلْهُوفِينَ يَا مُنْجِيَ الصَّادِقِينَ يَا أَقْدَرَ الْقَادِرِينَ يَا أَعْلَمَ الْعَالَمِينَ يَا إِلَهَ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ

(۸۷) ای محبوب گریه‌کنندگان، ای سرور توکل‌کنندگان، ای راهنمای گمراهان، ای سرپرست مؤمنان، ای همدم ذاکران، ای پناه جان سوختگان ای رهایی‌بخش راستگویان، ای تواناترین توانایان، ای داناترین دانایان، ای پرستیده همه آفریدگان.

(۸۸) يَا مَنْ عَلَا فَفَقِهَرَ يَا مَنْ مَلَكَ فَقَدَرَ يَا مَنْ بَطَنَ فَخَبَرَ يَا مَنْ عُبِدَ فَشَكَرَ يَا مَنْ عُصِيَ فَغَفَرَ يَا مَنْ لَا تَحْوِيهِ الْفِكْرُ يَا مَنْ لَا يُدْرِكُهُ بَصَرٌ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ أَثَرٌ يَا رَازِقَ الْبَشَرِ يَا مُقَدِّرَ كُلِّ قَدَرٍ

(۸۸) ای آن که فراتر رفت و چیره گشت، ای آن که دارا گشت و توان یافت، ای آن که نهان شد و آگاهی یافت، ای آن که پرستش شد و ارج نهاد، ای آن که نافرمانی شد و آمرزید، ای آنکه اندیشه‌ها او را فرا نگیرد، ای آن که دیده‌ای او را در نیابد، ای آن که اثری بر او پوشیده نماند، ای روزی‌دهنده آدمیان، ای اندازه‌دهنده هر انداه.

(۸۹) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَافِظُ يَا بَارِيُّ يَا دَارِيُّ يَا بَادِئُ يَا فَارِجُ يَا فَاتِحُ يَا كَاشِفُ يَا ضَامِنُ يَا أَمِيرُ يَا نَاهِي

(۸۹) خدایا! از تو درخواست می‌کنم به نامت ای نگهدار، ای آفریننده، ای پدید آورنده، ای بسیار بخشنده، ای گشایشگر، ای فراخی‌بخش، ای برگیرنده زیان، ای ضمانت‌کننده، ای فرمان‌ده، ای بازدارنده.

(۹۰) يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا - هُوَ يَا مَنْ لَا يَصْرِفُ السُّوءَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَخْلُقُ الْخَلْقَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُسَمِّئُ النَّعْمَةَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُقَلِّبُ الْقُلُوبَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُدَبِّرُ الْأَمْرَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُنْزِلُ الْغَيْثَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَبْسُطُ الرِّزْقَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُجِيبِي الْمَوْتَى إِلَّا هُوَ

(۹۰) ای آن که جز او غیب نداند، ای آن که برنگرداند بدی را جز او، ای آن که آفریدگان را جز او نیافریند، ای آن که گناه را جز او نیامرزد، ای آن که نعمت را جز او کامل نکند، ای آن که دلها را جز او دگرگون نکند، ای آن که کارها را جز او تدبیر نماید، ای آن که باران را جز او فرو نبارد، ای آن که روزی را جز او نگستراند، ای آن که مردگان را جز او زنده نسازد.

(۹۱) يَا مُعِينِ الضُّعْفَاءِ يَا صَاحِبِ العُرْبَاءِ يَا نَاصِرَ الْأَوْلِيَاءِ يَا قَاهِرَ الْأَعْدَاءِ يَا رَافِعَ السَّمَاءِ يَا أُنَيْسَ الْأَصْفِيَاءِ يَا حَبِيبَ الْأَتَقِيَاءِ يَا كَثَرَ الْفُقَرَاءِ يَا إِلَهَ الْأَغْيَاءِ يَا أَكْرَمَ الْكِرْمَاءِ

(۹۱) ای یاور ضعیفان، ای همراه غریبان، ای یار دوستان، ای چیره بر دشمنان ای بالا برنده آسمان، ای مونس برگزیدگان، ای محبوب پروا پیشگان، ای گنجینه تهیدستان، ای معبود توانگران ای کریم‌ترین کریمان.

(۹۲) يَا كَافِيَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يَا قَائِمَا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ لَا يُشْبِهُهُ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَزِيدُ فِي مُلْكِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَنْقُصُ مِنْ خَزَائِنِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَعْزُبُ عَنْ عِلْمِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ هُوَ خَيْرٌ بِكُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ وَسِعَتْ رَحْمَتُهُ كُلَّ شَيْءٍ (۹۲) ای کفایت‌کننده از هر چیزی، ای پاینده بر هر چیزی، ای آن که چیزی مانند او نیست، ای آن که چیزی بر فرمانروایی اش نیفزاید، ای آن که چیزی بر او پوشیده نیست، ای آن که چیزی از خزانه‌هایش نکاهد، ای آن که مانندش کسی نیست، ای آن که چیزی از علمش پنهان نماند، ای آن که به همه چیز آگاه است، ای آن که همه رحمتش همه چیز را فرا گرفته است.

(۹۳) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُكْرِمًا يَا مُطْعِمًا يَا مُنْعِمًا يَا مُعْطِيًا يَا مُعْنِي يَا مُفْنِي يَا مُفْنِي يَا مُحِبِّي يَا مُرْضِي يَا مُنْجِي

(۹۳) خدایا! از تو درخواست می‌کنم به نامت ای اکرام‌کننده، ای روزی‌بخش ای نعمت‌دهنده، ای عطابخش، ای بی‌نیازکننده، ای ذخیره‌گذار، ای نابودکننده، ای زنده‌ساز، ای خوشنودکننده، ای رهایی‌بخش.

(۹۴) يَا أَوَّلَ كُلِّ شَيْءٍ وَآخِرَهُ يَا إِلَهَ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ يَا رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَصَانِعَهُ يَا بَارِيَّ كُلِّ شَيْءٍ وَخَالِقَهُ يَا قَابِضَ كُلِّ شَيْءٍ وَبَاسِطَهُ يَا مُبْدِيَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمُعِيدَهُ يَا مُنْشِئَ كُلِّ شَيْءٍ وَمُقَدِّرَهُ يَا مُكُونَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمُحَوِّلَهُ يَا مُحْيِيَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمُمِيتَهُ يَا خَالِقَ كُلِّ شَيْءٍ وَوَارِثَهُ

(۹۴) ای آغاز و انجام هر چیزی، ای پرستیده و دارنده هر چیزی، ای پروردگار و سازنده هر چیزی، ای آفریننده و برآورنده هر چیزی، ای گیرنده و گشاینده هر چیزی، ای آغازکننده هر چیزی، ای پدیدآورنده و اندازه‌بخش هر چیزی، ای هستی‌بخش و جنباننده هر چیزی، ای زنده‌کننده و میراننده هر چیزی، ای آفریننده و میراث‌بر هر چیز

(۹۵) يَا خَيْرَ ذَاكِرٍ وَمَذْكُورٍ يَا خَيْرَ شَاكِرٍ وَمَشْكُورٍ يَا خَيْرَ حَامِدٍ وَمَحْمُودٍ يَا خَيْرَ شَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ يَا خَيْرَ دَاعٍ وَمَدْعُودٍ يَا خَيْرَ مُجِيبٍ وَمُجَابٍ يَا خَيْرَ مُؤْنِسٍ وَأُنَيْسٍ يَا خَيْرَ صَاحِبٍ وَجَلِيسٍ يَا خَيْرَ مَفْضُودٍ وَمَطْلُوبٍ يَا خَيْرَ حَبِيبٍ وَمَحْبُوبٍ

(۹۵) ای بهترین یادکننده و یادشده، ای بهترین ثناپذیر و ثناشده، ای بهترین ستاینده و ستوده، ای بهترین گواه و گواه‌پذیر، ای بهترین خواهنده و خواننده شده، ای بهترین پاسخ‌دهنده و پاسخ‌داده شده، ای بهترین یار و همدم، ای بهترین همراه و همنشین، ای بهترین سویه و آهنگ، ای بهترین دوستدار و دوستی‌پذیر.

(۹۶) يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ دَعَاهُ مُجِيبٌ يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ أَطَاعَهُ حَبِيبٌ يَا مَنْ هُوَ إِلَى مَنْ أَحَبَّهُ قَرِيبٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ اسْتَحْفَظَهُ رَقِيبٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ رَجَاهُ كَرِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ عَصَاهُ حَلِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي عَظَمَتِهِ رَحِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي إِحْسَانِهِ قَدِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ أَرَادَهُ عَلَيْهِ

(۹۶) ای آن که به خواهنده‌اش پاسخ گوید، ای آن که برای فرمانبرش دوست است، ای آن که به دوستدارش نزدیک است، ای آن که

برای کسی که از او نگهداری طلبد دیده‌بان است، ای آن که به هر که به او امید بندد کریم است، ای آن که هر که از او نافرمانی کند بردبار است، ای آن که در بزرگی اش مهربان است، ای آن که در فرزاندگی بزرگ است، ای آن که در نیکی اش دیرینه است، ای آن که به هر که او را خواهد دانا است.

(۹۷) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُسَبِّبُ يَا مُرْعَبُ يَا مُقَلِّبُ يَا مُعَقِّبُ يَا مُرْتَبُ يَا مُخَوِّفُ يَا مُحَذِّرُ يَا مُذَكِّرُ يَا مُسَخِّرُ يَا مُعَيِّرُ

(۹۷) خدایا! از تو درخواست می‌کنم به نامت ای سبب‌ساز، ای شوق‌آفرین، ای برگرداننده، ای پیگیر، ای سامان‌بخش، ای هراس‌آور، ای برحذردار، ای یادآور، ای تسخیرگر، ای دگرگون‌ساز

(۹۸) يَا مَنْ عِلْمُهُ سَابِقُ يَا مَنْ وَعْدُهُ صَادِقٌ يَا مَنْ لُطْفُهُ ظَاهِرٌ يَا مَنْ أَمْرُهُ غَالِبٌ يَا مَنْ كِتَابُهُ مُحْكَمٌ يَا مَنْ قَضَاؤُهُ كَائِنٌ يَا مَنْ قُرْآنُهُ مَجِيدٌ يَا مَنْ مُلْكُهُ قَدِيمٌ يَا مَنْ فَضْلُهُ عَمِيمٌ يَا مَنْ عَرْشُهُ عَظِيمٌ

(۹۸) ای آن که علمش پیش است، ای آن که وعده‌اش راست است، ای آن که لطفش آشکار است، ای آن که فرمانش چیره است، ای آن که کتابش استوار است. ای آن که حکمش شدنی است، ای آن که قرآنش باشکوه است، ای آن که فرمانروایی اش دیرین است، ای آن که بخشش فراگیر است، ای آن که پایگاهش بس بزرگ است.

(۹۹) يَا مَنْ لَا يَسْغَلُهُ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ يَا مَنْ لَا يَمْنَعُهُ فِعْلٌ عَنْ فِعْلٍ يَا مَنْ لَا يُلْهِيهُ قَوْلٌ عَنْ قَوْلٍ يَا مَنْ لَا يُغْلَطُهُ سُؤَالٌ عَنْ سُؤَالٍ يَا مَنْ لَا يَحْجُبُهُ شَيْءٌ عَنْ شَيْءٍ يَا مَنْ لَا يُبْرِمُهُ الْإِحْرَاحُ الْمُلْحِحِينَ يَا مَنْ هُوَ غَايَةُ مُرَادِ الْمُرِيدِينَ يَا مَنْ هُوَ مُنْتَهَى هِمَمِ الْعَارِفِينَ يَا مَنْ هُوَ مُنْتَهَى طَلَبِ الطَّالِبِينَ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ ذَرَّةٌ فِي الْعَالَمِينَ

(۹۹) ای آن که شنیدنی از شنیدن دیگر باز ندارد، ای آن که کاری از کار دیگر منعی نکند، ای آن که گفتاری از گفتار دیگر سرگرمش نکند، ای آن که درخواستی از درخواست دیگر او را به اشتباه نیافکند، ای آن که چیزی از چیز دیگر پرده‌اش نشود، ای آن که اصرار اصرارکنندگان او را به ستوه نیاورد، ای آن که آرمان واپسین جویندگان است، ای آن که نهایت همت عارفان است، ای آن که پایان جستجوی جویندگان است، ای آن که غباری در سراسر هستی بر او پوشیده نیست.

(۱۰۰) يَا حَلِيمًا لَا يَعْجَلُ يَا جَوَادًا لَا يَعْخَلُ يَا صَادِقًا لَا يُخْلِفُ يَا وَهَّابًا لَا يَمَلُّ يَا قَاهِرًا لَا يُغْلَبُ يَا عَظِيمًا لَا يُوصَفُ يَا عَدْلًا لَا يَحِيفُ يَا غَنِيًّا لَا يُفْتَقِرُ يَا كَبِيرًا لَا يَضَعُرُ يَا حَافِظًا لَا يُغْفَلُ سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَوْتُ الْعَوْتُ خَلَصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

(۱۰۰) ای بردباری که شتاب نکند، ای بخشنده‌ای که بخل نوزد، ای راستگویی که تخلف نکند، ای عطاکننده‌ای که خستگی نپذیرد، ای چیره‌ای که شکست‌ناپذیر است، ای بزرگی که به وصف در نیاید، ای دادگری که ستم ننماید، ای توانگری که نیازمند نشود، ای بزرگی که کوچک نگردد، ای نگهداری که غفلت ننماید. منزه‌ی تو ای که معبودی جز تو نیست، فریادرس، فریادرس، ما را از آتش رهایی بخش پروردگار

متن عربی

دعای جوشن کبیر

این دعا در کتابهای بلد الامین و مصباح کفعمی آمده، از حضرت سید الساجدین علیه السلام، از پدر ایشان از جد بزرگوارش حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت شده: این دعا را جبرئیل برای آن حضرت در یکی از جنگها فرود آورد، درحالی که زره سنگینی بر تن آن جناب بود به گونه‌ای که سنگینی آن بدن مبارک آن حضرت را به درد آورده بود. جبرئیل عرضه داشت: یا محمد پروردگارت به تو سلام میرساند و میفرماید: این جوشن (زره) را از تن خود بیرون کن و این دعا را بخوان که برای تو و امتت موجب ایمنی است. سپس شرحی در فضیلت این دعا ذکر فرموده که اینجا جای بیان تمام آن نیست ولی به برخی از آن اشاره می‌کنیم از جمله آنکه هر که آن را بر کفنش بنویسد، خدا به احترام آن او را به آتش نمی‌افکند و هر که آن را در اول ماه رمضان

با نیت خالص و دلی پاک بخواند، حق تعالی بهره‌مندی را روزی او می‌کند، و برای وی هفتاد هزار فرشته می‌آفریند که خدا را تسبیح و تقدیس کنند و ثوابش را برای او قرار دهند. در ادامه نیز فضیلت زیادی نقل کرده تا آنکه فرمود: هر که آن را در ماه رمضان سه بار بخواند، خدا بدن او را بر آتش جهنم حرام می‌کند، و بهشت را برای او واجب می‌گرداند، و دو فرشته را بر او می‌گمارد تا او را از گناهان حفظ کنند، و در طول زندگی خود در امان خدا باشد و در پایان روایت آمده: امام حسین علیه السلام فرمود: پدرم علی بن ابیطالب علیه السلام به حفظ این دعا وصیت کرد، و نیز اینکه آن را بر کفن ایشان بنیوسم و به اهل خود تعلیم دهم و آنان را به خواندنش ترغیب نمایم. این دعا مشتمل بر هزار نام از نامهای خداست و اسم اعظم نیز در آن است. فقیر گوید: از این روایت دو نکته استفاده می‌شود، اول: استحباب نوشتن این دعا بر کفن چنان که علامه بحر العلوم (عطر مرقده) در کتاب «الدرّة» به آن اشاره فرموده است:

وَسُنَّ أَنْ يُكْتَبَ بِالْأَكْفَانِ شَهَادَةُ الْإِسْلَامِ وَالْإِيمَانِ

{شد مستحب نوشتن بر اکفان گواه بر اسلام و هم بر ایمان}

وَهَكَذَا كِتَابَةُ الْقُرْآنِ وَالْجَوْشَنِ الْمَنْعُوتِ بِالْأَمَانِ

{و هم نوشتن کتاب قرآن و جوشن آن دعای امن و امان}

دوم: استحباب خواندن این دعا در اول ماه رمضان، و اما درباره قرائت آن در خصوص شبهای قدر باید گفت، ذکری از آن در این روایت نیامده است ولی علامه مجلسی قدس سره روحه در کتاب «زاد المعاد» آن را در ضمن اعمال شبهای قدر ذکر نموده است و در پاره‌ای از روایات نیز وارد شده که دعای «جوشن کبیر» را در هر یک از شبهای قدر بخوانند. و برای ما در این مقام فرمایش علامه مجلسی احله الله دار المقام کافی است. در هر صورت این دعا مشتمل بر صد بند است، و هر بندی مشتمل بر ده نام از نامهای خداست که در آخر هر بند باید گفت:

سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغُوثُ الْغُوثُ خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

و در کتاب «بلد الامین» آمده است که در آغاز هر بند «بسم الله» بگویند و در آخرش:

سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغُوثُ الْغُوثُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَخَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

منزهی تو ای که معبودی جز تو نیست، فریادرس فریادرس بر محمد و خاندانش درود فرست و ما را ای پروردگار از آتش رهایی بخش، ای سرچشمه هیبت و کرامت، ای مهربان‌ترین مهربانان. و آن دعا این است:

و آن دعا این است:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(۱) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا كَرِيمُ يَا مُقِيمُ يَا عَظِيمُ يَا قَدِيمُ يَا عَلِيمُ يَا حَلِيمُ يَا حَكِيمُ سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغُوثُ الْغُوثُ خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

(۲) يَا سَيِّدَ السَّادَاتِ، يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ يَا رَافِعَ الدَّرَجَاتِ يَا وَلِيَّ الْحَسَنَاتِ يَا غَافِرَ الْخَطِيئَاتِ يَا مُعْطِيَ الْمَسْئَلَاتِ يَا قَابِلَ التَّوْبَاتِ يَا سَامِعَ الْأَصْوَاتِ يَا عَالِمَ الْخَفِيَّاتِ يَا دَافِعَ الْبَلِيَّاتِ

(۳) يَا خَيْرَ الْغَافِرِينَ يَا خَيْرَ الْفَاتِحِينَ يَا خَيْرَ النَّاصِرِينَ يَا خَيْرَ الْحَاكِمِينَ يَا خَيْرَ الرَّازِقِينَ يَا خَيْرَ الْوَارِثِينَ يَا خَيْرَ الْحَامِدِينَ يَا خَيْرَ الذَّاكِرِينَ يَا خَيْرَ الْمُنْزِلِينَ يَا خَيْرَ الْمُحْسِنِينَ

(۴) يَا مَنْ لَهُ الْعِزَّةُ وَالْجَعَالُ يَا مَنْ لَهُ الْقُدْرَةُ وَالْكَمَالُ يَا مَنْ لَهُ الْمُلْكُ وَالْجَلَالُ يَا مَنْ هُوَ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ يَا مُنْشِئَ السَّحَابِ الثَّقَالِ يَا مَنْ هُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ يَا مَنْ هُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ يَا مَنْ هُوَ شَدِيدُ الْعِقَابِ يَا مَنْ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ يَا مَنْ عِنْدَهُ أَمُّ الْكِتَابِ

(۵) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا دَيَّانُ يَا بُرْهَانَ يَا سُلْطَانَ يَا رِضْوَانَ يَا غُفْرَانَ يَا سُبْحَانَ يَا مُسْتَعَانَ يَا ذَا الْمُنِّ وَالْبَيَانِ

(۶) يَا مَنْ تَوَاضَعَ كُلَّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِهِ يَا مَنْ اسْتَسَلِمَ كُلَّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِهِ يَا مَنْ ذَلَّ كُلَّ شَيْءٍ لِعِزَّتِهِ يَا مَنْ خَضَعَ كُلَّ شَيْءٍ لِهَيْبَتِهِ يَا مَنْ انْقَادَ كُلَّ شَيْءٍ مِنْ خَشْيَتِهِ يَا مَنْ تَشَقَّقَتِ الْجِبَالُ مِنْ مَخَافَتِهِ يَا مَنْ قَامَتِ السَّمَاوَاتُ بِأَمْرِهِ يَا مَنْ اسْتَقَرَّتِ الْأَرْضُونَ بِإِذْنِهِ يَا مَنْ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ يَا مَنْ لَا يَعْتَدِي عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِهِ

(۷) يَا غَافِرَ الْخَطَايَا يَا كَاشِفَ الْبَلَايَا يَا مُنْتَهَى الرَّجَايَا يَا مُجْزِلَ الْعَطَايَا يَا وَاهِبَ الْهَدَايَا يَا رَازِقَ الْبَرَايَا يَا قَاضِيَ الْمَنَايَا يَا سَامِعَ الشَّكَايَا يَا بَاعِثَ الْبَرَايَا يَا مُطْلِقَ الْأَسَارَى

(۸) يَا ذَا الْحَمْدِ وَالنَّشَاءِ يَا ذَا الْفَخْرِ وَالْبَهَاءِ يَا ذَا الْمَجْدِ وَالسَّنَاءِ يَا ذَا الْعَهْدِ وَالْوَفَاءِ يَا ذَا الْعَفْوِ وَالرِّضَاءِ يَا ذَا الْمَنِّ وَالْعَطَاءِ يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْقَضَاءِ يَا ذَا الْعِزِّ وَالْبَقَاءِ يَا ذَا الْجُودِ وَالسَّخَاءِ يَا ذَا الْأَلَاءِ وَالنِّعْمَاءِ

(۹) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مَانِعٌ يَا دَافِعٌ يَا رَافِعٌ يَا صَانِعٌ يَا نَافِعٌ يَا سَامِعٌ يَا جَامِعٌ يَا شَافِعٌ يَا وَاسِعٌ يَا مُوسِعٌ
(۱۰) يَا صَانِعَ كُلِّ مَصْنُوعٍ يَا خَالِقَ كُلِّ مَخْلُوقٍ يَا رَازِقَ كُلِّ مَرْزُوقٍ يَا مَالِكَ كُلِّ مَمْلُوكٍ يَا كَاشِفَ كُلِّ مَكْرُوبٍ يَا فَارِحَ كُلِّ مَهْمُومٍ
يَا رَاحِمَ كُلِّ مَرْحُومٍ يَا نَاصِرَ كُلِّ مَخْذُولٍ يَا سَاتِرَ كُلِّ مَعْيُوبٍ يَا مَلْجَأَ كُلِّ مَطْرُودٍ

(۱۱) يَا عُدَّتِي عِنْدَ شِدَّتِي يَا رَجَائِي عِنْدَ مُصِيبَتِي يَا مُوَسِّسِي عِنْدَ وَحْشَتِي يَا صَاحِبِي عِنْدَ غُرْبَتِي يَا وَليِّي عِنْدَ نِعْمَتِي يَا غِيَاثِي عِنْدَ كَرْبَتِي
يَا دَلِيلِي عِنْدَ حَيْرَتِي يَا غَنَائِي عِنْدَ افْتِقَارِي يَا مَلْجَأِي عِنْدَ ضِطْرَارِي يَا مُعِينِي عِنْدَ مَفْرَعِي

(۱۲) يَا عَلَامَ الْغُيُوبِ يَا غَفَّارَ الذُّنُوبِ يَا سِتَّارَ الْعُيُوبِ يَا كَاشِفَ الْكُرُوبِ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ يَا طَيِّبَ الْقُلُوبِ يَا مُنَوِّرَ الْقُلُوبِ يَا أُنِيسَ الْقُلُوبِ يَا مُفَرِّجَ الْهَمُومِ يَا مُنْفَسِّسَ الْعُمُومِ

(۱۳) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا جَلِيلٌ يَا جَمِيلٌ يَا وَكِيلٌ يَا كَفِيلٌ يَا دَلِيلٌ يَا قَبِيلٌ يَا مُدِيلٌ يَا مُبِيلٌ يَا مُقِيلٌ يَا مُحِيلٌ
(۱۴) يَا دَلِيلَ الْمُتَحَيِّرِينَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا صَبْرِيخَ الْمُسْتَصْرِحِينَ يَا جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ يَا عَوْنَ الْمُؤْمِنِينَ يَا رَاحِمَ الْمَسَاكِينَ يَا مَلْجَأَ الْعَاصِينَ يَا غَافِرَ الْمُذْنِبِينَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ

(۱۵) يَا ذَا الْجُودِ وَالْإِحْسَانِ يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْإِثْمَانِ يَا ذَا الْأَمْنِ وَالْأَمَانِ يَا ذَا الْقُدْسِ وَالسُّبْحَانَ يَا ذَا الْحِكْمَةِ وَالْبَيَانَ يَا ذَا الرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ يَا ذَا الْحُجَّةِ وَالْبُرْهَانِ يَا ذَا الْعَظَمَةِ وَالسُّلْطَانَ يَا ذَا الرَّأْفَةِ وَالْمُسْتَعَانَ يَا ذَا الْعَفْوِ وَالْغُفْرَانَ

(۱۶) يَا مَنْ هُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ إِلَهُ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ صَانِعُ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ عَالِمٌ بِكُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ قَادِرٌ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ يَبْقَى وَيَفْنَى كُلَّ شَيْءٍ

(۱۷) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُؤْمِنٌ يَا مُهَيِّمٌ يَا مُكُونٌ يَا مُلْقِنٌ يَا مُبِينٌ يَا مُهَوِّنٌ يَا مُمَكِّنٌ يَا مُزِينٌ يَا مُعْلِنٌ يَا مُقَسِّمٌ
(۱۸) يَا مَنْ هُوَ فِي مُلْكِهِ مُقِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي سُلْطَانِهِ قَدِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي جَلَالِهِ عَظِيمٌ يَا مَنْ هُوَ عَلَى عِبَادِهِ رَحِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ عَصَاهُ حَلِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ رَجَاهُ كَرِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي صُنْعِهِ حَكِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي حِكْمَتِهِ لَطِيفٌ يَا مَنْ هُوَ فِي لُطْفِهِ قَدِيمٌ

(۱۹) يَا مَنْ لَا يُزْجِي إِلَّا فَضْلُهُ يَا مَنْ لَا يُسْأَلُ إِلَّا عَفْوُهُ يَا مَنْ لَا يُنْظَرُ إِلَّا بَرُّهُ يَا مَنْ لَا يُخَافُ إِلَّا عِدْلُهُ يَا مَنْ لَا يَدُومُ إِلَّا مُلْكُهُ يَا مَنْ لَا سُلْطَانَ إِلَّا سُلْطَانَهُ يَا مَنْ وَسَعَتْ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَتُهُ يَا مَنْ سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ غَضَبَهُ يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمُهُ يَا مَنْ لَيْسَ أَحَدٌ مِثْلَهُ

(۲۰) يَا فَارِحَ الْهَمِّ يَا كَاشِفَ الْعَمِّ يَا غَافِرَ الذَّنْبِ يَا قَابِلَ التَّوْبِ يَا خَالِقَ الْحَلْقِ يَا صَادِقَ الْوَعْدِ يَا مُوفِيَ الْعَهْدِ يَا عَالِمَ السِّرِّ يَا فَالِقَ الْحَبِّ
يَا رَازِقَ الْأَنَامِ

(۲۱) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَلِيُّ يَا وَفِيُّ يَا غَنِيُّ يَا مَلِيٌّ يَا حَفِيُّ يَا رَضِيٌّ يَا زَكِيُّ يَا بَدِيُّ يَا قَوِيُّ يَا وَلِيُّ
(۲۲) يَا مَنْ أَظْهَرَ الْجَمِيلَ يَا مَنْ سَتَرَ الْقَبِيحَ يَا مَنْ لَمْ يُؤَاخِذْ بِالْجَرِيرَةِ يَا مَنْ لَمْ يَهْتِكِ السُّتْرَ يَا عَظِيمَ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ يَا صَاحِبَ كُلِّ نَجْوَى يَا مُنْتَهَى كُلِّ شَكْوَى

(۲۳) يَا ذَا النُّعْمَةِ السَّابِعَةِ يَا ذَا الرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ يَا ذَا الْمِنَّةِ السَّابِقَةِ يَا ذَا الْحِكْمَةِ الْبَالِغَةِ يَا ذَا الْقُدْرَةِ الْكَامِلَةِ يَا ذَا الْحُجَّةِ الْقَاطِعَةِ يَا ذَا الْكِرَامَةِ الظَّاهِرَةِ يَا ذَا الْعِزَّةِ الدَّائِمَةِ يَا ذَا الْقُوَّةِ الْمُتَيَّنَةِ يَا ذَا الْعَظَمَةِ الْمُنِيعَةِ

- (۲۴) يَا يَدِيَعُ السَّمَاوَاتِ يَا جَاعِلَ الظُّلُمَاتِ يَا رَاحِمَ الْعَبْرَاتِ يَا مُقِيلَ الْعَثْرَاتِ يَا سَاتِرَ الْعَوْرَاتِ يَا مُحِيِي الْأَمْوَاتِ يَا مُنْزِلَ الْآيَاتِ يَا مُضَعَّفَ الْحَسَنَاتِ يَا مَاحِي السَّيِّئَاتِ يَا شَدِيدَ النَّقِمَاتِ
- (۲۵) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُصَوِّرُ يَا مُقَدِّرُ يَا مُدَبِّرُ يَا مُطَهِّرُ يَا مُنَوِّرُ يَا مُبَسِّرُ يَا مُنْدِرُ يَا مُقَدِّمُ يَا مُؤَخِّرُ
- (۲۶) يَا رَبَّ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الشَّهْرِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ يَا رَبَّ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الْحِلِّ وَالْحَرَامِ يَا رَبَّ الثُّورِ وَالظَّلَامِ يَا رَبَّ التَّحِيَّةِ وَالسَّلَامِ يَا رَبَّ الْقُدْرَةِ فِي الْأَنَامِ
- (۲۷) يَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ يَا أَعْدَلَ الْعَادِلِينَ يَا أَصْدَقَ الصَّادِقِينَ يَا أَطَهَرَ الطَّاهِرِينَ يَا أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ يَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ يَا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ يَا أَشْفَعَ الشَّافِعِينَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ
- (۲۸) يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ يَا سِنْدَ مَنْ لَا سِنْدَ لَهُ يَا ذُخْرَ مَنْ لَا ذُخْرَ لَهُ يَا حِزْزَ مَنْ لَا حِزْزَ لَهُ يَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ يَا فَخْرَ مَنْ لَا فَخْرَ لَهُ يَا عِزَّ مَنْ لَا عِزَّ لَهُ يَا مُعِينَ مَنْ لَا مُعِينَ لَهُ يَا أُنَيْسَ مَنْ لَا أُنَيْسَ لَهُ يَا أَمَانَ مَنْ لَا أَمَانَ لَهُ
- (۲۹) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَاصِمَ يَا قَائِمَ يَا دَائِمَ يَا رَاحِمَ يَا سَالِمَ يَا حَاكِمَ يَا عَالِمَ يَا قَاسِمَ يَا قَابِضَ يَا بَاسِطَ
- (۳۰) يَا عَاصِمَ مِنَ اسْتِعْصَمَهُ يَا رَاحِمَ مِنَ اسْتَرْحَمَهُ يَا غَافِرَ مِنَ اسْتَغْفَرَهُ يَا نَاصِرَ مِنَ اسْتَنْصَرَهُ يَا حَافِظَ مِنَ اسْتَحْفَظَهُ يَا مُكْرِمَ مِنَ اسْتَكْرَمَهُ يَا مُرْشِدَ مِنَ اسْتَرْشَدَهُ يَا صَرِيخَ مِنَ اسْتَصْرَخَهُ يَا مُعِينَ مِنَ اسْتَعَانَهُ يَا مُغِيثَ مِنَ اسْتَعَاثَهُ
- (۳۱) يَا عَزِيزًا لَا يُضَامُ يَا لَطِيفًا لَا يُرَامُ يَا قَيُّومًا لَا يَنَامُ يَا دَائِمًا لَا يَفُوتُ يَا حَيًّا لَا يَمُوتُ يَا مَلِكًا لَا يَزُولُ يَا بَاقِيًا لَا يَفْنَى يَا عَالِمًا لَا يَجْهَلُ يَا صَمَدًا لَا يُطْعَمُ يَا قَوِيًّا لَا يَضْعَفُ
- (۳۲) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا أَحَدًا يَا وَاحِدًا يَا شَاهِدًا يَا مَاجِدًا يَا حَامِدًا يَا رَاشِدًا يَا بَاعِثًا يَا وَارِثًا يَا ضَارًّا يَا نَافِعَ
- (۳۳) يَا أَعْظَمَ مِنْ كُلِّ أَعْظَمٍ يَا أَكْرَمَ مِنْ كُلِّ كَرِيمٍ يَا أَرْحَمَ مِنْ كُلِّ رَحِيمٍ يَا أَعْلَمَ مِنْ كُلِّ عَلِيمٍ يَا أَحْكَمَ مِنْ كُلِّ حَكِيمٍ يَا أَقْدَمَ مِنْ كُلِّ قَدِيمٍ يَا أَكْبَرَ مِنْ كُلِّ كَبِيرٍ يَا أَلْطَفَ مِنْ كُلِّ لَطِيفٍ يَا أَجَلَ مِنْ كُلِّ جَلِيلٍ يَا أَعَزَّ مِنْ كُلِّ عَزِيزٍ
- (۳۴) يَا كَرِيمَ الصَّفْحِ يَا عَظِيمَ الْمَنِّ يَا كَثِيرَ الْخَيْرِ يَا قَدِيمَ الْفَضْلِ يَا دَائِمَ اللَّطْفِ يَا لَطِيفَ الصَّنْعِ يَا مُنْفَسَ الْكَرْبِ يَا كَاشِفَ الضُّرِّ يَا مَالِكَ الْمُلْكِ يَا قَاضِيَ الْحَقِّ
- (۳۵) يَا مَنْ هُوَ فِي عَهْدِهِ وَفِي يَدَيْهِ قُوَّةٌ يَا مَنْ هُوَ فِي وَفَائِهِ قُوَّةٌ يَا مَنْ هُوَ فِي قُوَّتِهِ عَلِيٌّ يَا مَنْ هُوَ فِي غُلُوِّهِ قَرِيبٌ يَا مَنْ هُوَ فِي قُرْبِهِ لَطِيفٌ يَا مَنْ هُوَ فِي لُطْفِهِ شَرِيفٌ يَا مَنْ هُوَ فِي شَرَفِهِ عَزِيزٌ يَا مَنْ هُوَ فِي عِزِّهِ عَظِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي عَظَمَتِهِ مَجِيدٌ يَا مَنْ هُوَ فِي مَجْدِهِ حَمِيدٌ
- (۳۶) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا كَافِيًا يَا شَافِيًا يَا وَافِيًا يَا مُعَافِيًا يَا هَادِيًا يَا دَاعِيًا يَا قَاضِيًا يَا رَاضِيًا يَا عَالِيًا يَا بَاقِيًا
- (۳۷) يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَاضِعٌ لَهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَاشِعٌ لَهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ كَائِنٌ لَهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مُوجُودٌ بِهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مُبْتَنِيٌّ إِلَيْهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَائِفٌ مِنْهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ قَائِمٌ بِهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ صَائِرٌ إِلَيْهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ
- (۳۸) يَا مَنْ لَا مَفْرَإَ إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا مَفْرَاحَ إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا مَقْصَدَ إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا مَنَاجِيَ مِنْهُ إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا يُرْعَبُ إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِهِ يَا مَنْ لَا يُسْتَعَانُ إِلَّا بِهِ يَا مَنْ لَا يَتَوَكَّلُ إِلَّا عَلَيْهِ يَا مَنْ لَا يُرْجَى إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُعْبَدُ إِلَّا هُوَ
- (۳۹) يَا خَيْرَ الْمُرْهُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمُرْغُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَطْلُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَسْتَوْلِينَ يَا خَيْرَ الْمَقْصُودِينَ يَا خَيْرَ الْمَدْكُورِينَ يَا خَيْرَ الْمَشْكُورِينَ يَا خَيْرَ الْمَحْبُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَدْعُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمُسْتَأْنَسِينَ
- (۴۰) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا غَافِرًا يَا سَاتِرًا يَا قَادِرًا يَا فَاهِرًا يَا فَاطِرًا يَا كَاسِرًا يَا جَابِرًا يَا ذَاكِرًا يَا نَاطِرًا يَا نَاصِرًا
- (۴۱) يَا مَنْ خَلَقَ فَسَوَّى يَا مَنْ قَدَّرَ فَهَدَى يَا مَنْ يَكْشِفُ الْبَلَاةَ يَا مَنْ يَسْمَعُ النَّجْوَى يَا مَنْ يُثَقِّدُ الْعُرْفَى يَا مَنْ يُنْجِي الْهَلَكَى يَا مَنْ يَشْفِي الْمُرْضَى يَا مَنْ أَصْحَكَ وَأَبْكَى يَا مَنْ أَمَاتَ وَأَحْيَا يَا مَنْ خَلَقَ الرُّوحَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَى
- (۴۲) يَا مَنْ فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ سَبِيلُهُ يَا مَنْ فِي الْأَفَاقِ آيَاتُهُ يَا مَنْ فِي الْآيَاتِ بُرْهَانُهُ يَا مَنْ فِي الْمَمَاتِ قُدْرَتُهُ يَا مَنْ فِي الْقُبُورِ عِبْرَتُهُ يَا مَنْ

فِي الْقِيَامَةِ مُلْكُهُ يَا مَنْ فِي الْحِسَابِ هَيْبَتُهُ يَا مَنْ فِي الْمِيزَانِ قَضَاؤُهُ يَا مَنْ فِي الْجَنَّةِ ثَوَابُهُ يَا مَنْ فِي النَّارِ عِقَابُهُ

(۴۳) يَا مَنِ إِلَيْهِ يَهْرَبُ الْخَائِفُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَفْرَعُ الْمَذْتَبُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَقْصِدُ الْمُنِيبُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَزْعَبُ الزَّاهِدُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَلْجَأُ الْمُتَحَيِّرُونَ يَا مَنْ بِهِ يَسْتَأْنِسُ الْمُرِيدُونَ يَا مَنْ بِهِ يَفْتَحِرُ الْمُحِبُّونَ يَا مَنْ فِي عَفْوِهِ يَطْمَعُ الْخَاطِئُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَسْتَكِنُ الْمُوقِنُونَ يَا مَنْ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ

(۴۴) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَبِيبُ يَا طَيْبُ يَا قَرِيبُ يَا رَقِيبُ يَا حَسِيبُ يَا مَهِيبُ [مُهَيْبُ] يَا مُثِيبُ يَا مُجِيبُ يَا خَبِيرُ يَا بَصِيرُ

(۴۵) يَا أَقْرَبَ مِنْ كُلِّ قَرِيبٍ يَا أَحَبَّ مِنْ كُلِّ حَبِيبٍ يَا أَبْصَرَ مِنْ كُلِّ بَصِيرٍ يَا أَخْبَرَ مِنْ كُلِّ خَبِيرٍ يَا أَشْرَفَ مِنْ كُلِّ شَرِيفٍ يَا أَرْفَعَ مِنْ كُلِّ رَفِيعٍ يَا أَقْوَى مِنْ كُلِّ قَوِيٍّ يَا أَغْنَى مِنْ كُلِّ غَنِيٍّ يَا أَحْجَدَ مِنْ كُلِّ جَوَادٍ يَا أَرَأَفَ مِنْ كُلِّ رَعُوفٍ

(۴۶) يَا غَالِبًا غَيْرَ مَغْلُوبٍ يَا صَانِعًا غَيْرَ مَصْنُوعٍ يَا خَالِقًا غَيْرَ مَخْلُوقٍ يَا مَالِكًا غَيْرَ مَمْلُوكٍ يَا قَاهِرًا غَيْرَ مَقْهُورٍ يَا رَافِعًا غَيْرَ مَرْفُوعٍ يَا حَافِظًا غَيْرَ مَحْفُوظٍ يَا نَاصِرًا غَيْرَ مَنْصُورٍ يَا شَاهِدًا غَيْرَ غَائِبٍ يَا قَرِيبًا غَيْرَ بَعِيدٍ

(۴۷) يَا نُورَ النَّوْرِ يَا مُنَوَّرَ النَّوْرِ يَا خَالِقَ النَّوْرِ يَا مُدَبِّرَ النَّوْرِ يَا مُقَدِّرَ النَّوْرِ يَا نُورَ كُلِّ نُورٍ يَا نُورًا قَبْلَ كُلِّ نُورٍ يَا نُورًا بَعْدَ كُلِّ نُورٍ يَا نُورًا فَوْقَ كُلِّ نُورٍ يَا نُورًا لَيْسَ كَمِثْلِهِ نُورٌ

(۴۸) يَا مَنْ عَطَاؤُهُ شَرِيفٌ يَا مَنْ فِعْلُهُ لَطِيفٌ يَا مَنْ لُطْفُهُ مُقِيمٌ يَا مَنْ إِحْسَانُهُ قَدِيمٌ يَا مَنْ قَوْلُهُ حَقٌّ يَا مَنْ وَعْدُهُ صِدْقٌ يَا مَنْ عَفْوُهُ فَضْلٌ يَا مَنْ عَذَابُهُ عَدْلٌ يَا مَنْ ذِكْرُهُ حُلُوٌّ يَا مَنْ فَضْلُهُ عَمِيمٌ

(۴۹) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُسَهِّلُ يَا مُفْضِلُ يَا مُبَدِّلُ يَا مُدَلِّلُ يَا مُنَزِّلُ يَا مُنَوِّلُ يَا مُفْضِلُ يَا مُجْزِلُ يَا مُمَهِّلُ يَا مُجْمِلُ

(۵۰) يَا مَنْ بَرَى وَلَا يُرَى يَا مَنْ يَخْلُقُ وَلَا يُخْلَقُ يَا مَنْ يَهْدِي وَلَا يُهْدَى يَا مَنْ يُحْيِي وَلَا يُحْيَى يَا مَنْ يَسْأَلُ وَلَا يُسْأَلُ يَا مَنْ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ يَا مَنْ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ يَا مَنْ يَقْضِي وَلَا يُقْضَى عَلَيْهِ يَا مَنْ يَحْكُمُ وَلَا يُحْكَمُ عَلَيْهِ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

(۵۱) يَا نِعَمَ الْحَسِيبِ يَا نِعَمَ الطَّيِّبِ يَا نِعَمَ الرَّقِيبِ يَا نِعَمَ الْقَرِيبِ يَا نِعَمَ الْمُجِيبِ يَا نِعَمَ الْحَبِيبِ يَا نِعَمَ الْكَفِيلِ يَا نِعَمَ الْوَكِيلِ يَا نِعَمَ الْمَوْلَى يَا نِعَمَ النَّصِيرِ

(۵۲) يَا سُرُورَ الْعَارِفِينَ يَا مَنَى الْمُحِبِّينَ يَا أُنَيْسَ الْمُرِيدِينَ يَا حَبِيبَ التَّوَابِينَ يَا رَازِقَ الْمُقْلِينَ يَا رَجَاءَ الْمَيْدَنِيِّينَ يَا قُرَّةَ عَيْنِ الْعَابِدِينَ يَا مُنْفَسَّ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ يَا مُفْرَجَ عَنِ الْمُعْجَمِينَ يَا إِلَهَ الْأَوْلِينَ وَالْآخِرِينَ

(۵۳) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا رَبَّنَا يَا إِلَهَنَا يَا سَيِّدَنَا يَا مَوْلَانَا يَا نَاصِرَنَا يَا حَافِظَنَا يَا دَلِيلَنَا يَا مُعِينَنَا يَا حَبِيبَنَا يَا طَيْبَنَا

(۵۴) يَا رَبَّ النَّبِيِّينَ وَالْمُرَبِّرِينَ يَا رَبَّ الصَّادِقِينَ وَالْأَخْيَارِ يَا رَبَّ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ يَا رَبَّ الصَّغَارِ وَالْكِبَارِ يَا رَبَّ الْجُجُوبِ وَالشُّمَارِ يَا رَبَّ الْأَنْهَارِ وَالْأَشْجَارِ يَا رَبَّ الصَّحَارِي وَالْقَفَارِ يَا رَبَّ الْبَرَارِي وَالْبَحَارِ يَا رَبَّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ يَا رَبَّ الْأَعْلَانِ وَالْأَسْرَارِ

(۵۵) يَا مَنْ نَفَذَ فِي كُلِّ شَيْءٍ أَمْرَهُ يَا مَنْ لَحِقَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمُهُ يَا مَنْ بَلَغَتْ إِلَى كُلِّ شَيْءٍ قُدْرَتُهُ يَا مَنْ لَا تُحْصَى الْعِبَادُ نِعْمَهُ يَا مَنْ لَا تَبْلُغُ الْخَلَائِقُ شُكْرَهُ يَا مَنْ لَا تُدْرِكُ الْأَفْهَامُ جَلَالَهُ يَا مَنْ لَا تَنَالُ الْأَوْهَامُ كُنْهَهُ يَا مَنْ الْعُظْمَةُ وَالْكِبْرِيَاءُ رِذَاؤُهُ يَا مَنْ لَا تَرْتَدُّ الْعِبَادُ قَضَاءَهُ يَا مَنْ لَا مُلْكَ إِلَّا مُلْكُهُ يَا مَنْ لَا عَطَاءَ إِلَّا عَطَاؤُهُ

(۵۶) يَا مَنْ لَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى يَا مَنْ لَهُ الصِّفَاتُ الْعُلْيَا يَا مَنْ لَهُ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى يَا مَنْ لَهُ الْجَنَّةُ الْمَأْوَى يَا مَنْ لَهُ الْآيَاتُ الْكُبْرَى يَا مَنْ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يَا مَنْ لَهُ الْحُكْمُ وَالْقَضَاءُ يَا مَنْ لَهُ الْهَوَاءُ وَالْفَضَاءُ يَا مَنْ لَهُ الْعَرْشُ وَالتَّرَى يَا مَنْ لَهُ السَّمَاوَاتُ الْعُلَى

(۵۷) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَفُوًّا يَا غَفُورًا يَا صَبُورًا يَا شَكُورًا يَا رَعُوفًا يَا عَطُوفًا يَا مَسْئُولًا يَا وَدُودًا يَا سُبُوحًا يَا قُدُوسًا

(۵۸) يَا مَنْ فِي السَّمَاءِ عَظَمَتُهُ يَا مَنْ فِي الْأَرْضِ آيَاتُهُ يَا مَنْ فِي كُلِّ شَيْءٍ دَلَالَتُهُ يَا مَنْ فِي الْبِحَارِ عَجَابَتُهُ يَا مَنْ فِي الْجِبَالِ خَزَائِنُهُ يَا مَنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَرْجِعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ يَا مَنْ أَظْهَرَ فِي كُلِّ شَيْءٍ لُطْفَهُ يَا مَنْ أَحْسَنَ فِي كُلِّ شَيْءٍ حَلْفَهُ يَا مَنْ تَصَرَّفَ فِي الْخَلَائِقِ قُدْرَتُهُ

(۵۹) يَا حَبِيبَ مَنْ لَا حَبِيبَ لَهُ يَا طَيِّبَ مَنْ لَا طَيِّبَ لَهُ يَا مُجِيبَ مَنْ لَا مُجِيبَ لَهُ يَا شَفِيقَ مَنْ لَا شَفِيقَ لَهُ يَا رَفِيقَ مَنْ لَا رَفِيقَ لَهُ يَا مُعِثَّ مَنْ لَا مُعِثَّ لَهُ يَا دَلِيلَ مَنْ لَا دَلِيلَ لَهُ يَا أُنَيْسَ مَنْ لَا أُنَيْسَ لَهُ يَا رَاحِمَ مَنْ لَا رَاحِمَ لَهُ يَا صَاحِبَ مَنْ لَا صَاحِبَ لَهُ

(۶۰) يَا كَافِيَ مَنْ اسْتَكْفَاهُ يَا هَادِيَ مَنْ اسْتَهْدَاهُ يَا كَالِي مَنْ اسْتَكَلَاهُ يَا رَاعِيَ مَنْ اسْتَرْعَاهُ يَا شَافِيَ مَنْ اسْتَشْفَاهُ يَا قَاضِيَ مَنْ اسْتَقْضَاهُ يَا مُعْنَى مَنْ اسْتَعْنَاهُ يَا مُوفَى مَنْ اسْتَوْفَاهُ يَا مُقْوَى مَنْ اسْتَفْوَاهُ يَا وَلِيَّ مَنْ اسْتَوْلَاهُ

(۶۱) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا خَالِقُ يَا رَازِقُ يَا نَاطِقُ يَا صَادِقُ يَا فَالِقُ يَا فَارِقُ يَا فَاتِقُ يَا رَاتِقُ يَا سَابِقُ [فَاتِقُ] يَا سَامِقُ

(۶۲) يَا مَنْ يُقَلِّبُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ يَا مَنْ جَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالْأَنْوَارَ يَا مَنْ خَلَقَ الظَّلَّ وَالْحَرُورَ يَا مَنْ سَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ يَا مَنْ قَدَّرَ الْخَيْرَ وَالشَّرَّ يَا مَنْ خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ يَا مَنْ لَهُ الْخُلُقُ وَالْأَمْرُ يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ يَا مَنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الدُّلِّ

(۶۳) يَا مَنْ يَعْلَمُ مَرَادَ الْمُتْرِيدِينَ يَا مَنْ يَعْلَمُ ضَمِيرَ الصَّامِتِينَ يَا مَنْ يَسْمَعُ أَيْنَ الْوَاهِنِينَ يَا مَنْ يَرَى بُكَاءَ الْخَائِفِينَ يَا مَنْ يَمْلِكُ حَوَائِجَ السَّائِلِينَ يَا مَنْ يَقْبَلُ عُذْرَ التَّائِبِينَ يَا مَنْ لَا يُضِلُّ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ يَا مَنْ لَا يُضَيِّعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ يَا مَنْ لَا يَبْعُدُ عَنْ قُلُوبِ الْعَارِفِينَ يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ

(۶۴) يَا دَائِمَ الْبَقَاءِ يَا سَمِيعَ الدُّعَاءِ يَا وَاسِعَ الْعَطَاءِ يَا غَافِرَ الْخَطَاةِ يَا بَدِيعَ السَّمَاءِ يَا حَسَنَ الْبَلَاءِ يَا جَمِيلَ الثَّنَاءِ يَا قَدِيمَ السَّنَاءِ يَا كَثِيرَ الْوَفَاءِ يَا شَرِيفَ الْجَزَاءِ

(۶۵) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا سِتَّارَ يَا غَفَّارَ يَا فَهَّارَ يَا جَبَّارَ يَا صَبَّارَ يَا بَارُ يَا مُخْتَارَ يَا فَتَّاحَ يَا نَفَّاحَ يَا مُرْتَاحَ

(۶۶) يَا مَنْ خَلَقَنِي وَسَوَّأَنِي يَا مَنْ رَزَقَنِي وَرَبَّأَنِي يَا مَنْ أَطْعَمَنِي وَسَقَّأَنِي يَا مَنْ قَرَّبَنِي وَأَذْنَبَنِي يَا مَنْ عَصَمَنِي وَكَفَّأَنِي يَا مَنْ حَفِظَنِي وَكَلاَنِي يَا مَنْ أَعَزَّنِي وَأَعْنَانِي يَا مَنْ وَفَّقَنِي وَهَدَانِي يَا مَنْ آتَسَنِي وَأَوَّأَنِي يَا مَنْ أَمَاتَنِي وَأَحْيَانِي

(۶۷) يَا مَنْ يُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ يَا مَنْ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ يَا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ يَا مَنْ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ يَا مَنْ لَا مَعْقَبَ لِحُكْمِهِ يَا مَنْ لَا رَادَّ لِقَضَائِهِ يَا مَنْ انْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ لِأَمْرِهِ يَا مَنْ السَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِبَيْمِينِهِ يَا مَنْ يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ

(۶۸) يَا مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ مِهَادًا يَا مَنْ جَعَلَ الْجِبَالَ أوتَادًا يَا مَنْ جَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا يَا مَنْ جَعَلَ الْقَمَرَ نُورًا يَا مَنْ جَعَلَ اللَّيْلَ لِبَاسًا يَا مَنْ جَعَلَ النَّهَارَ مَعَاشًا يَا مَنْ جَعَلَ النَّوْمَ سُبَاتًا يَا مَنْ جَعَلَ السَّمَاءَ بِنَاءً يَا مَنْ جَعَلَ الْأَشْيَاءَ أَرْوَاجًا يَا مَنْ جَعَلَ النَّارَ مَوْصَادًا

(۶۹) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا سَمِيعَ يَا شَفِيعَ يَا رَفِيعَ يَا مَبِيعَ يَا سَرِيعَ يَا بَدِيعَ يَا كَبِيرَ يَا قَدِيرَ يَا خَبِيرَ [مُنِيرًا] يَا مُجِيرَ

(۷۰) يَا حَيًّا قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ يَا حَيًّا بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ يَا حَيُّ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ حَيٌّ يَا حَيُّ الَّذِي لَا يُشَارِكُهُ حَيٌّ يَا حَيُّ الَّذِي لَا يَحْتَاجُ إِلَى حَيٍّ يَا حَيُّ الَّذِي يَمِيتُ كُلَّ حَيٍّ يَا حَيُّ الَّذِي يَرْزُقُ كُلَّ حَيٍّ يَا حَيًّا لَمْ يَرِثِ الْحَيَاةَ مِنْ حَيٍّ يَا حَيُّ الَّذِي يُحْيِي الْمَوْتَى يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ

(۷۱) يَا مَنْ لَهُ ذِكْرٌ لَا يُنْسَى يَا مَنْ لَهُ نُورٌ لَا يُطْفَأُ يَا مَنْ لَهُ يَوْمٌ لَا يُعَمُّ لَا تُعَدُّ يَا مَنْ لَهُ مُلْكٌ لَا يَزُولُ يَا مَنْ لَهُ ثَنَاءٌ لَا يُحْصَى يَا مَنْ لَهُ جَلالٌ لَا يُكْفَى يَا مَنْ لَهُ كَمالٌ لَا يُدْرَكُ يَا مَنْ لَهُ قِضَاءٌ لَا يُرَدُّ يَا مَنْ لَهُ صِفَاتٌ لَا تُبَدَّلُ يَا مَنْ لَهُ نِعْمَةٌ لَا تُعَيَّرُ

التَّوَابِينَ يَا مَنْ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ يَا مَنْ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

(۷۲) يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ يَا مَالِكَ يَوْمَ الدِّينِ يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ يَا ظَهَرَ اللَّاحِظِينَ يَا مُدْرَكَ الْهَارِبِينَ يَا مَنْ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ يَا مَنْ يُحِبُّ

(۷۳) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا شَفِيقَ يَا رَفِيقَ يَا حَفِيطَ يَا مُحِيطَ يَا مُقِيتَ يَا مُعِثَّ يَا مُعِزُّ يَا مُدِلُّ يَا مُبْدِيُّ يَا مُعِيدُ

(۷۴) يَا مَنْ هُوَ أَحَدٌ بِلَا ضِدٍّ يَا مَنْ هُوَ فَوْدٌ بِلَا نِدٍّ يَا مَنْ هُوَ صِمْدٌ بِلَا عَيْبٍ يَا مَنْ هُوَ وَتَرٌ بِلَا كَيْفٍ يَا مَنْ هُوَ قَاضٍ بِلَا حَيْفٍ يَا مَنْ هُوَ رَبٌّ بِلَا وَزِيرٍ يَا مَنْ هُوَ عَزِيزٌ بِلَا ذُلٍّ يَا مَنْ هُوَ غَنِيٌّ بِلَا فَقْرٍ يَا مَنْ هُوَ مَلِكٌ بِلَا عَزْلِ يَا مَنْ هُوَ مُوصُوفٌ بِلَا شَبِيهِ

(۷۵) يَا مَنْ ذَكَرَهُ شَرَفٌ لِلذَّاكِرِينَ يَا مَنْ شُكِرَهُ فَوْزٌ لِلشَّاكِرِينَ يَا مَنْ حَمِدَهُ عِزٌّ لِلْحَامِدِينَ يَا مَنْ طَاعَتْهُ نَجَاةٌ لِلْمُطِيعِينَ يَا مَنْ بَابُهُ مَفْتُوحٌ

لِلطَّالِبِينَ يَا مَنْ سَبِيلُهُ وَاضِحٌ لِلْمُنِيبِينَ يَا مَنْ آيَاتُهُ بُرْهَانٌ لِلنَّاطِرِينَ يَا مَنْ كِتَابُهُ تَذَكُّرٌ لِلْمُتَّقِينَ يَا مَنْ رِزْقُهُ عُمُومٌ لِلطَّائِعِينَ وَالْعَاصِيَةَ يَا مَنْ رَحْمَتُهُ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ

(۷۶) يَا مَنْ تَبَارَكَ اسْمُهُ يَا مَنْ تَعَالَى جَدُّهُ يَا مَنْ لَا إِلَهَ غَيْرُهُ يَا مَنْ جَلَّ تَنَاؤُهُ يَا مَنْ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُهُ يَا مَنْ يَدُومُ بَقَاؤُهُ يَا مَنْ الْعِظْمَةُ بِهَاؤُهُ يَا مَنْ الْكِبْرِيَاءُ رِدَاؤُهُ يَا مَنْ لَا تُحْصَى آلَاؤُهُ يَا مَنْ لَا تُعَدُّ نِعْمَاؤُهُ

(۷۷) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُعِينُ يَا أَمِينُ يَا مُبِينُ يَا مَتِينُ يَا مَكِينُ يَا رَشِيدُ يَا حَمِيدُ يَا مَجِيدُ يَا شَدِيدُ يَا شَهِيدُ

(۷۸) يَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيدِ يَا ذَا الْقَوْلِ السَّيِّدِ يَا ذَا الْفِعْلِ الرَّشِيدِ يَا ذَا الْبَطْشِ الشَّدِيدِ يَا ذَا الْوَعْدِ وَالْوَعِيدِ يَا مَنْ هُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ يَا مَنْ هُوَ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ يَا مَنْ هُوَ قَرِيبٌ غَيْرٌ بَعِيدٌ يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ يَا مَنْ هُوَ لَيْسَ بِظَلَامٍ لِلْعَبِيدِ

(۷۹) يَا مَنْ لَا شَرِيكَ لَهُ وَلَا وَزِيرٌ يَا مَنْ لَا شَبِيهَ [شَبَه] لَهُ وَلَا نَظِيرٌ يَا خَالِقَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ الْمُنِيرِ يَا مُغْنِيَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ يَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ يَا جَابِرَ الْعِظْمِ الْكَسِيرِ يَا عِضْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ يَا مَنْ هُوَ بَعَادِهِ خَيْرٌ بِصَتْرِهِ يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

(۸۰) يَا ذَا الْجُودِ وَالنِّعَمِ يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْكَرَمِ يَا خَالِقَ اللُّوحِ وَالْقَلَمِ يَا بَارِي الدَّرِّ وَالنَّسَمِ يَا ذَا الْبَأْسِ وَالنِّقَمِ يَا مُلْهِمَ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ يَا كَاشِفَ الضُّرِّ وَالْأَلَمِ يَا عَالِمَ السِّرِّ وَالْهَمَمِ يَا رَبَّ الْبَيْتِ وَالْحَرَمِ يَا مَنْ خَلَقَ الْأَشْيَاءَ مِنَ الْعَدَمِ

(۸۱) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا فَاعِلٌ يَا جَاعِلٌ يَا قَابِلٌ يَا كَامِلٌ يَا فَاصِلٌ يَا وَاصِلٌ يَا عَادِلٌ يَا غَالِبٌ يَا طَالِبٌ يَا وَاهِبٌ

(۸۲) يَا مَنْ أَنْعَمَ بِطَوْلِهِ يَا مَنْ أَكْرَمَ بِجُودِهِ يَا مَنْ جَادَ بِطُفْهِ يَا مَنْ تَعَزَّزَ بِقُدْرَتِهِ يَا مَنْ قَدَّرَ بِحُكْمَتِهِ يَا مَنْ حَكَّمَ بِتَدْبِيرِهِ يَا مَنْ دَبَّرَ بِعِلْمِهِ يَا مَنْ تَجَاوَزَ بِحِلْمِهِ يَا مَنْ دَنَا فِي عُلُوِّهِ يَا مَنْ عَلَا فِي دُنُوِّهِ

(۸۳) يَا مَنْ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَا مَنْ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ يَا مَنْ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُعِزُّ مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُذِلُّ مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُصَوِّرُ فِي الْأَرْحَامِ مَا يَشَاءُ يَا مَنْ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ

(۸۴) يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا يَا مَنْ جَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا يَا مَنْ لَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا يَا مَنْ جَعَلَ [مِنَ الْمَلَائِكَةِ] الْمَلَائِكَةَ رُسُلًا يَا مَنْ جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا يَا مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا يَا مَنْ خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا يَا مَنْ جَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ أَمِيدًا يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا يَا مَنْ أَخْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا

(۸۵) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا أَوَّلُ يَا آخِرُ يَا ظَاهِرٌ يَا بَاطِنٌ يَا بُرٌّ يَا حَقٌّ يَا فَوْدٌ يَا وَثْرٌ يَا صَمَدٌ يَا سَرْمَدٌ

(۸۶) يَا خَيْرَ مَعْرُوفٍ عَرَفَ يَا أَفْضَلَ مَعْبُودٍ عُبِدَ يَا أَجَلَ مَشْكُورٍ شُكِرَ يَا أَعَزَّ مَذْكُورٍ ذُكِرَ يَا أَعْلَى مَحْمُودٍ حُمِدَ يَا أَقْدَمَ مَوْجُودٍ طُلِبَ يَا أَرْفَعَ مَوْصُوفٍ وَصِفَ يَا أَكْبَرَ مَقْصُودٍ قُصِدَ يَا أَكْرَمَ مَسْئُولٍ سُئِلَ يَا أَشْرَفَ مَحْبُوبٍ عِلِمَ

(۸۷) يَا حَبِيبَ الْبَاكِينَ يَا سَيِّدَ الْمُتَوَكِّلِينَ يَا هَادِيَ الْمُضْطَلِّينَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ يَا أُنَيْسَ الذَّاكِرِينَ يَا مَفْرَعَ الْمُهْوَفِينَ يَا مُنْجِيَ الصَّادِقِينَ يَا أَقْدَرَ الْقَادِرِينَ يَا أَعْلَمَ الْعَالِمِينَ يَا إِلَهَ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ

(۸۸) يَا مَنْ عَلَا فَفَقِهَرَ يَا مَنْ مَلَكَ فَفَقَدَرَ يَا مَنْ بَطَنَ فَفَخَبَرَ يَا مَنْ عُبِدَ فَشَكَرَ يَا مَنْ عُصِيَ فَغَفَرَ يَا مَنْ لَا تَحْوِيهِ الْفِكْرُ يَا مَنْ لَا يُدْرِكُهُ بَصَرٌ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ أَثَرٌ يَا رَازِقَ الْبَشَرِ يَا مُقَدِّرَ كُلِّ قَدَرٍ

(۸۹) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَافِظُ يَا بَارِيُّ يَا ذَارِيُّ يَا بَاذِخُ يَا فَارِجُ يَا فَاتِحُ يَا كَاشِفُ يَا ضَامِنُ يَا أَمْرِي يَا نَاهِي

(۹۰) يَا مَنْ لَا- يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا- هُوَ يَا مَنْ لَا يَصْرِفُ الشُّوءَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَخْلُقُ الْخَلْقَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَمِيتُ النَّعْمَةَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُقَلِّبُ الْقُلُوبَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُدَبِّرُ الْأَمْرَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُنْزِلُ الْغَيْثَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَنْسُطُ الرِّزْقَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُحْيِي الْمَوْتَى إِلَّا هُوَ

(۹۱) يَا مُعِينَ الضُّعْفَاءِ يَا صَاحِبَ الْعُرْبَاءِ يَا نَاصِرَ الْأَوْلِيَاءِ يَا قَاهِرَ الْأَعْدَاءِ يَا رَافِعَ السَّمَاءِ يَا أُنَيْسَ الْأَضْيَاءِ يَا حَبِيبَ الْأَتْفِيَاءِ يَا كَنْزَ الْفُقَرَاءِ يَا إِلَهَ الْأَعْيَاءِ يَا أَكْرَمَ الْكُرَمَاءِ

(۹۲) يَا كَافِيَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يَا قَائِمَا عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ لَا يُشْبِهُهُ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَزِيدُ فِي مُلْكِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَنْقُصُ مِنْ خَزَائِنِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَغْرُبُ عَنْ عِلْمِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ هُوَ خَيْرٌ بِكُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ وَسِعَتْ رَحْمَتُهُ كُلَّ شَيْءٍ

(۹۳) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُكْرِمٌ يَا مُطْعِمٌ يَا مُنْعِمٌ يَا مُعْطِيٌ يَا مُغْنِيٌ يَا مُفْنِيٌ يَا مُحْيِيٌ يَا مُرْضِيٌ يَا مُنْجِيٌ

(۹۴) يَا أَوَّلَ كُلِّ شَيْءٍ وَ آخِرَهُ يَا إِلَهَ كُلِّ شَيْءٍ وَ مَلِيكَهُ يَا رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَ صَانِعَهُ يَا بَارِيَّ كُلِّ شَيْءٍ وَ خَالِقَهُ يَا قَابِضَ كُلِّ شَيْءٍ وَ بَاسِطَهُ يَا مُبْدِئِ كُلِّ شَيْءٍ وَ مُعِيدَهُ يَا مُنْشِئِ كُلِّ شَيْءٍ وَ مُقَدِّرَهُ يَا مُكُونِ كُلِّ شَيْءٍ وَ مُحَوِّلَهُ يَا مُحْيِي كُلِّ شَيْءٍ وَ مُمِيتَهُ يَا خَالِقَ كُلِّ شَيْءٍ وَ وَارِثَهُ

(۹۵) يَا خَيْرَ ذَاكِرٍ وَ مَذْكُورٍ يَا خَيْرَ شَاكِرٍ وَ مَشْكُورٍ يَا خَيْرَ حَامِدٍ وَ مَحْمُودٍ يَا خَيْرَ شَاهِدٍ وَ مَشْهُودٍ يَا خَيْرَ دَاعٍ وَ مَدْعُودٍ يَا خَيْرَ مُجِيبٍ وَ مُجَابٍ يَا خَيْرَ مُؤْنِسٍ وَ أُنْسٍ يَا خَيْرَ صَاحِبٍ وَ جَلِيسٍ يَا خَيْرَ مَقْضُودٍ وَ مَطْلُوبٍ يَا خَيْرَ حَبِيبٍ وَ مَحْبُوبٍ

(۹۶) يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ دَعَاهُ مُجِيبٌ يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ أَطَاعَهُ حَبِيبٌ يَا مَنْ هُوَ إِلَىٰ مَنْ أَحَبَّهُ قَرِيبٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ اسْتَحْفَظَهُ رَقِيبٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ رَجَاهُ كَرِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ عَصَاهُ حَلِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي عَظَمَتِهِ رَحِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي حِكْمَتِهِ عَظِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي إِحْسَانِهِ قَدِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ أَرَادَهُ عَلِيمٌ

(۹۷) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُسَبِّبٌ يَا مُرْعَبٌ يَا مُقَلِّبٌ يَا مُعَقِّبٌ يَا مُرْتَبٌ يَا مُخَوِّفٌ يَا مُحَذِّرٌ يَا مُذَكِّرٌ يَا مُسَخِّرٌ يَا مُعَيِّرٌ

(۹۸) يَا مَنْ عِلْمُهُ سَابِقٌ يَا مَنْ وَعْدُهُ صَادِقٌ يَا مَنْ لُطْفُهُ ظَاهِرٌ يَا مَنْ أَمْرُهُ غَالِبٌ يَا مَنْ كِتَابُهُ مُحْكَمٌ يَا مَنْ قَضَاؤُهُ كَائِنٌ يَا مَنْ قُرْآنُهُ مَجِيدٌ يَا مَنْ مُلْكُهُ قَدِيمٌ يَا مَنْ فَضْلُهُ عَمِيمٌ يَا مَنْ عَرْشُهُ عَظِيمٌ

(۹۹) يَا مَنْ لَا يَشْعَلُهُ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ يَا مَنْ لَا يَمْنَعُهُ فِعْلٌ عَنْ فِعْلٍ يَا مَنْ لَا يُلْهِمُهُ قَوْلٌ عَنْ قَوْلٍ يَا مَنْ لَا يُعْلِطُهُ سُؤَالٌ عَنْ سُؤَالٍ يَا مَنْ لَا يَحْجُبُهُ شَيْءٌ عَنْ شَيْءٍ يَا مَنْ لَا يُبْرِمُهُ إِلَّا حِرَاحُ الْمَلْحِينِ يَا مَنْ هُوَ غَايَةُ مُرَادِ الْمُرِيدِينَ يَا مَنْ هُوَ مُنْتَهَىٰ هَمَمِ الْعَارِفِينَ يَا مَنْ هُوَ مُنْتَهَىٰ طَلَبِ الطَّالِبِينَ يَا مَنْ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ ذَرَّةٌ فِي الْعَالَمِينَ

(۱۰۰) يَا حَلِيمًا لَا يَعْجَلُ يَا جَوَادًا لَا يَبْخُلُ يَا صَادِقًا لَا يُخْلِفُ يَا وَهَّابًا لَا يَمَلُّ يَا قَاهِرًا لَا يُغْلَبُ يَا عَظِيمًا لَا يُوصَفُ يَا عَدْلًا لَا يَحِيفُ يَا غَنِيًّا لَا يَفْتَقِرُ يَا كَبِيرًا لَا يَصْغُرُ يَا حَافِظًا لَا يَغْفُلُ سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَوْثُ الْغَوْثُ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبَّ

ترجمه فارسی

دعای جوشن کبیر

این دعا در کتابهای بلد الامین و مصباح کفعمی آمده، از حضرت سید الساجدین علیه السلام، از پدر ایشان از جد بزرگوارش حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت شده: این دعا را جبرئیل برای آن حضرت در یکی از جنگها فرود آورد، درحالی که زره سنگینی بر تن آن جناب بود به گونه‌ای که سنگینی آن بدن مبارک آن حضرت را به درد آورده بود. جبرئیل عرضه داشت: یا محمد پروردگارت به تو سلام میرساند و میفرماید: این جوشن (زره) را از تن خود بیرون کن و این دعا را بخوان که برای تو و امتت موجب ایمنی است. سپس شرحی در فضیلت این دعا ذکر فرموده که اینجا جای بیان تمام آن نیست ولی به برخی از آن اشاره می‌کنیم از جمله آنکه هر که آن را بر کفنش بنویسد، خدا به احترام آن او را به آتش نمی‌افکند و هر که آن را در اول ماه رمضان با نیت خالص و دلی پاک بخواند، حق تعالی بهره‌مندی را روزی او می‌کند، و برای وی هفتاد هزار فرشته می‌آفریند که خدا را تسبیح و تقدیس کنند و ثوابش را برای او قرار دهند. در ادامه نیز فضیلت زیادی نقل کرده تا آنکه فرمود: هر که آن را در ماه رمضان سه بار بخواند، خدا بدن او را بر آتش جهنم حرام می‌کند، و بهشت را برای او واجب می‌گرداند، و دو فرشته را بر او می‌گمارد تا او را از گناهان حفظ کنند، و در طول زندگی خود در امان خدا باشد و در پایان روایت آمده: امام حسین علیه السلام فرمود: پدرم علی بن ابیطالب علیه السلام به حفظ این دعا وصیت کرد، و نیز اینکه آن را بر کفن ایشان بنویسم و به اهل خود تعلیم دهم و آنان را به

خواندندش ترغیب نمایم. این دعا مشتمل بر هزار نام از نامهای خدا است و اسم اعظم نیز در آن است. فقیر گوید: از این روایت دو نکته استفاده می‌شود، اول: استحباب نوشتن این دعا بر کفن چنان‌که علامه بحر العلوم (عطر مرقدہ) در کتاب «الدرّة» به آن اشاره فرموده است:

وَسُنَّ أَنْ يُكْتَبَ بِالْأَكْفَانِ شَهَادَةُ الْإِسْلَامِ وَالْإِيمَانِ

{شد مستحب نوشتن بر اکفان گواه بر اسلام و هم بر ایمان}

وَهَكَذَا كِتَابَةُ الْقُرْآنِ وَالْجَوْشَنِ الْمَنْعُوتِ بِالْأَمَانِ

{و هم نوشتن کتاب قرآن و جوشن آن دعای امن و امان}

دوم: استحباب خواندن این دعا در اول ماه رمضان، و اما درباره قرائت آن در خصوص شبهای قدر باید گفت، ذکری از آن در این روایت نیامده است ولی علامه مجلسی قدس سره روحه در کتاب «زاد المعاد» آن را در ضمن اعمال شبهای قدر ذکر نموده است و در پاره‌ای از روایات نیز وارد شده که دعای «جوشن کبیر» را در هر یک از شبهای قدر بخوانند. و برای ما در این مقام فرمایش علامه مجلسی احله الله دار المقام کافی است. در هر صورت این دعا مشتمل بر صد بند است، و هر بندی مشتمل بر ده نام از نامهای خداست که در آخر هر بند باید گفت:

سُبْحَانَكَ يَا لَإِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعُوثُ الْعُوثُ خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

و در کتاب «بلد الامین» آمده است که در آغاز هر بند «بسم الله» بگوید و در آخرش:

سُبْحَانَكَ يَا لَإِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعُوثُ الْعُوثُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَ خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا اءَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

منزهی تو ای که معبودی جز تو نیست، فریادرس فریادرس بر محمد و خاندانش درود فرست و ما را ای پروردگار از آتش رهایی بخش، ای سرچشمه هیبت و کرامت، ای مهربان‌ترین مهربانان. و آن دعا این است:

و آن دعا این است:

به نام خدا که رحمتش بسیار و مهربانی‌اش همیشگی است

(۱) خدایا از تو خواستارم به نامت، ای خدا، ای بخشنده، ای مهربان، ای گرمی، ای پایدار، ای بزرگ، ای دیرینه ای دانا، ای شکیفا، ای فرزانه، منزهی تو ای که معبودی جز تو نیست، فریاد رس فریاد رس، ما را از آتش برهان ای پروردگار من.

(۲) ای سرور سروران، ای برآورنده دعاها، ای بلندی‌بخش جایگاهها، ای سرچشمه نیکیهها، ای درگذرنده از خطاها، ای عطابخش خواسته‌ها، ای پذیرنده توبه‌ها، ای شنونده نداها، ای دانا، ای رازها، ای دور کننده بلاها

(۳) ای بهترین آمرزگاران، ای بهترین گشایشگران ای بهترین یاوران، ای بهترین داوران، ای بهترین روزی دهان، ای بهترین وارثان، ای بهترین ستایشگران ای بهترین یادآوران، ای بهترین عطابخشان، ای بهترین نیکوکاران،

(۴) ای آن که شکوه و زیبایی تنها از آن اوست ای آن که توانایی و برازندگی تنها از آن اوست، ای آن که فرمانروایی و شوکت تنها از آن اوست، ای آنکه اوست بزرگ و برتر، ای پدیدآورنده ابرهای پرباران، ای آن که نیرومند، و پرتوان است، ای آن که حسابرسی چالاک است، ای آن که کیفرش سخت و شدید است، ای آن که پاداش نیک تنها نزد اوست، ای آن که دفرت هستی پیش روی اوست

(۵) خدایا! از تو خواستارم به نامت ای پر مهر، ای بخشایشگر، ای جزا دهنده، ای روشنی خرد، ای فرمانروا، ای خشنودی، ای آمرزش، ای پاک، ای پشتوانه، ای صاحب نعمت و بیان

(۶) ای آن که همه در برابر عظمتش فروتن، ای آن که همه در برابر قدرتش تسلیم، ای آن که همه در برابر عزتش خوار، ای آن که همه در برابر هیبتش هراسان، ای آن که همه از ترسش فرمانبردار، ای آن که کوهها از بیمش شکافته، ای آن که آسمانها به امرش بر پا، ای آن که زمینها به اجازه‌اش بر جا، ای آن که رعد به ستایشش تسبیح گو است، ای آن که بر اهل مملکتش ستم نمی‌کند

- (۷) ای در گذرنده از خطاها، ای بر طرف کننده بلاها، ای اوج امیدواریه‌ها، ای بسیار دهنده عطاها، ای بخشنده هدایا، ای روزی رسان آفریده‌ها، ای بر آورنده آرزوها، ای شنوای گلایه‌ها، ای بر انگیزنده بندگان، ای بندگشای دربندان
- (۸) ای صاحب سپاس و ستایش، ای صاحب فخر و زیبایی، ای صاحب بزرگواری و والایی، ای صاحب پیمان و وفا، ای صاحب گذشت و رضا، ای صاحب بخشش و عطاء، ای صاحب دادرسی و داوری، ای صاحب عزت و بقا، ای صاحب کرم و بخشش، ای صاحب عطاها و نعمتها
- (۹) خدایا از تو خواستارم به نامت ای بازدارنده، ای دور کننده، ای بردارنده، ای سازنده، ای سودبخش، ای شنوای گرد آورنده، ای یاریگر، ای مهر گستر، ای وسعت بخش
- (۱۰) ای سازنده هر ساخته، ای آفریننده هر آفریده، ای روزی بخش هر روزی خوار، ای دارای هر دارایی، ای غمگسار هر غمزده، ای فرج بخش هر اندوهگین، ای مهرورز بر هر مهرجو ای یاور هر بی‌یاور، ای پرده پوش هر کاستی، ای پناه هر رانده.
- (۱۱) ای توشه‌ام در سختی، ای امیدم در ناگواری، ای همدم در وحشت، ای مهرم در غربت ای سرپرستم در نعمت، ای فریاد رسم در گرفتاری، ای رهنمایم در سرگردانی، ای توانگری‌ام در تنگدستی ای پناهم در دماندگی، ای مدد رسانم در پریشانی
- (۱۲) ای دانای نهانها، ای آمرزنده گناهان، ای پرده پوش عیبه‌ها، ای غمگسار غمها، ای دگرگون ساز دلها، ای پز شک قلبها، ای روشنی بخش دلها، ای همدم جانها، ای گره گشای اندوهها، ای گشایشگر دلتنگیها
- (۱۳) خدایا! از تو درخواست می‌کنم به نامت ای والای زیبا، ای کارگشا، ای سرپرست، ای راهنما، ای پذیرا، ای گرداننده، ای عطا بخش، ای در گذرنده، ای حال گردان
- (۱۴) ای رهنمای رهجویان، ای مدد رس مددجویان، ای فریاد رس فریادکنان، ای پناه پناهندگان، ای ایمنی بخش هراسندگان، ای یاور مؤمنان، ای مهرورز بر خاک نشستگان، ای پناه عصیانگران، ای آمرزنده گنهگاران، ای اجابت کننده دعای بیچارگان.
- (۱۵) ای صاحب جود و نیکی، ای صاحب بخش و عطا، ای صاحب امن و امان، ای صاحب قدس و پاکی، ای صاحب حکمت و بیان، ای صاحب رحمت و رضوان ای صاحب حجت و برهان، ای صاحب عظمت و سلطان، ای صاحب مهر و ای پشتیبان، ای صاحب گذشت و غفران
- (۱۶) ای آن که پروردگار همه اوست، ای آن که معبود همه، اوست، ای آن که آفریننده همه، اوست ای آن که سازنده همه، اوست، ای آن که پیش از همه بود، ای آن که بعد از همه هست، ای آن که از هر چیز برتر است، ای آن که به همه چیز داناست، ای آن که بر هر چیز توانا است، ای آن که او همیشگی است و همه چیز رفتنی است.
- (۱۷) خدایا! از تو می‌خواهم به نامت ای ایمنی بخش، ای چیره بر همه، ای هستی آفرین، ای دلبر، ای خردبیا، ای سادگی بخش، ای توان‌ده، ای زینت بخش، ای نمایانگر، ای پخش کن.
- (۱۸) ای آن که در فرمانروایی اش پابرجاست ای آن که در پادشاهی اش دیرینه است، ای آن که در شکوهش بزرگ است، ای آن که بر بندگانش مهربان است، ای آن که به هر چیز داناست، ای آن که بر نافرمانان بردبار است، ای آن که بر امیدواران اکرام و رزده، ای آن که در آفرینش حکمت نماید، ای آن که در حکمتش مهر و رزده، ای آن که در مهرش دیرینه است.
- (۱۹) ای آن که جز به فضلش امید نیست، ای آن که جز عفوش خواهش نشود، ای آن که جز به نیکی اش چشم ندوزند، ای آن که جز از دادش نهراسند، ای آن که پایدار نماند جز فرمانروایی اش، ای آن که جز سلطنتش سلطنتی نیست، ای آن که رحمتش همه را فرا گرفته، ای آن که رحمتش بر خشمش پیشی گرفته، ای آن که دانشش همه را فرو گرفته، ای آن که هیچکس همانندش نیست.
- (۲۰) ای گشاینده اندوه، ای بر طرف کننده غم، ای آمرزنده گناه، ای پذیرنده توبه، ای آفریننده آفریدگان، ای راست وعده، ای وفادار به پیمان، ای دانای راز نهان، ای شکافنده دانه، ای روزی دهنده بندگان.

(۲۱) خدایا! از تو خواستارم به نامت ای والا، ای وفادار، ای توانگر، ای امان‌ده، ای پرمهر، ای خوشنود، ای پاک، ای نمایان، ای پرتوان، ای فیض‌بخش.

(۲۲) ای آن که زیبایی را پدیدار نمودی، ای آن که زشتی را پوشاندی ای آن که بر گناه سرزنش نکردی، ای آن که پرده‌داری نمودی، ای که گذشتت بزرگ، ای که نیکو در گذری، ای آمرزگاریت فراگیر، ای دستت به مهر گشوده، ای شنوای هر نجوی، ای سرانجام هر گلایه

(۲۳) ای دارای نعمت فراوان، ای دارای رحمت فراگیر، ای دارای بخشش آغازین، ای دارای حکمت رسا، ای دارای نیروی براننده، ای دارای برهان قطعی، ای دارای کرامت هویدا، ای دارای عزت پایدار، ای دارای توان استوار، ای دارای عظمت بلند پایه.

(۲۴) ای پدیدآورنده آسمانها ای برهننده تاریکیها، ای رحم کننده اشکهای ریزان، ای درگذرنده از لغزشها، ای پوشنده زشتیها، ای زندگی‌بخش مردگان، ای فرودآور آیات، ای دوجندان کن خوبیها، ای ناپدید کننده بدیها، ای سخت شکنجه.

(۲۵) خدایا! از تو درخواست می‌کنم به نامت ای صورتگر، ای سنجیده‌کار، ای گرداننده، ای پاک کننده، ای روشنی‌بخش، ای ساده‌ساز، ای مژده‌ده، ای بیم‌ده، ای پیش‌آور، ای پس‌آور.

(۲۶) ای پروردگار خانه محترم، ای پروردگار ماه محترم، ای پروردگار شهر محترم، ای پروردگار رکن و مقام، ای پروردگار مشعر الحرام، ای پروردگار مسجد الحرام، ای پروردگار حلال و حرام، ای پروردگار روشنی و تاریکی، ای پروردگار تحیت و سلام، ای پرورنده نیرو در مردمان.

(۲۷) ای داورترین داوران، ای داد‌گرتین داد‌گران، ای راست‌گوتین راست‌گویان، ای پاک‌ترین پاکان، ای بهترین آفرینندگان، ای چابک‌ترین حسابگران، ای شنواترین شنوندگان، ای بیناترین بینندگان، ای یاورترین یاوران، ای گرامی‌ترین گرامیان.

(۲۸) ای تکیه‌گاه آن که تکیه‌گاه ندارد، ای پشتیبان آن که پشتیبانی ندارد، ای اندوخته آن که اندوخته‌ای ندارد ای پناه آن که پناهی ندارد، ای فریادرس آن که فریادرسی ندارد، ای افتخار آن که افتخاری ندارد، ای عزت آن که عزتی ندارد ای مدد‌رسان آن که مددی ندارد، ای همدم آن که همدمی ندارد، ای ایمنی‌بخش آن که ایمنی ندارد

(۲۹) خدایا! از تو می‌خواهم به نامت ای نگهدار، ای پایدار، ای پاینده، ای مهرورز، ای سلامتی‌بخش، ای داور، ای دانا، ای بخش‌کن، ای بازگیر، ای فراخی‌بخش.

(۳۰) ای نگهدار آن که از او نگهداری جوید، ای مهربان بر آن که از او مهر جوید، ای آمرزنده آن که از او آمرزش خواهد ای یاور آن که از او یاری طلبد، ای حافظ آن که از او حفاظت خواهد، ای اکرام کننده آن که از او اکرام خواهد، ای راهنمای آن که از او راهنمایی جوید، ای دادرسی آن که از او دادرسی خواهد، ای مددیار آن که از او مدد جوید، ای فریادرس آن که از او فریادرسی خواهد

(۳۱) ای عزیزی که خوار نگردد، ای لطیفی که دست‌اندازی نشود، ای پایداری که خوا او را در نیابد، ای پاینده‌ای که فنا نپذیرد، ای زنده‌ای که نمی‌میرد، ای پادشاهی که از بین نمی‌رود، ای همیشگی که فانی نمی‌شود، ای دانایی که نادانی ندارد، ای بی‌نیازی که خوراک نخواهد، ای توانایی که ناتوان نمی‌گردد

خدایا! از تو درخواست می‌کنم به نامت ای یکتا، ای یگانه، ای گواه، ای بزرگوار، ای ستایش‌پذیر، ای راهنما ای برانگیزنده، ای میراث‌برنده، ای زیان‌رسان، ای سودبخش

(۳۳) ای بزرگ‌تر از هر بزرگ، ای کریم‌تر از هر کریم، ای مهربان‌تر از هر مهربان، ای داناتر از هر دانا، ای فرزانه‌تر از هر فرزانه، ای دیرینه از هر دیرینه، ای بزرگ‌تر از هر بزرگ، ای لطیف‌تر از هر لطیف، ای باشکوه‌تر از هر باشکوه، ای عزیزتر از هر عزیز.

(۳۴) ای گذشت کریمانه، ای نعمت بزرگ، ای خیرت بسیار، ای فضل دیرینه، ای لطف همیشگی، ای صنعت چشم‌نواز، ای

گره‌گشای گرفتاری، ای بردارنده زیان، ای پادشاه هستی، ای داور بر حق،

(۳۵) ای آن که در پیمان‌ش وفادار است، ای آن که در وفاداری‌اش پایدار است، ای آن که در پایداری‌اش والاست، ای آن که در والایی‌اش نزدیک است، ای آن که در نزدیکی‌اش با نرمی است، ای آن که در نرمی‌اش شریف است، ای آن که در شرفش با عزت است، ای آن که در عزتش بزرگ است، ای آن که در بزرگی‌اش شکوهمند است، ای آن که در شکوهش ستوده است.

(۳۶) خدایا! از تو درخواست می‌کنم به نامت ای بسنده، ای درمان‌بخش، ای وفادار، ای تندرستی‌ده ای راهنما، ای به نیکی خوان، ای داور، ای خشنود، ای بلندمرتبه، ای ماندگار.

(۳۷) ای آن که هر چیز برایش فروتن است، ای آن که هر چیز از او هراسان است، ای آن که هستی هر چیز از او است، ای آن که هر چیز به او پدیدار است، ای آن که هر چیز به سوی او بازگشت کند، ای آن که هر چیز از او ترسان است، ای آن که هر چیز به او بر پاست، ای آن که هر چیز به سوی او دگرگون می‌شود، ای آن که هر چیز به ستایش او تسبیح گو است، ای آن که هر چیز جز جلوه‌اش نابود است

(۳۸) ای آن که گریزگاهی نیست جز به بارگاهش، ای آن که پناهی جز به درگاهش نیست، ای آن که مقصدی جز به سوی او نیست، ای آن که از خشمش رهای نیست جز به مهرش، ای آن که جز به سوی او میلی نیست، ای آن که جنبش و نیرویی نیست جز به او، ای آن که جز از او مدد نجویند، ای آن که جز بر او توکل نشود، ای آن که جز به او امیدی نیست، ای آن که جز او پرستیده نشود.

(۳۹) ای بهترین هراس‌انگیزان، ای بهترین شوق‌آفرینان، ای بهترین جویاشدگان، ای بهترین پاسخ‌دهان، ای بهترین قصه‌شدگان، ای بهترین یادشدگان، ای بهترین ستودگان، ای بهترین دلبران، ای بهترین خوانندگان، ای بهترین همدمان.

(۴۰) خدایا! از تو خواستارم به نامت ای آمرزگار، ای پرده‌پوش، ای توانا، ای چیره، ای آفریننده ای شکستنده، ای شکسته‌بند، ای یادآور، ای بینا، ای یاور.

(۴۱) ای آن که آفرید پس متناسب نمود، ای آن که اندازه نهاد پس رهنمون شد ای آن که بلا- را برگیرد، ای آن که زمزمه نهران را بشنود، ای آن که غرق‌شدگان را برهاند، ای آن که از نابودی رهایی بخشد، ای آن که بیماران را شفا دهد. ای آن که خندانند و گریانند، ای آن که میراند و زنده کند، ای آن که دوگونه مرد و زن آفرید.

(۴۲) ای آن که در خشکی و دریا راه اوست، ای آن که در کرانه‌های هستی نشانه‌های اوست، ای آن که در نشانه‌هایش برهان روشن اوست، ای آن که در مرگ آفریدگان قدرت‌نمایی اوست، ای آن که در قبرها پندآموزی اوست، ای آن که در رستاخیز فرمانروایی بی‌حد اوست، ای آن که در حسابرسی اعمال شکوه اوست، ای آن که در سنجش کردارها داوری اوست، ای آن که در بهشت پاداش اوست، ای آن که در دوزخ کیفر اوست

(۴۳) ای آن که هراسندگان به درگاه او گریزند، ای آن که گنهکاران به سوی او پناه برند، ای آن که پشیمانان آهنگ او کنند، ای آن که پارسایان به او میل نمایند، ای آن که سرگشتگان به او پناه برند، ای آن که ارادتمندان به او انس گیرند، ای آن که شیفتگان به او افتخار کنند، ای آن که خطاکاران در عفوش طمع ورزند، ای آن که یقین‌یافتگان به سوی او آرام گیرند، ای آن که توکل‌کنندگان بر او توکل کنند.

(۴۴) خدایا! از تو درخواست می‌کنم به نامت ای دوست‌داشتنی، ای شفابخش، ای نزدیک، ای دیده‌بان، ای حسابرس، ای هراس‌انگیز، ای پادشاه، ای اجابت‌کننده، ای آگاه ای بینا.

(۴۵) ای نزدیک‌تر از هر نزدیک، ای محبوب‌تر از هر محبوب، ای بینا‌تر از هر بینا، ای آگاه‌تر از هر آگاه، ای شریف‌تر از هر شریف، ای برتر از هر بلند، ای توانا‌تر از هر توانا، ای توانگرتر از هر توانگر، ای بخشنده‌تر از هر بخشنده، ای مهربان‌تر از هر مهربان

(۴۶) ای چیره شکست‌ناپذیر، ای سازنده ناساخته، ای آفریننده نآفریده، ای مالک ما مملوک، ای چیره چیره‌گی‌ناپذیر، ای بلندی‌بخش بلندی‌ناپذیر، ای نگهدار بی‌نگهدار، ای یاری‌کننده یاری‌نشده، ای گواه همیشه حاضر، ای نزدیک دوری‌ناپذیر

- (۴۷) ای روشنی نور، ای روشنی بخش نور ای آفریننده نور، ای گرداننده نور، ای به اندازه‌ساز نور، ای روشنی هر نور، ای روشنایی پیش از هر نور، ای روشنایی پس از هر نور، ای روشنایی بر فراز هر نور، ای نوری که همانندش نوری نیست
- (۴۸) ای آن که عطایش چشمگیر است، ای آن که کارش چشم‌نواز است، ای آن که نوازشش پایدار است، ای آن که نیکی‌اش دیرینه است، ای آن که سخنش حق است ای آن که وعده‌اش راست است، ای آن که گذشتش فراتر از شایستگی است، ای آن که کیفرش داد است، ای آن که یادش شیرین است، ای آن که عطایش همگانی است.
- (۴۹) خدایا! از تو درخواست می‌کنم به نامت ای آسان‌ساز، ای جدایی‌بخش، ای دگرگون‌ساز، ای هموار کن، ای فرودآور، ای عطابخش، ای فزون‌ده، ای بسیاربخش، ای امان‌ده، ای زیبایی‌آفرین
- (۵۰) ای آن که بینده و دیده نشود، ای آن که بیافرینده و آفریده نشود، ای آن که راهنمایی کند و راهنمایی نشود، ای آن که زنده کند و زنده‌اش نکنند، ای آن که پرسد و پرسیده نشود، ای آن که خوراند و خوراک نخواهد، ای آن که پناهد دهد و پناه نجوید، ای آن که داوری کند و بر او داوری نشود، ای آن که فرمان دهد و فرمانش ندهند، ای آن که نزاده، و زاده نشده، و برای او همتایی نبوده است.
- (۵۱) ای که چه خوش حسابگری، ای که چه خوش طبیعی، ای که چه خوش همراهی، ای که چه خوش نزدیکی، ای که چه خوش پاسخ‌دهی، ای که چه خوش دلبری، ای که چه خوش سرپناهی، ای که چه خوش کارگشایی، ای که چه خوش مولایی، ای که چه خوش یآوری
- (۵۲) ای شادی عارفان، ای آرزوی شیفتگان، ای همدم مریدان، ای محبوب توبه‌کاران، ای روزی‌دهنده بی‌چیزان، ای امید‌کنندگان، ای نور چشم عبادت‌کنندگان، ای گشاینده اندوه دلگیران، ای غمگسار غمزدگان، ای معبود گذشتگان و آیندگان.
- (۵۳) خدایا! من از تو درخواست می‌کنم به نامت ای پروردگار ما، ای معبود ما، ای سرور ما ای مولای ما، ای یاور ما، ای نگهدار ما، ای راهنمای ما، ای مدد رسان ما، ای محبوب ما، ای طیب ما،
- (۵۴) ای پروردگار پیامبران و نیکان، ای پروردگار صدیقان و خوبان، ای پروردگار بهشت و دوزخ، ای پروردگار خردسالان و بزرگسالان، ای پروردگار دانه‌ها و میوه‌ها، ای پروردگار نهرها و درختان، ای پروردگار دشتها و بیشه‌ها، ای پروردگار خشکیها و دریاها، ای پروردگار شب و روز، ای پروردگار آشکارها و نهانها
- (۵۵) ای آن که فرمانش در هر چیز نفوذ یافته، ای آن که دانشش به هر چیز رسیده، ای آن که قدرتش هر چیز را دربر گرفته، ای آن که بندگان از شمردن نعمتهایش ناتوانند، ای آن که آفریدگان به سپاسش نرسند، ای آن که فهمها بزرگی‌اش را درنیابند، ای آن که پندارها به ژرفای هستی‌اش نرسند، ای آن که بزرگی و بزرگ‌منشی‌پوشش اوست، ای که بندگان توان برگرداندن حکمش را ندارند، ای آن که فرمانروایی جز فرمانروایی او نیست، ای آن که عطایی جز عطای او نیست
- (۵۶) ای آن که نمونه‌اعلی از آن اوست، ای آن که صفات برتر برای اوست، ای آن که سرانجام و سرآغاز از آن اوست، ای آن که بهشت آسایش از آن اوست، ای آن که نشانه‌های بزرگ‌تر از آن اوست، ای آن که نامهای نیکوتر از آن اوست، ای آن که فرمان و داوری از آن اوست، ای آن هوا و فضا از آن اوست، ای آن که عرش و فرش از آن اوست، ای آن که آسمانهای برافراشته از آن اوست.
- (۵۷) خدایا! از تو می‌خواهم به نامت ای درگذرنده، ای آمرزنده، ای شکیبای، ای ستایش‌پذیر، ای مهربان، ای مهرورز، ای خواسته، ای دوست، ای پاک، ای منزه.
- (۵۸) ای آن که بزرگی‌اش در آسمان است، ای آن که نشانه‌هایش در زمین است، ای آن که دلایلش در هر چیز است، ای آن که شگفتیهایش در دریاست، ای آن که گنجینه‌هایش در کوههاست، ای آن که آفرینش را آغاز کند سپس بازش گرداند، ای آن که مه امور به به سوی او بازگردد، ای آن که لطفش را در هر چیز نمایان ساخته، ای آن که آفرینش هر چیز را نیکو پرداخته، ای آن که

توانش در آفریدگان کارگر افتاده است.

(۵۹) ای دوست آن که دوستی ندارد، ای پزشک آن که پزشکی ندارد، ای پاسخگوی آن که پاسخگویی ندارد، ای یار مهربان آن که مهربانی ندارد، ای همراه بی‌همراه، ای فریادرس آن که فریادرسی ندارد، ای رهنمای آن که رهنمایی ندارد، ای همدم آن که همدمی ندارد، ای رحم‌کننده آن که رحم‌کننده‌ای ندارد ای همشینی آن که همشینی ندارد

(۶۰) ای کفایت‌کننده هر که از او کفایت خواهد، ای راهنمای هر که از او راهنمایی جوید، ای نگاهبان هر که از او نگاهبانی خواهد، ای رعایت‌کننده هر که از او رعایت خواهد، ای شفا‌دهنده هر که از او شفا طلبد، ای داور هر که از او داوری خواهد، ای بی‌نیاز کننده هر که از او بی‌نیازی جوید، ای وفادار به هر که از او وفا جوید، ای نیروبخش هر که از او نیرو خواهد، ای سرپرست هر که از او سرپرستی خواهد.

(۶۱) خدایا! از تو می‌خواهم به نامت ای آفریننده، ای روزی‌دهنده، ای گویا، ای راستگو ای شکافنده، ای جداکننده، ای گشاینده، ای پیونددهنده، ای پیشی‌گیرنده، ای بلندجایگاه.

(۶۲) ای آن که شب و روز را دگرگون سازد، ای آن که تاریکیها و روشناییها را قرار داد، ای آن که سایه خنک و گرما را آفرید، ای آن که خورشید و ماه را مسخر ساخت، ای آن که خیر و شر را مقدر نمود، ای آن که مرگ و زندگی را آفرید، ای آن که خلق و امر از آن اوست، ای آن که همسر و فرزندی نگرفت، ای آن که در فرمانروای یشریکی برایش نیست، ای آن که از روی خواری سرپرستی نخواهد.

(۶۳) ای آن که خواهش خواهشمندان را می‌داند، ای آن که از نهاد خاموشان آگاه است، ای آن که ناله درماندگان را می‌شنود، ای آن که گریه هراسیدگان را می‌بیند، ای آن که نیازهای نیازمندان به دست اوست، ای آن بهانه‌توبه‌کاران را می‌پذیرد، ای آن که عمل تبه‌کاران را صلاح نبخشد، ای آن که پاداش نیکوکاران را تباه نکند، ای آن که از دل عارفان دور نباشد ای بخشنده‌ترین بخشندگان.

(۶۴) ای همیشه‌ماندگار، ای شنونده دعا، ای گسترده‌عطا، ای آمرزنده‌خطا، ای پدیدآورنده آسمان، ای نیک‌آزمون، ای نیکو ستایش، ای دیرینه‌برفراز، ای بسیار وفادار، ای شریف‌پاداش.

(۶۵) خدایا! از تو می‌خواهم به نامت ای پرده‌پوش ای آمرزگار، ای چیره‌ای جاهمند، ای بس‌شکیبای، ای نیک‌بخش، ای برگزیده، ای گشاینده، ای روح‌بخش، ای راحتی‌بخش

(۶۶) ای آن که مرا آفرید و بیاراست، ای آن که مرا روزی داد و پرورید، ای آن که به من خورانید و نوشانید، ای آن که مرا نزدیک نمود و به کنار خویش برد، ای آن که مرا نگاه داشت و کفایت نمود، ای آن که مرا حفظ کرد و حمایت نمود، ای آن که به من عزت بخشید و بی‌نیازم ساخت، ای آن که توفیقم داد و راهنمایی کرد، ای آن که همدم شد و جایم داد، ای آن که مرا بمیراند و زنده کند.

(۶۷) ای آن که حق را با کلماتش استوار و برجا کند، ای آن که توبه را از بندگانش بپذیرد، ای آن که میان انسان و دلش قرار گیرد، ای آن که شفاعت جز با اجازه‌اش سود نبخشد، ای آن که به گمراه‌شدگان راهش داناتر است، ای آن که حکمش دگرگونی‌پذیرد، ای آن که رأیش را بازگردانده‌ای نیست، ای آن که هرچیز فرمانش را گردن نهد، ای آن که آسمانها به دست قدرتش پیچیده گشته، ای آن که بادها را مژده‌دهنده رحمتش فرستد.

(۶۸) ای آن که زمین را بستر زندگی قرار داد، ای آن که کوهها را میخهای زمین نهاد، ای آن که خورشیدی را چراغ جهانش کرد، ای آن که ماه را تابان ساخت، ای آن که شب را جامه آرامش گرداند، ای آن که روز را مایه روزی قرار داد، ای آن که خواب را وسیله آرامش ساخت، ای آن که آسمان را بنا نهاد، ای آن که از هر چیز گونه‌های مختلف قرار داد، ای آن که آتش را کمینگاه قرار داد.

(۶۹) خدایا! از تو می‌خواهم به نامت ای شنوا، ای همیار، ای بلندپایه، ای فرازمند، ای شبتابنده، ای نوآفرین، ای بزرگ، ای توانا، ای آگاه، ای پناه‌ده

(۷۰) ای زنده پیش از هر زنده، ای زنده پس از هر زنده، ای زنده‌ای که مانند او زنده‌ای نیست، ای زنده‌ای که هیچ زنده‌ای شریک او نیست، ای زنده‌ای که به زنده‌ای نیاز ندارد، ای زنده‌ای که همه زندگان را می‌میراند، ای زنده‌ای که به زنده‌ها روزی می‌دهد، ای زنده‌ای که زندگی را از زنده‌ای دیگر به ارث نبرده، ای زنده‌ای که مردگان را زنده می‌کند، ای زنده‌ای که خود پاینده‌ای که او را چرت و خواب درنگیرد.

(۷۱) ای آن که یادی دارد فراموش نشدنی، ای آن که نوری دارد خاموش نشدنی، ای آن که عطایایی بخشیده ناشمردنی، ای آن فرمانروایی اش بی‌زوال است، ای آن که ستایشش بی‌آمار است، ای آن که شکوهش چگونگی نپذیرد، ای آن که کمالی دارد درک ناشدنی، ای آن که داوری اش بازگشت ناپذیر است، ای آن که صفاتی دارد دگرگون‌ناپذیر ای آن که جلوه‌هایی دارد غیر قابل تغییر.

(۷۲) ای پروردگار جهانیان، ای مالک روز جزا، ای مقصود جویندگان ای پشت و پناه پناهندگان، ای دریابنده فراریان، ای آن که شکیبایان را دوست دارد، ای آن که توبه‌کنندگان را دوست دارد ای آن که پاکیزگان را دوست دارد، ای آن که نیکوکاران را دوست دارد، ای آن که اوست داناتر به راه‌یافتگان

(۷۳) خدایا! از تو خواستارم به نامت ای مهربان، ای همراه، ای نگهدار، ای فراگیر، ای روزی‌بخش، ای فریادرس، ای عزت‌بخش، ای خوارکن، ای آغازگر، ای برگرداننده.

(۷۴) ای آن که یکتاست و ضد ندارد، ای آن که یگانه است و بی‌مانند، ای آن که بی‌نیاز و کاستی است، ای آن که بی‌همتای بودن و چگونگی است، ای آن که داوری دادگر است، ای آن که پروردگاری بی‌وزیر است، ای آن که عزتمندی بی‌خواری است، ای آن که توانگری بی‌نیاز است، ای آن که پادشاهی عزل‌ناپذیر است، ای آن که اوصافش بی‌مانند است.

(۷۵) ای آن که ذکرش برای ذاکران شرف است، ای آن که شکرش برای شاکران رستگاری است، ای آن که ستایشش برای ستایشگران عزت است، ای آن که طاعتش برای مطیعان مایه نجات است، ای آن که درگاهش گشوده است به روی جویندگان، ای آن که راهش برای توبه‌کاران هموار است، ای آن که نشانه‌هایش برای بینندگان لیل قاطع است، ای آن که کتابش برای پروايشگان مایه پند و یادآوری است، ای آن که روزی‌اش همه مطیعان و گنهکاران را فراگیرد، ای آن که رحمتش به نیکوکاران نزدیک است.

(۷۶) ای آن که نامش خجسته است، ای آن که عنایتش بس بلند است، ای آن که معبودی جز او نیست، ای آن که ستایشش والا است، ای آن که نامهایش مقدس است، ای آن که هستی‌اش پایدار است، ای آن که بزرگی جلوه زیبایی اوست، ای آن که بزرگمنشی پوشش اوست، ای آن که عطاهايش در شمار نیاید، ای آن که نعمتهایش شمرده نشود.

(۷۷) خدایا! از تو می‌خواهم به نامت ای مدد‌رسان، ای امین، ای آشکار ای استوار، ای ارجمند، ای راهنما، ای ستوده، ای بزرگوار، ای سختگیر (گنهکاران)، ای گواه.

(۷۸) ای صاحب عرش پرشکوه، ای صاحب سخن استوار، ای صاحب کردکار برانده، ای صاحب کوبش سخت، ای صاحب نوید و و تهدید، ای آن که سرپرست ستوده است، ای آن که به نیکی انجام دهد آنچه را خواهد، ای آن که نزدیک دوری‌ناپذیر است، ای آن که بر هر چیز گواه است، ای آن که بر بندگان ستمکار نیست.

(۷۹) ای آن که شریک و وزیر ندارد، ای آن که مثل و مانندی ندارد، ای آفریننده خورشید و ماه تابان، ای بی‌نیاز کننده درمانده تهیدست، ای روزی‌دهنده کودک خردسال، ای مهرورز بر پیر بزرگسال، ای پیونددهنده استخوان شکسته، ای پناه ترسان پناه‌جو، ای آن که بر بندگانش آگاه و بیناست، ای آن که بر هر چیز تواناست.

(۸۰) ای صاحب جود و بخشش ای صاحب فضل و کرم، ای آفریننده لوح و قلم، ای پدیدآورنده موران و مردمان، ای صاحب عذاب و انتقام ای الهام‌بخش عرب و عجم، ای بردارنده زیان و درد، ای دانای رازها و قصدها، ای پروردگار کعبه و حرم، ای آفریننده هر چیز از نیستی.

- (۸۱) خدایا! از تو خواستارم به نامت ای کردگار، ای هستی بخش، ای پذیرنده، ای برازنده، ای جدا، ای پیونددهنده، ای دادگر، ای چیره، ای جویا، ای بخشنده،
- (۸۲) ای آن که به کرمش بخشید، ای آن که به جودش گرامی داشت، ای آن که به لطفش کرم ورزید، ای آن که به نیرویش عزت یافت، ای آن که به حکمتش سامان داد، ای آن که به تدبیر خود حکم کرد، ای آنکه با علم خود تدبیر کرد، ای آن که با بردباری اش درگذرد، ای آن که به تدبیر خود در عین برتری اش نزدیک است، ای آن که در عین نزدیکی اش برتر است.
- (۸۳) ای آن که هرچه خواهد آفریند، ای آن که هرچه خواهد بکند، ای آن که هر که را بخواهد راهنمایی کند، ای آن که هر که را بخواهد گمراه سازد، ای آن که هر که را بخواهد عذاب کند، ای آن که هر که را بخواهد بیمارزد، ای آن که هر که را بخواهد عزت بخشد، ای آن که هر که را بخواهد خوار گرداند، ای آن که در رحم مادران هرچه خواهد صورت بخشد، ای آن که هر که را بخواهد به رحمتش مخصوص گرداند.
- (۸۴) ای آن که همسر و فرزندی نگرفت، ای آن که برای هر چیز اندازه نهاد، ای آن که در حکمش کسی را شریک نساخت، ای آن که فرشتگان را فرستادگان خویش قرار داد، ای آن که در آسمانها برجهایی گذارد، ای آن که زمین را زیستگاه شایسته نمود، ای آن که آدمی را از آب آفرید، ای آن که برای هر چیز سرانجامی قرار داد، ای آن که با علم خویش هر چیز را دربر گرفته است، ای آن که تعداد هر چیز را شماره نموده است.
- (۸۵) خدایا! از تو درخواست می کنم به نامت ای آغاز، ای انجام، ای آشکار، ای نهان، ای نیکوکار، ای حق، ای یگانه، ای یکتا، ای بی نیاز، ای همیشگی.
- (۸۶) ای بهترین شناخته شده ای که شناخته شده، ای برترین معبودی که عبادت شده، ای والا-ترین ثناپذیری که سپاس شده، ای عزیزترین یاد شده ای که یاد شده ای برترین ستوده ای که ستایش شده، ای دیرینه ترین موجودی که خواسته شده، ای بلندترین وصف شده ای که به وصف آمده، ای بزرگترین مقصودی که قصد شده، ای گرامی ترین پرسیده ای که پرسش شده، ای شریف ترین محبوبی که دانسته شده.
- (۸۷) ای محبوب گریه کنندگان، ای سرور توکل کنندگان، ای راهنمای گمراهان، ای سرپرست مؤمنان، ای همدم ذاکران، ای پناه جان سوختگان ای رهایی بخش راستگویان، ای تواناترین توانایان، ای داناترین دانایان، ای پرستیده همه آفریدگان.
- (۸۸) ای آن که فراتر رفت و چیره گشت، ای آن که دارا گشت و توان یافت، ای آن که نهان شد و آگاهی یافت، ای آن که پرستش شد و ارج نهاد، ای آن که نافرمانی شد و آمرزید، ای آنکه اندیشه ها او را فرا نگیرد، ای آن که دیده ای او را در نیابد، ای آن که اثری بر او پوشیده نماند، ای روزی دهنده آدمیان، ای اندازه دهنده هر انداه.
- (۸۹) خدایا! از تو درخواست می کنم به نامت ای نگهدار، ای آفریننده، ای پدید آورنده، ای بسیار بخشنده، ای گشایشگر، ای فراخی بخش، ای برگیرنده زیان، ای ضمانت کننده، ای فرمان ده، ای بازدارنده.
- (۹۰) ای آن که جز او غیب نداند، ای آن که برنگرداند بدی را جز او، ای آن که آفریدگان را جز او نیافریند، ای آن که گناه را جز او نیامرزد، ای آن که نعمت را جز او کامل نکند، ای آن که دلها را جز او دگرگون نکند، ای آن که کارها را جز او تدبیر نماید، ای آن که باران را جز او فرو نبارد، ای آن که روزی را جز او نگستراند، ای آن که مردگان را جز او زنده نسازد.
- (۹۱) ای یاور ضعیفان، ای همراه غریبان، ای یار دوستان، ای چیره بر دشمنان ای بالا برنده آسمان، ای مونس برگزیدگان، ای محبوب پروا پیشگان، ای گنجینه تهیدستان، ای معبود توانگران ای کریم ترین کریمان.
- (۹۲) ای کفایت کننده از هر چیز، ای پابنده بر هر چیز، ای آن که چیزی مانند او نیست، ای آن که چیزی بر فرمانروایی اش نیفزاید، ای آن که چیزی بر او پوشیده نیست، ای آن که چیزی از خزانه هایش نگاهد، ای آن که مانندش کسی نیست، ای آن که چیزی از علمش

پنهان نماند، ای آن که به همه چیز آگاه است، ای آن که همه رحمتش همه چیز را فرا گرفته است.

(۹۳) خدایا! از تو درخواست می‌کنم به نامت ای اکرام کننده، ای روزی بخش ای نعمت دهنده، ای عطا بخش، ای بی نیاز کننده، ای ذخیره گذار، ای نابود کننده، ای زنده ساز، ای خشنود کننده، ای رهایی بخش.

(۹۴) ای آغاز و انجام هر چیز، ای پرستیده و دارنده هر چیز، ای پروردگار و سازنده هر چیز، ای آفریننده و برآورنده هر چیز، ای گیرنده و گشاینده هر چیز، ای آغاز کننده هر چیز، ای پدید آورنده و اندازه بخش هر چیز، ای هستی بخش و جنباننده هر چیز، ای زنده کننده و میراننده هر چیز، ای آفریننده و میراث بر هر چیز

(۹۵) ای بهترین یاد کننده و یاد شده، ای بهترین ثنا پذیر و ثنا شده، ای بهترین ستاینده و ستوده، ای بهترین گواه و گواه پذیر، ای بهترین خواهنده و خواننده شده، ای بهترین پاسخ دهنده و پاسخ داده شده، ای بهترین یار و همدم، ای بهترین همراه و همنشین، ای بهترین سویه و آهنگ، ای بهترین دوستدار و دوستی پذیر.

(۹۶) ای آن که به خواهنده اش پاسخ گوید، ای آن که برای فرمانبرش دوست است، ای آن که به دوستدارش نزدیک است، ای آن که برای کسی که از او نگهداری طلبد دیده بان است، ای آن که به هر که به او امید بندد کریم است، ای آن که هر که از او نافرمانی کند بردبار است، ای آن که در بزرگی اش مهربان است، ای آن که در فرزاندگی بزرگ است، ای آن که در نیکی اش دیرینه است، ای آن که به هر که او را خواهد دانا است.

(۹۷) خدایا! از تو درخواست می‌کنم به نامت ای سبب ساز، ای شوق آفرین، ای برگرداننده، ای پیگیر، ای سامان بخش، ای هراس آور، ای برحذر دار، ای یاد آور، ای تسخیر گر، ای دگرگون ساز

(۹۸) ای آن که علمش پیش است، ای آن که وعده اش راست است، ای آن که لطفش آشکار است، ای آن که فرمانش چیره است، ای آن که کتابش استوار است. ای آن که حکمش شدنی است، ای آن که قرآنش باشکوه است، ای آن که فرمانروایی اش دیرین است، ای آن که بخشش فراگیر است، ای آن که پایگاهش بس بزرگ است.

(۹۹) ای آن که شنیدنی از شنیدن دیگر باز ندارد، ای آن که کاری از کار دیگر منعش نکند، ای آن که گفتاری از گفتار دیگر سرگرمش نکند، ای آن که درخواستی از درخواست دیگر او را به اشتباه نیافکند، ای آن که چیزی از چیز دیگر پرده اش نشود، ای آن که اصرار اصرار کنندگان او را به ستوه نیاورد، ای آن که آرمان واپسین جویندگان است، ای آن که نهایت همت عارفان است، ای آن که پایان جستجوی جویندگان است، ای آن که غباری در سراسر هستی بر او پوشیده نیست.

(۱۰۰) ای بردباری که شتاب نکند، ای بخشنده ای که بخل نورزد، ای راستگویی که تخلف نکند، ای عطا کننده ای که خستگی نپذیرد، ای چیره ای که شکست ناپذیر است، ای بزرگی که به وصف در نیاید، ای دادگری که ستم ننماید، ای توانگری که نیازمند نشود، ای بزرگی که کوچک نگردد، ای نگهداری که غفلت ننماید. منزهی تو ای که معبودی جز تو نیست، فریادرس، فریادرس، ما را از آتش رهایی بخش پروردگار

اعمال مخصوص هر یک از شبها

شب نوزدهم - آغاز شب قدر

اعمال شب نوزدهم (آغاز شب قدر):

اما اعمال شب نوزدهم چند چیز است:

اول:

گفتن صد مرتبه:

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَأَتُوبُ إِلَيْهِ

از پروردگارم خدا آمرزش می‌جویم و به سوی او می‌پویم

دوم:

گفتن صد مرتبه

اللَّهُمَّ الْعَنْ قَتْلَهُ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

خدایا قاتلان امیر المؤمنین را لعنت کن

سوم:

دعای یا ذی‌الذی‌کان را که در قسم چهارم گذشت بخواند.

چهارم:

این دعا را بخواند:

اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَتَقْدَرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمَحْتُمِ وَفِيمَا تَفْرُقُ مِنَ الْأَمْرِ الْحَكِيمِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَفِي الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَلَا يُبَدَّلُ أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمْ الْمَشْكُورِ سَعْيُهُمْ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمْ الْمُكَفَّرِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتُهُمْ وَاجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَتَقْدَرُ أَنْ تُطِيلَ عُمْرِي وَتَوْسِعَ عَلَيَّ فِي رِزْقِي وَتَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا.

خدایا مقرر فرما در آنچه حکم می‌کنی، و تقدیر می‌نمایی از فرمان حتمی، و در آنچه جدا می‌کنی از کار حکیمانه در شب قدر، و در آن حکم حتمی که برگشت و تغییری ندارد، اینکه مرا از حاجیان خانه محترمت بنویسی، حاجیانی که حجشان قبول، سعی‌شان پذیرفته، گناهانشان آمرزیده، بدیهایشان نادیده گرفته شده است، و در آنچه حکم می‌کنی و تقدیر می‌نمایی، مقرر فرما که عمرم را طولانی نمایی، و در روزی‌ام بر من وسعت بخشی، و با من چنین و چنان کنی. و به جای «کذا و کذا» حاجت خود را بیان کند.

شب بیست و یکم

شب بیست و یکم:

فضیلت این شب نورانی از شب نوزدهم بیشتر است و باید اعمال این شب را، از غسل و احیا و زیارت و نماز هفت «توحید» و قرآن بر سر گرفتن و صد رکعت نماز و دعای جوشن کبیر و غیر آنها را انجام دهد و در غسل و احیا و سعی در عبادت، در این شب و شب بیست و سوم اصرار ورزد، در روایات به این معنی که شب قدر یکی از این دو شب می‌باشد، تاکید شده در چند روایت آمده: که از معصوم خواسته شد:

معین فرماید که شب قدر کدام یک از این دو شب است؟ ایشان تعیین نکرد، بلکه فرمود:

ما أيسر ليلتين فيما تطلب

چه آسان است دو شب در آنچه می‌جویی

یا آنکه فرمود:

ما عليك أن تفعل خيرا في ليلتين و نحو ذلك. و قال شيخنا الصدوق فيما أُملي على المشايخ في مجلس واحد من مذهب الإمامية و من أحيا هاتين الليلتين بمذاكرة العلم فهو أفضل.

یا آنکه فرموده: باکی بر تو نیست که در هر دو شب کار خیر انجام دهی مانند آن. و شیخ ما صدوق در آنچه بر بزرگان در یک

مجلس راجع به مذهب امامیه دیکته کرده چنین فرمود: هر که این دو شب را با بحثهای علمی احیا بدارد بهتر است. به هر صورت از این شب شروع کند به خواندن دعاها شبهای دهه آخر ماه که از جمله آنها این دعاست که شیخ کلینی در کتاب کافی از امام صادق علیه السلام روایت کرده: که در دهه آخر ماه رمضان در هر شب بخوان

شب بیست و سوم

این شب از دو شب قدر گذشته افضل است، و از احادیث بسیار استفاده می‌شود، که شب قدر همین شب است، و این شب شب جهانی است یعنی شبی است که دعاها در آن اجابت می‌شود، و در این شب تمام کارها بر پایه حکمت الهی مقدر گردد، و برای این شب غیر از اعمالی که با دو شب قدر گذشته مشترک است چند عمل دیگر است:

اول:

خواندن سوره «عنکبوت» و «روم» که امام صادق علیه السلام سوگند یاد کردند که خواننده این دو سوره در این شب از اهل بهشت خواهد بود.

دوم:

خواندن سوره «حم دخان»

سوم:

هزار مرتبه خواندن سوره «قدر»

چهارم:

محمد بن عیسی به سند خود از امامان صالح علیهم السلام روایت کرده که فرمودند:

در شب بیست و سوم از ماه رمضان این دعا را به دفعات بخوان، در حال سجود و قیام و قعود. و بر هر حالی که هستی در تمام ماه، و در طول حیات تا جایی که ممکن باشد، و هر زمانی که به یادت آید. بعد از ستایش پروردگار به بزرگواری، و فرستادن صلوات بر پیامبر صلی الله علیه و آله می‌گویی:

اَللّٰهُمَّ كُنْ لَوْلِيَّكَ فُلَانِ بْنِ فُلَانِ

خدایا برای ولیات باش فلان بن فلان

و به جای فلان بن فلان بگو:

اَلْحُجَّةُ بِنِ الْحَسَنِ صَيِّمُوا تَكَّ عَلَيْهِ و عَلِيَّ ابَائِهِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ، و فِي كُلِّ سَاعَةٍ و لِيَا و حَافِظًا و قَائِدًا و نَاصِرًا و دَلِيْلًا و عَيْنًا حَتَّى تُسَكِّنَهُ اَرْضَكَ طَوْعًا و تَمَتَّعَهُ فِيهَا طَوِيْلًا.

حجت بن الحسن که درودهایت بر او و پدرانش باد، در این ساعت، و در هر ساعت سرپرست و نگهبان و پیشوا و یاور و راهنما و دیده‌بانه (باش)، تا او را با رغبت مردم در زمینت سکونت دهی، و زمانی طولانی بهره‌مندش سازی

و همچنین می‌خوانی:

يَا مُدَبِّرَ الْأُمُورِ، يَا بَاعِثَ مَنْ فِي الْقُبُورِ، يَا مُجْرِي الْبُحُورِ، يَا مُلْتَمِنَ الْحَدِيدِ لِداوُدَ، صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي كَذَا وَ كَذَا

ای تدبیرگر امور، ای برانگیزنده مردهای در گور، ای روان کننده دریاها، ای نرم کننده آهن برای داود، بر محمد و خاندان محمد درود فرست و با من چنین و چنان کن.

و به جای «کذا و کذا» حاجات خود را بخواند:

الَّلَّيْلَةَ الْبَلَّةَ

امشب، امشب

و دستهای خود را در وقت خواندن «یا مدبّر الامور» تا آخر به سوی آسمان بردار. و این دعا را در حال رکوع و سجود و ایستاده و نشسته بخوان، و آن را تکرار کن، و در شب آخر ماه رمضان هم بخوان.

پنجم:

بخواند:

اللَّهُمَّ ائِدُدْ لِي فِي عُمْرِي وَ اَوْسِعْ لِي فِي رِزْقِي وَ اصْحَحْ لِي جِسْمِي وَ بَلِّغْنِي اَمَلِي وَ اِنْ كُنْتُ مِنَ الْاَشْقِيَاءِ فَاْمُحْنِي مِنَ الْاَشْقِيَاءِ وَ اَكْتُبْنِي مِنَ السَّعْدَاءِ فَاِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ الْمُنَزَّلِ عَلَيَّ نَبِيَّكَ الْمُرْسَلِ صَلَوَاتِكَ عَلَيَّ وَ آلِهِ يَمْحُو اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَ يُثَبِّتُ وَ عِنْدَهُ اُمُّ الْكِتَابِ خدایا عمرم را طولانی گردان، و روزی ام را وسعت بخش، و بدنم را تندرست بدار، و به آرزویم برسان، و و اگر در زمره بدفرجامان هستم، مرا از آن گروه محو کن، و در گروه سعادت‌مندان ثبت فرما، که تو در کتاب فرو فرستاده به پیامبر مرسلت (درود تو بر او و خاندانش) فرمودی: خدا محو می‌کند آنچه را بخواهد و ثبت می‌نماید آنچه را اراده کند و کتاب جامع نزد اوست.

ششم:

بخواند:

اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَ فِيمَا تُقَدِّرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمَحْتُمِ وَ فِيمَا تَفَرِّقُ مِنَ الْأَمْرِ الْحَكِيمِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَ لَا يُبَدَّلُ أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عِيَامِي هَذَا الْمُبْرُورِ حُجَّتِهِمُ الْمَشْكُورِ سَعْيِهِمْ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمْ الْمُكَفَّرِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتُهُمْ وَ اجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَ تَقَدِّرُ أَنْ تُطِيلَ عُمْرِي وَ تُوسِّعَ لِي فِي رِزْقِي

خدایا قرار ده در آنچه حکم می‌کنی، و مقدر می‌نمایی، از فرمان حتمی، در آنچه از کار حکیمانه جدا می‌سازی در شب قدر، از حکمی که بازگشت نپذیرد، و تغییر نیابد، اینکه مرا در این سال از حاجیان خانه محترمت بنویسی، حاجیانی که حجشان پذیرفته، و سعیشان قبول افتاده، و گناهانشان آمرزیده گشته، و بدیهایشان محو شده است، و قرار ده در آنچه فرمان می‌دهی و مقدر می‌نمایی که عمرم را طولانی گردانی، و در روزی ام وسعت بخشی.

هفتم:

دعایی را که در کتاب «اقبال» آمده است بخواند:

يَا بَاطِنَا فِي ظُهُورِهِ وَ يَا ظَاهِرَا فِي بُطُونِهِ وَ يَا بَاطِنَا لَيْسَ يَخْفَى وَ يَا ظَاهِرَا لَيْسَ يُرَى يَا مَوْصُوفَا لَا يُبْلَغُ بِكَيْفُونَتِهِ مَوْصُوفٌ وَ لَا حَدٌّ مَحْدُودٌ وَ يَا غَائِبَا [غَائِبٌ] غَيْرَ مَفْقُودٍ وَ يَا شَاهِدَا [شَاهِدٌ] غَيْرَ مَشْهُودٍ يُطَلَّبُ فَيُصَابُ وَ لَا يَخْلُو [لَمْ يَخْلُ] مِنْهُ السَّمَاوَاتُ وَ الْأَرْضُ وَ مَا بَيْنَهُمَا طَرْفَةً [طَرْفَةٌ] عَيْنٍ لَا يُدْرِكُ بِكَيْفٍ [بِكَيْفٍ] وَ لَا يُؤَيِّنُ بِأَيْنٍ [بِأَيْنٍ] وَ لَا يَحِثُّ [بِحَيْثُ] أَنْتَ نُورُ النُّورِ وَ رَبُّ الْأَرْبَابِ أَحْطَتْ بِجَمِيعِ الْأُمُورِ سُبْحَانَ مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هَكَذَا وَ لَا هَكَذَا غَيْرُهُ

ای پنهان در حال آشکار بودنش، و ای آشکار در حال پنهان بودنش و ای پنهانی که مخفی نمی‌شود، ای آشکاری که دیده نمی‌شود، ای به وصف آمده‌ای که هیچ ممکنی به حقیقتش نمی‌رسد و هیچ حد بسته‌ای به او احاطه پیدا نمی‌کند، و ای غایب گم نشده، ای حاضری که مشهود نیست، تا آنکه جستجو شود و او را بیابند، آسمانها و زمین و آنچه بین آنهاست، به اندازه چشم برهم زدن از او خالی نیست، به کیفیتی معین دانسته نمی‌شود و محدود به مکان و جهت نمی‌گردد، تویی روشنایی نور، پروردگار پروردگان، به همه امور احاطه کرده‌ای، منزّه است آن که چیزی همانندش نیست، و او شنوا و بیناست، منزّه است آن که دارای این صفات است و برای غیر او چنین صفاتی نیست

سپس آنچه را می‌خواهی از خدا طلب کن.

هشتم:

غیر از غسل اول شب، غسلی هم در آخر شب انجام دهد. بدان که برای غسل و شب زنده‌داری این شب و زیارت امام حسین علیه السلام، و صد رکعت نماز، فضیلت بسیار نقل شده است، و انجام این اعمال مورد تأکید است. شیخ طوسی در کتاب «تهذیب» از ابو بصیر از امام صادق علیه السلام روایت کرده که آن حضرت فرمود: در شبی که امید می‌رود شب قدر باشد، صد رکعت نماز بخوان در هر رکعت پس از سوره «حمد» ده مرتبه سوره «توحید» را قرائت کن، گفتم: فدایت شوم، اگر ایستاده قدرت نداشته باشم چه؟ فرمود نشسته بخوان، گفتم اگر نتوانم، فرمود: به همان حالی که در بستر به پشت خوابیده‌ای این نماز را بخوان. از کتاب «دعائم الاسلام» روایت شده که رسول خدا صلی الله علیه و آله در دهه آخر ماه رمضان بستر خود را جمع می‌کرد، و برای عبادت کمر همیت را محکم می‌بست، و در شب بیست و سم اهل خود را بیدار می‌کرد، و آنهایی را که خواب در رفته بود، به رویشان آب می‌پاشید، و حضرت فاطمه علیها السلام در این شب اجازه نمی‌داد احدی از اهلیش بخوابد، و خواب آنها را به کمی طعام علاج می‌فرمود، و آنها را با خواباندن در روز برای بیداری و احیای شب آماده می‌کرد، و می‌فرمود: محروم کسی است که از خیر این شب محروم بماند. روایت شده که امام صادق علیه السلام به بیماری سختی دچار شده بود، وقتی شب بیست و سوم ماه رمضان رسید، به خدمتکارانش دستور داد او را به مسجد بردند، و تا صبح در مسجد بود. علامه مجلسی (ره) فرموده است هر قدر که خواندن قرآن ممکن باشد، در این شب خوانده شود، و دعاها صحیفه کامله (سجادیه)، به ویژه دعای مکارم الأخلاق، و دعای توبه قرائت گردد، و روزهای این شبها را نیز باید حرمت نهاد، و به عبادت و تلاوت قرآن به سر آورد، زیرا در احادیث معتبر آمده است که روز قدر در فضیلت همانند شب قدر است.

دعای شب بیست و سوم:

يَا رَبِّ لَيْلِي الْقَدْرِ وَ جَاعِلِيهَا خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ وَ رَبِّ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ وَ الْجِبَالِ وَ الْبِحَارِ وَ الظُّلْمِ وَ الْأَنْوَارِ وَ الْأَرْضِ وَ السَّمَاءِ يَا بَارِيَّ يَا مُصَوِّرُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ يَا اللَّهُ يَا قَيُّوْمُ يَا اللَّهُ يَا بَدِيعُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَ الْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَ الْكِبْرِيَاءُ وَ الْأَلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَجْعَلَ لِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعْيَاءِ وَ رُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَ إِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَ إِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَ أَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تُبَشِّرُ بِهِ قَلْبِي وَ إِيمَانًا يُدْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي وَ تُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَ آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَ ارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَ شُكْرَكَ وَ الرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَ الْإِنَابَةَ وَ التَّوْبَةَ وَ التَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَ آلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ.

ای پروردگار شب قدر، و قرار دهنده آن بهتر از هزار ماه، و پروردگار شب و روز، و کوهها و دریاها، و تاریکیها و روشناییها، و زمین و آسمان، ای پدیدآورنده، ای صورت‌بخش، ای عطا کننده، ای نعمت ده، ای خدا، ای بخشنده، ای خدا، ای به خود پاینده، ای خدا، ای نو آفرین، ای خدا، ای خدا، ای خدا، نامهای نیکوتر، و نمونه‌های والاتر، و بزرگمنشی و نعمتها از آن توست، از تو درخواست می‌کنم که بر محمد و خاندان محمد درود فرستی، و قرار دهی در این شب نامم را در زمره سعادت‌مندان، و روحم را با شهیدان، و نیکوکاری‌ام را در بلندمرتبه‌ترین درجه بهشت، و گناهم را آمرزیده، و ببخشی بر من یقینی که دلم با آن همراه باشد، و ایمانی که شک را از من زدوده گرداند، و خوشنودی به آنچه نصیب نموده‌ای، و ما را در دنیا و آخرت پاداش نیکو عنایت فرما، و از عذاب آتش سوزان حفظ کن، و در این شب ذکر و شکر خویش و رغبت به سوی خود، و بازگشت و توبه روزی‌ام فرما، و به آنچه محمد و و خاندان محمد (درود خدا بر آنان باد) را به آن موفق کردی توفیقم ده.

اعمال شب آخر ماه

شب آخر ماه:

شب بسیار مبارکی است، و برای این شب چند عمل وارد است:

اول:

غسل.

دوم:

زیارت امام حسین علیه السلام.

سوم:

خواندن سوره‌های «انعام» و «کهف» و «یس» و گفتن صد مرتبه:

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ

از خدا آمرزش می‌جویم و به سوی او می‌پویم.

چهارم:

این دعا را که شیخ کلینی از امام صادق علیه السلام روایت کرده بخواند:

اللَّهُمَّ هَذَا شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَتْ فِيهِ الْقُرْآنَ وَقَدْ تَصَرَّمٌ وَأَعُوذُ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ يَا رَبَّ أَنْ يُطْلَعَ الْفَجْرُ مِنْ لَيْلَتِي هَذِهِ أَوْ يَتَصَرَّمُ شَهْرُ رَمَضَانَ وَ لَكَ قَبْلِي تَبِعَةٌ أَوْ ذَنْبٌ تُرِيدُ أَنْ تُعَذِّبَنِي بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

خدایا این است ماه رمضان، که قرآن را در آن نازل کردی، اینک در حال گذشتن است، و من به ذات کریمانهات پناه می‌آورم از اینکه سپیده این شب طلوع کند، یا ماه رمضان بگذرد، و نزد تو برایم نتیجه کار ناشایست یا گناهی باشد که بخواهی مرا به سبب آن روزی که ملاقاتت کنم عذاب نمایی.

پنجم:

بخواند دعای «یا مدبر الامور» را که بیان آن در اعمال شب بیست و سوم گذشت

ششم:

ماه رمضان را با دعاهای وداع، وداع گوید: دعاهایی که شیخ کلینی و شیخ صدوق و شیخ مفید و شیخ طوسی، و سید ابن طاووس (رضوان الله علیه) نقل کرده‌اند و شاید بهترین آنها دعای چهل و پنجم صحیفه کامله باشد. سید ابن طاووس از امام صادق علیه السلام روایت کرده که هر که در شب آخر ماه رمضان، آن ماه شریف را وداع گفته و بگوید:

اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ صِيَامِي لِشَهْرِ رَمَضَانَ وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ يُطْلَعَ فَجْرُ هَذِهِ اللَّيْلَةِ إِلَّا وَقَدْ غَفَرْتَ لِي

خدایا این ماه را آخرین بار روزه‌ام در ماه رمضان قرار مده، و به تو پناه می‌آورم از اینکه سپیده این شب سرزند، مگر اینکه مرا آمرزیده باشی.

پیش از آنکه سپیده بر آید، حق تعالی او را بیامرزد، و توبه و بازگشت نصیب وی کند. سید و شیخ صدوق از جابر بن عبد الله انصاری روایت کرده‌اند که در جمعه آخر ماه رمضان خدمت رسول خدا صلی الله علیه و آله رسیدم، چون نظر آن حضرت بر من افتاد، فرمود: ای جابر این آخرین جمعه از ماه رمضان است، پس آن را وداع کن و بگو:

اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ صِيَامِنَا إِيَّاهُ فَإِنْ جَعَلْتَهُ فَاجْعَلْنِي مَرْحُومًا وَلَا تَجْعَلْنِي مَحْرُومًا

خدایا این ماه را آخرین بار روزه ما در ماه رمضان قرار مده، اگر قرار داده‌ای پس مرا رحمت شده بدار، نه محروم از رحمت.

به راستی هر که این دعا را در این روز بخواند به یکی از دو خصلت نیکو ظفر یابد: یا رسیدن به ماه رمضان آینده، یا آمرزش خدا و رحمت بی‌انتهای او. سید ابن طاووس و کفعمی از حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت کرده‌اند که فرمود: هر که در شب آخر ماه رمضان، ده رکعت نماز به صورت دو رکعت بخواند، در هر رکعت سوره «حمد» را یک بار، و «قل هو الله احد» راه ده بار، و در

هر یک از رکوع و سجود ده مرتبه بگوید:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ

پاک است خدا و ستایش شایسته اوست و معبودی جز او نیست و خدا بزرگتر است.

و هنگامی که از ده رکعت فراغت یافت هزار مرتبه استغفار کند. و پس از استغفار سر به سجده گذارد و در حال سجده بگوید:

يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا رَحْمَانَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَرَحِيمَهُمَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا إِلَهَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَتَقَبَّلْ مِنَّا صَلَاتَنَا وَصِيَامَنَا وَقِيَامَنَا

ای زنده به خود پاینده! ای دارای بزرگی و بزرگواری، ای بخشنده دنیا و آخرت و ای مهربان دنیا و آخرت، ای مهربان‌ترین مهربانان، ای معبود گذشتگان و آیندگان، گناهانمان را بیامرز، و نماز و روزه و شب‌بیداریمان را قبول کن.

سوگند به کسی که مرا به راستی به پیامبری مبعوث کرد، که جبرئیل مرا از اسرافیل خبر داد و اسرافیل از پروردگار خود، که سر از سجده برداشته، خدا او را بیامرزد، و ماه رمضان را از او قبول کند، و از او درگذرد تا آخر خبر. و این نماز در شب عید فطر هم روایت شده است، ولی در این روایت آمده است که تسبیحات اربعه را در رکوع و سجود به جای ذکر رکوع و سجود بخواند، و به جای «اغفر لنا ذنوبنا» تا آخر بگوید:

اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَتَقَبَّلْ صَوْمِي وَصَلَاتِي وَقِيَامِي

گناه‌های مرا بیامرز، و روزه و نماز و شب‌زنده‌داری‌ام را بپذیر

عید فطر و اعمال ماه شوال

نماز و دعای شب عید فطر

نماز و دعای شب عید فطر:

دو رکعت نماز بجا آورد، در رکعت اول پس از سوره «حمد» هزار مرتبه «توحید» و در رکعت دوم یک مرتبه بخواند، و پس از سلام سر به سجده گذارد و صد مرتبه بگوید: اتوب الی الله آنگاه بگوید:

يَا ذَا الْمَنِّ وَالْجُودِ يَا ذَا الْمَنِّ وَالطَّوْلِ يَا مُصْطَفَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَافْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا.

ای دارای نعمت و جود، ای صاحب بخشش و عطا، ای برگزیننده محمد (درود خدا بر او و خاندانش)، بر محمد و خاندانش درود فرست، و با من چنین و چنان کن.

و بجای «کذا و کذا» حاجات خود را بخواهد. در روایت آمده که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام این دو رکعت نماز را به این

کیفیت بجای آورد، هر حاجت که از خدا بطلب، به یقین عطا فرماید، و اگر به شماره ریگهای بیابان گناه داشته باشد، خدا آنها را بیامرزد، در روایت دیگری بجای هزار مرتبه سوره «توحید» صد مرتبه وارد شده، لیکن این نماز را باید پس از نماز مغرب و نافله آن

بجا آورد. شیخ طوسی و سید ابن طاووس پس از پایان نماز این دعا را نقل کرده‌اند:

يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانَ يَا اللَّهُ يَا رَحِيمٍ يَا اللَّهُ يَا مَلِكٍ يَا اللَّهُ يَا قُدُّوسٍ يَا اللَّهُ يَا سَلَامٍ يَا اللَّهُ يَا مُؤْمِنٍ يَا اللَّهُ يَا مَهْمِيْمٍ يَا اللَّهُ يَا عَزِيْزٍ يَا اللَّهُ يَا جَبَّارٍ يَا اللَّهُ يَا مُتَكَبِّرٍ يَا اللَّهُ يَا خَالِقٍ يَا اللَّهُ يَا بَارِئٍ يَا اللَّهُ يَا مُصَوِّرٍ يَا اللَّهُ يَا عَالِمٍ يَا اللَّهُ يَا عَظِيْمٍ يَا اللَّهُ يَا عَلِيْمٍ يَا اللَّهُ يَا كَرِيْمٍ يَا اللَّهُ يَا حَلِيْمٍ يَا اللَّهُ يَا حَكِيْمٍ يَا اللَّهُ يَا سَمِيْعٍ يَا اللَّهُ يَا بَصِيْرٍ يَا اللَّهُ يَا قَرِيْبٍ يَا اللَّهُ يَا مُجِيْبٍ يَا اللَّهُ يَا جَوَادٍ يَا اللَّهُ يَا مَاجِدٍ يَا اللَّهُ يَا مَلِيْئٍ يَا اللَّهُ يَا وَفِيٍّ يَا اللَّهُ يَا مُوَكَّلِيْ يَا اللَّهُ يَا قَاضِيٍّ،

ای خدا، ای خدا، ای مهربان، ای خدا، ای بخشنده، ای خدا، ای فرمانروا، ای خدا، ای پاک، ای خدا، ای سلام، ای خدا، ای

خدایا تنها برای ایمان به تو، و تصدیق به کتاب تو، و پیروی از روش پیامبر تو محمد درود خدا بر او و خاندانش باد
 آنگاه «بسم الله» بگو و غسل را بجای آر، و هنگامی که از غسل فارغ شدی بگو:
 اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ كَفَّارَةً لِذُنُوبِي وَ طَهْرًا دِينِي اللَّهُمَّ أَذْهِبْ عَنِّي الدَّنَسَ.
 خدای این غسل را کفاره گناهانم قرار ده، و دینم را پاک کن، خدایا هر آلودگی را از من برطرف فرما.
 پنجم:

پوشیدن جامه نیکو، و بکار بردن بوی خوش، رفتن به صحرا برای بجا آوردن نماز عید در زیر آسمان در غیر شهر خوردن مقدار کمی از تربت سید الشهداء علیه السلام که از هر دردی شفاست مستحب است.
 هفتم:

چون برای رفتن به نماز عید آماده شدی، بیرون برو مگر پس از طلوع آفتاب، و بخوان دعاهایی را که سید ابن طاووس در کتاب «اقبال» نقل کرده از جمله ابو حمزه ثمالی از امام باقر

علیه السلام روایت کرده که هنگامی که برای نماز عید فطر و قربان و جمعه آماده بیرون رفتن شدی، این دعا را بخوان:

اللَّهُمَّ مَنْ تَهَيَّأَ فِي هَذَا الْيَوْمِ أَوْ تَعَبَّ أَوْ أَعْيَدَ وَ اسْتَعَدَّ لِوَفَادَةِ إِلَى مَخْلُوقٍ رَجَاءَ رِفْدِهِ وَ نَوَافِلِهِ وَ فَوَاضِلِهِ وَ عَطَايَاهُ فَإِنَّ إِلَيْكَ يَا سَيِّدِي تَهَيَّيْتِي وَ تَعَبَّيْتِي وَ إِعْدَادِي وَ اسْتِعْدَادِي رَجَاءَ رِفْدِكَ وَ جَوَائِزِكَ وَ نَوَافِلِكَ وَ فَوَاضِلِكَ وَ عَطَايَاكَ وَ قَدْ غَدَوْتُ إِلَى عِيدٍ مِنْ أَعْيَادِ أُمَّةٍ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ عَلَى آلِهِ وَ لَمْ أَفِدْ إِلَيْكَ الْيَوْمَ بِعَمَلٍ صَالِحٍ أَثِقُ بِهِ قَدَمْتُهُ وَ لَا تَوَجَّهْتُ بِمَخْلُوقٍ أُمَّلْتَهُ وَ لَكِنْ أَتَيْتُكَ خَاضِعًا مُقِرًّا بِذُنُوبِي وَ إِسَاءَتِي إِلَى نَفْسِي فَيَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ اغْفِرْ لِي الْعَظِيمَ مِنْ ذُنُوبِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ الْعِظَامَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

خدایا هر کس در این روز آماده شد یا نیت کرد، یا مهیا و مستعد شد، برای ورود به درگاه یکی از بندگانت به امید جایزه‌ها و صلّه‌ها و بهره‌ها و عطاها، ولی ای آقای من آماده شدن و قصد کردن و مهیا و مستعد شدن من تنها به جانب توست به امید جایزه‌ها و صلّه‌ها و بهره‌ها و عطاها، اینک صبح کردم در عیدی از اعیاد امت پیامبرت محمد (درود خدا بر او و خاندانش)، درحالی که به عمل صالحی که به آن اطمینان کنم، و آن را پیش آورده باشم بر تو وارد نشدم، و به مخلوقی که آرزومندش باشم رو نکردم، بلکه در حال فروتنی تنها به جانب تو آمده‌ام به گناه و بدی نسبت به خویش اعتراف دارم، پس ای بزرگ، ای بزرگ، ای بزرگ، گناهان بزرگم را بیا مرز، که گناهان بزرگ را جز تو نیامرزد، ای که معبودی جز تو نیست، ای مهربان‌ترین مهربانان.
 هشتم:

نماز عید که در ادامه می‌آید

نهم:

حضرت سید الشهداء علیه السلام را زیارت کند.

دهم:

دعای «ندبه» را بخواند که ان شاء الله تعالی بعد از این بیاید، و سید ابن طاووس فرموده که چون از دعا فارغ شود، به سجده رود و بگوید:

أَعُوذُ بِكَ مِنْ نَارٍ حَرُّهَا لَا يُطْفِئُهَا وَ جَدِيدُهَا لَا يُبَلِّغُهَا وَ عَطَشَانُهَا لَا يَزْوِي

به تو پناه می‌آوردم از آتشی که حرارتش خاموش نمی‌شود، و تازه‌اش کهنه نمی‌گردد، و تشنه‌اش سیراب نمی‌شود.

إِلَهِي لَا تُقَلِّبْ وَجْهِي فِي النَّارِ بَعْدَ سُجُودِي وَ تَغْفِيرِي لَكَ بِغَيْرِ مَنْ مَنِّي عَلَيْكَ بَلْ لَكَ الْمَنْ عَلَى

پس گونه راست را بر زمین گذارد و بگوید: خدایا رخسارم را پس از سجده، و به خاک مالیدن آن برای تو در آتش زیور و

مکن، که من در این کار بر تو منت ندارم، بلکه تنها تو را بر منت است

سپس گونه چپ را بر زمین گذارد و بگوید:

ارْحَمَ مَنْ أَسَاءَ وَ اعْتَرَفَ وَ اسْتَكَانَ وَ اعْتَرَفَ.

رحم کن بر کسی که بد کرده، و مرتکب گناه شده و بیچاره گشته و اعتراف نموده است.

آنگاه به حال سجده بر گردد و بگوید:

إِنْ كُنْتُ بِئْسَ الْعَبْدُ فَأَنْتَ نِعْمَ الرَّبُّ عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسِنِ الْعَفْوُ مِنْ عِنْدِكَ يَا كَرِيمٌ

اگر من بنده بدی بودم، تو پروردگار خوبی هستی، گناه از بندهات بزرگ شده، شایسته است گذشت از جانب تو نیکو باشد ای کریم

پس صد مرتبه بگوید:

الْعَفْوُ الْعَفْوُ

بخش بخش

آنگاه سید فرموده

و لا تقطع يومك هذا باللعب و الإهمال و أنت لا تعلم أم مردود أم مقبول الأعمال فإن رجوت القبول فقابل ذلك بالشكر الجميل و إن

خفت الرد فكن أسير الحزن الطويل

امروزت را به بازی و اهمال کاری سپری مکن، درحالی که نمی دانی، آیا از نظر اعمال مردودی، یا پذیرفته؟ اگر امید پذیرفته شدن

داری، آن را با سپاس زیبا تلافی کن، و اگر از مردود شدن در هراسی، پس دچار اندوه طولانی باش

کیفیت نماز عید فطر

آداب و کیفیت نماز عید فطر

خواندن نماز عید است، و آن دو رکعت است:

در رکعت اول سوره‌های «حمد» و «اعلی» و پس از سوره «حمد» و «اعلی» پنج تکبیر بگوید، و بعد از هر تکبیری دست به قنوت

بردارد، و بگوید:

اللَّهُمَّ [أَنْتَ أَهْلٌ] أَهْلُ الْكِبْرِيَاءِ وَالْعُظَمَاءِ وَأَهْلُ الْجُودِ وَالْجَبْرُوتِ وَأَهْلُ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ وَأَهْلُ التَّقْوَى وَالْمَغْفِرَةِ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ هَذَا

الْيَوْمِ الَّذِي جَعَلْتَهُ لِلْمُسْلِمِينَ عِيدًا وَلِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ذُخْرًا وَشَرَفًا وَمَزِيدًا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُدْخِلَنِي

فِي كُلِّ خَيْرٍ أَدْخَلْتَ فِيهِ مُحَمَّدًا وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُخْرِجَنِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ أَخْرَجْتَ مِنْهُ مُحَمَّدًا وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِمْ وَعَلَيْهِمْ

أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا سَأَلْتُكَ مِنْهُ عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ وَأَعُوذُ بِكَ فِيهِ مِمَّا اسْتَعَاذَ مِنْهُ عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ الْمُخْلِصُونَ

خدای ای اهل بزرگی و عظمت، و ای اهل جود و سلطنت، و اهل گذشت و رحمت، و اهل تقوا و مغفرت، از تو درخواست می کنم به

حق این روز که برای مسلمانان عید قرار دادی، و برای محمد صلی الله علیه و آله ذخیره و فزونی در شرف، که بر محمد و خاندان

محمد درود فرستی، و مرا در هر خیری که محمد و خاندان محمد را وارد نمودی وارد کنی، و از هر شرّی که محمد و خاندان

محمد (درود خدا بر او و خاندانش) را بیرون آوردی مرا بیرون آوری، خدایا از تو درخواست می کنم، بهترین چیزی که بندگان

شایستهات درخواست کردند، و به تو پناه می آورم از آنچه بندگان شایستهات به تو پناه بردند.

پس تکبیر ششم بگوید و به رکوع رود، و پس از رکوع و سجود برای رکعت دوم قیام کند، و پس از سوره «حمد» سوره «شمس» را

بخواند، سپس چهار تکبیر بگوید، و پس از هر تکبیری دست به قنوت بردارد، و همان دعا را بخواند، چون فارغ شد پنجمین تکبیر را

گفته و به رکوع رود، و نماز را به پایان برساند، و پس از سلام تسبیح حضرت زهرا علیها السلام را بجا آورد. پس از نماز عید

دعایهای بسیاری وارد شده که شاید بهترین آنها دعای چهل و ششم صحیفه کامله سجادیه باشد. مستحب است نماز عید زیر آسمان و روی زمین بدون فرش واقع شود، و از جایگاه نماز، از غیر آن راهی که به نماز آمده بود باز گردد، و برای قبول شدن اعمال برای برادران دینی خود دعا کند.

بقیه اعمال ماه شوال

روز بیست و پنجم:

در سال صد و چهل و هشت به گفته بعضی، شهادت امام صادق علیه السلام واقع شده، و برخی روز شهادت را نیمه رجب گفته‌اند، و علت شهادت آن حضرت، انگور زهر آلودی بوده که به حضرت خورانده شده، و روایت شده که چون زمان شهادت آن حضرت فرا رسید دیده‌های خود را گشود و فرمود: بستگان مرا گرد آورید، چون همه گرد آمدند به جانب ایشان نظر کرد و فرمود: شفاعت ما به کسی که نماز را سبک شمارد و به جایگاه آن اعتماد نکند نمی‌رسد.

اشعار

تیغ بر فرق عدالت زده و خندیدند

تیغ بر فرق عدالت زده و خندیدند
 خون به ابعاد غریبی علی پاشیدند
 زاغ‌ها از دل شب کنده و بر روز زدند
 روز و شب، گوشه محراب به هم پیچیدند
 زخم بر سلسله باور و ایمان افتاد
 همه افلاک از این زخم به خود لرزیدند
 شب پر از رخوت نامردی مردم گردید
 آسمان، ماه، ستاره، همگی خوابیدند
 صبح، اما دو سه تا کاسه شیر آوردند
 کودکانی که علی را همه شب می‌دیدند
 هق هق چاه شناور شده در گریه نخل
 همه از هم فقط از درد علی پرسیدند

بیا ای دوست تا باهم بسوزیم

بیا ای دوست تا باهم بسوزیم
 چو شمع محفل ماتم بسوزیم
 من و تو سوگوار یک عزیزیم
 بیا تا هردو در یک غم بسوزیم
 بیا چون شمع و چون پروانه باشیم

به گرد هم برای هم بسوزیم
 بیا با محرمان دمساز گردیم
 چرا از طعن نامحرم بسوزیم
 چو می خواهی در ان عالم نسوزی
 همان بهتر در این عالم بسوزیم
 به خورشید محبت ره توان برد
 اگر یک صبح چون شبنم بسوزیم
 چو می باید بسوزد سینه بگذار
 بیاد عترت خاتم بسوزیم
 کمال سوختن عشق علی است
 مبادادر عزایش کم بسوزیم
 نسوزد آفتاب حشر مارا
 اگر از داغ او یکدم بسوزیم
 (محمد) باز از سوز جگر گفت

بگشا به سرا پرده جان باب علی را

بگشا به سرا پرده جان باب علی را
 سرمشق خود ای دل بکن آداب علی را
 تا رتبه این مظهر حق رابشناسی
 بشمار یکایک همه القاب علی را
 فرمان خدا بود که در مسجد احمد
 درها همه بستند، مگر باب علی را
 زیرا که علی، خانه یکی شد شب میلاد
 خود بیت خدا دان، دل حق یاب علی را
 دنیای دنی، جای کسی همچو علی نیست
 آغشت به خون، روی جهان تاب علی را
 تا رد نکند خالق او، خواهش او را
 ز آن رنگ شهادت زده، محراب علی را
 بیا ای دوست تا باهم بسوزیم

شیر حق حجت دادار علی

دست حق حیدر کرار علی
 شیر حق حجت دادار علی

مخزن و معدن اسرار علی
 سید و سرور و سالار علی
 جان به قربان جمالت مولا
 کی رسم من به وصالت مولا
 چه بگویم که چه‌ها کرد عدو
 آتش کینه به پا کرد عدو
 ای خدا شیعه دلش محزون است
 از غم عشق علی مجنون است
 این همان ماتم عظمی باشد
 سحر آخر مولا باشد
 میزبان زینب کبری باشد
 او نوازش گر بابا باشد
 زیر لب زمزمه دارد زینب
 که دگر آخر کار است امشب
 تا علی گشت برون از خانه
 عالمی شد ز غمش غمخانه
 شد علی شمع و همه پروانه
 خیل مرغان ز پی اش مستانه
 می سرودند به صد آه و نوا
 مرو امشب تو مسجد مولا
 مسجد کوفه پر از غوغا شد
 گوئیا روز جزا بر پا شد
 سند قتل علی امضاء شد
 پر ز اندوه دل زهرا شد
 تا که آمد ز شهادت خیرش
 بست تکبیر نماز سحرش
 حیدر از تیغ جفا شد بیتاب
 رفت از هوش میان محراب
 رنگ خورشید علی شد مهتاب
 چهره اش در یم خون گشت خضاب
 ضربه تیغ اگر کاری بود
 ذکر مولا به لبش جاری بود

آیا سحری به رنگ خون دیدی تو
 محراب و تو منبری چنین دیدی تو
 خون بر در و دیوار و جماعت سر و رو
 فرقی که به سجده لاله گون دیدی تو
 آن زاده کعبه و امین حرمین
 افتاده میان خاک و خون دیدی تو
 آن کس که ستیز خیر و بدر و احد
 چون شیر بغرید چنین دیدی تو
 ایا تو درون ظلمت شام سیاه
 نان اور کودک یتیم دیدی تو
 آیا دل پرز خون و گریان چشمی
 از جور زمانه و زمان دیدی تو
 او زخم تن و زبان که در طول زمان
 با جان به خرید و دم نزد دیدی تو
 آیا زمیان مردم کوفه و شام
 مظلوم تر از علی کسی دیدی تو

علی آن شیر خدا شاه عرب

علی آن شیر خدا شاه عرب
 الفتی داشت با این دل شب
 شب ز اسرار علی، آگاه است
 دل شب محرم سرّ الله است
 شب علی دید به نزدیکی دید
 گر چه او نیز به تاریکی دید
 شاه را دید به نوشینی خواب
 روی بر سینه دیوار خراب
 قلعه بانی که به قصر افلاک
 سر دهد ناله زندانی خاک
 اشکباری که چو شمع بیزار
 می فشاند زر و می گرید زار
 دردمندی که چو لب بگشاید
 در و دیوار به زنهار آید

کلماتش چو در آویزه گوش
 مسجد کوفه هنوزش مدهوش
 فجر تا سینه آفاق شکافت
 چشم بیدار علی خفته نیافت
 روزه‌داری که به مهر اسحار
 بشکند نان جوین افطار
 ناشناسی که به تاریکی شب
 می‌برد نان یتیمان عرب
 تا نشد پردگی آن سرّ جلی
 نشد افشا که علی بود علی
 شاهبازی که به بال پرواز
 می‌کند در ابدیت پرواز
 شهبواری که به برق شمشیر
 در دل شب بشکافت دل شیر
 عشقبازی که هم آغوش خطر
 خفت در خوابگه پیغمبر
 آن دم صبح قیامت تأثیر
 حلقه در شد از او دامنگیر
 دست در دامن مولا زد در
 که علی بگذرد از ما مگذر
 شال می‌بست و ندایی مبهم
 که کمر بند شهادت را محکم
 پیشوایی که ز شوق دیدار
 می‌کند قاتل خود را بیدار
 ماه محراب عبودیت حق
 سر به محراب عبادت منشق
 می‌زند پس، لب او کاسه شیر
 می‌کند چشم اشارت به اسیر
 چه اسیری که همان قاتل اوست
 تو خدایی مگر ای دشمن دوست
 در جهان این همه شر و همه شر
 ها علی بشر کیف بشر
 کفن از گریه غسل خجل

پیرهن از رخ وصال خجل

شاعر: محمد حسین شهریار

کهکشان‌ها نخ‌ی از وصله‌ی نعلین علی ست

مصرع ناقص من کاش که کامل می‌شد
 شعر در وصف تو از سوی تو نازل می‌شد
 شعر در شأن تو شرمنده به همراهم نیست
 واژه در دست من آنگونه که می‌خواهم نیست
 من که حیران تو حیران توام می‌دانم
 نه فقط من که در این دایره سرگردانم
 همه‌ی عالم و آدم به تو می‌اندیشد
 شک ندارم که خدا هم به تو می‌اندیشد
 کعبه از راز جهان راز خدا آگاه است
 راز ایجاز خدا نقطه‌ی بسم الله است
 کعبه افتاده به پایت سر راهت سرمست
 «پیرهن چاک و غزل خوان و صراحی در دست»
 کعبه وقتی که در آغوش خودش یوسف دید
 خود زلیخا شد و خود پیرهن صبر درید
 کعبه بر سینه‌ی خود نام تو ای مرد نوشت
 قلم خواجه‌ی شیراز کم آورد، نوشت:
 «ناگهان پرده برانداخته‌ای یعنی چه
 مست از خانه برون تاخته‌ای یعنی چه»
 راز خلقت همه پنهان شده در عین علی ست
 کهکشان‌ها نخ‌ی از وصله‌ی نعلین علی ست
 روز و شب از تو قضا از تو قدر می‌گویند
 «ها علیٰ بشرٌ کیفَ بشرٌ» می‌گویند
 می‌رسد دست شکوه تو به سقف ملکوت
 ای که فتح ملکوت است برای تو هبوط
 نه فقط دست زمین از تو تو را می‌خواهد
 سالیانی ست که معراج خدا می‌خواهد-
 زیر پای تو به زانوی ادب بنشینند
 لحظه‌ای جای یتیمان عرب بنشینند
 دم به دم عمر تو تلمیح خدا بود علی

رقص شمشیر تو تفریح خدا بود علی
 وای اگر تیغ دو دم را به کمر می‌بستی
 وای اگر پارچه‌ی زرد به سر می‌بستی
 در هوا تیغ دو دم نعره‌ی هو هو می‌زد
 نعره‌ی حیدریه «أینَ تَفرو» می‌زد
 بار دیگر سپر و تیغ و علم را بردار
 پا در این دایره بگذار عدم را بردار
 بعد از آن روز که در کعبه پدیدار شدی
 یازده مرتبه در آینه تکرار شدی
 راز خلقت همه پنهان شده در عین علی ست
 کهکشان‌ها نخی از وصله‌ی نعلین علی ست
 روز و شب از تو قضا از تو قدر می‌گوید
 «ها علیُّ بشرٌ کَیفَ بشرٍ» می‌گوید.
 شاعر: سید حمید رضا برقی

زخمی ام التیام می‌خواهم

زخمی ام التیام می‌خواهم
 التیام از امام می‌خواهم
 السلام وعلیک یا ساقی
 من علیک السلام می‌خواهم
 مستی ام را بیا دوچندان کن
 جام می‌پشت جام می‌خواهم
 گاه گاهی کمی جنون دارم
 من جنونی مدام می‌خواهم
 تا بگردم کمی به دور سرت
 طوف بیت الحرام می‌خواهم
 لحظه مرگ چشم در راهم
 از تو حسن ختام می‌خواهم
 در نجف سینه بی‌قرار از عشق
 گفت لایمکن الفرار از عشق
 شاعر: سید حمید رضا برقی

مولای ما نمونه‌ء دیگر نداشته است

مولای ما نمونهء دیگر نداشته است
 اعجاز خلقت است و برابر نداشته است
 وقت طواف دور حرم فکر می‌کنم
 این خانه بی دلیل ترک بر نداشته است
 دیدیم در غدیر که دنیا به جز علی
 آینه ای برای پیمبر نداشته است
 سوگند می‌خورم که نبی شهر علم بود
 شهری که جز علی در دیگر نداشته است
 طوری ز چارچوب در قلعه کنده است
 انگار قلعه هیچ زمان در نداشته است
 یا غیر لافتی صفتی در خورش نبود
 یا جبریل واژه بهتر نداشته است
 چون روز روشن است که در جهل گمشده است
 هر کس که ختم نادعلی بر نداشته است
 این شعر استعاره ندارد برای او
 تقصیر من که نیست برابر نداشته است
 شاعر: سید حمید رضا برقی

پیامک

ماه مبارک رمضان

آمد رمضان و عید با ماست / قفل آمد و آن کلید با ماست
 آمد رمضان به خدمت دل / و آن کس که دل آفرید با ماست
 فرا رسیدن ماه مبارک رمضان بر شما مبارک

..

عازم یک سفرم، سفری دور به جایی نزدیک
 سفری از خود من تا به خودم، مدتی هست نگاهم
 به تماشای خداست و امیدم به خداوندی اوست
 فرا رسیدن ماه رمضان، ماه بارش باران رحمت الهی مبارک
 التماس دعا

..

مژده ای منتظران ماه خدا آمده است / ماه شبهای مناجات و دعا آمده است
 ماه دلدادگی بنده به معبود رسید / بر سر سفره شاهانه گدا آمده است...

..

السلام ای ماه پنهان پشت استهلال ما / ما به دنبال تو می گردیم و تو دنبال ما
 ماه پیدا، ماه پنهان، ماه روشن، ماه محو / رؤیت این ماه یعنی نامه اعمال ما
 التماس دعای ویژه در این ماه

..

میهمانی شد شروع ای عاشقان / نور حق کرده طلوع ای عاشقان
 باز مولا سفره داری می کند / دعوت از عبد فراری می کند...

..

السلام ای میهمانی خدا / ماه خوب آسمانی خدا
 السلام ای روزه داران السلام / عاشقان مخلص ماه صیام...
 ماه پر برکت رمضان بر شما مبارک

..

جمع بشید عاشقای ماه رمضون / مهمونی داره خدای مهربون
 غنی و گدا رو دعوت می کنه / همه عاشقا رو دعوت می کنه
 چی بگم که سفره خیلی با صفاست / صاحب سفره ما امام رضاست

..

بازامشب حق صدایت کرده است / وارد مهمان سرایت کرده است
 با همه نقصی که در من بوده است / باز هم او دعوتم بنموده است
 آغاز ماه مبارک رمضان بر شما مبارک

..

حکمت روزه داشتن بگذار / باز هم گفته و شنیده شود
 صبرت آموزد و تسلط نفس / و ز تو شیطان تو رمیده شود
 هر که صبرش ستون ایمان بود / پشت شیطان از و خمیده شود...

..

رمضان شهر عشق و عرفان است / رمضان بحر فیض و احسان است
 رمضان، ماه عترت و قرآن / گاه تجدید عهد و پیمان است
 رمضان امتداد جاده نور / در گذرگاه هر مسلمان است

..

شب قدر است و برات نوروضیاً میبارد / وه! چه نورست که ازعرش خدا میبارد
 آمده ماه صیام، ماه مبارک یاران / مغفرت بهرما ازسوی خدا میبارد

..

دلادر روزه مهمان خدایی / طعام آسمانی را سرایی
 در این مه چون در دوزخ بندی / هزاران در ز جنت برگشایی...

..

رمضان آمد و روان بگذشت / بود ماهی به یک زمان بگذشت
شب قدری به عارفان بنمود / این معانی از آن بیان بگذشت...

..

مارا به دعا کاش نسازند فراموش
رندان سحرخیز که صاحب نفسانند...
فرا رسیدن ماه مبارک رمضان بر شما مبارک

..

حلول ماه مبارک رمضان، بهار قرآن، ماه عبادتهای عاشقانه
نیایشهای عارفانه و بندگی خالصانه را به شما تبریک عرض میکنم...
التماس دعا

..

روزه، تمرین کلاس زندگی / درس ایثار و خلوص و بندگی
روزه، زنجیر هوا گسستن است / دیو و بت های درون بشکستن است...
فرا رسیدن ماه رمضان بر شما مبارک

..

روزه یعنی نفس خود پاک کن / قلب ابلیس درونت چاک کن
راه پرواز است سوی آسمان / ماه گردیدن بسان عاشقان
التماس دعا

..

السلام علیک یا شهر الله الاکبر و یا عید اولیائه
در ماه پر خیر و برکت رمضان برایتان قبولی طاعات و عبادات را آرزومندم...
التماس دعا

..

ماه در خودنگری و خودکاوشی / لب فرو بستن، نگفتن، خاموشی
درک مسکین از دل و جان کردن است / زندگی همچون فقیران کردن است...

..

ماه رمضان شد، می و میخانه بر افتاد / عشق و طرب و باده، به وقت سحر افتاد
افطار به می کرد برم پیر خرابات / گفتم که تو را روزه، به برگ و ثمر افتاد
با باده، وضو گیر که در مذهب رندان / در حضرت حق این عملت بارور افتاد

..

هرچه داریم از خداست و هرچه توان داریم برای خدا باید خرج کنیم.
با ادب خاص خود وارد این مهمانی بی مانند بشویم...

ماه رمضان بر شما مبارک

..

روزه هنگام سوال است و دعا / پر زدن با بال همت تا خدا
شهر یکرنگی و بی آلاچی / ماه تقصیر و گنه فرسایشی
عاشقان معشوق خود پیدا کنند / تا سحر در گوش او نجوا کنند
درد خود گویند با درمان خویش / با طیب و یا انیس جان خویش ...

..

ماه رمضان، ماه مفروش کردن قدوم شب قدر با اشکهای شوق
برای درک «زیباترین لحظهء حیات انسانی» است ...

..

شهر رمضان الذی انزل فیہ القرآن
(ماه مبارک رمضان، ماه دوری از گناهان، ماه بندگی مبارکتان باد.)

..

به عاصیان وعده ی رحمت رسید
ماهی سرشار از برکت و رحمت های پذیرفته شده
برایتان آرزومندم ...

..

حکمت روزه داشتن بگذار / باز هم گفته و شنیده شود
صبرت آموزد و تسلط نفس / و ز تو شیطان تو رمیده شود ...

..

رمضان آمد و آهسته صدا کرد مرا / مستعد سفر شهر خدا کرد مرا
از گلستان کرم طرفه نسیمی بوزید / که سراپای پر از عطر و صفا کرد مرا
استشمام عطر خوشبوی رمضان از پنجره ملکوتی شعبان گوارای وجود پاکتان.

..

خبر آوردند که پیامبر، همه انسانها را به یک مهمانی بزرگ دعوت نموده است تا در پایان آن به مهمانان نمونه جایزه دهد.

..

آنگاه که دوست داری همواره کسی به یادت باشد به یاد من باش که من همیشه به یاد توام.
از طرف بهترین دوست تو: خدا (سوره بقره آیه) «??? حلول ماه رمضان مبارک»

..

شهر الرضمان الذی انزل فیہ القرآن (ماه مبارک رمضان دوری از گناه، ما انس با قرآن، ماه ضیافت الله بر شما و خانواده محترمتان
گرامی باد. «طاعت و عبادت شما قبول درگاه حق»

..

کاش که همسایه ما می شدی، مایه آرامش ما می شدی- هر که به دیدار تو نایل شود، یک شبه حلال مسائل شود. «یا مهدی

ادرکنی“

..

در می‌کده گشودند، خدایا مپسند، که درین بزم و طرب ما، سوی تقوا نرویم.

..

سزاوارترین مردم به احترام کسانی هستند که به تادیب خود می‌کوشند.

..

می‌گویند هر وقت آب می‌نوشی بگو یا حسین (ع)، این روزها که آب می‌بینی و نمی‌نوشی آرام بگوی یا اباالفضل (ع).

..

نهج البلاغه: آرام باش، توکل کن، تفکر کن، سپس آستینها را بالا بزن، آنگاه دستان خداوند را می‌بینی که زودتر از تو دست به کار شده است.

..

کاش در این رمضان لایق دیدار شوم، سحری با نظر لطف تو بیدار شوم- کاش منت بگذاری به سرم مهدی جان، تا که همسفره تو لحظه دیدار شوم.

..

به خدا نگو مشکل بزرگی دارم بلکه به مشکل بگو خدای بزرگی دارم.

..

تشنه ام این رمضان تشنه تر از هر رضانی، شب قدر آمده تا قدر دل خویش بدانی- ليله القدر عزیزى است بیا دل بتکانیم، سهم ما چیست از این روز همین خانه تکانی.

..

غم به دلم نشسته، بابا داره پر می‌گیره.

..

روزه یعنی نفس خود پاک کن / قلب ابلیس درونت چاک کن

راه پرواز است سوی آسمان / ماه گردیدن بسان عاشقان

التماس دعا

..

السلام علیک یا شهر الله الاکبر و یا عید اولیائه

در ماه پر خیر و برکت رمضان برایتان قبولی طاعات و عبادات را آرزومندم...

التماس دعا

..

ماه در خودنگری و خودکاشی / لب فرو بستن، نگفتن، خاموشی

درک مسکین از دل و جان کردن است / زندگی همچون فقیران کردن است...

..

ماه رمضان شد، می‌و میخانه بر افتاد / عشق و طرب و باد، به وقت سحر افتاد

افطار به می‌کرد برم پیر خرابات / گفتم که تو را روزه، به برگ و ثمر افتاد
با باده، وضو گیر که در مذهب رندان / در حضرت حق این عملت بارور افتاد
..

هرچه داریم از خداست و هرچه توان داریم برای خدا باید خرج کنیم.
با ادب خاص خود وارد این مهمانی بی مانند بشویم...
ماه رمضان بر شما مبارک

روزه هنگام سوال است و دعا / پر زدن با بال همت تا خدا
شهر یکرنگی و بی آلاچی / ماه تقصیر و گنه فرسایشی
عاشقان معشوق خود پیدا کنند / تا سحر در گوش او نجوا کنند
درد خود گویند با درمان خویش / با طیب و یا انیس جان خویش...
..

ماه رمضان، ماه مفروش کردن قدوم شب قدر با اشکهای شوق
برای درک «زیباترین لحظهء حیات انسانی» است...
..

شهر رمضان الذی انزل فیہ القرآن
(ماه مبارک رمضان، ماه دوری از گناهان، ماه بندگی مبارکتان باد.)
..

به عاصیان وعده ی رحمت رسید
ماهی سرشار از برکت و رحمت و عبادت های پذیرفته شده
برایتان آرزومندم...
..

حکمت روزه داشتن بگذار / باز هم گفته و شنیده شود
صبرت آموزد و تسلط نفس / و ز تو شیطان تو ریمده شود...
..

شهادت امیر المؤمنین علی علیه السلام

در برج ولامهر جهان تاب علی(ع) است
در شهر علوم نبی باب علی(ع) است
از اول خلقت بشر تا امروز
مظلوم ترین شهید محراب علی(ع) است

با آنکه امید همه هستی تو علی(ع)
بر عرش خدا قائمه هستی تو علی(ع)

آنقدر غریبی که خدا می‌داند
مظلوم تر از فاطمه (س) هستی تو علی (ع)

بی‌علی دنیا ندارد اعتبار
وای بر ما وای بر این روزگار

امشب این دل یاد مولا می‌کند
لیله القدر است و احیا می‌کند
بشنو ای گوش دلها بی صدا
نغمه‌ی فزت و رب الکعبه را

امشب سر مهربان نخلی خم شد
در کیسه نان به جای خرما غم شد
در خانه‌ی دور بیوه‌ای شیون کرد
همبازی کودک یتیمی گم شد

ای کاش علی شویم و عالی باشیم
هم سفره کاسه سفالی باشیم
چون سکه به دست کودکی برق زنیم
نان آور سفره‌های خالی باشی

خورشید چراغکی ز رخساره علی ست
مه نقطه کوچکی ز پرگار علی ست
هر کس که فرستد به محمد (ص) صلوات
همسایه دیوار به دیوار علی ست
(شهادت مولا علی را تسلیت عرض می‌کنم)

دل را ز شرار عشق سوزاند علی (ع)
یک عمر غریب شهر خود ماند علی (ع)
وقتی که شکافت فرق او در محراب
گفتند مگر نماز می‌خواند علی (ع)

محراب کوفه امشب در موج خون نشسته

یا عرش کبریا را سقف و ستون شکسته
 سجاده گشته رنگین از خون سرور دین
 یا خاتم النبیین، یا خاتم النبیین
 از تیغ کینه امشب فرقی دو نیم گردید
 رفت آن یتیم پرور، عالم یتیم گردید

دانی زچه رو دیده ما میگرد
 در ماتم شاه اولیا می گرد
 تنها ز غمش اهل زمین گریان نیست
 عیسی بفلک از این عزا میگرد
 شد کشته بمحراب عبادت حیدر
 هر دیده بحال مرتضی می گرد
 با گفتن "قد قتل" ز جبریل امین
 در خلد برین خیر نساء میگرد

به شهر کوفه در محراب طاعت
 علی شد کشته در حال عبادت
 ز پور ملجم مردود کافر
 بخون شد غوطه ور ساقی کوثر

اللَّهُمَّ الْعَن قَتْلَهُ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ

به جز از علی (ع) که گوید به پسر که قاتل من
 چو اسیر توست اکنون، به اسیر کن مدارا

امشب، شب ناله در فراق پدری مهربان است که غیر از چاه و نخل و ماه، کسی گریه‌اش را ندیده بود. پدری دل‌سوز که با آه همه
 کودکان یتیم، شریک بود و غصه‌های همه را بر جان خود هموار می‌کرد، ولی کسی از غربت او و دردهای دلش، با خاری در
 چشم و استخوانی در گلو، خبر نداشت.

به نماز بست قامت که نهد به عرش پا را
 به خدا علی نبیند به نماز جز خدا را
 به نماز آخرینش چه گذشت من ندانم
 که ندای دعوت آمد شه ملک لافتی را

همه اهل بیت عصمت زسرا برون دویندند

ابتا و واعلیا بنمود پر فضا را

طیبیا وامکن زخم سرم را

مسوزان قلب زینب دخترم را

بیند آنگونه زخمم را که در قبر

نبیند فاطمه زخم سرم را

در و دیوار مسجد هست شاهد

که من گفتم اذان آخرم را

وداع زندگی را گفتم آنروز

که زد در کوچه قنفذ همسرم را

امام علی(ع)، بی کرانه‌ترین شکوه خلقت است که تا ابد، تالائو نورش روشنایی بخش هستی است.

دعا بدون علی قابل اجابت نیست

که مهر اصل اجابت به هر دعاست علی(ع)

بزن تو دست تو سل به دامن مولا

که در جامعه را بهترین دواست علی(ع)

در برج ولامهر جهان تاب علی(ع) است

در شهر علوم نبی باب علی(ع) است

از اول خلقت بشر تا امروز

مظلوم ترین شهید محراب علی(ع) است

با آنکه امید همه هستی تو علی(ع)

بر عرش خدا قائمه هستی تو علی(ع)

آنقدر غریبی که خدا می داند

مظلوم تر از فاطمه(س) هستی تو علی(ع)

امشب این دل یاد مولا می کند

لیله القدر است و احیا می کند

بشنو ای گوش دلها بی صدا

نغمه ی فزت و رب الکعبه را

امشب سر مهربان نخلی خم شد
در کیسه نان به جای خرما غم شد
در خانه ی دور بیوه ای شیون کرد
همبازی کودک یتیمی گم شد

* * *

ای کاش علی شویم و عالی باشیم
هم سفره کاسه سفالی باشیم
چون سکه به دست کودکی برق زنیم
نان آور سفره های خالی باشی

* * *

خورشید چراغکی ز رخساره علی ست
مه نقطه کوچکی ز پرگار علی ست
هر کس که فرستد به محمد(ص) صلوات
همسایه دیوار به دیوار علی ست
شهادت مولا علی را تسلیت عرض می‌کنم

* * *

محراب کوفه امشب در موج خون نشسته
یا عرش کبریا را سقف و ستون شکسته
سجاده گشته رنگین از خون سرور دین
یا خاتم النبیین، یا خاتم النبیین
از تیغ کینه امشب فرقی دو نیم گردید
رفت آن یتیم پرور، عالم یتیم گردید

* * *

به جز از علی (ع) که گوید به پسر که قاتل من
چو اسیر توست اکنون، به اسیر کن مدارا

* * *

به نماز بست قامت که نهد به عرش پا را
به خدا علی نبیند به نماز جز خدا را
به نماز آخرینش چه گذشت من ندانم
که ندای دعوت آمد شه ملک لافتی را
همه اهل بیت عصمت زسرا برون دویدند
ابتا و واعلیا بنمود پر فضا را

* * *

طیبیا وامکن زخم سرم را
 مسوزان قلب زینب دخترم را
 ببند آنگونه زخمم را که در قبر
 نبیند فاطمه زخم سرم را
 در و دیوار مسجد هست شاهد
 که من گفتم اذان آخرم را
 وداع زندگی را گفتم آنروز
 که زد در کوچه قنفذ همسرم را
 * * *

امام علی(ع)، بی کرانه‌ترین شکوه خلقت است که تا ابد، تلاًؤ نورش روشنایی بخش هستی است.
 * * *

دعا بدون علی قابل اجابت نیست
 که مهر اصل اجابت به هر دعاست علی(ع)
 بزن تو دست توصل به دامن مولا
 که در جامعه را بهترین دواست علی(ع)
 * * *

چون نامه جرم ما به هم پیچیدند
 بردند به دیوان عمل سنجیدند
 بیش از همگان گناه ما بود ولی
 ما را به محبت علی(ع) بخشیدند.
 * * *

ز مردم دل بکن یاد خدا کن
 خدا را وقت تنهایی صدا کن
 در آن حالت که اشکت می‌چکد گرم
 غنیمت دان و ما را هم دعا کن
 * * *

چون تیغ ستم فرق علی را بشکافت
 خورشید سراسیمه ز مشرق بشتافت
 خوناب شفق ز چشم خون بالا ریخت
 چون کاسه چشم چشم حق پر خون یافت
 * * *

دروازه شهر علم بستند امشب
 نظم دو جهان ز هم گسستند امشب

بر سر نرنی چرا که با تیغ ستم
 فرق سر مرتضی شکستند امشب
 * * *

در مسجد کوفه شیر مست افتاده
 در پیش خدا، خداپرست افتاده
 غلطیده به خون خود علی در محراب
 ارکان وجود را شکست افتاده
 * * *

از چیست بُود مسجد کوفه خاموش
 آواز علی دگر نیاید بر گوش
 از ضربت تیغ زهر آگین مولا
 افتاده به محراب عبادت مدهوش
 * * *

امامی گشت شهره عالم عبادتش
 دلجویی از ستمزدگان بود عادتش
 در کعبه شد تولد و در سجده شد شهید
 نازم به آن ولادت و بر آن شهادتش
 * * *

باید ز قلب ظلمت شب کسب نور کرد
 وز کسب نور دیده خفاش کور کرد
 از بهر درک قدرت پروردگار خویش
 باید کتاب وصف علی را مرور کرد
 * * *

در ظلمت شب نور جلی را کشتند
 سرچشمه فیض ازلی را کشتند
 جبریل امین گفت به آواز جلی
 از فرط عدالتش علی را کشتند
 * * *

پیچید به کوفه این خبر در رمضان
 شد شام غم علی سحر در رمضان
 هنگام سجود شد دوتا فرق علی
 یعنی که دونیمه شد قمر در رمضان
 * * *

ریخت بر دامن محراب ز فرق سر او
 آنچه اندوخته از خون جگر کرد علی
 گرچه در هر نفسی بود علی را معراج
 غوطه در خون زد و معراج دگر کرد علی

آنان که شیعه را ازلی آفریده اند
 نور مرا ز نور علی آفریده اند
 در روز امتحان ولایت خدا گواه
 ما را فدائیان ولی آفریده اند

دیشب به چاه صبر کسی سر فرو نکرد
 با نخل های خسته کسی گفتگو نکرد
 دیشب برای یافتن سفره های سرد
 در کوچه های کوفه کسی جستجو نکرد

اگر سر بشکنند جا دارد امشب
 ندانم سر چه سودا دارد امشب
 غریب یثرب و مظلوم کوفه
 هوای کوی زهرا دارد امشب

ای همه افلاکیان فرمان برت
 ای دو صد خورشید عبد قنبرت
 ای تو لیک دعای مصطفی
 یا امیرالمؤمنین یا مرتضی

حسین جان زیر بازویم رها کن
 برای طاق زینب دعا کن
 بگو برگشت مهمانت ز مسجد
 ز رویم خون پیشانی جدا کن

رنگ خورشید علی شد مهتاب
 چهره اش در یم خون گشت خضاب
 ضربه تیغ اگر کاری بود

ذکر مولا به لیش جاری بود

بر روح تمام شیعیان تیغ زدند
بر مردترین مرد جهان تیغ زدند
خورشیده به سینه، ماه بر سر می زد
انگار به فرق آسمان تیغ زدند.

یک عمر تماشای دری خون آلود
یاد آوری حادثه ای سرخ و کبود
کم کم به علی بال پریدن میداد
ای تیغ نیازی به حضور تو نبود

امشب این دل یاد مولا می کند
لیله القدر است و احیا می کند
بشنو ای گوش، دل‌ها بی صدا
نغمه فزت و رب الکعبه را

به شهر کوفه در محراب طاعت
علی شد کشته در حال عبادت
ز پور ملجم مردود کافر
بخون شد غوطه ور ساقی کوثر

در بیت خدا شیر خدا را کشتند
داماد نبی امام ما را کشتند
یارب چه گنه داشت که در وقت سحر
آئینه روشن دعا را کشتند

چون نامه جرم ما به هم پیچیدند
بردند به دیوان عمل سنجیدند
بیش از همگان گناه ما بود
ولی ما را به محبت علی (ع) بخشیدند

دعا بدون علی قابل اجابت نیست

که مهر اصل اجابت به هر دعاست علی (ع)

بزن تو دست تو سل به دامن مولا

که درد جامعه را بهترین دواست علی (ع)

در کعبه شد پدید و به محراب شد شهید

قربان حسن مطلع و حسن ختام او

باز امشب عشق تنها میشود

زخم، سهم فرق مولا میشود

جاده میماند غریب و بی سوار

ذوالفقار عدل میگیرد غبار

امشب سر مهربان نخلی خم شد

در کیسه نان بجای خرما غم شد

در کنج خرابه‌ها زنی شیون کرد

همبازی کودکان کوفه کم شد

بر سر در بهشت خدا حک شده چنین،

بختش بلند هر که گرفتار حیدر است

راز خلقت همه پنهان شده در عین علی ست

کهکشانشانها نخعی از وصله ی نعلین علی ست

روز و شب از تو قضا از تو قدر می گوید

«ها علی بشر کیف بشر» می گوید

در کوچه های کوفه صدای عبور کیست؟

گویا دلی به مقصد دلخواه می رود

دارد سر شکافتن فرق آفتاب

آن سایه ای که در دل شب راه می رود

عید فطر

عید رمضان آمد و ماه رمضان رفت صد شکر که این آمد و صد حیف که آن رفت

کم کم غروب ماه خدا دیده می شود صد حیف از این بساط که برچیده می شود

..

خدایا به ما توفیق ده تا از کسانی باشیم که حاصل دسترنج یکماه ی خود را در رمضان، از این به بعد هم حفظ کنیم. (آمین)

..

عید فطر، روز چیدن میوه های شاداب استجابت مبارک باد

..

این عید فرخنده را به همگی شما عاشقان و دلدادگان صیام تبریک و تهنیت عرض می نمایم.

..

رمضان آمد و روان بگذشت بود ماهی به یک زمان بگذشت

..

مزرع سبز فلک دیدم و داس مه نو؛ یادم از کشته خویش آمد و هنگام درو... آیا چیزی قابل درو در این رمضان کاشته ایم؟

..

من کنون روز جاوید گرفتم ز جهان؛ گر شما در هوس عید بقایید همه.

..

بیا که ترک فلک خوان روزه غارت کرد؛ هلال ماه به دور قدح اشارت کرد.

..

استشمام عطر خوش بوی عید فطر از پنجره ملکوتی رمضان گوارای وجود پاکتان

..

عید واقعی آن وقتی است که انسان رضای خدا را به دست بیاورد، پس درون خودمان را اصلاح کنیم.

..

عید سعید فطر بر عاشقان الله و یاران مهدی (عج) مبارک باد.

..

چقدر سخت است که این عزیزترین عید را بدون آن عزیزترین غایب از نظر بگذرانیم... اللهم عجل لولیک الفرج.

..

عید فطر روز پاداش گرفتن و رویت رحمت الهی بعد از ماه رمضان است

..

: همیشه وقتی مهمونی‌ها تموم میشه، حس غریبی دارم... چه برسه به این دفعه که مهمونی خدا داره تموم میشه... این عید فرخنده

را به همگی شما عاشقان و دلدادگان صیام تبریک و تهنیت عرض می نمایم.

..

فرازهایی از دعای و داع امام سجاد(ع) با ماه رمضان: بدرود ای بزرگترین ماه خداوند و ای عید اولیای خدا... بدرود ای ماه دست

یافتن به آرزوها... بدرود ای یاریگر ما که در برابر شیطان یاریمان دادی... بدرود ای که هنوز فرا نرسیده از آمدنت شادمان

بودیم و هنوز رخت برنسته از رفتنت اندوهناک. * التماس دعا*

..

عید فطر، روز چیدن میوه های شاداب استجابت مبارک باد

..
استشمام عطر خوش بوی عید فطر از پنجره ملکوتی رمضان گوارای وجود پاکتان و صد شکر که این آمد و صد حیف که آن رفت ...

..
وقتی یادم میاد خیلی‌ها بودن که پارسال آخرین ماه رمزونشون رو تجربه کردن، دلم میگیره. ... آخه شاید این بار نوبت من باشه که آخرین مهمونی ماه رمزون رو تجربه کنم ...

..
خدایا به ما توفیق ده تا از کسانی باشیم که حاصل دسترنج یکماه ی خود را در رمضان، از این به بعد هم حفظ کنیم. (آمین)

..
با پایان یافتن ماه رمضان، درهای رحمت خداوند بسته می‌شوند، مواظب باش لای در گیر نکنی!

..
به نظرت این بی عدالتی نیست که توی عید سعید فطر، به کسانی که اسمشون سعید هستش، هدیه نمیدن؟

..
عید فطر مبارک. الان جلوی آینه بودم ماهو دیدم.

..
کجایی؟؟ همه دارن رو پشت بوم دنبالت میگردن آخه ماه من میخوان ببینن فراد عیده یا نه

..
با تمام شدن ماه رمضان درهای رحمت خدا بسته خواهد شد. لای در نمونی!

..
می‌توننی چشماتو ببندی و منو تو ذهنت تصور کنی...؟ تونستی ...؟ به شما تبریک می‌گم! شما ماه رو دیدید! عید سعید فطر مبارک.

..
حلول ماه شوال و عید سعید فطر مبارک باد!

..
این عید فرخنده را به همگی شما عاشقان و دلدادگان صیام تبریک و تهنیت عرض می‌نمایم.

..
با خوردن اگر حال تو جا می‌آید خوش باش که ایام صفا می‌آید آماده به حمله باش در این شب عید وقتی که صدای ربنا می‌آید

..
خدایا به ما توفیق ده تا از کسانی باشیم که حاصل دسترنج یکماه ی خود را در رمضان، از این به بعد هم حفظ کنیم. (آمین)

..
همیشه وقتی مهمونی‌ها تموم میشه، حس غریبی دارم ... چه برسه به این دفعه که مهمونی خدا داره تموم میشه ... خدایا خیلی سعی کردم قدر این مهمونی رو بدونم ولی باز احساس می‌کنم نتونستم ... یعنی سال بعد هم ما رو دعوت می‌کنی؟

خدایا ماه رمضان را مانند المپیک هر ۴ سال یک بار آن هم در یک کشور برگزار کن!!

..

کم کم غروب ماه خدا دیده می‌شود صد حیف ازین بساط که برچیده می‌شود در این بهار رحمت و غفران و مغفرت خوشبخت آنکسی ست که بخشیده می‌شود عید شما مبارک

..

خداحافظ ای ماه غفران و رحمت خداحافظ ای ماه عشق و عبادت خداحافظ ای ماه نزدیکی بر آرزوها خداحافظ ای ماه مهمانی حق تعالی خداحافظ ای دوریت سخت و جانکاه خداحافظ ای بهترین ماه الله

..

خدایا! خروج از ماه مبارک را برای ما مقارن با خروج از تمامی گناهان قرار بده.. آمین.

..

حلول ماه عید و شادی مسلمین است. پایان ماه روزه، برای صائمین است نشاط و افتخار و شادی و سربلندی از محک الهی برای مؤمنین است

..

عید سعید فطر و پایان ماه صیام بخواهیم از خدای ذو الجلال و الکرام که تا سال آینده، صفا و پاکی دل حفظ بشه و نباشیم از انسانهای غافل

..

به دلیل استقبال بی نظیر شما روزه داران عزیز، عید فطر به تعویق افتاده و ماه رمضان تا یک ماه دیگر تمدید گردید!

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحيم

جَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱)

با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند

بنادر البحار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹

بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهل بیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند.

مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

اهداف: دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه

مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید.

از جمله فعالیتهای گسترده مرکز :

الف) چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی

ب) تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن همراه

ج) تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما، انیمیشن، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و ...

د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی دیگر

ه) تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای

و) راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۲۳۵۰۵۲۴)

ز) طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و ...

ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ...

ط) برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه

ی) برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضور و مجازی) در طول سال

دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان

تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت: ۲۳۷۳ شناسه ملی: ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶

وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی:

www.eslamshop.com

تلفن ۲۵-۲۳۵۷۰۲۳-۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲-۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور

کاربران ۰۳۱۱)۲۳۳۳۰۴۵

نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده ولی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایندانشالله.

شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳، شماره کارت: ۶۲۷۳-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳ و شماره حساب شبا: -۰۶۲۱-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۱۸۰-۰۰۰۰-۰۰۰۰ IR۹۰-

۵۳-۰۶۰۹ به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان - خیابان مسجد سید

ارزش کار فکری و عقیدتی

الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام :- هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنت غیبت ما، او را از ما جدا کرده

است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می‌فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کرم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید».

التفسیر المنسوب إلى الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست تر می‌داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می‌رهانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، اما تو دریچه‌ای [از علم] را بر او می‌گشایی که آن بینوا، خود را بدان، نگاه می‌دارد و با حجّت‌های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می‌سازد و او را می‌شکند؟».

[سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی‌گمان، خدای متعال می‌فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد».

مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».

مرکز تحقیقات و ترجمه

اصفهان

گامگاه

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

